

ထုတ်ဝေခြင်း

– ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

ပထမအကြိမ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

- Lလင်း

အုပ်ရေ

ე00 ფან

တန်ဖိုး

– ၁၅၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

- ဒေါ်သင်းသင်းမှာ

ပုညခင်စာပေ၊ (ယာယီ - ၈၅၆)

တိုက် (၆၁)၊ အခန်း (၁၁)၊

ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊` ရန်ကုန်။

အတွင်းပုံနှိပ်

- စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၁၄၇)၊ (၅၁)လမ်း၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

 ဦးမြသိန်း၊ သိန်းမြင့်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၉၆)၊ (၁၁)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

69.69 ပုညခင်

ထီးလေးမိုးပေးပါ၊ ပုညခင်/ ရန်ကုန်

ပည်ခင်စာပေ၊ ၂၀၁၂။

၂၈၈ စာ၊ ၁၃ × ၂၀ ၅ စင်တီ။

(၁) ထီးလေးမိုးပေးပါ

ပုညခင်စ႒အှစ်တိုက်

ပညခင်

ထူးတေး ရိုးပေးပါ

အဝိုင်း(၁)

w.burneseclassiv

ရှားမင်း သည် ပွက်ပွက်ဆူလာပြီဖြစ်သော ခရမ်း ချဉ်သီး ငါးပိချက် အိုးထဲသို့ ငရုတ်သီးစိမ်းလေးတွေ ညှပ်ထည့် နေရင်း ကိုယ့်ဗိုက်ထဲက ကွီခနဲ မြည်သံလေး တစ်ချက်ကို ကြား လိုက်ရပါသည်။ အင်း ... ဒီဗိုက်ကလည်း နည်းနည်းလေး ဆာ တာနဲ့ ကွီသံပေးပြီပဲ ... ။ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက် ရနံ့လေးကလည်း သင်းပျံ့

BURMESE

လာပါသည်။ ရှားမင်းက ရေစိမ်ထားသော နံနံပင်လေးတွေကို ဆယ်ယူကာ ရေစင်အောင် ခါလိုက်ပြီးမှ ကတ်ကြေးနှင့် ညှပ်၍ ငါးပိချက်အိုးထဲ အုပ်ထည့်လိုက်ပါသည်။ မွေးလာသော ရနံ့လေး က ရှားမင်းရဲ့ ရသာခံ အာရုံကြောတွေကို နှိုးဆွလိုက်ချိန်မှာ ဗိုက်ထဲက နောက်ထပ် 'ကွီ'ခနဲ အသံကလေးတစ်ချက် ထွက်

လာရပြန်ပါသည်။ ဒီဟင်းတစ်ခွက် ကျက်ရင်တော့ ညနေစာ္သစ္တားဖို့

အဆင်သင့် ဖြစ်ပါပြီ။ ဘာဟင်းတွေ ဘယ်လိုပဲချက်ချက် ခရမ်း <u>ပု ည စ င် ၈ ၁ အ ပ် တို က်</u>

"HANN"

ချဉ်သီး ငါးပိချက်စပ်စပ်လေး မပါရင် စားမဝင်တတ်သော ရှားမင်း ရဲ့ အိမ်လေးမှာ ငါးပိ၊ ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် ငရုတ်သီးစိမ်းတို့ကို အမြဲ ဝယ်ယူဖြည့်တင်းထားရပါသည်။

ရှားမင်းက မီးဖိုလေ့တ်ကို ပိတ်၊ ဟင်းအိုးကိုချပြီး ငါးပိချက်ကို ပန်းကန်လုံးလေးထဲသို့ ခပ်ထည့်လိုက်သည်။ ထမင်း စားပွဲလေးပေါ် မှာတော့ စားစရာ ဟင်းတွေ စုံစုံလင်လင် ရှိနေခဲ့ပြီ။ ကြက်ဥနှင့် ဆူးပုပ်ရွက်ကြော်၊ ဝွေးတောက်ရွက်ဟင်းရှို့၊ ခရမ်းချဉ် သီး ငါးပိချက်နှင့် တွဲဖက်စားဖို့ တို့စရာ မြင်းခွာရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ပဲစောင်းလျားသီးပြုတ်။ ပြီးတော့ ့ ့ လက်ဖက်သုပ်။ သားငါးဟင်း လျာ ဆီပြန် အကောင်းစား မပါပေမယ့်လည်း ရှားမင်းအတွက် တော့ ဒီထမင်းပွဲလေးက ပြည့်စုံပါသည်။

အချိန်က ည ၈ နာရီတောင် ကျော်စပြုပြီ။ တစ်နေ့ လုံးနီးပါး သည်းသည်းမည်းမည်း ရွာနေခဲ့သော မိုးဟာ ခုချိန်ထိ လည်း မစဲသေးပါ။ သူတို့ရပ်ကွက်ကလေးရဲ့ လမ်းတွေပေါ်မှာ တောင် လူသူရှင်းစ ပြုခဲ့ပြီ။

ရှားမင်းက ဟိုဘက်ရပ်ကွက်က ကျူရှင်ပိုင်းတစ်ခု မှာ စာသွားသင်ပေးနေရသဖြင့် နေ့တိုင်းနီးပါး မိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန် ရောက်လေ့ ရှိပါသည်။ ဒီနေ့လည်း မိုးမိလာတာမို့ ရေမြန်မြန်ချိုး ပြီးမှ ညနေစာစားဖို့ ပြင်ဆင်နေရတာပင် ౣ ၊

မိုးက ခပ်မှန်မှန် ရွာနေရာမှ တဝေါဝေါ ဆူညံသံ ပေး၍ ရွာချလာပါသည်။ သွပ်မိုးတစ်ထပ်အိမ်လေးရဲ့ ခေါင်မိုးက

ပုညခင်စ႒အပြိတိုက်

မမြင့်လှတာမို့ မိုးသည်းသည်း ရွာပြီဆို သွပ်ပေါ်သို့ မိုးစက်ကျသံ တွေကို ဆူဆူညံညံ ကြားရလေ့ရှိပါသည်။

မိုးအပြင် လေပါ ပါလာပြီမို့ ဖွင့်ထားသော အိမ် ပြတင်းပေါက်ဆီမှ မိုးမှုန် မိုးမွှားလေးတွေဟာ အိမ်ထဲသို့ ပက်စင် လာပါသည်။ ပြတင်းပေါက်ဘေးမှာ သူ့စာရေးစားပွဲလေး ရှိပြီး ရေးလက်စ စာမှုတွေလည်းရှိတာမို့ ရှားမင်းက အိမ်ရှေ့သို့ ပြေး ကာ ပြတင်းပေါက် ပိတ်၊ လေတိုက်သဖြင့် စားပွဲပေါ်မှ လွင့်ကျနေ သော စာရွက်တွေကို လိုက်ကောက်စုစည်းပြီး စားပွဲပေါ် ပြန်တင် ကာ ဖန်တုံးကလေးဖြင့် ဖိထားလိုက်ရပါသည်။

အိမ်ရှေ့ ဝင်ဝထွက်ဝ တံခါးမကြီးရော၊ ပြတင်း ပေါက်တွေပါ လိုက်ပိတ်ပြီးတော့မှ စားရတော့မယ်ဟု အားခဲကာ ထမင်းစားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ချိန်မှာပဲ ့့့

"ദിന് ... ദിന് ...

"မောင်ရှားရေ ့ ့ မောင်ရှား''

အိမ်ရှေ့ဆီက တံခါးခေါက်သံ၊ ခေါ်သံတွေက မိုးသံ နှင့် လုံးထွေး ထွက်ပေါ် လာသည်။ မိုးသံတွေကြောင့် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ အသံဆိုတာ ချက်ချင်း ခွဲခြားမရ ... ။

"မောင်ရှားရေ ့့ တံခါးဖွင့်ပါဦး"

"ဘယ်သူလဲ ့့့

"အန်တီပါ ့္ ၊ ဒေါ်စောပါ"

ရှားမင်းက အံ့သြ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားမိပါသည်။ ဒေါ် စောဆိုတာ ဒီရပ်ကွက် အနီးဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်မှာ လွှီမိပွဲစား

ပုညခင်စာ အာဝိတိုက်

လုပ်နေတဲ့ အန်တီကြီးပင် . . ။ ရှားမင်းရဲ့ အိမ်လေးတစ်ခြမ်းကို အိမ်ငှားတင်သည့် ကိစ္စတွေကိုလည်း ဒေါ်စောကဝဲ တောက် လျှောက် လုပ်ပေးလာခဲ့တာပင် ့ ။ အန်တီစောဟာ ခင်စရာ ကောင်းတဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် ပွဲခနဲ့ပတ်သက်လာရင် လောဘကြီးတတ်တာမို့ သတိထားပြီး ဆက်ဆံရသည်။

လတ်တလောမှာ သူ့အိမ်ခန်းတစ်ခြမ်းမှာ လူငှား မရှိတာ တစ်လကျော်ခဲ့ပြီမို့ သူ့အတွက် ဝင်ငွေ ထိခိုက်သည်။ အန်တီစောကိုပဲ အိမ်ငှားမြန်မြန် ရှာပေးဖို့ ပြောထားရပေမယ့် ခုလို မိုးသည်းထဲ ညကြီးမင်းကြီး ရောက်လာတာကတော့ ထူး ဆန်းသည်။ ဒီအချိန်မှာ အိမ်ငှားခေါ် လာတာတော့လည်း မဖြစ်နိုင် ပါ။

"မောင်ရှားရေ ့ ့ တံခါး မြန်မြန် ဖွင့်ပါဟေ့၊ ဒီမှာ မိုးတွေ မိလာလို့ ...

"လာပြီ ့္ လာပြီ၊ ဒေါ် စောရေ ့ ့ "

ရှားမင်းက စားရတော့မည့်ဆဲဆဲ ထမင်းပွဲကလေး ကို နောက်ဆန်ငင်စွာ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ပြေး

ထွက်လာပါသည်။ သူ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့ လုံချည်အောက်နား တွေ ရေစိုနေသော အန်တီစောက ထီးကိုပိတ်ကာ အိမ်ထဲသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းဝင်လာသည်။ သူ တံခါး ပြန်ပိတ်မည်ပြုစဉ်

"နေဦး ... မပိတ်နဲ့ဦး၊ အပြင်မှာ တစ်ယောက်ကျန်သေး တယ်၊ ဟဲ့ ... ကလေးမ ... လာ ... မြန်မြန်ဝင်"

ပုည ခင်စာ အားပေါ်တိုက်

ဒေါ်စောက အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ရင်း ခေါ် လိုက်သည်။

ရှားမင်းကလည်း ကိုင်ထားသော တံခါးချပ်ကို ပြန်

ဆွဲဖွင့်ထားလိုက်ရင်း အိမ်ပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မိုးရေတွေ စက်စက်ကျနေသော ကောင်လေးတစ် ယောက်ဟာ မရဲတရဲ ခြေလှမ်းများဖြင့် ရှားမင်းရဲ့ အိမ်ကလေးထဲ သို့ လှမ်းဝင်လာပါသည်။

ကောင်လေးက ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်နှင့် မိုးကာ ဂျာကင်ပွမွကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မိုးကာသား ကျောပိုးအိတ် တစ်လုံးကို ကျောဘက်မှာ ပိုး၍လွယ်ထားသည်။ အနီရဲရဲ မိုးကာ

ဂျာကင်ကို ခေါင်းစွပ်စွပ်၍ ဝတ်ထားကာ ထိုခေါင်းစွပ်က နဖူး တစ်ဝက်ကျော်အထိ အုပ်ကျနေတာမို့ မျက်နှာကိုလည်း သေချာ ရှင်းလင်းစွာ မမြင်ရပါ။

အိမ်ထဲရောက်တော့မှ ကောင်လေးက မိုးကာ ခေါင်း စွပ်ကို နောက်သို့ လှန်ချပြီး ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်ခါပစ် လိုက်ပါသည်။

ဖွားခနဲ ထွက်ကျလာသော ဆံပင် ညှိညှိ ကောက် ကောက်လေးနှင့် ဘွားခနဲဆါ်လာသော မျက်နှာဖူးဖူးနုနုကလေးကို မြင်ရတော့မှ ဒါ မိန်းကလေးပဲဟု သိရကာ ရှားမင်းက တအံ့တသြ ေးကြည့်နေမိဆဲ 🚬 ။

"ဟဲ့ ့ု ကလေးမ၊ လာ ့ု ညည်းအထုပ်ကြီး ချထားလိုက်

ပုညခင်စာ အာစ်တိုက်

၁၂ 🛍 ပညာသင်

အန်တီစောက ကောင်မလေးကို လှမ်းခေါ် လိုက်ပြန် တာမို့ ကောင်မလေးက လွယ်လာသည့် အိတ်ကြီးကို ဝခုံးမှဖြုတ် ကာ ရှားမင်းကိုယ်တိုင် ပြောင်ချောနေအောင် တိုက်ထားသော ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဘုတ်ခနဲ ပစ်ချလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ သူ့ပခုံး နှစ်ဖက်ကို သူ့ဘာသာ လက်ပြန်နှိပ်လိုက်ရင်း ရှားမင်းရဲ့ ကြမ်း ပြင်ပြောင်ချောလေးပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည်။

"ဟာ ့့္ဟေ ့္ ့ဆုတ် ့္ ့ဆုတ်၊ ခဏ နောက်ပြန်ဆုတ် ဦး၊ မင်းကိုယ်က ဒီလောက် ရေတွေ စက်စက်ကျနေတာ

ကြမ်းပြင်တွေ ပေရေကုန်မှာပေါ့၊ ခဏနေဦး ့... ရှားမင်းက ပလတ်စတစ် ထိုင်ခုံတစ်လုံး အမြန် သွားပြေးယူပြီး ဖိနပ်ချွတ်အနိမ့်ပိုင်းလေးမှာ ချပေးလိုက်ရင်း ...

"လာ ့့ ဒီမှာ လာထိုင်"

ကောင်မလေးက မျက်နှာထားတည်တည်လေးဖြင့် ခုံပေါ်မှာ ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချပစ်လိုက်ပါသည်။ အောင်မယ် သူများ

အိမ်ပေါ် တက်လာပြီး သူကပဲ ဆောင့်အောင့်ရတယ် ရှိသေးဗျာ။ ရားမင်းက အန်တီစောကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ... "ဒေါ်စော ဒီအချိန်ကြီး ဘာကိစ္စလဲ၊ သူကရော ဘယ်သူ

"ကိစ္စကတော့ အိမ်ငှားတင်မယ့် ကိစ္စပဲ၊ သူကတော့ မင်း

အိမ်ကို ငှားမယ့်သူ" "သူက ငှားမယ် ှဲ့ !"

"ဟုတ်တယ်လေ ့့ ၊ မင်းပဲ မင်းအိမ်တစ်ခြမ်းကို အမြန်

အငှားတင်ချင်လို့ ပူပူလောလော ပြောနေခဲ့တာ မဟုတ်

"အိမ်ငှားတင်ချင်တာတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် နေပါ ဦး၊ သူက ငှားမယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ၊ သေချာရှင်း အောင် ပြောဦးလေ ဒေါ်စောရယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်း တော့ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား၊ မိသားစုနဲ့လား ... ၊ သူငယ် ချင်းတွေ စုနေဖို့ ငှားမှာလား၊ မိဘနဲ့ နေဖို့လား၊ လူဦးရေ က ဘယ်နှယောက်လဲ ... "

"သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ... "

်ဗျာ 🚃 ၊ ဒီအရွယ်လေး တစ်ယောက်တည်း နေမယ် 🚃

ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ ့့ တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ မင်း အတွက် ပိုမကောင်းဘူးလား မောင်ရှားရဲ့၊ အရင် အိမ်ငှား တွေတုန်းက အိမ်သားတွေကများ၊ ယောက်ျားက အရက် မူးပြီးရမ်း၊ ညည ကလေးတွေက တဂျီဂျီငို၊ လင်မယားချင်း လည်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရဲန်ဖြစ် ရိုက်ပုတ်နေကြလို့ မင်းမှာ ညည မအိပ်ရ၊ မနက်ဆို မျက်တွင်းတွေကျပြီး တော်တော်လေး ဒုက္ခရောက်လိုက်ရတယ် မဟုတ်လား၊

အဲ့ဒီလို ဒုက္ခတွေ မခံချင်လို့ အရင်လူတွေကို ဆက်မ၄ား တော့တာဆို ... ၊ ခု ဒီကလေးမလေးက တစ်ယောက်တည်း ဆိုတော့ မင်းလည်း နားအေးပါးအေး ရှိတာပေါ့ ... မဟုတ်

ဘူးလား" ဝှညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အပ်တိုတ်

အန်တီစောက ပွဲခ ရရေးကို ဦးတည်ကာ ဖိဖိပြော

နေတာမို့ ရှားမင်းက လက်ကာပြလိုက်ရင်း ... ကျွန်တော်ပြောတာ နားထောင်ဦးလေ ဒေါ်စောရာ ...၊

ဒေါ်စောချည်း ဖိဖိပြောနေတာပဲ၊ ဒေါ်စောသိတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ကျွန်တော့်အိမ်က ခိုင်ခိုင်ခဲ့ခဲ့ လုံလုံခြုံခြုံ ရှိတယ် ဆိုပေ မယ့် အိမ်က သိပ်မကျယ်လှဘူးလေ၊ အလယ်ကနေ ကန့် ထားတာကလည်း သုံးတပ်သားနဲ့ဆိုတော့ ဟိုဘက် ဒီဘက်

ကျွန်တော်ကလည်း ဒီဘက်မှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် တည်းနေတာ၊ သူကလည်း ဟိုဘက်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရမှာဆိုတော့ သူ ဘယ်နေချင်ပါ့မလဲ"

ပြောသံ ဆိုသံကတော့ နည်းနည်းပါးပါး ကြားနေရတာပဲ၊

'ဪ... မင်းနယ် ... ဒေါ် စောတို့က မပိုင်ရင် ခြင်တောင် မရိုက်ဘူးကွယ့် ...၊ မင်းအိမ်ရဲ့ အခြေအနေအားလုံးကို သူ့ကိုပြောပြပြီး သူက နေမယ်ဆိုမှ ခေါ် လာခဲ့တာပါ ့ ့ ၊ မင်း ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာကအစ သူ့ကိုပြောပြပြီးသား ှု ၂

မင်းက ကျူရှင်ပြရင်း တစ်ဖက်က စားလည်းရေးတယ်၊ အသောက်အစား အရှုပ်အထွေးမရှိ အေးအေးနေတတ်တဲ့ သူဆိုတာ သူ့ကို ပြောပြခဲ့ပြီးသား၊ မင်းက အေးအေးဆေး ဆေး စာရေးနေမယ့်သူဆိုတော့ သူလည်း အေးအေးချမ်း

ချမ်း နေရမယ်ထင်ပြီး မင်းအိမ်ကို ငှားဖို့ ခေါင်းညိတ်လိုက် တာပေါ့ ု

ဒေါ်စောက အပိုင်ကြီးပြောနေပါသည်။ ရှားမင်းက

တော့ ရတ်တရက် မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဘဲ ကောင်မလေးကို လှမ်း ကြည့်မိသည်။ ကောင်မလေးက ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ခြေချိတ်ထိုင်ရင်း လက်လည်းပိုက်ထားကာ ရှားမင်းတို့ ပြောနေတဲ့ စကားတွေကို အာရုံမဝင်စားသလို မျက်နှာခပ်မော့မော့နှင့်ပင် မျက်နှာကြက်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ကြည့်ရတာ သိပ်တော့ ထောင့်မကျိုးချင်။

အိမ်က ထွက်ပြေးလာတာများလားတောင် မသိပါ။ "သူနဲ့ ဒေါ်စောနဲ့က အရင်ကတည်းက အသိလား၊ ဒီနား တစ်ဝိုက်မှာတော့ သူ့ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး" ရှားမင်းက ကောင်မလေးရဲ့ ဖစ်မြစ်ကို သိလိုတာမို့

"ရုပ်ရည်ကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ ့ မောင်ရှားရယ်၊ ဒီနား တစ်ဝိုက်မှာ ဒီလိုပုံစံမျိုး မြင်ဖူးလို့လား၊ ဒေါ် စောနဲ့လည်း

ခုလေးပဲ တွေ့လာတာ ့့္ "ဗျာ … ခုမှတွေ့ပြီး ခေါ် လာတာလား ့ ့ "

မေးခွန်း စထုတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ့်၊ လမ်းထိပ်က ထမင်းဆိုင်နားမှာ တွေ့တာ၊ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ အိမ်ငှားဖို့ရှိရင် ငှားချင်တယ်ပြောလို့ ခေါ်လာခဲ့တာ ...

အင်း ့ ့ ဒေါ် စောတို့ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပါပြီ၊ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်လိုလူမျိုးမှန်း မသိတဲ့ တစိမ်းတစ်ယောက် ကို ပွဲခရချင်တာနဲ့ ခေါ်ချလာတာတော့ သေချာနေပါသည်။

"ဒေါ်စောကလည်းဗျာ၊ ဓာတ်သိထဲကပဲ ငှားချင်ပါတွယ် လို့ ကျွန်တော် ပြောထားတယ် မဟုတ်လား"

ပုညခင်စၥအနေစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အစ်ထိုက်

- "မင့်အရင် အိမ်ငှားတွေတုန်းကလည်း ဓာတ်သိထဲကပဲ ၄ားထားတာ အဆင်ပြေလို့လား၊ မင်း အိမ်ပေါ် ရောက်မှ လင်မယားချင်း ထုကြ နှက်ကြတော့ မင်း ဘာတတ်နိုင် သေးလဲ ့့ ၊ ခုဟာက ့့

"ကဲ ့့ ဒေါ်ကြီး ကျွန်တော့်ကို ဒီနားက တည်းခိုခန်း

တစ်ခုခုကိုသာ လိုက်ပို့ပါတော့ 👯

ကောင်မလေးက ဆတ်ခနဲ ထရပ်ပြီး ခပ်မာမာ ပြောလိုက်တာမို့ ရှားမင်းက ကောင်မလေးကို မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့် မိသည်။

ဒေါ်စောက သူ ပွဲခမရတော့မှာကို ပူပင်ကြောင့်ကြ

သွားပုံဖြင့် ျာပျာသလဲ ... "နေဦးလေ ့္ၾကလေးမရဲ့၊ ဒီမှာ ပြောနေ ဆိုနေတုန်း

ဟာ

"ပြောနေ ဆိုနေ အရစ်ရှည်နေတာနဲ့ပဲ ဒီမှာ အအေးပတ်ပြီး သတော့မယ်၊ ဗိုက်လည်းဆာလှပြီ၊ နားချင်နေပြီ၊ ဒီလူကြီး ကြည့်ရတာလည်း ကျွန်တော့်ကို ငှားချင်ပုံ မရပါဘူး၊ ဒီညတော့ တည်းခိုခန်းမှာပဲ အိပ်လိုက်တော့မယ်၊ မနက်ဖြန် ကျမှပဲ ငှားဖို့ အိမ်ဆက်ရှာတာပေါ့ ...

မိန်းကလေး နုနှငယ်ငယ်လေး တစ်ယောက်တည်း တည်းခိုခန်း သွားမှာကျတော့လည်း ရှားမင်းက စိတ်မချနိုင်ပါ။ တော်ကြာ တစ်ခုခု အန္တ ရာယ်တွေ့မှ ကိုယ့်ပယောဂကြောင့်လို ဖြစ်ရဦးမည်။

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

"ဒီအချိန်ကြီး တည်းခိုခန်းသွားတော့ ဖြစ်မလားကျ၊ ဒီနား တစ်ဝိုက်က တည်းခိုခန်းတွေကလည်း သန့်တာမှဟုတ်ဘူး၊ အဲ့ဒီလို တည်းခိုခန်းမျိုးမှာ ဘယ်အမျိုးကောင်း သားသမီးမှ တစ်ယောက်တည်း သွားမတည်းဘူး၊ တစ်ယောက်တည်း သွားတည်းတဲ့သူကိုလည်း အမျိုးကောင်း သားသမီးလို့ ဘယ်သူကမှ မသတ်မှတ်ဘူးကွ ့့ ရှင်းလား"

"အဲ့ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခမရောက်စေချင်ရင် ရည်ရှည်စားစားတွေ လျှောက်ပြောမနေဘဲ အိမ်ငှားလက်ခံ လိုက်ပေါ့ ့့ ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ့ အိမ်ငှားလက်ခံဖို့ အတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကိုတော့ မမေးပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော် ရဲရဲပြောနိုင်တာ တစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်ဟာ အမျိုးကောင်းသမီး အစစ်ကြီးပဲ၊ အခက်အခဲ တစ်ခု ရိုလို့ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ခဏတစ်ဖြုတ် လာနေရ တယ်လို့သာ မှတ်ထားလိုက်ပါ၊ ကျွန်တော့် နောက်မှာ ရာဇဝတ်မှုတွေ၊ အရှုပ်အရှင်းတွေ ပါမလာဘူးဆိုတာ ကျွန် တော် အာမခံတယ် ...

ရှားမင်းက နဖူးစပ်ကို လက်ညှိုးနှင့် ကုပ်ခြစ်ရင်း ခဏငြိမ်တွေ စဉ်းစားလိုက်ပါသည်။ ပြောပုံ ဆိုပုံက ဂျစ်ကန်ကန် နိုင်လှပေမယ့် အဆင့်နှိမ့်နိမ့်ထဲကတော့ မဟုတ် ္မ ။ ရုပ်ကလေး က ဖြူစင်ဖွေးသန့်နေသည်။ အသက်ကလေးကလည်း နှစ်ဆယ့်^{လိ} တောင် ကျော်ပါဦးမလား မသိ။ ကိုယ်က သုံးဆယ်စွန်းစဆိုတော့ ကိုယ့်ထက်တော့ အများကြီး ငယ်မှာသေချာသည်။ မြောင် ပူည ခ င် ၈ ၁ အု င် တို က်

မိုးသည်းထဲ ညကြီးသန်းခေါင် ရောက်လာပုံဟာ မသင်္ကာစရာကောင်းပေမယ့်လည်း နုမသားချင်း စာနာစိတ်ကလေး နဲ့ လက်ခံမှ ဖြစ်တော့မှာပင်။

့"မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ...."

"လေပြေသွေး ့့့ '

ဟွန်း ့ နာမည်ကသာ 'လေပြေသွေး'၊ ပြှောပုံ ဆိုပုံကဖြင့် နည်းနည်းလေးမှ လေပြေမသွေး 🔒 ။ ရှားမင်းကံ သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း ့့့

> "ကဲလေ ့့ဘယ်တတ်နိုင်ပါတော့မလဲ၊ ဒီအချိန်ကြီး တခြား သွားလို့မှ အဆင်မပြေတဲ့အတူတူ လက်ခံထားလိုက်ရတော့ မာပေါ ... "

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... "

အမယ် ... ကျေးဇူးတင်ရကောင်းမှန်းတော့ သိသား

ပါလား . . . ။

"ဦးလေးကြီးလည်း လေပြွေကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်"

"ဘာရယ် ္ု့'

"ဦးလေးကြီး အိမ်ခန်း ပိစိလေးကို လေပြေက ဈေးမဆစ် ဘဲ ငှားလိုက်တာလေ၊ ဒီက ဒေါ်စောပြောတာတော့ ဦးလေး ကြီးက အိမ်ငှားမရတာ နှစ်လတောင်ရှိပြီမို့လို့ ဘတ်ဂျက် တော်တော် ထိခိုက်နေတာတဲ့၊ အခု လေပြေ ငှားလိုက်တော့

အဆင်ပြေသွားပြီ မဟုတ်လား" ပုညခင်စေဒမှာပေါတိုက်

ရှားမင်းက အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွားသော်လည်း သဘောထား ကြီးလိုတာမို့ ့့့

"အင်း ့ ့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်စေချင်ရင် တင်လိုက် ပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အခြေအနေက အိမ်ငှားခမရတာနဲ့ ပဲ ကျပ်တည်းသွားရမယ့် အခြေအနေမျိုးတော့ မဟုတ်သေး ဘူး၊ ပြီးတော့ ငါ့အရွယ်က ဦးလေးကြီးလို့ ခေါ် ရလောက် အောင်လည်း အသက်မကြီးသေးဘူး"

"ဟုတ်သားပဲ လေပြေသွေးရဲ့၊ မောင်ရှားမင်းကို အဒေါ်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေက သူ့အရွယ်နဲ့သူ မောင်ရှား၊ ကိုရှား၊ ဦးရှားလို့ ခေါ်ကြတာ၊ သူ့တပည့်တွေနဲ့ စာပေ သမားတွေကတော့ ဆရာရှားလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ လေပြေ ခေါ်ချင်ရင် ဦးရှားလို့ခေါ်ပေါ့၊ ဦးရှားဆိုတဲ့ အခေါ်အဝေါ် က ဦးလေးကြီးဆိုတာထက်တော့ ပိုသင့်လျော်တာပေါ့၊ ကဲ ... မောင်ရှားရေ သူ့ကို အိမ်သော့ပေးလိုက်တော့၊ အိမ် ငှားခ စာချုပ်ချုပ်ဖို့ကိစ္စအတွက်တော့ မနက်ကျမှ ဒေါ်စော လာခဲ့မယ်၊ ခုတော့ ဒေါ်စောဖို့ ပွဲခလေး ပေးလိုက်ဦး ... "မနက်ကျမှ ယူတော့လေဗျာ ဒေါ်စောကလည်း ္ ု ' ်ဪ ့္ ခုကတည်းက ပေးလိုက်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲ၊

ထွက်သွားမှာစိုးလို့ မနက်အစောကြီး ဈေးပြေးဝယ်ရမှာ့ပ မင်း ခုနေ မပေးလိုက်ရင် ငါ မနက်အစောကြီး တိုခါး လာခေါက်မှာနော် 🚃

ဒေါ်စောလိုချင်နေတဲ့ ပါတိတ်ဆင်အသစ်ကလေး ရောင်း

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

ဒေါ်စောက ရှားမင်း မနက်စောစော မထနိုင်တာကို

သိသူမို့ အကြပ်ကိုင်လိုက်တာပင်။

"ကဲ ့ ကဲ ့ ပေးမယ်ဗျို့၊ ခဏစောင့်"

ရှားမင်းက နောက်ဘက် အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာ ကာ အိမ်ခန်းသော့နှင့် ဒေါ်စောဖို့ ပွဲခ တစ်လစာကို ယူရသည်။

"ကဲ ... ရော့ ဒါက ဒေါ်စောအတွက်၊ ဒါက အိမ်ခန်း

သော့ ...

လေပြေသွေးက ရှားမင်း လှမ်းပေးသည့် သော့ကို လှမ်းယူရင်း ...

"ဘာ့ဟင်းတွေ ချက်နေတာလဲ … "

"ဟမ် ..."

အိမ်နောက်ဘက်ထဲကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း မေး လိုက်တာမို့ ရှားမင်းက အနည်းငယ် အံ့ဩစွာဖြင့် သူမကို ကြည့်

မိသည်။ စောစောက တစိမ်းဆန်ဆန် မာရေကြောရေ နိုင်ခဲ့ပေ မယ့် အိမ်ငှားဖို့ အဆင်ပြေသွားချိန်မှာတော့ သက်သောင့်သက်သာ

ရှိလာပုံဖြင့် စကားပြောပုံက နည်းနည်း ရင်းနှီးလာသည်။

"ဟင်းနဲ့မွှေးနေလို့ မေးကြည့်တာပါ . . . ' "ဪ္... ဟင်းကတော့ အထွေအထူး မဟုတ်ပါဘူး၊

ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်က ခုမှ ကျက်ခါစမို့လို့ မွှေးနေတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ထမင်းစားဖို့ ပြင်ဆင်နေတုန်း မင်းတို့

ရောက်လာလို့လေ 👯 "ဒါဆို ... ခုထိ ထမင်းမစားရသေးဘူးဇပါ့"

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

"ဟုတ်တယ်လေ ... "

"ဒါဆို ဟင်းတွေလည်း ကျန်ဦးမှာပေါ့"

."အင်းလေ 👯 '

"ဒါဆို လေပြွေကို ရောင်း ... "

"ဟမ် …

"လေပြေ ဗိုက်အရမ်းဆာနေလို့ပါ။ လမ်းထိပ်ထမင်းဆိုင် ကို ဝင်တော့လည်း ကုန်ပြီဆိုလို့ မစားခဲ့ရဘူး၊ ဒီအချိန် အပြင်ပြန်ထွက်ပြီးတော့လည်း မစားချင်တော့ဘူး၊ ဗိုက်ထဲ

ကလည်း သံစုံတီးဝိုင်းတွေ တီးနေပြီ ့္မ ၊ မစားဘဲနေလိုက် ရင် အစာအိမ် ပေါက်သွားမှာတောင် ကြောက်ရတယ် ... "

ရှားမင်းမှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိတာမို့ ခေါင်း

ကုတ်လိုက်မိပါသည်။

"ဦးရှားရဲ့ ထမင်းဟင်းတွေပေါင်းရင် ဘယ်လောက်တန်လဲ၊ တကယ် တန်တဲ့ဈေးထက် လေးငါးဆ ပိုပေးနိုင်ပါတယ်၊ လေပြွေမှာ ပိုက်ဆံအလုံအလောက် ပါပါတယ်"

"ငါ ထမင်းရောင်းစားတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး လေပြေ၊ မင်း ဆာသလို ငါလည်း ဆာနေတာပဲ၊ မင်းကိုရောင်းလိုက်ရင်

ငါ ဘာသွားစားမလဲ ...

"ဦးရှားက ယောက်ျားပဲ."

"ယောက်ျားဆိုတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ယောက်ျားလည်း ဗိုက်ွ တ^{လိ} ဆာတတ်တာပဲ"

"ဒါပေမယ့် ယောက်ျားလေးဆိုတာက ခံနိုင်ရည်ဖို့ရှိတယ် ပု ည စ င် စ ၁ အ စ် တို က် ကျက်

၂၂ 🧥 ဟူသင်

လေ၊ ဗိုက်ဆာတာလောက်ကိုတော့ သည်းခံနိုင်တာဖိ မဟုတ်လား၊ ထမင်းတစ်နပ် မစားရတာနဲ့ ဘာမှမဖြစ် လောက်ပါဘူး၊ လေပြွေ အစာအိမ်က ပါးပါးလေးရယ်၊ အဆာလွန်ရင် ပေါက်ထွက်သွားမှာ စိုးရတယ် ... " "မိန်းကလေး အစာအိမ်က ပါးပြီး ယောက်ျားလေး အစာ အိမ်က ထူတယ်လို့တော့ ငါမကြားမိပါဘူး" "ကဲ ့့ ကဲ ့့့ မောင်ရှားရယ်၊ ကောင်မလေး သနားပါ တယ်ဟယ်၊ မင်းရှိတာ နည်းနည်းပါးပါး စေမျှကျွေးလိုက် ပါဟယ်၊ လေပြေကလည်း စကားကို ပြေပြေလည်လည် ပြောမှပေါ့၊ ဗိုက်ဆာလို့ ထမင်းနည်းနည်းကျွေးပါလို့ မြော ရင်လည်း ပြီးတာပဲမဟုတ်လား၊ ထမင်းရောင်းပါလို့ ဖြော တော့ မောင်ရှားက ဘယ်ရောင်းပါ့မလဲ ... ် "တောင်းစားရမှာ ရှက်လို့ ရောင်းပါလို့ ပြောရတာပါ ဒေါ် စောရာ၊ သူ့ဘာသာ အလိုလို သဘောပေါက်ပြီး မရောင်းပါဘူးကွာ အလကား စားသွားပါလို့ ပြောမလား လို့ပါ" လူလည် ပန်ကာမ ့ ့ ။

လေပြေသွေးရဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း စကားကြောင့် ရှားမင်းက သူမကို ထမင်းစားပွဲသို့ ဖိတ်ခေါ် လိုက်ရပါသည်။ "ကဲ ့ ကဲ ့ လာပါ ့ ထမင်းပွဲကို ကြွတော်မူပါ" လေပြေသွေးက ထမင်းစားပွဲဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် ကြွချီတော်မူလာသည်။ ပြီးတော့ သူ့အိမ်သူ့ရာနှယ် ရဲတင်းလှ

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

နွာဖြင့် ထိုင်ခုံတစ်လုံးဆွဲယူကာ အကျအနဝင်ထိုင်း ဝတ်ထားသည့် ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ပင့်တင် လိုက်ပြီး ထမင်းပွဲဟင်းပွဲတွေကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည့် မျက်လုံးတွေ က တော်တော့်ကို တောက်ပပါသည်။

R

"ထမင်းကတော့ မနက်ဖြန် မနတ်စောစောကျရင် ပဲပြုတ်နဲ့ ကြော်စားဖို့ ပိုပိုသာသာ ချက်ထားတာဆိုတော့ များများ စားစား ရှိတယ်၊ ဟင်းကတော့ ဒါအကုန်ပဲ၊ ဒါလေးပဲ နှစ်ယောက်စာ မျှစားရမှာ"

"နှစ်ယောက်စာ ့့့ !" လေပြေသွေးက ထမင်းစားပွဲဘေးမှာ ရပ်နေသော

ရှားမင်းကို စောင်းငမ်းငမ်း မော့ကြည့်ရင်း မေးခွန်းထုတ်သည့် လေသံဖြင့် ပြောလာတာပင်။

"အင်းလေ ့ ့နှစ်ယောက်စာပေါ့၊ ငါစားမယ့်အထဲက မင်း

ကို မျှကျွေးရတာလေ ... " "မဝရေစာတော့ မစားချင်ဘူး"

"ဘາຸຸ'

"ဟင်းလေးကဖြင့် နည်းနည်းလေးကို နှစ်ယောက်စားတော့ နှစ်ယောက်စလုံး ဝဝလင်လင် မစားရဘူးပေါ့၊ နှစ်ယောက် လုံး မေမလင်စားရမှာထက်စာရင် တစ်ယောက်က အလျော့ပါ ပေးလိုက်တော့ ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်က ဝဝလင်လင့် စား ရတာပေါ့ ..."

၂၄ 🛍 ပညာင်

လေပြေသွေးရဲ့ အပြောကလေးကြောင့် ရှားမင်းရဲ့ မျက်ခုံးတွေ ပင့်တက်သွားရပါသည်။ ဗိုက်ကလည်းဆာ၊ စိတ်ထဲ မှာလည်း နည်းနည်း အမြင်ကတ်လာရပြီမို့...

> "ဒါဆိုလည်း မင်းပဲ အလျော့ပေးလိုက်တော့လေ၊ ငါက တော့ ဒီနေ့အဖို့ ထမင်းစားရမှကို ဖြစ်မယ်"

ရှားမင်းက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပြီး ထိုင်ခုံတစ် လုံးကို အကြမ်းပတမ်း လှမ်းဆွဲယူကာ ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချပစ်လိုက် ပါသည်။ လေပြေသွေးအပေါ် ဒိုထက်ပိုပြီး စိတ်မရှည်နိုင်တော့ တာလည်း အမှန်ပဲမို့ပင်။

ရှားမင်းက ထမင်းပန်းကန်ကို ခပ်မြန်မြန် ဆွဲယူပြီး ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်တွေ ခပ်ထည့်ကာ ထမင်းနှင့်နယ်နေတာ ကို သူမက စူပုပ်ပုပ် မျက်နှာထားဖြင့် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ... "လူကြီးဖြစ်ပြီးတော့ ..."

> "လူကြီးဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ လူကြီးဖြစ်တာနဲ့ပဲ ကလေး က လာဗိုလ်ကျတာကို ခံရမတဲ့လား၊ ကလေးလည်း ဆာ တတ်တဲ့ ဗိုက်နဲ့ပဲ၊ လူကြီးလည်း ဆာတတ်တဲ့ ဗိုက်နဲ့ပဲ၊ မိန်းမလည်း ဆာတတ်တဲ့ ဗိုက်နဲ့ပဲ၊ ယောက်ျားလည်း ဆာ တတ်တဲ့ ဗိုက်နဲ့ပဲ၊ လူကြီးမို့လို့၊ ယောက်ျားမို့လို့ ဗိုက် ဟောင်းလောင်းအဖြစ်ခဲပြီး မင်းကို အကုန်ကျွေးရမှာလား၊ သနားလို့ တစ်ဝက်မျှကျွေးတာကို လာရောင့်မတက်နဲ့ ..." ရှားမင်းက အဆက်မပြတ်ပြောပြီး ဟင်းပန်းကန်ထဲ

> > ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

ကူးတက္ခါဘက္မ

ဘ ကြက်ဥဆူးပုပ်ရွက်ကြော်ကို ခပ်ယူကာ ထမင်းနှင့် ရောနယ် စားလိုက်ပြီး ဂွေးတောက်ရွက်ဟင်းချိုကို ရှလူးခနဲ မြည်အောင် သောက်ပြလိုက်ပါသည်။

သွားရည်သိမ်းကာ ရှားမင်းကို စိုက်ကြည့်နေသော လေပြေသွေးက နှုတ်ခမ်းကို ရွဲ့ပစ်လိုက်ရင်း . . .

"သူ့ဟင်းကဖြင့် မကောင်းဘဲနဲ့ တွန့်တိုနေလိုက်တာ"

"မကောင်းဘူးထင်ရင်လည်း လာမျှော်မနေနဲ့လေ၊ သွားရည် တွေ ဘာတွေ ပြန်မျို့ချလိုက်ပါဦး"

လေပြေဆွေးက သူ မျှော်တာ လူမိသွားတာမို့ ရှက် အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီးမှ ဆတ်ခနဲ မျက်နှာ လွှဲပစ်လိုက်သည်။ အါစောက လေပြေသွေးနဲ့ ရှားမင်းကို ကြည့်ကာ ရယ်ချင်နေပုံ ဖြင့်...

"ကဲပါ ... မောင်ရှားရယ်၊ တစ်ဝက်တော့ ကျွေးလိုက်ပါ ဟယ်"

"ကျွေးသားပဲလေ၊ ဒါပေမယ့် ဒေါ်စောလည်း ကြားတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ကုလားအုပ်ကို သနားပြီး ကိုယ့်တဲထဲ ခေါင်း အဝင်ခံလိုက်မိလို့ ကုလားအုပ်က နည်းနည်းချင်းစီ တိုးတိုး ဝင်ပြီး တဲရှင်ကို အပြင်တွန်းထုတ်လိုက်တဲ့ ပုံပြင်လိုပဲ၊ ထမင်းရှင်ကတောင် ထမင်း အငတ်ခံပေးရမယ့်ပုံ ... ၊ စေတနာသည် လူတိုင်းနဲ့မတန် ဆိုတဲ့ စကားပုံက ခု ဒီ

"မင်းကလည်း ပုံပြင်ရေးတဲ့ စာရေးဆရာလို့ မဖြေရေဘူး၊

နေရာမှာ ကွက်တိဒက်ထိ မှန်နေတာ ... "

ပုည ခင်စ႒အာဝေတိုက်

ω.

စကားပြောလိုက်မှဖြင့် ပုံပြင်လေးတွေ၊ စကားပုံလေးတွေ

È...."

ဒေါ် စောက ဖျန်ဖြေဖို့ ကြိုးစားနေပေမယ့် ရှားမင်းက

အလျော့မပေးတော့ဘဲ ထမင်းကိုသာ အာရုံစိုက်၍ စားနေလိုက် သည်။ လေပြေသွေးက လုံးဝ ကျောခိုင်းပြီးတော့လည်း မနေနိုင် ဘဲ ရှားမင်းကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့် လုပ်နေရင်းက မအောင့်

နိုင်တဲ့အဆုံးမှာ ... "အဟမ်း ... တစ်ဝက်တော့ ချန်ထား"

ရှားမင်းက နည်းနည်း ရယ်ချင်သွားကာ ဘာပြန် ပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေဆဲ ဒေါ်စောက ကြားဝင်လာကာ ...

> "ကဲ ့ ကဲ တစ်ဝက်တော့ ကျွေးလိုက်ပါဟယ် မောင်ရှား ရယ်၊ လာ ့ လာ ့ လေပြေသွေး ဝင်စားလိုက်တော့၊ မောင်ရှားစားတာ တစ်ဝက်တောင် မကုန်သေးပါဘူး၊ ဪ ဘောင်းဘီတွေ ရေစိုလာတာ ချမ်းနေမှာပေါ့၊ အဝတ်အစား

အရင်သွားလဲလိုက်ပါလားကွယ်"

"လေဖြေ အဝတ်သွားလဲနေရင် ဒီလူကြီးက အကုန်ပြောင် အောင် စားပစ်လိုက်မှာပေါ့ ဒေါ်စောရဲ့၊ ခုပဲ စားလိုက်ရှ

ဖြစ်မယ်၊ ဗိုက်လည်း အရမ်းဆာနေပြီ" လေပြေသွေးက ပြောပြောဆိုဆို ထမင်းပန်းက

တစ်ချပ် လှမ်းဆွဲယူလိုက်သဖြင့် ဒေါ် စောက ထမင်းထည့်စေး လိုက်ရသည်။ ရှားမင်းလည်း ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ ထမင်းကို သာ အာရုံစိုက်၍ ဆက်စားနေလိုက်သည်။ လေပြေသွေးကတော့

ပုညခင်စ႒အနစ်တိုက်

ဘယ်လောက် လူလည်ကျလိုက်သလဲဆိုပါလျှင် တစ်ဝက်ကျော် ကျော် ကျန်နေသေးသော ဘဲဉဆူးပုပ်ကြော်ကို သူ့ ပန်းကန်ထဲ အကုန် ခပ်ထည့်လိုက်သည်။ လက်ဖက်သုပ် ပန်းကန်ကိုလည်း သူ့ဘက်သို့ ဆွဲယူကာ ထမင်းပေါ်ကို တစ်ဝက်ကျော်ကျော် ပုံထည့် လိုက်သည်။ ရွေးတောက်ရွက်ဟင်းချိုကိုလည်း ရှလွတ်ရုံလွတ်နှင့် သူ့ချည်း အဆက်မပြတ် သောက်ပစ်လိုက်ပါသည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ အငမ်းမရ စားနေပုံဟာ တော် တော့်ကို အမြင်ကတ်စရာကောင်းနေတဲ့ ကြားကပဲ သနားစရာ လေးလည်း ဖြစ်နေရတာမို့ ရှားမင်းက ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ မဝရေစာ ထမင်းကလေးကို စရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်၊ တို့စရာနှင့် သာ တင်းတို့မ်လိုက်ရပါသည်။

ရှားမင်း စားပြီးသွားတော့ သူမက ပလုတ်ပလောင်း သံဖြင့် ရှားမင်းကို မော့ကြည့်ရင်း

"ဘာရှိသေးလဲ ..."

"ဘာကိုလဲ ..."

"ပုစွန်ခြောက်တို့၊ လက်ဖက်တို့၊ အကြော်တို့ ဆောင်ထား တာရှိရင် ချပေးပါလား၊ ဒီမှာ ဟင်းမလောက်တော့လို့"

"ဪ ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ့"

လည်း ဖွင့်မရဘဲ အဖုံးက ကြပ်နေလေရာ ...

ရှားမင်းက ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောပြီး ကြောင်အိမ်ထဲက ပုစွန်ခြောက်ဘူးကိုယူကာ သူမရှေ့ စားပွဲပေါ်သို့ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ချပေးလိုက်သည်။ သူမက ပုစွန်ခြောက်ဘူးကို လှမ်းယူဖွင့်ဆော်

ပုညခင်၈၁အချစ်တိုက် 🔻

www

၂ဂ 👛 ဟည္သင်

"ဖွင့်ပေး ့့့ "

ဟု ပြောရင်း ပုစွန်ခြောက်ပုလင်းကို ရှားမင်းထံ ကမ်းပေးလိုက်တာမို့ အဖုံးဖွင့်ပေးလိုက်ရပြန်ပါသည်။ သူမက ပုစွန်ခြောက်တွေ တစ်ဆုပ်ကြီး နှိုက်ယူကာ ထမင်းပေါ်သို့ ဖြူးချ ပစ်လိုက်သည်။

"ဟာ ့္ဟ္ဟ ော့ ္အီလောက် အများကြီး၊ ကျွတ် ့္က္က ကဲ ့္

စားပါ ... စားပါ ... စားတော်မူပါ"

ရှားမင်းက အလန့်တကြား တားလိုက်ချိန်မှာ သူမ က တစ်စုံတစ်ရာ အာခံပြောတော့မည့် ပုံဖြင့် ရှားမင်းကို ဖျတ်ခနဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်လိုက်တာမို့ ရှားမင်းမှာ အောင့်သက်သက်နှင့်ပင် စားဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ရသည်။ နောက်မို့ဆို ဒင်းပါးစပ်က ဘယ်လို ကတ်သီးကတ်သတ် စကားတွေ ထွက်လာမည်မသိ ... ။ ဒေါ် စောကတော့ သူမကို နည်းနည်းရယ်ချင်ပြီး

၁၁နားနေပုံရပါသည်။ ဒေါ်စောဟာ ပွဲခ လောဘကြီးတတ်ပေမယ့် စိတ်ရင်းကတော့ မဆိုးလှသူပင်။

ထမင်းစားပြီးတော့မှ ဒေါ်စောက လေပြေသွေးကို တစ်ဖက်အခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပြီး ပြန်သွားခဲ့သည်။

သူ မှာတော့ နွေးလျက်တာထက်တောင် ပြောင် ဆောင် စားသွားသော သူမရဲ့ ပန်းကန်တွေကို ဆေးကြောလို့

မပြီးနိုင်သေး ... ။ အားလုံးရှင်းလင်းဆေးကြောပြီးတော့မှ စာရေးမည်

ဟု အားခဲကာ စားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

ထူးလေးပိုးငကးဂျ

ဒီနေ့အဖို့ ပုံပြင်အသစ်တစ်ပုဒ် ရေးဖို့ စဉ်းစားထား

ခဲ့တာပင် ... ။ ကလေးတွေကို ချစ်၍ ကလေးစာပေတွေကို စိတ် ဝင်စားလေ့ရှိသော ရှားမင်းက လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်ကစလို့

ပုံပြင်လေးတွေ ရေးပြီး ကလေးဂျာနယ်တွေကို ပို့ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ ဂျာနယ်တွေကလည်း သူ့ဆီက စာမူတောင်းခဲ

လာကြတာမို့ ပုံပြင်တွေ အဆက်မပြတ် ရေးဖြစ်လာသည်။ စာမူ လေးတွေ ပြန်စုကာ ပုံပြင်စာအုပ်လေးတွေလည်း ထုတ်ဖြစ်လာခဲ့

ပါသည်။

ကလေးတွေ ဖတ်ဖို့ ပုံပြင်လေးတွေသာ ရေးသော စာရေးဆရာဖြစ်၍ တခြားသော စာရေးဆရာများလိုတော့ လူသိ

များ ထင်ရှားခြင်း မရှိသေးပါ။ ဝင်ငွေအရလည်း အားထားလောက် စရာ မရှိပါ။ ဝါသနာအလျှောက်သာ ရေးဖြစ်နေခဲ့တာပင် ... ။

ရှားမင်းက လတ်တလော စိတ်ကသိကအောင့် ဖြစ် ရသည့် လေပြေသွေးကိစ္စကို ဆက်စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ စာရေး တိရိယာ ပစ္စည်းတွေထည့်သည့် အစါရောင် ခွက်လေးထဲမှာ စီစီ

ရီရီ ထိုးစိုက်ထည့်ထားသည့် ရောင်စုံ ဘောလ်ပဲန်တွေထဲက ခရမ်း ရောင် ဘောလ်ပဲန်လေး တစ်ချောင်းကို ဆွဲယူလျက် သူ ပုံပြင်ရေး

တိုင်း နိဒါန်းပျိုးနေကျ စာလုံးလေးတွေကို ရေးချလိုက်ပါသည်။ ဟိုး ့ ရှေးရှေးတုန်းက ့

"ဘုန်း ... ဘုန်း ...

"ဘတ်္္ ဘတ်္္ " "……………………"

"ဟာ … ဘာဖြစ်တာလဲ"

ပုညခင်စ႒အုစ်တိုက်

MAN!

အခန်းနှံရံကို တစ်ဖက်ခန်းကနေ တဘုန်းဘုန်း

တဘတ်ဘတ် ပုတ်ခတ်သံကြောင့် ရှားမင်းမှာ အာရုံပျက်ရကာ ထိုင်ရာမှ ထ၍ နံရံအနီးသို့ လျှောက်သွားလိုက်ပြီး ...

"ဟိုဘက်က ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့ ့

"မွေ့ရာနဲ့ ခေါင်းဆုံးရှိရင် ငှားချင်လို့ဗျို့ ့ ့ "

အောင်မယ် ့ ဒင်းက ကိုယ့်လို လေသံမျိုးနဲ့ ပြန် အော်တယ်ပေါ့၊ နည်းနည်းမှ သနားကရဏာ သက်ချင်စရာ

မကောင်းတဲ့ သတ္တဝါမလေးပါလား 👝 ။

မရှိဘူးဟု ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် မြောပြီး ကိုယ့်စာကိုယ် ဆက်ရေးလိုက်ချင်ပေမယ့် အိတ်တစ်လုံးပဲ ပါလာတဲ့ ဒင်းအနေနဲ့ ခုချိန်မှာ အိပ်ရာနေရာ အခက်အခဲဖြစ်ရှာမှာပဲဟု တွေးကာ စာနာ

ရသည်။ အင်း ့္က သူများကို စာနာရင် ကိုယ်သာ ဒုက္ခွဖြစ်လို့ပဲ ပြောရမလားမသိ။ ထမင်းဆာတာကို စာနာမိလို့ မဝရေစာ ထမင်း

တစ်နပ်ကို စားခဲ့ရပြီးပြီ ... ။

"ဘုတ် ့့ ဘုတ် ့့ "

ဟော ... ပုတ်ပြန်ပြီ။ တယ်လည်း ဆောင်းကျန်းနေ

ပါလား။

"ဘုန်း ့ ဘုန်း ့ ့"

"ကြားလားဗျို့၊ မြောတာ ကြားလား ... "

"ကြားတယ်ဟေ့ ့ ကြားတယ်" "ကြားရင် ပြန်ဖြေလေ၊ ဘာလို့ ငြိမ်နေတာလဲ ့ ့ "

"အောင်မာ ့ မင်းကများ ငါ့ကို သတောက်သဟနဲ့

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

မွေ့ရာ တော့ မရှိဘူးဟေ့၊ ဗျာပဲရှိတယ်၊ မင်းလိုချင်ရင် အခန်းပြင် ထုတ်ထားပေးလိုက်မယ်၊ လာယူသွား ့့့ "

"ခင်ဗျား ဘာနဲ့ အိပ်လဲ ့ု့'

"ဘາ ... '

"ခင်ဗျား ဘာခင်းပြီး အိပ်သလဲလို့ မေးတာ ... "

လေပြေသွေးရဲ့ လေသတွေက ယောက်ျားဆန်သည်။ သောက်ျားလျာမလေးလားတောင် မသိ။ ပုံမှန်ပြောရင် ကျွန်မက

ဆာပြေက ဆိုတာမျိုး ပြောတတ်ပေမယ့် ခုကျတော့လည်း ခင်ဗျား

ဆွေ ဘာတွေ ပြောကာ ဗျို့ဟစ်နေသည်။ "ဗျို့ ... မေးနေတယ်လေဗျာ၊ ခင်ဗျား ဘာခင်းအိပ်သလဲ"

"မွေ့ရာ ခင်းအိပ်တယ်ဟေ့ ... " "ဘာလို့ ဖျာခင်းမအိပ်လဲ ... "

"အိပ်ရာက မာရင် သက်သောင့်သက်သာမရှိလို့ မွေ့ရာနဲ့

အိပ်တယ်ဟေ့ 📜 "

"ဒါဆို ခင်ဗျား ကိုယ်ချင်းစာကြည့်လိုက်လေ." "ဟမ် ... ငါက ဘာကို ကိုယ်ချင်းစာရဦးမှာလဲ"

"ခင်ဗျားလို ယောက်ျားရင့်မကြီးကတောင် အသားနာမှာ

စိုးလို့ ဖျာပေါ်မှာ မအိပ်နိုင်ရင် လေပြွေလို မိန်းကလေး

နုနနယ်နယ်လေးက ပိုတောင် မအိပ်နိုင်သေးတာပေါ့ ... " "အဲ့ဒီတော့ ... "

"အဲ့ဒီတော့ ဦးရှားက ဖျာနဲ့အိပ်၊ ဦးရှား မွေ့ရာ ဇွေ့ခဲ့မြို့

ကို ငှားပေါ့"

ပုညခင်စေဒအာစ်တိုက် လျှ

රට 🖷 රටානද

ဪ ့ လိုရင်းက ဒီလိုကိုး ့ ။ လေပြေသွေးရဲ့

စကားပြော လည်ဝယ်မှုကတော့ လက်ဖျားခါလောက်စရာ ...။ "တော်တော် လည်တဲ့ ကုလားအုပ်မ ..."

"ဦးရှား ဘာပြောလိုက်တာလဲ၊ ကောင်းကောင်း မကြားရ

ရှားမင်းက ပုံမှန်အသံဖြင့် ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်တာ မို့ လေပြေသွေးက သေချာမကြားဘဲ ပြန်မေးလိုက်ခြင်းပင် ...

ရှားမင်းက လေသကို မြှင့်ကာ ...

"ဘာမှမပြောချင်တော့ဘူးဟေ့ ... ၊ မင်းကို ငါ့မွေ့ရာ ေ ရလောက်အောင် စေတနာ မသက်ရောက်သေးလို့ များ ပေးနိုင်မယ်၊ အိမ်ရှေ့မှာ ဖျာတစ်ချပ်ရယ်၊ ခေါင်းအုံးတ · လုံးရယ်၊ စောင်တစ်ထည်ရယ် ထုတ်ထားပေးမယ်၊ ယူချ

ယူ မယူချင်နေ၊ ဒိညအဖို့ ဘာကိစ္စပဲရှိရှိ နံရံကို လာမပုဇ နဲ့တော့၊ ငါ စိတ်အေးလက်အေး စာရေးပါရစေ ...

"ဦးရှားက ဘာစာတွေ ရေးမှာလဲ" "ပုံပြင်ဟော့ ... ပုံပြင်၊ ခုန ဒေါ်စောပြောတာ မင်း မကြွ

ဘူးလား"

"နားကြားများ မှားသလားလို့ သေချာအောင် ထပ်ရ ကြည့်တာပါ၊ ဒီအရွယ်ကြီးနဲ့များ ပုံပြင်တွေ ရေးရတာ

လို ့္ကဟား ့္ကဟား ...

"ဟေ့ ့ မင်း ဒါ ငါ့ကို သရော်တာလား" "သရော်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရယ်ချင်လို့ ရယ်တာပါ

ပုည္ခစ်စ႒အာစ်တိုက်

"ကလေးတွေ ဖတ်ဖို့ ပုံပြင်ကို လူကြီးက မရေးလို့ ကလေး

က ရေးရမှာလား၊ ဒါ ဘာမှ ရယ်စရာမဟုတ်ဘူး လေပြေ

သွေး"

"ကလေးစာပေ ရေးတဲ့သူဆိုတော့ ကလေးဆန်မှာပေါ့နော်၊

ဒါ့ကြောင့်လည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ စကွားနိုင်လှ

ပြီး ကတ်သတ်နေ့တာပေါ့၊ လူကြီးဆန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်

ယောက်သာဆိုရင် သြော် ့ ့ ဒီအချိန်ကြီး မိန်းကလေးတစ်

ယောက်တည်း အထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်တည်းနဲ့ ရောက် လာရရှာတာ၊ ဒီတစ်ညတော့ အိပ်စရာ အိပ်ရာအခက်အခဲ

ဖြစ်မှာပဲ၊ ငါ့ရှိတာလေး ငှားရမ်းကူညီလိုက်ပါ့မယ် ဆိုတာ မျိုး တွေးပြီး ဘာလိုအပ်လဲ၊ ဘာကူညီရမလဲလို့ မေးမှာ

သည်။

ഠി" "ကဲ ့ လေပြေသွေးရေ၊ စကားမရှည်နဲ့တော့ဟှေ၊ မင်းလို

ချင်တာ ပေးမယ်၊ ပါးစပ်ကလေးသာ ပိတ်ပေးထား၊ ဟုတ် ပြီလား ... "

ရှားမင်းက ကိစ္စအေးပြီးရော သဘောထားကာ သူ

ခင်းအိပ်သည့် လဲမွေ့ရာကလေးကို အမြန်လိပ်ခေါက် ဆွဲထုတ် ယူလာပြီး အိမ်ခန်းအပြင်သို့ ထုတ်ထားလိုက်ပါသည်။ ရှားမင်းရဲ့

အိမ်ကလေးက ဘေးကျယ်ကျယ် နောက်တိုတို သုံးပင် နှစ်ခန်း

အိမ်မျိုး။ တစ်ခန်းစီအတွက် သီးသန့် တံခါးပေါက်တွေ ရှိပြီး_တ်

-အိမ်ရှေ့ ဖိနပ်ချွတ် ဝရန်တာလေးကတော့ တစ်ဆက်တည်း မြွှစ်

ပညချစ်စ႒အာစ်တိုက်

ပညာင်

ရှားမင်းက အိမ်အပြင် ဝရန်တာလေးမှာ မွေ့ရာလိပ် ကို ထောင်၍ချထားပြီး ခေါင်းအုံးနှင့် စောင်ကိုပါ မွေ့ရာလိပ် ပေါ် တင်ထားပေးလိုက်သည်။

"သောက်စရာ ရေမရှိလို့ ရေလေးတစ်ဘူးပါ ထုတ်ထား ပေးပါ"

တစ်ဖက်က စေတနာမရှိချင်စရာ ဩဇာသံပါပါဖြင့် လှမ်းအော်ပြန်တာမို့ အိမ်ထဲသို့ တစ်ခါပြန်ဝင်၊ ရေသန့်ဘူးယူ၊ အပြင်ပြန်ထွက်ထား။ ပြီးတော့မှ အိမ်ထဲဝင်ကာ အိမ်တံခါးကို ဒိုင်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်မိပါသည်။ တကယ်ပါ ့့ အာရုံနောက်လွန်းလို့ ့ ့ ။

" යෝ ග් . යෝ ග් . " "ဦးရှား ့ ဦးရှား ့ ့ "

"ദിന് , ദിന് , ദിന്"

"ဦးရား ့ ဦးရှား ့ ဦးရှား" တံခါးခေါက်သံနှင့် ခေါ်သံတွေက ဆက်တိုက်လို

ပင် သူ့အာရုံထဲသို့ တွန်းတိုက်ဝင်လာသော်လည်း သူ့မျက်လုံး တွေကတော့ ပွင့်မလာနိုင်သေးပါ။ ညက စာရေးပြီး စာထိုင်ဖတ်

ဖြစ်နေတာမို့ ထုံးစံအတိုင်း အိပ်ရာဝင် နောက်ကျခဲ့သည်။ မနက် အစောကြီး လုပ်စရာအလုပ်လည်း သိပ်မရှိလှတာမို့ သူ့ ရဲ့ အိပ်ရာ

ထချိန်ဟာ ဘယ်တော့မှ မစောပါ။ "ദിന് ... ദിന്"

"ဦးရှား ... ဦးရှား၊ ဗျို့ ... ဦးရှား၊ ဒီအချိန်ထိ မထုနှည် ဘူးလား"

ဘူးလား"

ပုည ခင်စ႒အုပ်တိုက်

၃၆ 👛 ပညာခင်

ပြဿနာပါလား။ ဟိုသူငယ်မကတော့ သူ့ကို စော စောစီးစီး ပြဿနာ လာပေးလေပြီ 🚃 ။

ရှားမင်းက အိပ်ရာမထချင်သေးတာမို့ အနားက

ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ဆွဲယူပြီး တစ်ဖက်သို့ စောင်းလှိမ့်ကာ နား ကို ခေါင်းအုံးဖြင့် ဖိပိတ်ထားလိုက်ပါသည်။

"ദിേന് 🚅 ദിന് 👯

"ဗျို့ ့ု ဦးရှား အသက်ရှိတဲ့လူဆိုရင် ဒီလောက်နှိုးရင် နိုးပြီဗျ'

ခင်းအသံက ကျယ်သထက် ကျယ်လာပါသည်။

အိမ်နီးချင်းတွေ ကြားကုန်တော့မှာပဲ ... ။ "အင်းလေ ့္ ကလေးစိတ် မပျောက်သေးတဲ့ လူကြီးဆို

တော့လည်း ကလေးကလား အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်နေ

မှာပေါ့ 👯

တွေ့မယ် ့့ ဒင်းတော့ ့့ ။ အိမ်ပြင်ကနေ အမျိုးမျိုး ပြောနေဆိုနေ ကလိနေ

တာကို မခံနိုင်တော့တာမို့ ရှားမင်းက ဗြုန်းခနဲ ထသွားကာ အိမ်တံခါးကို ဝုန်းခနဲ ဆွဲဖွင့်လိုက်တော့ လေပြေသွေးက ပဲပြုတ် ထုပ်လေးကို ရှားမင်းရဲ့ မျက်နှာနားသို့ တန်းလန်းကလေး က မြှောက်ပြလိုက်ရင်း ...

"ဟောဒီမှာ ဦးရှားဖို့ ပဲပြုတ်ဝယ်ထားတာလေး ပေးချင်

જૄૈ…

"గ్నురు ...

ပုညျခင်စ႒အစ်တိုက်

ထိုးလေးပိုးငပာပါ

90

ရှားမင်းက ကိုယ့်မျက်နှာကို နောက်သို့ ခပ်မြန်မြန် ဆုပ်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်ပစ်လိုက်ရင်း ...

"မင်းကို ဘယ်သူက ဝယ်ခိုင်းထားလို့လဲ"

"ဦးရှားများ စှားချင်သလားလို့ပါ၊ မနက်စောစော ပဲပြုတ် ထမင်းကြော်လေး စားရရင် အရမ်းမိုက် ့့

"ပဲပြုတ် တစ်ဆယ်သားအတွက် အိပ်ရေးအပျက်မခံနိုင်လို့ ထမဝယ်တာ ့ု့ ရှင်းလား၊ မင်းလည်း ဒီအရွယ်ရောက်နေ ပြီ၊ နည်းနည်းပါးပါး အလိုက်တသိလေး လူမှုရေး နား

လည်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ တော်ရုံ တံခါးခေါက်လို့ မရရင် အိပ်ပျော်နေတာပဲ ဆိုပြီး လှည့်ပြန်လိုက်တော့ပေါ့၊ အထဲ

က လူ ထချင်မှန်းမသိ မထချင်မှန်းမသိ စွတ်ရွတ်ခေါ် နေ တာပဲ့ ့ ၊ ကိစ္စကဖြင့် အရေးကြီးတာလည်း မဟုတ် ့ ့ "

"ဦးရှား ... မျက်ချေးသုတ်လိုက်ဦး"

"ဘາ 🔐

"မျက်ချေးလေ ့ ့ မျက်ချေး၊ ဦးရှား မျက်လုံးထောင့်စွန်း တွေမှာ မျက်ချေးတွေ ဂျိုးကပ်နေတယ်"

"င္နါဟာငါ ဘာဖြစ္ခ်ဳိဖြစ္ခ် ့့္

"ဪ … သုတ်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ၊ မျက်ချေး စက်လက်နဲ့ ဦးရှား မရှက်ဘူးလား"

ရှားမင်းက နည်းနည်းရှက်သွားကာ မျက်လုံးထောင့်္ဌလ် ာက်ညှိုးဖြင့် ခပါမြန်မြန်တာ မ ခွန်းတွေကို လက်ညှိုးဖြင့် ခပ်မြန်မြန်လေး ဖိပွတ်သုတ်လိုက်၍ဦး ခေါ်သပိုထွက်လာကာ ... <u>ပု ည စ င် စ ၁ ဆု ၆ တို က်</u>

ු දිර 🖀 රචානර්

"ကဲ ... ဒါပဲ မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်အခန်း ကိုယ်ပြန်ကြ၊ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုယ်နေ၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် လာမလုပ်နဲ့၊ အရင် အိမ်ငှားတွေတောင် မင်းလောက် ငါ့ကို ခုက္ခမင်း ဘူး၊ ခုချိန်ထိ အိမ်ငှားစာချုပ် မချုပ်ရသေးတာကို သတိရ၊ ငါ ဒါ့ထက်ပိုစိတ်တိုလာရင် စာချုပ် မချုပ်တော့ဘဲ နေ လိုက်မှာ ... "

လေပြေသွေးက တံခါးကို တဘတ်ဘတ် ရိုက်လိုက်ပြန်ရင်း .:. "ဦးရှား ... ဦးရှား ... တံခါးလေး ခဏပြန်ဖွင့်ပါဦး၊ လေပြေ

ဦးရှားနဲ့ အကျိူးတူ ပူးပေါင်းချင်လို့ပါ"

အံမယ် ... စကားလုံးက တယ်ကြီးကျယ်ပါ့လား။ ဖွင့်မပေးပြန်ရင်လည်း ဆက်လက် ရိုက်ပုတ်ထုနှက်

နေမှဖြင့် အရပ်က ကြားလို့မတော်မှာ စိုးရတာမို့ ရှားမင်းက

တံခါး ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်ရကာ ... "ဆိုစမ်းပါဦး ... ဘာတွေ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းမယ်ဆိုတာ" "ဒီနေ့မနက်စာအတွက် လေပြေက ပဲပြုတ်စိုက်မယ်၊ ဦးရှား

က ထမင်းစိုက်၊ အဲ့ဒါဆို ပဲပြုတ်ထမင်းကြော် ပူပူနွေးနွေး လေး ရသွားပြီး တစ်ယောက် တစ်ဝက် ခွဲစားလိုက်ရင် အိုခေပဲ ..."

ရှားမင်းက အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ပဲ လေပြေသွေးရဲ့ လ လည်ကျပုံကို ရယ်ချင်သွားရပါသည်။ လက်စသတ်တော့ မနက် စောစော ဒင်း ဗိုက်ဆာတိုင်း ထမင်းကြော် ပူပူနွေးနွေး စားချင်လို လုကို နွတ်အတင်း လာနှိုးတာပင် ့ ။ နွေးကလေးတွေ ကြောင် ကလေးတွေ မနက်စောစော အစာစားချင်တိုင်း သူတို့ သခင်ကို တိုးခွေ့ လျှာနဲ့လျက်ပြီး နှိုးကြသလိုပေါ့။

ရှားမင်းကလည်း ဗိုက်ဆာလာပြီမို့ ပဲပြုတ်ထမင်း ခြော်ကိုလည်း မက်မောသူမို့ ပူးပေါင်းဖို့ စိတ်ဝင်စားသွားသော် လည်း ကိုယ့်ဘက်ကတော့ အနာမခံလိုတာမို့ ...

"ဒါဆို ဆီက ဘယ်သူစိုက်မှာလဲ၊ မီးဖိုက ဘယ်သူ စိုက် မှာလဲ၊ ဒယ်အိုးက ဘယ်သူစိုက်မှာလဲ၊ ကြော်ဖို့ လက်က ဘယ်သူစိုက်မှာလဲ ..."

"အဲ့ဒါတွေတော့ ဦးရှား စိုက်ပေါ့၊ လေပြေ့မှာ အဲ့ဒါတွေမှ မရှိတာ"

"ဟမ် ့ လက်တောင် မရှိဘူးလား"

"လက်ရှိပေမယ့် ရှိတဲ့ လက်က ကြော်မှမကြော်တတ်တာ"

"ဒါလေးတောင် မကြော်တတ်ဘူးလား" "လေပြေက ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင် နေ

လာခဲ့တဲ့သူဆိုတော့ အဲ့ဒါမျိုးတွေ မလုပ်တတ်ဘူး" "ဪ ... သော် ... ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကတော့ ဒါမျိုးတွေ လုပ်လာရတာကြာတော့ ခြေမွေးရော လက်မွေးရော မရှိ

တော့ဘူး၊ ပြောင်ပြီ"

"မရှိတော့တဲ့အတူတူ ဦးရှားပဲ ကြော်လိုက်တော့ပေါ့ ... " "ငါက ဆီလည်းစိုက်ရမယ်၊ ထမင်းလည်း စိုက်ရမှမ္မာိါ မီးဖိုလည်း စိုက်ရမယ်၊ ဒယ်အိုးလည်း စိုက်ရမပွန့်(ကိုယ်

ပုညခင်စ႒အှပ်တိုက်

ပုည ခင် ၈၁အုပ်တိုက်

တိုင်လည်း ကြော်ရမယ်၊ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ တစ်ယောက်

တစ်ဝက် စားရမယ်ဆိုရင် ဒါ အကျိုးတူပူးပေါင်းတယ်လို့ မခေါ်နိုင်တော့ဘူး ... ၊ ငါ့ဘက်က စိုက်တာများရင် ငါ

များများ ပိုစားရမှ ဖြစ်မယ်"

"ကလေးဆန်လိုက်တာနော် ... "

"အောင်မာ ့့ မင်းကများ၊ မကျေနပ်ရင်လည်း မပူးပေါင်း

နဲ့၊ ငါ့မှာ စိုက်စရာ ထမင်းလည်း အဆင်သင့်မရှိဘူး" "ဦးရှား မညာပါနဲ့၊ ဒေါ်စောက ပြောသွားပါတယ်၊ ဦးရှား

က ထမင်း သိပ်မက်တာတဲ့၊ ထမင်းဝဝ မစားရရင် စိတ် တိုတတ်တယ်တဲ့၊ မနက်စာဆိုလည်း ထမင်းကြမ်းကို ပြန် ကြော်ပြီး စားရမှတဲ့၊ ညဘက် ထမင်းမကျန်ရင် မနက် စောစော ထမင်းကြော်စားဖို့ ညကတည်းက ထမင်းတစ်အိုး

ထတည်ထားလိုက်တာပဲတဲ့၊ ပဲပြုတ် ထမင်းကြော် စားချင် ပေမယ့် မနက် မနက် အိပ်ရာ စောစောမထနိုင်လို့ ထမင်း

ကြော်ထဲ ကြက်ဥမွှေထည့်ပြီးတော့ပဲ ကြော်စားရတာတဲ့၊

အဲ့ဒါကြောင့် လေပြေက ဦးရှားကို သနားလို့ စေတနာနဲ့ အစောကြီးထပြီး ပဲပြုတ်ဝယ်ထားပြီး ဦးရှား နိုးမယ့် အချိန်

ကို ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ ထိုင်စောင့်နေတာ၊ မနိုးလွန်းတော့မှ

လာနိူးမိတာပါ" "အဲ့ဒီ ဒေါ်စောတစ်ယောက်ကလည်း သူများတကာ ကိုယ် ရေးကိုယ်တာကို လိုက်ဖွနေတော့တာပဲ ... "

ပုညခင်စ႒အပြေတိုက်

ုရှားမင်းက မကျေမနပ် ရေရွတ်မိပေမယ့် တကယ် ဗိုက်ဆာနေပုံဖြင့် မျက်နှာလေး နွမ်းဖျော့နေသည့် လေပြေသွေးကို နည်းနည်းတော့ စာနာသွားမိပါသည်။

"မင်းဗိုက်ဆာရင် လမ်းထိပ်က မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်မှာ သွား ဝယ်စားပေါ့ကွ"

"မစားချင်ပါဘူး၊ ညစ်ပတ်လို့ ... "

"လူတကာ စားနေတာပဲ၊ ငါလည်း တစ်ခါတလေ စားတာ

"မနက်က စားမလို့ သွားကြည့်ပြီးပါပြီ၊ ထမိပြင်ဝတ်လိုက် ချွေးသုတ်လိုက် လုပ်နေတဲ့ လက်နဲ့ လက်အိတ် မစွပ်ဘဲ မုန့်ဖတ်တွေကို ကိုင်ထည့်နေတာ မြင်လို့ စိတ်ပျက်လို့ ပြန်လာတာ ...

သူပြောမှပဲ ကိုယ်တောင် နောက် မစားရဲအောင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။ ဘယ်လိုဘဝမျိုးက လာသလဲတော့ မသိ။

ကြီးတော့ တော်တော်ကြီးကျယ်ပေ့တာပင်။

"လူကလေး လက်တောက်လောက်နဲ့ ပြောလိုက်ရင် လေ လုံး မိုးလုံးက တော်တော်ကြီးတယ်၊ ခင်ကြီးကျယ်ပဲ၊ ကဲ

လာ ...ကြွ ... ထမင်းကြော်မယ်"

"အဟဲ ... စားရချည်သေးရဲ့"

ရှားမင်းက တံခါးဝကနေ ဖယ်ပေးလိုက်တော့ လေ့ လုိ ပြေသွေးက အိမ်ထဲသို့ ခပ်မြန်မြန်လေး လှမ်းဝင်လိုက်ပါသူဆို။

"ဖြည်းဖြည်း ဝင့်လေ၊ ခလုတ်တိုက်ပြီး ဟပ်ထိုးလဲနေမှ စားစရာ ဝါးစရာ သွားမရှိဘဲ ဖြစ်နေမယ်" ရှားမင်းက ဝါးခနဲ တစ်ချက် သမ်းပြီး မီးဖိုချောင် ဘက်သို့ လျှောက်ဝင်လာတော့ လေပြေသွေးက ထပ်ချပ်လိုက် လာသည်။

"ကဲ ့ု ဟိုမှာ ဒယ်အိုးယူ၊ မွှေဖို့ ယောက်မယူ၊ ဟိုမှာ ဆီပုလင်း၊ အိုးထဲ ဆီထည့်၊ မီးဖိုခလုတ်ဖွင့်

"ဟင် ့္ လေပြေက ကြော်ရမှာလား"

"မင်း ကြော်တော့ရော ကောင်းမှာမို့လို့လား"

"အဟီး ့့ မကောင်းမှာတော့ သေချာတယ်" ရုပ်ကိုက မျက်နှာကို ပြောင်တယ်၊ ဆံပင် ညိုညို

တိုတိုကောက်ကောက်က စာကလေးငှက်သိုက်လို ... ။ တီရှစ်ပွပွ၊ ဒူးဖုံးရုံ ဘောင်းဘီပွပ္မနှင့် ကျားလိုလို မလိုလိုပုံစံ စကောစကနှင့်။ မျက်နှာကလေးက နုနယ်လှပသော်လည်း ခပ်ထူထူ နှုတ်ခမ်းလေး က ကလေးမွေးကင်းစလေးလို ထော်လန်စူဟနေသည်။ ရှားမင်းက တစ်ချက်သမ်းလိုက်ပြန်ရင်း ...

"ဝါး . . . ငါပဲကြော်ရတော့မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းလည်း ကူမှ အကျိုးတူပူးပေါင်းရာ ရောက်မှာပေါ့" "အင်း . . ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ တတ်သလောက် မှတ်

သလောက်တော့ ကူပါမယ်၊ ဒယ်အိုးထဲ ဆီထည့်လိုက် တော့မယ်နော်၊ ကဲ ... လာလေရော့ ..,

ပုည်ခင်စ႒အချစ်တိုက်

"ဟာ ့ု ဟာ ့ု ဟေ့ ့ု ရပ် ့ု ရပ်၊ အမလေး ကုန်ပါပြီ ဗျားကဲ ..."

"အမေ့ ့့

လေပြေသွေးက ပြောပြောဆိုဆို ငါးဆယ်သား ဆီဘူးရဲ့ တစ်၀က်လောက်လောက်ကို ဟောခနဲ သွန်ထည့်ပစ် လိုက်တာမို့ ရှားမင်းက အလန့်တကြားအော်ရင်း သူမရဲ့ ခေါင်း ကို ဒေါက်ခနဲ ခေါက်ပစ်လိုက်မှိလေရာ ...

"ဟင် ့ုကြည့်စမ်း ့ု ကြည့်စမ်း ့ု ခင်ဗျား လူကို ခေါင်း

ခေါက်တယ်"

လေပြေသွေးက သူ့ခေါင်းသူ ပြန်ပွတ်ရင်း စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုး ရုပ်ကလေးနှင့် ရှားမင်းကို မျက်လုံးပြူးကြည့်ရင်း ရေ ရုတ်နေသည်။ ရှားမင်းက သူမ လက်ထဲက ဆီဘူးကို ဆတ်ခနဲ ပြန်ဆွဲယူကာ အဖုံးပိတ်လိုက်ရင်း ...

"မင်းလုပ်ပုံက ခေါက်ချင်စရာကိုး၊ ထမင်းလေး နည်းနည်း ကြော်မယ့်ဟာကို ဒီလောက်တောင် ဆီတွေ တရဟော သွန်ထည့်စရာလား၊ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း ... ဒီနေ့မှ အသစ် ဖောက်ထားတဲ့ ငါးဆယ်သားဘူးက တစ်ဝက်တောင် ကျ

သွားပြီ"

"ဦးရှား ဆီဖိုး ဘယ်လောက်ကျလဲ၊ လျော်ပေးမယ်ဗျာ့ုလိ တကတည်း သူ့ဆီကို အပြင်သွန်ပစ်တာလည်း မျှဖူတို၊ ဒယ်အိုးထဲ သွန်မိတာနဲ့ပဲ ဒီလောက်တောင် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်-

၄၄ 🖀 ဟူညင်

နေတာ၊ ကပ်စေးတော့ တော်တော်နည်းတဲ့လူ၊ ပြန်ခပ်ပြီး ဖယ်ထားလိုက်ရင် ပြီးတဲ့ဟာကို ့့့ "

"ဆီနှမြောလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ မင်း ဒီလို ခြေမြန်လက်မြန် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် မဆင်မခြင် စည်းကမ်း မရှိ လက်ရဲ ဖက်ရဲ လုပ်တာကို ကြည့်မရလို့ ပြောနေရ

ഗ്ന ... "

"လူကို ချီးမွမ်းလိုက်တဲ့ ဝေါဟာရတွေကတော့ စုံသွားတာ ပဲ၊ ကဲ ့ လေပြေလုပ်တာ စိတ်တိုင်းမကျရင် ဦးရှားပဲ လုပ်တော့ပေါ့၊ ကြော်မှာဖြင့်လည်း မြန်မြန်ကြော်၊ ဒီမှာ ဗိုက်ဆာလို့ သေတော့မယ် ့ "

လေပြေသွေးက ဖင်ထိုင်ခုံပုလေးကို နောက်သို့ရွှေ့ ကာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ ရှားမင်းလည်း မြန်မြန်ကြော်ပြီး အေးရော သဘောထားကာ ထမင်းကြော်ဖို့ ပြင်ဆင်ရသည်။ ဒယ်အိုးထဲက ပိုနေတဲ့ ဆီတွေကို ဖွန်းနဲ့ ပြန်ခပ်ထုတ်၊ လိုသလောက် ဆီကိုပဲ

ချန်ထားကာ ပဲပြုတ်ထည့်၊ ထမင်းထည့်ပြီး ကြော်လိုက်ပါသည်။ လျှပ်စစ်မီးဖိုက ဖွင့်စမို့ သိပ်မပူသေးသဖြင့် ထမင်းကြော်က

ချက်ချင်း ပူရွမလာ၊ ခဏစောင့်လိုက် စတီးလ်ယောက်မပြားနှင့် မွှေလိုက် လုပ်နေရင်းကပင် မျက်ကြောတွေက စင်းစင်းလာသဖြင့်

မျက်တောင်တွေကို ခဏခဏ ခတ်ပေးနေရပါသည်။ တစ်ချက် သတိလွတ်သလို ဖြစ်သွားချိန်မှာ ...

> "အဟိ ့္ ဟီးဟီး ့္ ဦးရှားကြီး ထမင်းကြော်ရင်း ငိုက် နေပါတယ်ဗျို့ ့ ့ "

> > ပုသမင်စ႒အာဝ်တိုက်

ရုတ်တရက် နားဝမှာ ဆောင့်ထွက်လာသော အသံ ကြောင့် ရှားမင်းရဲ့ ငိုက်နေသော ခေါင်းက ဆတ်ခနဲ ပြန်မတ် လာပါသည်။ ရှားမင်းက ခပ်ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ထမင်းကြော်အိုးကို ဆက်မွှေလိုက်ရင်း...

> "ဘာငိုက်လို့လဲ၊ ဘာမှမငိုက်ဘူး၊ မီးဖိုက မီးအားသိပ်မပြင်း သေးလို့ အေးအေးဆေးဆေး စောင့်ကြော်နေရတာ ..."

> "ထားပါတော့...ထားပါတော့၊ ကဲ ...လေပြွေကို ယောက်မ ခဏပေး၊ ဦးရှား ငိုက်နေတုန်း လေပြေ မွှေပေးမယ်" .

ို "ငါ မငိုက်ဘူးလို့ဆို ... "

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ဦးရှား မငိုက်ဘူးဆိုတော့လည်း မငိုက်ဘူးပဲ ထားလိုက်ပါတော့၊ လေပြေ မွှေကြည့်ချင်လို့ပါ ... ပေး"

လေပြေသွေးက ရှားမင်းလက်ထဲက ယောက်မကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူပြီး ဗျတ်ခနဲ ထိုးမွေလိုက်လေရာ ဒယ်အိုးထဲက ထမင်းကြော်တွေကို ကလော်ထုတ်လိုက်သလို အပြင်သို့ ဖိတ်စင်

ကျလာလေသည်။

"ကဲ ့ ကြည့်၊ ငါ ့ ထပ်ခေါက်မိတော့မယ်၊ သွား ့

သွား ... ဝေးဝေးမှာနေ၊ မင်း ဒီလိုပုံစံနဲ့သာ မွှေနေရင် ထမင်းကြော်လည်း ကျက်ရော တစ်ဇွန်းတောင် စားဖို့ကျန်

မှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

ရှားမင်းက လေပြေသွေး လက်ထဲက ယောက်မွှဲ့ကို ပြန်လုကာ ထမင်းကြော်အိုးကို ခပ်သွက်သွက်လေး မွှေလို့ကွဲသည်။

ပုညခင်စေဒအုပ် တိုက်

MANN!

ငှန် 📠 ပညာခင်

လေပြေသွေးက ဘာမှ ဆင်ခြေမပေးတော့ဘဲ ပခုံးလေးကျုံ့ကာ ခပ်ဝေးဝေးက ထမင်းစားပွဲခုမှာ သွားထိုင်စောင့်နေပါသည်။ ထမင်းကြော် ကျက်တော့ အိုးထဲက ထမင်းကြော် တွေ အားလုံးကို ပန်းကန်ပြား အပြန့်ကြီးကြီးထဲသို့ အကုန်ခပ် ထည့်လိုက်ပြီး သူမရှေ့ စားပွဲပေါ်မှာ သွားချပေးလိုက်သည်။ "အားပါးပါး ့ ့မွေးလိုက်တာ၊ ဒါမျိုးလေးကို စားချင်တာ၊ တစ်ဝက်စီ ခွဲထည့်လိုက်မယ်နော် ဦးရှား ... " သူမက ပြောပြောဆိုဆို ခွန်းတစ်ချောင်း ယူကာ ထမင်းကြော်ကို ဇွန်းဖြင့်ကန့်၍ နှစ်ပိုင်းခွဲလိုက်သည်။ ခွဲပုံက တော်တော် တရားမျှတပါပေသည်။ တစ်ပုံ က သုံးပုံနှစ်ပုံစာ များပြားပြီး ကျန်တစ်ပုံက သုံးပုံတစ်ပုံစာလေး ပဲ ရှိသည်။ သူမက သုံးပုံ နှစ်ပုံစာကို သူမအတွက် ပန်းကန် တစ်ချပ်ထဲသို့ ခွဲထည့်လိုက်ပြီး ကျန် သုံးပုံတစ်ပုံကို ရှားမင်းဘက် သို့ တွန်းရွှေ့ကာ ... "ဒီမှာ ဦးရှားဖို့ တစ်ဝက်နော်" ဟု မျက်နှာပြောင်ပြောင်နှင့် ဆိုနိုင်သေးသည်။ ရှားမင်းလည်း ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ နောက်ဘက် သို့ ပြန်ဝင်လာကာ နောက်ဘက် ရေစည်နားမှာ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်ပြီး ထမင်းစားခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာတော့ လေပြေသွေးရဲ့ . ပန်းကန်က ပြောင်နေပြီ ... ။ ရှားမင်းက သူမ ရှေ့တည့်တည့်ထိုင်ခုမှာ ထိုင်ကာ

သူမကို စေ့စေ့ကြည့်မိသည်။ သူမရဲ့ အမူအရာ၊ အပြောအဆို၊

ပုည္ခင်ခ႑အား ၆တီက်

်ိဳတ်ထားတွေဟာ လူလားမမြောက်သေးတာတော့ သေချာသည်။ လုပ်နေတဲ့ ပုံတွေက ကလေးအထာလေးတွေ အပြည့်။ လူကတော့ အပျိုကြီးဖားဖားအရွယ်ပါပဲ ့့ ။ ပေမီ ဒေါက်မီ လူစဉ်မီမီလေး တော့ ရှိပါရဲ့ ... ။

"ဦးရှား ့္ ထမင်းကြော် စားလိုက်တော့လေ ့ ့ " "ရတယ်၊ ငါ မဆာသေးဘူး၊ ပြီးမှ စားတော့မယ်၊ ခု လောလောဆယ် မင်းကို စကားပြောစရာ ရှိတယ်"

ရှားမင်း မျက်နှာတည်တည်ကြောင့် လေပြေသွေးက ငြိမ်သွားပါသည်။

"မင်းအကြောင်းကို မမေးစေချင်ရင် ငါ မမေးပါဘူး၊ ဒါပေ မယ့် ငါ့အကြောင်းကိုတော့ မင်းသိအောင် ပြောပြထားချင် တယ်၊ ငါက ဒီရပ်ကွက်မှာ နာမည်ကောင်းနဲ့ နေတဲ့လူ၊ အများက လေးစားရတဲ့ လူ၊ ငါ့မှာ နာမည်ပျက်မရှိဘူး၊ ဒီအိမ်လေးက ငါ့အဖေ ချန်ထားခဲ့တဲ့ အမွေ၊ ငါ့အမေက တော့ ငါ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဆုံးသွားတယ်၊ ငါ့မှာ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဆွေမျိုးသားချင်း မရှိဘူး၊ ရန်ကုန်မှာ မရှိဘူးပဲ ပြောပါတော့၊ တချို့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေက လည်း နယ်တွေမှာဆိုတော့ အဆက်ပြတ်နေပြီ ... ၊ "ဒီရပ်ကွက်လေးမှာ ငါ နေလာတာ အနှစ်_တ်

နှစ်ဆယ် ရှိပြီး ဒီရပ်ကွက်က လူတွေရယ်၊ ငါ စာသင့်ခွား ရတဲ့ ကျူရှင်က ကလေးတွေရယ်က ငါ့အဖော်တွေ့စိ် ...၊

ပုညခင်စ႒အားပ်တိုက်

၄၈ 👛 ပညာင်

"ငါ့ဘ၀ ငါ့ကမ္ဘာက ကျဉ်းကျဉ်းလေးပဲ၊ ဒီ ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ငါ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ နေ့နေ တယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးပဲ နေချင်တယ်၊ ငါ့စိတ်က

ရှင်းနေမှ ငါစာရေးလို့ရတယ်၊ အဲ့ဒါကြောင့် စိတ်ရှုပ်စရာ

ကိစ္စတွေကို ဝေးဝေးက ရှောင်တယ်" "ကဲ ့့ ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲ့ဒီတော့ လိုရင်းက ဘာလဲ ..."

လေပြေဆွေးကလည်း မခေလှပါ ့ု့ ။ ပထမတော့

ရှားမင်း ပြောသမျှကို ငြိမ်နားထောင်နေပြီးမှ စိတ်မရှည်တော့ သလို လေသံတိုပြတ်ပြတ်ဖြင့် ဖြတ်မေးလိုက်ပါသည်။ ရှားမင်းက

လည်း စိတ်ရှည်လှသူ မဟုတ်တာမို့ ... "အေး ့ လိုရင်းကတော့ ခုလို ထမင်းကြော်ကျွေးတာ့

ဒီနေ့ နောက်ဆုံးပဲ၊ မင်းဘက်ကလည်း ငါ့ကို အော်နိုးတာ ဒီနေ့ နောက်ဆုံး ဖြစ်ပစေ၊ ငါ့အိမ်ထဲကို တံခါးမရှိ ဓား မရှိ ဝင်ထွက်ဖို့လည်း မကြိုးစားနဲ့၊ လွန်လွန်ကဲကဲ အကူ အညီ တောင်းဖို့လည်း မစဉ်းစားနဲ့၊ ဒါ ရပ်ကွက်နဲ့နေတာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ရှိတယ်၊ မိန်းကလေး ငယ်ငယ်လေး တစ်ယောက်တည်း ငါ့အိမ်မှာ လာငှားနေပြီး ငါနဲ့ ဘယ်

လို ဘယ်ဝါဆိုတာမျိုး နာမည်အထွက်မခံနိုင်လို့ ပြောနေ တာ ရှင်းလား ౣ

"ရှင်းတယ်"

်"ရှင်းရင် ပြန်တော့ ... "

"ပြန်မယ် ... "

ပုညချင်စေဒနာပေတိုက်

ထိုးငလးပါးသည်

ိ"နောက်လည်း ကြွမလာနဲ့ ... "

"မလာဘူး ့့

လေပြေဆွေးက နှုတ်ခမ်းကို မဲ့ပစ်လိုက်ပြီး ထိုင်ရာ ခု ဆတ်ခနဲ ထကာ အိမ်ပြင်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်သွားပါသည်။

ပြီးတော့ မကြားတကြား ပြောသွားပါသေးသည်။ လူမှုရေး မသိတတ်တဲ့ အတ္တကြီးကြီး လူကြီးကိုများ ဘယ် လိုလူတွေက ဝိုင်းလေးစားနေကြပါလိမ့် ... "

www.burnesecile.cir.com

^{ခြ}တ်ပြတ်သားသား စိမ်းစိမ်းကားကား ဆက်ဆံထားတာတောင် ဒင်းက အားရပါးရ ရယ်ပြနိုင်သေးသည်။

မျက်ခုံးခပ်ကျုံ့ကျုံ့နှင့်ပင် လေပြေသွေးကို ကြည့် သိုက်မိသော ရှားမင်းက သူမရဲ့ ရယ်ပြနေသော ရုပ်ကြီးကြောင့် အံ့အားတသင့် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားရကာ အသက်မပါ

စွာ ခပ်ကြောင်ကြောင် ပြန်ရယ်ပြလိုက်ရပါသည်။

"ဈေးက ပြန်လာတာလား ဒေါ်စော ... "ဟုတ်ပါ့ကွယ် ့့ ၊ ခေတ်ဆန်ဆန်လေး ပြောရရင် ဒီနေ့

ဒေါ်စောတို့ ရှော့ပင်းထွက်တယ် ဆိုပါတော့၊ မင်းဆီက ရတဲ့ ပွဲလေးရယ်၊ အရင်ရထားတဲ့ ပွဲလေးတွေရယ် ပေါင်း ပြီး ရပ်ကွက်ဈေးမှာ လိုချင်တာလေးတွေ ထွက်ဝယ်တာ့၊ လေပြေသွေးကိုလည်း ကူညီရင်းပေါ့ ့့ ၊ သူ့အတွက် တစ်ကိုယ်ရေ အသုံးအဆောင်လေးတွေ ကူဝယ်ရဲတယ်လေ၊ စောင်၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံးကအစ ရေဖလားရေခွက်၊ တံမြက်စည်းအဆုံး တိုလီမှတ်စလေးတွေ ဝယ်ရတာပေါ့၊ မင်းဆီက ငှားရင် မင်းက ဒေါသတကြီးနဲ့ မငှားချင်ငှားချင် ငှားတာဆို၊ မင်းအလုပ်ကို ကူလုပ်ပေးမိလို့လည်း ခေါင်း

ရယ်၊ အိမ်နီးနားချင်း အချင်းချင်း ကူညီရိုင်းပင်းမှုလေးတွေ့ခွ ရှိသင့်တာပေါ့" ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

ခေါက်ခံရသေးဆို၊ ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့သူက မသိနားမလည် လို့မှားရင်လည်း နည်းနည်းပါးပွါး သည်းခံမှပေါ့ မောင်ရှား

"မောင်ရှား ပြန်လာပြီလားကွယ့် ... "

"ஹ് ... ങിതെ ... "

ညနေစောင်း အချိန်လေးမှာ ကျူရှင်သွားပြပြီး ပြန် လာသော ရှားမင်းသည် ဘေးဘီမကြည့်ဘဲ ခေါင်းငုံ့၍ စပ်သွက် သွက် လျှောက်နေရာမှ ဒေါ်စော အသံကြောင့် ခေါင်းမော့ နှုတ်

ဆက်လိုက်ရပါသည်။ အင်း ... ဒေါ် စောတစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်

ပေဘူးပေါ့ ... ။ ဒေါ်စောဘေးမှာ လေပြေဆွေးလည်း ပါလေ

နှစ်ယောက်လုံးက ကြပ်ကြွပ်အိတ်ကြီးတွေကို လက် နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ဆွဲလာကြသည်။ အိတ်ထဲမှာလည်း ပစ္စည်းတွေ အပြည့်အသိပ် ပါလာသည်။

အံမယ် ... အံမယ် ... လေပြေသွေး တစ်ယောက်

ကလည်း ကိုယ့်ကို အမှတ်မရှိ လာရယ်ပြနေပါလား။ ဒီလောက်

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

12

"ဒေါ်စော ဘာမှမသိဘဲ မပြောနဲ့ဗျာ ...၊ လေပြေသွေးနော်

မင်း ကောလာဟလတွေ လျှောက်လွှင့်မနေနဲ့ ... "

"ကောလာဟလ မပြောပါဘူး၊ မှန်တာပဲ ပြောတာ၊ ဦးရှား

လေပြွေကို ခေါင်းမခေါက်ဘူးလား ... ပြော"

"မင်းလုပ်ပုံ အချိုးမပြေလို့ ခေါက်တာလေ ... "

"ဆီပိုထည့်မိရုံလေးနဲ့ ခေါက်စရာလား၊ ဪ ... ဒေါ်စော ကို မေးရဦးမယ်၊ ဦးရှားကိုဆို ဒီရပ်ကွက်က လူတွေက

^ခ လေးစားကြရတယ်ဆို ့္ ဟုတ်လား ဒေါ်စော"

 $\mathring{\mathbb{C}}_{r}$ "ဘယ်သူပြောလဲ \dots "

"သူပဲပြောတာလေ ့ ့ အဟိ"

လေပြေသွေးနှင့် ဒေါ်စောက ရှားမင်းရဲ့ ဘေးတစ်

ဖက်တစ်ချက်စီကနေ အတူလိုက် လျှောက်လာရင်း စကားလှမ်း မြောလာကြတာပင် ... ။ လေပြေသွေးရဲ့ မျက်နှာကလည်း ပြုံးစိစ်။

ဒေါ်စောရဲ့ မျက်နှာကလည်း ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းနေရတဲ့ပုံ ... ။ ကြည့်ရတာ ရှားမင်းကို နှစ်ဖက်ညှပ်၍ နှိပ်ကွပ်ကြတော့မည့်ပုံစံ

မျိုးပင် ...။

"အင်း ... လေပြေ ပြောမှပဲ ဒေါ်စောလည်း သူ့ကို လေး စားမိသလားဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားရဦးမယ်၊ သူက ကလေး တွေကို ကျူရှင်ပြတဲ့သူဆိုတော့ ကလေးတွေကတော့ သေ ရျာပေါက် လေးစားပါတယ်၊ ကလေးတွေ လေးစားပြီဆို

တော့ ကလေးမိဘတွေလည်း လေးစားကြမှာပဲ၊ အင်း ...

ပုညခင်စ႒ဆုစ်တိုက်

ဒေါ်စောလည်း လေးစားပါတယ်ကွယ် ... လေးစားပါ တယ်"

"ဦးရှား ... ကျူရှင်ပြတယ်ဆိုတာ ကလေးတွေကိုလားဟင် ဒေါ်စော ... "

"အေးလေ ့ ့ အလယ်တန်း ကလေးတွေကို ပြတာ"

"အဟိ ... မသိပါဘူး၊ ဆယ်တန်းလောက်ကိုများ ပြရ သလားလို့ နည်းနည်းတောင် အထင်ကြီးမိတော့မလို့ ... ၊

အဟင်း ့ စာရေးတော့လည်း ကလေးပုံပြင်၊ စာပြတော့ လည်း ကလေးတွေကို၊ လူကရော ကလေးစိတ် ကုန်သေး

ရဲ့လား မသိပါဘူးနော် ဒေါ်စော ့့့ "

"ကလေးစိတ် ကုန်မကုန်တော့ သိဘူးအေ၊ စကားပြောရ လက်ပေါက်ကပ်တာ ... ဝွတီးဝွကျ နိုင်တာလေးတွေတော့ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မောင်ရှားက စိတ်ရင်းတော့ ကောင်း

သားကွယ့် ... "

လေပြေသွေးတို့ နှစ်ယောက်က ရှားမင်းကို နှစ်ဖက် ညှပ်တိုက်နေကြတာမို့ ရှားမင်းက သူတို့နှင့် အတူမလျှောက်လို တော့ဘဲ ရှေ့ရောက်အောင် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်ထွက်လိုက်

စဉ် ...

"ဦးရှား ... ဦးရှား၊ နေပါဦး ... အတူတူသွားရအောင်ပါ၊ ဦးရှားတို့ကတော့ တကယ်ပါပဲ ... ၊ ဒီမှာ လေပြွေလက် တဲ ထဲမှာ အထုပ်အပိုးတွေ မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေတာ မြင့်ရက် သားနဲ့ နည်းနည်းပါးပါး ကူသယ်မပေးဘူး၊ ထူမှုရေး

ပုညခင်စ႒အခုပ်တိုက်

22

အားနည်းလှချည်လား ဦးရှားရယ်၊ ရော့ ... ဒါလေးကူဆွိ ပေး ... "

လေပြေသွေးက ရှားမင်းကို မီအောင်လိုက်လာကာ သူ့လက်ထဲက အထုပ်တစ်ရုပ်ကို ရှားမင်းလက်ထဲ ထိုးထည့်ပေး လိုက်သည်။

ရှားမင်းက ကယောင်ကတမ်း လှမ်းယူလိုက်ပြီးမှ

စိတ်တိုသွားကာ ౣ

"မင်း မသယ်နိုင်ရင် ဆိုက်ကား ငှားသွားပါလား၊ ငါ

ဆိုက်ကား ခေါ်ပေးမယ်"

"နီးနီးလေးပဲ ကျန်တော့တာလေ ့့ ေပေါ့ပေါ့လေးပါ ္ှ ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒါလေး ဆွဲလာရတာ ဘာ

အပန်းကြီးလို့လဲ ... "

လေပြေသွေးက ပြောပြောဆိုဆို ရေ့ကနေ ထွ**က်** သွားနှင့်ပြီမို့ ရှားမင်းက သူမရဲ့ အထုပ်ကြီးကို မဆွဲချင် ဆွဲချင် ဆွဲရင်း နောက်မှ လိုက်လာရပါသည်။

ဒေါ်စောက ရယ်မောကာ ရှားမင်းနှင့်အတူ ယုံ ၁၀င်း

လျှောက်လာရင်း ... "ကလေးမလေးက ကလေးသာသာရယ်ပါ မောင်ရှားရယ်

သည်းခံလိုက်ပါဟယ်"

"အဲ့ဒီ ကလေးသာသာက ဘယ်လောက် ဒုက္ခပေးနိုင်တပီ ဆိုတာ ဒေါ်စော မသိလို့ပါး ခင်ဗျားလည်း လေပြေသွေး ပေါင်းပြီး ကျုပ်ကို လာနှိပ်ကွပ်မနေနဲ့ ..."

ပုည ခင်စ႒အာပ်တိုက်

"ခင်လို့ စတာပါ မောင်ရှားရယ်၊ ဪ ... ဒါနဲ့ လေပြေက ပြောနေတယ်၊ သူ စားရေးသောက်ရေး- ခက်ခဲလို့တဲ့၊ သူ့ ခမျာ ထမင်းဟင်းလည်း မချက်တတ်၊ အပြင်စာတွေလည်း ဝယ်မစားနိုင်လို့ မင်းဆီမှာ ထမင်းလခပေးပြီး စားချင် တယ်တဲ့ ..."

"ဟာ ... ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်"

"မင်းအတွက် ချက်ရင်းတစ်ယောက်စာလေး ပိုချက်ပေး ရတာများ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ မောင်ရှားရယ် ... " "ကျုပ်ဟာကျုပ် အေးအေးနေပါရစေ ဒေါ်စောရယ်၊ ဘယ် ကမှန်းမသိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ယှက် ယှက် ပတ်ပတ်သက်သက်တွေ မလုပ်ပါရစေနဲ့ ... "

်ကလေးမလေး သနားပါတယ်ဟယ် ့့္'

"သနားလည်း ဒေါ်စောပဲ ချက်ကျွေးလိုက်တော့ဗျာ" "ငါ့အိမ်က ဝေးလို့ပါဟယ်၊ ငါ့အခြေအနေကလည်း မင်း သိတဲ့အတိုင်း မုံဆိုးမဆိုတော့ သားအိမ်မှာနေပြီး ချွေးမ

မျက်နှာ ကြည့်နေရတာ ... ၊ ကဲ ... ကဲ ... ဒေါ် စော သွားပြီ

မောင်ရှားရေ"

အေါ်စောက သူ့အိမ်ဘက်သို့ သွားသည့် လမ်းသွယ် ဘက်သို့ ချိုးကွေ့လျှောက်လိုက်ရင်း ရှားမင်းကို နှုတ်ဆက်သွင္လ^{လ်} သည်။ ရှားမင်းကတော့ လေပြေသွေး ထိုးထည့်ပေးသွားခဲ့သည့် အထုပ်ကြီးကို ဆွဲကာ စပ်သွက်သွက် လျှောက်လာခွဲ့ခွည်။ ရှေ့

ပုညခင်စၥအုပ်တိုက်

Mary.

ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်တော့ လေပြေသွေးကို အရိပ်အယောင်လေး

တောင် မတွေ့ရတော့ပါ။

အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ အိမ်ရှေ့လှေကားထစ်ပေါ်မှာ

ထိုင်နေသော လေပြေသွေးက 🛄

"ဦးရှားတို့ကတော့ ယောက်ျားခြေလှမ်းကြီးနဲ့ လျှောက်တာ တောင် လေပြွေနောက်မှာ တော်တော် ပြတ်ကျန်နေခဲ့တာ

٥...

"ဒေါ်စောနဲ့ စကားပြောရင်း ဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာရလို့

ഗോ ... "

"ဒါဆို ဒေါ်စော ပြောပြီးပြီ ထင်တယ် ... "

"ဘာကိုလဲ ... "

"လေပြေ ထမင်းလခပေး စားချင်တယ်ဆိုတာလေ ..." "အေး ... ဒေါ် စော ပြောပြီးပြီ၊ ငါလည်း ငြင်းပြီးပြီ၊ ကဲ ...

ရှေ့က ဖယ်တော်မူဦး၊ ငါ အိမ်ပေါ်တက်ဦးမယ်၊ ရော့ ...

မင်းအထုပ် ... "

လေပြေသွေးက လှေကားတစ်ဖက်ထောင့်သို့ တိုး ရွေ့ဖယ်ပေးလိုက်တာမို့ ရှားမင်းက အိမ်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လာ ရင်း လက်ထဲက အထုပ်ကို သူမပေါင်ပေါ်သို့ ပစ်ချပေးခဲ့သည်။

လေပြေက အထုပ်ကြီးကို ပွေ့လျက် ရှားမင်းနောက် က လိုက်တက်လာပါသည်။

ရှားမင်းက တံခါးသော့ဖွင့်နေဆဲမှာ လေပြေက ရှားမင်းနောက်မှာ ရပ်လိုက်ရင်း ...

ပုညခင်စေဒအပေါ်တိုက်

"స్ట్ ఇం . . . "

ခေါ်သံ ခပ်တိုးတိုးကြောင့် ရှားမင်း လှည့်ကြည့်မိ တော့ လေပြွေရဲ့ မျက်နှာငယ်လေးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

"လေပြွေကို မကူညီနိုင်ဘူးလားဟင် ... "

အသံကိုက ချက်ချင်း ထမင်းခုနစ်ရက် မစားခဲ့ရ

သူလို ဖျော့တော့သွားပါသည်။

"လေပြေ တောင်းပန်ပါတယ်၊ လေပြေ စားရသောက်ရတာ အရမ်းအခက်ခဲ ဖြစ်လို့ပါ၊ လေပြေက ရွံတတ်တော့ လမ်း

ဘေးစာလည်း မစားချင်လို့ပါ၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်သန့် ရှင်းရှင်းလေး ချက်ပြုတ်စားတတ်တဲ့ ဦးရှား လက်ရာကို

သာ စားခွင့်ရရင် အရမ်းအဆင်ပြေမှာပဲ၊ လေပြေ လံခ များများပေးမှာပါ ့ "

407 07 7 ...

"အီငှဲ့ အိင္ငဲ့နဲ့ လာချွဲပြမနေနဲ့ လေပြေသွေး၊ ငါ လုံးဝ ချက်မကျွေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီ၊ မင်းလည်း ပိုက်ဆံတတ် နိုင်တာပဲ၊ ဒီရပ်ကွက်ထိပ် လမ်းမကြီးပေါ်မှာ တရုတ်စာရတဲ့ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှိတယ်၊ လမ်းဘေးစာ မစားချင်

ရင် အဲ့ဒီမှာ သွားစားပေါ့"

"အဲ့ဒီဆိုင်ကို လေပြေ သွားကြည့်ပြီးပါပြီ၊ အအေး ဝင် သောက်ရင်းနဲ့ သန့်စင်ခန်း ဝင်ချင်လို့ပါပြောပြီး နောက် ဘက် စားဖိုဆောင်ထဲ ဝင်ကြည့်လိုက်တော့ အန်တွေခင်

ဘက် စားဖုံဆောင်ထဲ ဝင်ကြည့်လိုက်တော့ အန်လွှေခိုင် အန်ချင်သွားတယ်၊ အပြင်မှာသာ လှလှလေး ပြွစ်စွဲစားပေ

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

www.

🗩 🖷 တညာင်

မယ့် စားဖိုဆောင်ထဲမှာ အရမ်းညစ်ပတ်တာ၊ လေပြွေကို ကူညီပါ ဦးရှားရယ် နော် . . . "

"အေး ့ ကူညီမယ်"

"ဟယ် \dots တကယ် \dots "

"ဘယ်လိုချက်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးလိုက်မယ်"

"ဟင် ... ဦးရှားကလည်း လေပြေ မချက်တတ်ပါဘူးဆို" "ငါမြောတာ မှတ်ထားပြီး ပြန်ချက်ပေါ့"

"ဒေါ်စော ပြောတာတော့ ဦးရှားက စိတ်ရင်းကောင်းတယ် ဆို၊ တစ်ယောက်စာလေးပဲ ဦးရှားရယ်၊ ပိုချက်လိုက်ပါနော်၊ ဦးရှား ဘာဟင်းချက်ချက် ကောင်းကောင်းမကောင်းကောင်း လေပြေ ဂျီးမများဘဲ စားပါ့မယ်"

"မင်း ငါ့ကို လေပြေသွေး မနေနဲ့၊ ငါ့အနေနဲ့တော့ ဒီ

လောက်ပဲ ကူညီနိုင်မယ် ... "

"ပြီးရော္ . . ဒါဆိုလည်း ဘယ်လိုချက်ရမလဲ ေတြ" သူ မကျေနပ်တော့လည်း လေသံက ချက်ချင်း

မာရာသွားပါသည်။

"မင်းကို ငါ အဲ့ဒါတွေ ကြည့်မရတာပဲ လေပြေသွေး၊ မင်းက မင်းလိုချင်တာ ရဖို့ဆို သနားစဖွယ် မျက်နှာငယ့် လေးနဲ့၊ လိုချင်တာမရတော့မှန်းလည်း သိရော ချက်ချင်း လေသံက မာသွားရော၊ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး ပြောင်းနိုင်တာ တကယ် အံ့ဩတယ်" "ကဲ ... ပြောမှာသာ ပြောပါ"

ပုည်ခင်စေဒအာဝ်တိုက်

"မင်း ဘာဟင်းစားချင်သလဲဆိုတာ အရင်ပြော၊ အဲ့ဒီဟင်း ကို ဘယ်လိုချက်ရမယ်ဆိုတာ ငါပြောမယ် ..."

"ငါးခူကြော် စားချင်တယ်"

"ကောင်းပြီ ့ ဒါဆို ပြောပြမယ် နားထောင်၊ ငါးခူကို ဓားနဲ့ သေချာခြစ်ပြီး အမြှောင်းလေးတွေ မွှန်း၊ ပြီးရင် နှစ်ပိုင်းပိုင်း၊ ပြီးရင် . . ."

"တစ်ခါတည်းအများကြီး မြန်မြန်မပြောနဲ့လေဗျာ၊ လေပြေ

မမှတ်မိဘူး၊ တစ်ခုချင်း ဖြည်းဖြည်းပြော ... " "ဉာဏ်ကလည်း ထိုင်းလိုက်တာ ... "

"ခေါင်းခေါက်ခံရလို့ ထိုင်းသွားတာ"

"တစ်ခါလေး ခေါက်တာများ၊ ကဲ ့ ့ စကားမရှည်နဲ့ ၊ သေချာမှတ်၊ ဘာမှမခက်ဘူး၊ နှစ်ပိုင်းပိုင်းပြီးရင် ဆား

ဆနင်း ကြက်သားမှုန့်နဲ့ နယ်း ကြက်သားမှုန့် အများကြီး မထည့်နဲ့၊ ခြစ်သွားတတ်တယ်၊ ပြောတာ မှတ်မိတယ်နော်"

"မှတ်မိတယ် ့ ့ ဆက်ပြော"

"ပြီးရင် ဆီထဲ ထည့်ကြော်လိုက်ရုံပဲလေ" "ဆီက ဘယ်လောက်ထည့်ရမှာပဲ၊ ထမင်းကြော်တုန်းက

လောက်လေးလား"

"အဲဒီလောက်လေးနဲ့ ကြော်ရင် အိုးကပ်ပြီး တူးခြစ်ပဲ့ရွဲ့ လို ကုန်မှာပေါ့၊ ငါးကြော်တွေ မြုပ်တဲ့အထိ ဆီထည့်ဖြီး

െന്ന് … "

"ဘယ်လောက်ကြာကြာ ကြော်ရမှာလဲ ့ ့ ှိ

ဖေ 🚊 ဟညာင်

"ကျွတ်ကျွတ်လေး ဖြစ်လာတဲ့အထိ ကြော်ပေါ့ ... "

"ကျွတ်မကျွတ် ဘယ်လိုစမ်းရမလဲ ...

"မင်းလက်နဲ့သာ ဆီအိုးထဲနှိုက်ပြီး စမ်းလိုက်တော့ လေဖြေ

ട്യോടേ

"ဆီအိုးထဲ နိုက်တော့ ဆီကပူ ့ ဟင် ခင်ဗျားနော် ကျွန် တော့်ကို ချောက်မတွန်းနဲ့၊ အကောင်းမှတ်လို့ နားထောင်

മേനാ ...

"မင်းက ကတ်သီးကတ်သတ် မေးတာကိုးကွ၊ ပြောရတဲ့

လူလည်း ဘယ်လိုလုပ် စိတ်ရှည့်နိုင်တော့မလဲ"

"ခင်ဗျားစိတ်ကိုက လက်တစ်ဆစ် ... "ငါ့ကို မဝေဖန်နဲ့၊ ဆက်ပြောမယ် ့ ့နားထောင်၊ ပြီးရင်

ကြက်သွန်နီနဲ့ ငရုတ်သီးကို ကြော်ပြီး ငါးကြော်နဲ့ ရောနွေ

လိုက်ရုံပဲ ...

လေပြေသွေးက ပါးစပ်က စာကျွက်သလို ခပ်တိုး တိုး လိုက်ရေရွတ်ရင်း မှတ်နေပြီးမှ မျက်နှာကို ရှံ့မဲ့ကာ 🛒

"စိတ်ညစ်လိုက်တာ၊ ငါးခူ ချွဲကျိုကျိုက်ီးကို လေပြေ မကိုင် တတ်ပါဘူး"

အဲ့ဒါဆို ဈေးမှာ ဝယ်ကတည်းက ငါးသည်ကို ကိုင်ခိုင်း လိုက်ပေါ့ ...

"ကြက်သွန်လှီးရင်လည်း ငိုရမလား မသိဘူး"

"ဟမ် ...

"အခိုးမွှန်ပြီး မျက်ရည်တွေ ကျလာမှာ စိုးလို့ပါ"

ပုညခင်စ**ာအျပ်တို**က်

ထိုးလေးပိုးလေးပါ 👛

යි

်မျက်ရည်ကျမှာ ကြောက်ရင်လည်း ကြက်သွန် ထည့် မကြော်နဲ့ပေါ့ကွာ၊ ငါ့တော့ လာလှီးမခိုင်းနဲ့၊ ငါ လုံးဝလှီး မပေးဘူး"

ရှားမင်းက စကားကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောရ သည်။ နို့မို့ဆို ကုလားအုပ်မက တစ်ခုပြီးတစ်ခု တောင်းဆိုလာ နိုင်သည်လေ။

"ေရတ်သီးကလည်း ဘယ်လိုထောင်းရမှန်း မသိဘူး" "ရယ်ဒီမိတ်ထုပ်တွေ ဝယ်ကြော်လိုက်ပေါ့၊ ကဲ ... ချက်နည်း

ကတော့ ဒါအကုန်ပဲ၊ ထမင်းချက်ဖို့တော့ ပေါင်းအိုးအသေး လေး တစ်လုံး သွားဝယ်၊ လမ်းထိပ်ဆန်ဆိုင်မှာ ဆန်ဝယ်

ပြီး ချက်လိုက်ပေါ့ ... ဟုတ်ပြီလား"

ပြောစရာ စကား ကုန်ပြီမို့ ရှားမင်းက အိမ်တံခါး သော့ခလောက်ကို ဆွဲဖြုတ်၊ တံခါးဖွင့်ပြီး အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင် ခါနီးကျမှ သူမကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း သတိပေးစကား ဆိုလိုက် ရပါသည်။

်ဒီရပ်ကွက်မှာ အထာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ညှော်လုပ်မယ် ဆိုရင် ဒယ်အိုးကို သံယောက်မနဲ့ ခေါက်ပြီး ညော်မယ်ဗျို့ လို့ အော်ရတယ်"

ပုည ခင်စေဒအာဝ်တိုက်

www.burnesechaseir.com

ထီးလေးမိုးငပ္မပါ

ြေ

"ဟေ့ ့ ဒီလောက် တူးခြစ်နေတာ ခုထိ မချသေးဘူးလား၊

အနံ့က ဘယ်ကလာတာလဲဟေ့ ... "

"ရှားမင်းတို့ အိမ်ဘက်ကဟေ့ ... "

ငရုတ်သီး ခြစ်နံ့နှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ခွက်လောရိုက်လျက် အိမ်ထဲက လူတော်တော်များများ လမ်းမပေါ်

သို့ ထွက်လာကြပါသည်။

ကျူရှင်က ပြန်လာကာစမို့ ပက်လက်ကုလားထိုင် သါမှာ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်၍ ဂျာနယ်ဖတ်နေသော ရှားမင်း

သည်လည်း မီးခိုးဗုံးဖြင့် အနီးကပ် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသလို ခံစား

သိုက်ရပါသည်။

"အဟွတ် ... ဟွတ် ... " ရှားမင်းက ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထ၊ တဘက်တစ်

သည်ကို လှမ်းဆွဲယူကာ နှာခေါင်းပိတ်ရင်း လေပြေသွေးရဲ့ အိမ်

ဘက်သို့ အမြန်ပြေးသွားချိန်တွင် အိမ်ရှေ့၌ လူစုလူဝေးကြီး ရောက် ရှိ ဝိုင်းအုံနေတာကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

"ဟေ့ ့ ညှော်အိုး ခုထိ မချသေးဘူးလား"

"ဘယ်သူလဲဟေ့ ့ ့ ဒီလောက်ရိုင်းစိုင်းနေတာ"

"ရှားမင်းရဲ့ အိမ်ငှားအသစ် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်ဟေ့" လူစုလူဝေးက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်

≃သည်။ ရှားမင်းက ထိုလူစုကို ဂရုမစိုက်နိုင်သေးဘဲ လေပြေ

သွားရဲ့ အိမ်ခန်းတံခါးကို ထုရိုက်အော်ဟစ်ခေါ် လိုက်ရသည်။ျွှင့် "ခုန်း ... ခုန်း ... "

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

* * *

"**ටෝ**රි ... ටෝරි ... ටෝරි"

"ညှော်မယ်ဗျို့… '

"જો ...જો"

လေပြေသွေးရဲ့ ဒယ်အိုးခေါက်သံ၊ ညှော်ဗျို့ဟစ်သံ နှင့် တစ်ဆက်တည်း ဆီအိုးထဲသို့ တစ်စုံတစ်ရာ ပစ်ထည့်လိုက် သော ရှဲခနဲအသံ ထွက်လာပြီးနောက်မှာ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်

တစ်ခုလုံး ငရတ်သီးခြစ်နံ့တွေ မွန်ထူသွားလေသည်။ ထို့နောက်

"အဟွတ် ... ဟွတ် ... ဟွတ် ... "

"ဟေ့ ့ ့ဘယ်က ငရုတ်သီး အခြစ်တိုက်နေတာလဲဟေ့"

"ညှော်လို့ သေတော့မယ်ကွ ..."

"အိမ်မှာ လူမမာရှိတယ်ဟေ့၊ မြန်မြန် သေအောင် ဆည်နဲ့

တိုက်သတ်နေတာလား"

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၆၄ 👛 ပညာဝင်

"လေပြေသွေး ... လေပြေသွေး ... တံခါးဖွင့်စမ်း"

"လေပြေသွေး ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ တံခါးဖွင့်စမ်းဟေ့

ရှားမင်းက အော်ဟစ်နေဆဲမှာ တခါးက ဗြုန်းခနဲ

ပွင့်သွားသည်။

မသိပါဘူးဆိုတဲ့ ရုပ်မျိုး။

မီးခိုးတွေ ့့ညော်နံ့တွေက တစ်ခန်းလုံး မွန်ထူ နေတာမို့ ရှားမင်းက တဟွတ်ဟွတ် ချောင်းဆိုးရင်း လက်ထဲက တဘက်ဖြင့် လေထဲသို့ ဝှေ့ယမ်းလိုက်ချိန်တွင် မျက်နှာပေါ် မှာ

နာခေါင်းစည်း အသေအရာ စည်းထားသော လေပြေသွေးက အမြင်ကတ်စဖွယ် ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ရပ်ကတော့ သူ ဘာရ

> "ဦးရှား ့ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာလို့ အော်ဟစ်ထုရိုက်နေ တာလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲကွ၊ မင်းမသိဘူးလား၊ မင်းရဲ့ ငရုတ်သီး အခြစ်တိုက်နံ့ကြောင့် တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပွက်လောရိုက်ရေ

တာ မသိဘူးလား၊ အဟွတ် ့ ့ ဟွတ် ့ ့ ဘယ်မလဲ ငရုတ်

သီးအိုး ... " "မီးဖိုပေါ် မှာလေ ... "

"ဟင် ... ခုထိ မချသေးဘူးလား"

"မကြွပ်သေးဘူးမှတ်လို့ ... "

"သေတော့မှာပဲ၊ ချဟ၊ ချဟ ... "

ရှားမင်းက မီးဖိုဆီ ပြေးသွားကာ ငရတ်သီးကြေ

ပုညခင်စာဒအားပေါ်တိုက်

ထိုးလေးပိုးလေးပါ

ဒယ်အိုးကို မီးဖိုပေါ်က ချပြီး ရေတစ်ပုံး ပြေးစပ်ကာ ဒယ်<mark>အိုးထဲ</mark> သို့ လောင်းချပစ်လိုက်ပါသည်။

"ဟင် ့ ဘာလုပ်တာလဲ၊ လေပြေ စားမလို့ ကြော်နေတာ

സേ"

"ဒီလောက် ခြစ်တူးနေတာ စားလို့ရပါဦးတော့မလား" "အပြင်မှာလည်း ဆူညံနေတာပဲ၊ ဦးရှားကလည်း ဝုန်းဝုန်း

ခိုင်းခိုင်းနဲ့ ဘာတွေဖြစ်နေကြမှန်းကို မသိဘူး"

"မင်း ညှော်လုပ်လို့ ဖြစ်နေကြတာလေ၊ မင်းရဲ့ ငရုတ်သီး

အခြစ်နံ့ကြောင့် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေကြတာ ... " "ဦးရှား မှာထားတဲ့အတိုင်း ညှော်မယ်ဗျို့လို့ အော်သားပဲ"

"ခင်းအော်သံက သိပ်မှ မကျယ်တာ၊ တော်ရုံလူ ဘယ်ကြား မလဲကွ ..."

"ဟေ့ ့ အိမ်ထဲက ညှော်လုပ်တဲ့သူ ခဏလောက် အပြင် ထွက်ခဲ့စမ်းပါ"

"ဟော ့ုကြားလား ဦးရှား၊ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်နေတာ၊ ကျွန်တော် ထွက်သွားလိုက်ဦးမယ်"

"မင်း မထွက်ချင် မထွက်နဲ့ ၊ ငါ ကြည့်ကျက်တောင်းပန် လိုက်မယ်"

"မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်ပြဿနာ ကိုယ်ရှင်းမယ်၊ ညှော်လုပ်မိ တာလေးကိုများ ပြဿနာ လာလုပ်ချင်ကြတဲ့သူတွေ ...၂

တွေ့မယ် ... '

"ေတ..." ပုညခင်စ**ာအခုစ်တို**က်

MANN

ရှားမင်း တားသော်လည်း လေပြေသွေးက နှာခေါင်း စည်းကို ဆွဲဖြုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ဝတ်ထားသည့် ရှပ်အင်္ကျီလက် ရည်ပွပွရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ပင့်တင်ရင်း အိမ်ရှေ သို့ ဝုန်းခနဲ ထွက်ချသွားကာ ဖိနပ်ချွတ် ဝရန်တာ အနိမ့်လေးမှာ ခါးထောက်ရပ်လိုက်သည်။

"ကဲ ့့ ညှော်လုပ်တဲ့သူ ထွက်လာပြီ၊ ဘာပြောချင်လို့လဲ හෙති ...

လေပြေဆွေးက ပြောပြောဆိုဆို မျက်နှာပေါ်က ဘာကာ အလှအယက်ဆိုသလို ့

ချွေးတွေကို လက်ဖမိုးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဘယ်ပြန်ညာပြန် သုတ်ပစ်လိုက် သည်။ မူရင်းလူပုံစံကလေးက သန့်ပြန့်ချင်ပါသော်လည်း ဝတ်ထား တဲ့ အင်္ကျီပွပ္ပ၊ အားကစားဘောင်းဘီရှည်ရှည်ပွပွနှင့် သေချာဖြီး မထားသော ဆံပင်တိုတိုကောက်ကောက်က စာကလေးငှက်သိုက် လို ရုပ်ပွဲနေကာ အမှုအရာကိုက အမြင်ကတ်စရာ ဆောင့်ကြွား ကြွား ဖြစ်နေလေသည်။ ယောက်ျားလူဂ မဟုတ်သော်လည်း ထောင့်မကျိုးသော အမူအရာက ယောက်ျားစင်စစ်တွေထက် သာ သည်။

လူအုပ်ထဲက လူရွယ်တစ်ယောက်က ရှေ့တိုးထွက်

യാനാ ...

"ဟေ့ ့ ့ ဒီမှာ၊ မင်း ရပ်ကွက်ထဲမှာနေပြီး ဒီလောက်တောင် အခြစ်တိုက်နေစရာလား ...၊ မင်း အဲ့ဒီလောက် ညှော်လုပ် ချင်ရင် စက်မှုဇုန်ထဲမှာ သွားလုပ်၊ ရပ်ကွက်ထဲတော့ လာ

ပုညခင်စုဒေအပြဲတိုက်

မလုပ်နဲ့၊ ငါ့အမေ ဖျားနေတယ်၊ ညှောင်နှံးဖမ်းပြီး သေလိမ့် မယ်"

နောက်တစ်ယောက်က ရှေ့တိုးထွက်လာပြန်ကာ 🚬 🕸 "ဒီမှာဟေ့ ္ ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်မယ်၊ ငါ့တင်ပါး မှာ အနာစိမ်းနာ ပေါက်နေတယ်၊ ညှော်မိပြီး အနာရင်းမှာ စိုးလို့ ပြောနေရတာဟေ့ 🛒

ထို့နောက် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရှေ့ထွက်

"ငါ့တူမလေး ခြေထောက်မှာ ပုလင်း<mark>ကွဲရှထားတာ ခုထိ</mark> ပျောက်သေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ နှင့်ညှော်ကြောင့် မေးခိုင်ပိုး ဝင်ပြီး ယောင်ယမ်းလာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ နည်းနည်း ပါးပါး ကိုယ်ချင်းစာကြည့်မှပေါ့ဟဲ့ ...

"မင်း ညော်နံ့ကြောင့် တစ်ရပ်ကွက်လုံး အလန့်တကြား ပြေးလွှားညှော်ရှောင်နေရတာ မင်းသိရဲ့လား၊ ငါ့အမေဆို လည်း သူများတကာလို တခြားမှာ ညှော်သွားရှောင်ဖို့ တောင် အားမရှိလို့ စောင်ခေါင်းမြီးခြုံထဲမှာ အသက်အောင့် နေရတာ"

"မင်းညှော်နံ့ကြောင့် အနာက မန်းဝင်ပြီး ယောင်နိုင်တယ်၊ အနာရင်းပြီး ယောင်နိုင်တယ်ကွ ... သိရဲ့လား"

"ငါ့တူမလေး ညော်မိမှာစိုးလို့ သူ့အဖေက ပခုံးပေါ်ထမ်း္လ ပြီး ပြေးရတာဟဲ့ ...

"အဟင်း ့္ ဟင်း ့္ ဟင်း ့္ ဟီး ့္ ဟီး

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

မိဂ 🀔 ဟူသင်

အလုအယက် ပြောဆိုနေကြသော လူစုလူဝေးကြီး မှာ လေပြေသွေးရဲ့ ရယ်သံကြောင့် ရုတ်တရက် မင်သက်တိတ် ဆိတ်သွားကြရပါသည်။

"ဒီမှာ အစ်ကိုတို့ ဦးလေးတို့ အဘတို့ အဒေါ်တို့ရဲ့ ... အယူအဆ အလွဲအမှားတွေကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပူပင်မနေကြ စမ်းပါနဲ့၊ ခေတ်မီတိုးတက်တဲ့ ဆေးပညာမှာ ညော်နဲ့ကြောင့် အနာကြီး ပိုဆိုးလာမယ်၊ အဖျားတွေ ပိုတက်လာမယ်လို့ မကြားဖူးပါဘူး၊ ငန်းဖမ်းတာတို့၊ မန်းဝင်တာတို့ ဆိုတာ အလကား အယူအဆအလွဲတွေပါ" "မလွဲဘူးဟေ့၊ တို့တစ်သက် ဒီလိုပဲမှတ်လာတာ" "အမှားတွေကို မှတ်နေလို့ အမြင်မှန်ရအောင် ပြောနေတာ် "ဟေ့ ... မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဘယ်ကမုန်းမသိ ရောက်လာပြီး ဆရာလာလုပ်မနေနဲ့တေ့ ... ၊ နှင် နောက် ဒါမှို ညော်လုပ်ရင် မလွယ်ဘူးမှတ်"

"ကြော်စရာရှိ ကြော်၊ ချက်စရာရှိ ချက်ရမှာပဲ၊ ညော်မစ ဗျို့လို့ အော်တာ မကြားဘူးလား"

"အောင်မယ် ့ှ အောင်မယ် စွာတေးလန်ပါလား၊ သူ လည်း မှားသေး၊ သူကလည်း ရန်တွေ့သေး၊ နှင့် ငရုင သီးက ရိုးရိုးမှ မကြော်တာဟဲ့၊ ခြစ်တူးနေအောင် ကြေ တာကိုးဟဲ့၊ နှင့်အမှားကို အခု တောင်းပန်စမ်း"

"မတောင်းပန်ဘူး ..."

"မတောင်းပန်ရင် နင့်အိမ်ကို ခဲနဲ့ပေါက်မယ်ဟေ့ ...

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

"ပေါက် ့ ပေါက်၊ ကြိုက်သလောက်သာ ပေါက်" "ဟာ ့ ဟေ့ ့ ဟေ့"

ဒီစကားကတော့ ဘယ်လိုမှ ကြားဝင်မပြောသာ သဖြင့် ခေါင်းကုပ်ကာ ကြံရာမရဖြစ်နေသော ရှားမင်းရဲ့ ဆံပင် ဆွေးတွေကို ထောင်ထသွားစေပါသည်။ ပေါက် ့့ ပေါက် တဲ့ဗျာ။ ဆျာ်ပျော်ကြီး ခွင့်ပြုလိုက်တာ၊ ဒင်းအိမ်မှ မဟုတ်ဘဲကိုး။ ရှားမင်း အ မျက်လုံးပြူးကာ လက်တကာကာ တားမြစ်နေဆဲမှာပဲ ့့့

"ദിന് ့ "

"ဂလောက် ့္ ဂလောက် ့္ ဂလောက်"

"ခုန်း ... ဂွမ်း၊ ဂလောက် ... "

"ခိုင်း ့ ့ နိုင်း ့ ့ "

"ဟာ ့္ ဟေ့လူတွေ မလုပ်ကြပါနဲ့ ့္ မလုပ္ခ်ကြပါနဲ့"

"ပေါက့် ပေါက်၊ ကြိုက်သလောက်သာ ပေါက်၊ တောင်း တော့ မတောင်းပန်နိုင်ဘူး"

"လေပြေသွေး မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ ဟေ့လူတွေ ကျုပ်အိမ်လေးကို မပေါက်ကြပါနဲ့ဗျာ၊ ဒါ သူ့အိမ်မဟုတ်

ဘူးဗျ၊ ကျုပ်အိမ်ဗျ ့္ ကျုပ်အိမ်"

ရှားမင်းက သူ့ရင်ဘတ်ကို သူ တဘုတ်ဘုတ်ထုရင်း ဆော်ပြောသော်လည်း ခဲပေါက်သံတွေက ရပ်မသွား။

"ခုန်း ့္ ဂလုန်း ့္ '

"ဟာ ့္ ဟေ့လူတွေ တော်ကြပါဗျာ၊ လေပြေသွေး မွှစ် တောင်းပန်လိုက်လေ ့့ ၊ အခု တောင်းပန်လိုက္ခ်

0 22 2 2 2 2 2 2 2 2

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

M. Duri

👛 ပုညခင်

"မတောင်းပန်နိုင်ပါဘူး ... "

"ခုန်း ...

"ဟာ ... ဟာ ... ၊ ကဲ ... ကဲ ... တော်ကြပါတော့၊ မတောင်းပန်ရင် ကျွန်တော်ပဲ တောင်းပန်လိုက်ပါမယ်

တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ တော်ကြပါတော့ ... "မောင်ရှား ့ ့ဒီကိစ္စမှာ မင်းအမှားမှ မပါတာ၊ သူ့ အမှာ

သူ တောင်းပန်ရမယ်၊ သူ့ကို တောင်းပန်ခိုင်းလိုက်" "ရပ်ကွက်ထဲနေပြီး ရပ်ကွက်ကို ဒီလို ထီမထင်လုပ်ရ

ရမလားကွ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ခိုင် လိုက်ပါ့မယ်၊ ခဏလေး စောင့်ပါ၊ လေပြေသွေး မင်

လာစမ်း ... ်

ရှားမင်းက ှလူအုပ်ကို စဏတောင်းပန်ထားခဲ့ဖြ လေပြေသွေးရဲ့ အင်္ကျီလက်ဖျားစကို ဆတ်ခနဲ ဆောင့်ဆွဲလျှ အိမ်ထဲသို့ ခေါ်လာခဲ့ကာ ...

"လေပြေသွေး ... မင်း ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်အိ ကို ခဲပေါက်ခံရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ရှက်စရာကော လဲ၊ ဒီ့ထက်ပိုပြီး ခဲပေါက်ခံရရင် ခေါင်မိုးသွပ်တွေ ပေါ် ကုန်လိမ့်မယ်၊ မိုးတွင်းကြီး အိမ်မိုးယိုရင် ငါ အသစ်

မပေးဘူးနော်၊ အိမ်ထဲမှာ ချိုင့်တွေ ခွက်တွေ ပလုံစီ မိုးရေခံမနေချင်ရင် မြန်မြန် ထွက်တောင်းပန်လိုက် ...

"ဦးရှား ပြောတော့ဖြင့် ဦးရှားကို လူတွေက လေးစားတယ် ဆို၊ ဦးရှားကို လေးစားရင် ဦးရှားအိမ်ကို ခဲနဲ့ပေါက်ရဲပါ့

မလား "မင်းကို အမြင်ကတ်လို့ မင်းရှိနေတဲ့ အိမ်ကို ပေါက်တာ

സ ...

"ဘာပဲပြောပြော လေပြေ့ကို ဘယ်လိုပဲ အမြင်ကတ်ကတ် ဦးရှားကို လေးစားရင် ဦးရှားအိမ်ကို သူတို့ ဘယ်ပေါက်ရဲ

ပါ့မလဲ၊ ဦးရှား ခုလို တောင်းပန်နေရင် ပြန်လှည့်သွားရ မှာပေါ့ ...

ရှားမင်းမှာ ကိုယ့်စကားနဲ့ ကိုယ် ချောင်ပိတ်ခံနေ့ရ ပါသည်။

"ရပ်ကွက်ထဲမှာက လေးစားထိုက်တဲ့သူကို လေးစားတတ် တဲ့ လူယဉ်ကျေးတွေ ရှိသလို လေးစားထိုက်တဲ့သူကို မလေးစားတတ်တဲ့ ခပ်ရိုင်းရိုင်းလူတွေလည်း ရှိတာပဲလေ."

"ဒါဆို ဒီလူတွေက ဦးရှားလို လေးစားထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မလေးစားတတ်တဲ့ လူရိုင်းတွေပေါ့ ့ု့ ဟုတ်လား

"အေး ့ ့ ဟုတ်တယ်"

လေပြေသွေးက ပြုံးစိစိအကြည့်မျိုးဖြင့် ရှားမင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပုံစံက လူကို လှောင်ချင်တဲ့ ပုံမှန်း အရမ်း သိသာသည်။ -

"လေပြွေကို ထွက်တောင်းပန်စေချင်သလား"

"ങങ. . . .

ပုညခင်စ႒အဝေ်တိုက်

ပုညခင်၈၁အာဝ်တိုက်

🐞 ပညာခင်

"နောက်ကို ဒါမျိုး ညှော်မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်ရ မှာလား"

"ຜະ ຼຸ "

"ဒါဆို ဦးရှားဆိမှာ ထမင်းလခပေးပြီး စားလို့ရပြီပေါ့ 🛒

"ဘາ ...

"လေပြေ ကိုယ့်ဘာသာ ချက်စားရင် တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့တော့ ဒီလို အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်မှာပဲလေ။ ဒီလိုမျိုး မဖြစ်အောင် ဒီလိုမလုပ်ရဘူးဆိုရင် ဦးရှားဆီမှာ

ထမင်းလပေးစားရုံပဲ ရှိတော့တာပေါ့" "မင်း ့ မင်း ့ ဒီယုန်မြင်လို့ ဒီချုံထွင် ့ ့ '

"တမင်ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ထန်းသီး ကြွေခိုက် ကျီးနင်းခိုက် ဆိုသလို ... "

"လေပြေသွေး ... မင်း၊ ကျွတ် ့ .. ငါ တော်တော် ဒေါသ ထွက်လာပြီနော် ...

"ထမင်းလဝေးစားခွင့် ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ လေပြေ တွက် တောင်းပန်လိုက်မယ်၊ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်တော့ နောက် ဒီလို မလုပ်ပါဘူးဆိုတာ လေပြေ အာမ မခံနိုင်ဘူး 👯

ေနောက်ဆုံးတော့ ရှားမင်းလည်း အကျပ်ကိုင်ခံလိုက် ရတာကို သဘောပေါက်စွာ ဒေါသကိုထိန်းရင်း အကြိတ်သဖြင့် 🔝

"ခွင့်ပြုတယ်ဟေ့ ့ ခွင့်ပြုတယ်၊ သွားသာ တောင်းပ လိုက်ပါတော့"

ပုညခင်စ႒ အုပ်တိုက်

ထီးလေးပိုးပေးပါ 👛

ဟု ပြောလိုက်ရပါသည်။ လေပြေသွေးက ရွှင်ပျစွာ

ဖြင့် အပြင်ပြန်ထွက်သွားကာ ... "ကဲ ့ ့ကဲ ့ ့ အားလုံးပဲ တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်

လည်း ဒီလိုမလုပ်တော့ဘူးဆိုတာ အာမခံတယ်၊ ပြန်ကြပါ တော့၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကျေးဇူး အရမ်း အရမ်း တင်ပါတယ်" "ပာမ် ့့ ဘာကိုကျေးဇူးတင်တာလဲ" .

လူအုပ်ထဲက တစ်ယောက်က နားမလည်စွာ ပြန် မေးသည်။ လေပြေသွေးက အမိပ္ပာယ်ရှိရှိ ပြုံးလိုက်ရင်း ...

တယ်လို့ပဲ မှတ်သွားကြပါတော့ ...

ပုည္ခင်စ႒အားစ်တိုက်

သူမ တောင်းဆိုချက်တွေကလည်း တစ်နေ့ တစ်မျိုး

မရိုးစေရ။

"ဦးရှား ့ ့ ငါးခူကြော်ရင် ရိုးရိုးကြီး မကြော်နဲ့တော့၊ ငါးခူ မွှကြော်ကို ယိုးဒယားစတိုင်လ်လေး ကြော် ့ ့" "ဦးရှား ့ ဦးရှားချက်တဲ့ ဟင်းတွေက သိပ်လေးတာပဲ၊ ဆားလျော့ထည့်၊ လေပြေက ပေါ့ပါ့ပဲ စားတယ်၊ ဦးရှား ခုလို အငန်ကြိုက်ပုံမျိုးနဲ့ မကြာခင် သွေးတိုးရောဂါ ရမှာ သေချာတယ်၊ အပေါ့စားတာက ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွှတ် တယ်

"ဦးရှား ့ ့ဦးရှားက ဟင်းဆိုရင် ဆီပေါလောနဲ့ ချက်မှ ကောင်းတယ်လို့ ဲ ယူဆထားတာလား၊ ခုလိုမျိုး အညာ စတိုင်လ်ဟင်းတွေချည်း ကြပ်ကြပ်ချက်၊ မကြာခင် အဆီ ပိတ် သေမယ်၊ ဆီနည်းနည်းနဲ့ စားကောင်းအောင် ချက် တတ်မှ ဆရာကျတာ ဦးရှားရဲ့၊ ယိုးဒယားချက်တို့ ရခိုင်

လေ့လာထားလိုက်ပါဦး 🙏 "ဦးရှား ့္ ငါးရံ့ကို ချဉ်ရည်ဟင်းချည်း စားရတာ ရိုးနေပြီ၊ တစ်ခါတလေ ချစ်တီးချက် ခပ်စပ်စပ်လေး ချက်ကြည့်ပါ രാ: ...

ချက်တို့ဆိုရင် ဆီ သိပ်မထည့်ရဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါး

စသဖြင့် ... စသဖြင့် ဂျိုပူဂျိုပူလုပ်လွန်းတာမို့ အာ့ရုံ^{လိ} နောက်ရသည်။ ရန်မဖြစ်ချင်တာမို့ ကြိတ်မှိတ်သာခံနေရှနွစ်ညီ။

ပုညခင်စေဒမှာပေတိုက်

သူမကတော့ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုဆိုးလာပါသည်။

အဲ့ဒီနောက်မှာတော့ ရှားမင်းဟာ လေပြေသွေး ညွှတ်ကွင်းထဲသို့ သက်ဆင်းသွားရတယ်လို့ပဲ ဆိုကြပါစို့။ ညွှ ကွင်းဆိုလို့ စာဖတ်သူများ တစ်မျိုးတော့ မထင်လိုက်ပါနှင့် 🗍

ဆိုလိုသည်မှာ ထမင်းချက်မစားချင်သော လေပြေသွေး အလိုဂ ထမင်းလခပေးစားခွင့် ပြုလိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူမလို ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကိုသွားမည့်သူမှ

မသိ၊ ဘာအလုပ်လုပ်မှန်း မသိ၊ ဘာဆိုဘာမှ သိခွင့်မရသ စွာတေးလန် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် မပတ်သက်ချင်သေ လည်း အလုပ်သဘောအရတော့ ဆက်လက်ပတ်သက်နေခဲ့ရ သည်။

ရှားမင်း ထမင်းချက်ချိန်ဆို သူမက ်ကူလုပ်ခ မယ်' ဟုဆိုကာ ရှားမင်း အိမ်ခန်းဘက်သို့ ကူးကူးလာတတ်ခ ပြီးတော့ တကယ်ကူလုပ်တာက နည်းနည်း၊ စကားပြောတား များများဖြစ်၏ ။

ပုညခင်စေသနာဝေတီက်

၇၆ 🏯 ပညာခင်

တစ်နေ့မှာ ကြက်သားကို အာလူးနှင့် ရော၍ ဆီပြန် ချက်မည်ဟု စိတ်ကူးကာ ရှားမင်းက မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဆောင့်

ကြောင့်ထိုင်ရင်း အကြိတ်အနယ် ငရုတ်သီးထောင်းနေခဲ့သည်။ တစ်ချက် တစ်ချက်မှာ ငရုတ်သီးဖတ်က မျက်နှာပေါ် တက်က်ဖိ တာမို့ မျက်နှာကို ငုံ့ချကာ ဒူးပေါ်က ပုဆိုးစနှင့် ပွတ်နေတုန်း

သူမ ရောက်လာကာ 🗓

"ဦးရှား ့ ့ ဒီနေ့ ဘာဟင်းချက်၊ ဟင် ့ ့ ဒူးနဲ့ မျက်ရည် သုတ်နေတာပါလား၊ ဦးရှားကို ဘယ်သူ ဘာလုပ်သွားလဲ

ၯြော ့ ့ "

"တယ် ့ မဟုတ်တာက စပြောပြီး ငရုတ်သီးဖတ်စင်လို့ ပွတ်တာဟေ့ ့ "

"ဪ္ ့ ဒီလိုလား၊ မသိလို့ပါ ဦးရှားရယ်၊ ဒီနေ့ ဘာ

ဟင်းချက်မှာလဲ၊ ပြောပါဦး"

သူမက ဖင်ထိုင်ခုံလေးတစ်လုံးကို ဆွဲယူကာ ရှားမင် ရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ရှားမင်းက ငရတ်သီး ဆက်ထောင်း နေရင်းက ...

"ကြက်သား ချက်မလို့ဟေ့ ... "

"ကြက်သားကို ဘယ်လိုစတိုင်လ် ချက်မှာလဲ 🔝

"ရှားမင်းစတိုင်လ် ချက်မှာ"

"ဒါဆို သဘောပေါက်ပြီ၊ အာလူးနဲ့ ရောရင်ရော၊ မရော ရင္ပို့ ခွုရှိုးသီးနဲ့ ရော၊ ဒါပဲမဟုတ်လား"

္က်ဳိသီသူးနဲ့ ရောမှာ ... '

ပုညခင်စ႒နားပေါ်တိုတ်

ကီးငလးမိုးပေးပါ

QΩ

"ကျွတ် ့ှ ့ စိတ်ညစ်လိုက်တာ"

"အမယ် ္ ဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ"

လေပြေသွေးက စိတ်တိုသလို လေသံဖြင့် ရေရွတ် လိုက်တာမို့ ရှားမင်းက ငရုတ်သီးအထောင်းရပ်လိုက်ရင်း ...

ကတာမု ရှားမင်းက ငရုတသႏအထောင်းရပလိုကရင်း "ငါ အကောင်းချက်ကျွေးနေတယ်နော်၊ ငါ့နားလာပြီး ဂဂျီ

ဂဂျောင် လာမလုပ်နဲ့၊ ငရုတ်ကျည်ပွေ့နဲ့ ကောက်ထုပစ် လိုက်မယ်"

"ဦးရှားက ကြက်သားဆို ဒီလိုပုံစံတွေချည်းပဲ ချက်တတ် တာလား ့ ၊ တစ်သက်လုံး ဒါမျိုးချည်း ချက်စားလာတာ

မပျင်းသေးဘူးလား"

"မပျင်းပါဘူး … "

"လေပြေတော့ လေးငါးနပ် စားလိုက်တာတောင် ပျင်းသွား

တယ်"

"ပျင်းရင် မစားနဲ့ပေါ့၊ ပိုက်ဆံ ပြန်အမ်းလိုက်မယ်"

"ဦးရှားကို လေပြေ အကြံပေးမယ်၊ လေပြေ အကြံပေးတဲ့ အတိုင်း ချက်၊ အရမ်းစားကောင်းစေရမယ်၊ ကြက်သားကို

အသားချည်းတုံးပြီး ချင်းနဲ့ နယ်ပြီး ချဉ်ချဉ်စပ်စပ် ယိုးဒယား ကြက်တုံးမြေအိုးဟင်း ချက်လိုက် ့့ အရမ်းမိုက်တယ်"

"မြေအိုး မရှိဘူး"

"သွားဝယ်လိုက်ရင် ခဏလေးပဲဟာ၊ လမ်းထိပ်က ကုန္တ်ဖုံ ဆိုင်မှာတောင် ရှိတယ်၊ လက့်ကိုင်နဲ့ အဖုံးနဲ့ ပါ့ဆွဲ့ဖွဲ့မြိအိုး

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

MAN DUI

လေးလေ၊ သိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲ့ဒါလေးနဲ့ဆို ကြက်သား လေးက နူးအိမွှေးကြိုင်ပြီး 🛒

"လေပြေသွေး ့့့

"ခုန်ႏ့္"

"ഏലു 👯

ရှားမင်းက လက်ထဲက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကို ကြမ်း ပြင်ပေါ်သို့ ဆောင့်ချပစ်လိုက်ရင်း ခပ်ဆတ်ဆတ် အော်လိုက်တာ မို့ လေပြေသွေးက လန့်ဖျပ် ပါးစပ်ပိတ်သွားပါသည်။ "မင်းကိုယ် မင်း သိပ်လွန်နေပြီလို့ မထင်ဘူးလားဟင် လေပြေသွေး၊ မင်းက တစ်နေ့တစ်နေ့ တောင်းဆိုလိုက်မှ ဖြင့် လေကြီး မိုးကြီး၊ တရုတ်စာချက်ပါ၊ ဂျပန်စာ စားမယ်၊ ယိုးဒယားချက် ချက်၊ ချစ်တီးစာ ချက်ပါဦး ့ ့၊ မင်းဝဲ အာဆီယံနိုင်ငံစုံအစာ စားချင်နေတာ၊ မင်း ပိုက်ဆံချမ်းသာ လို့ ဒီလို အစားစုံစုံကို ဆိုင်ပေါက်စေ့ လိုက်စားနိုင်ခဲ့ပေ မယ့် ငါကတော့ မစားနိုင်ခဲ့လို့ အရသာမသိဘူး၊ အရသာ မသိတော့ မချက်တတ်ဘူး၊ ငါ့အမေ ငါ့ကို ချက်ကျွေးခဲ့ဖူး တဲ့ သမားရိုးကျ ဟင်းလောက်ပဲ ငါချက်တတ်တယ်၊ မင်း မစားနိုင်ရင် မစားနဲ့ 👯

ရှားမင်းက ပြောပြောဆိုဆို နဖူးပေါ်က ချွေးတွေကို လက်ဖဝါးဖြင့် ပွတ်သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်ကာ တစ် ဖက်သို့ လှည့်၍ ပုဆိုး ခပ်မြန်မြန် ပြင်ဝတ်လိုက်သည်။

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

လေပြေသွေးဘက်သို့ သူပြန်လှည့်လာတော့ လေ ြေသွေးက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ရင်း . . .

"လမ်းထိပ်က မုန့်ဟင်းခါးသည် အခေါ်ကြီးလိုတော့ မလုပ် နဲ့ နော် ဦးရှား ... "

"ဟိုအဒေါ်ကြီးက ထမီပြင်ဝတ်လိုက်၊ လက်မဆေးဘဲ မုန့် ဟင်းခါးဖတ်တွေ ကိုင်ထည့်လိုက် လုပ်နေတာ လေပြေ သိ်ရုံတာပဲ၊ ဦးရှားလည်း ပုဆိုးပြင်ဝတ်ပြီး သေသေချာချာ လက်ဆေးပါ၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ချက်ပြုတ်ပါ"

"မနေ့ကတောင် ဟင်းချက်ရင်း နဖူးကချွေးတွေ ဟင်းဆိုး ထဲ ကျသွားတာနဲ့ ဆားမထည့်ဘဲ နေလိုက်ရတယ်၊ စား ကောင်းရဲ့လား ... ်

"ဦးရှားနော် ... အန်ချင်လာပြီ"

လေပြေသွေး ရှံ့မဲ့သွားတော့မှ ရှားမင်းက ခပ်မဲ့မဲ့

🚉 ရင်း ဟင်းချက်စရာရှိတာ ဆက်ချက်နေလိုက်ပါသည်။ ကြက်သားနဲ့ အာလူး ချက်ပြီးတော့ ဆားနယ်ထား

သည့် ငါးသလဲထိုးလေးတွေကို ဆက်ကြော်လိုက်သည်။ လေပြေ 🖘းက မပြန်သေး။ ရှားမင်းနားမှာ ထိုင်ကာ စကားများရင်း 🖘 ်အိုးထဲက ဆယ်ထည့်လိုက်သမျှ ငါးကြော်တွေကို အဆက်

ခပ်တ် နှိုက်စားနေသည်။ ငါးကြော်လို့ ပြီးချိန်မှာတော့ ပန်းကျွန်^{ည်}

ဂ၀ 👛 ပညာင်

ဒေါသတကြီး အော်တော့ သူမက ထုံးစံအတိုင်း ပြုံးစိစိနှင့် ပခုံး တွန့်ရုံသာ။

ကိုယ့်ထက် ၈ နှစ်လောက်ငယ်မှည့် မိန်းကလေးမို့ သည်းမခံဘဲ ရန်ပြိုင်ဖြစ်လို့လည်း မဖြစ်ပြန်ချေ။

ထမင်းဟင်း အားလုံးချက်ပြုဘ်ပြီးချိန်မှာ သူမက ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် ယူတာ ထမင်းတစ်ပန်းကန် အမြန်ခူးခ**်**

ထည့်လိုက်ရင်း ... "ဦးရှား ကျွန်တော် ဗိုက်ဆာလို့ စားနှင့်တော့မယ်"

"အေး ့ စား ့ စား၊ ငါ့ဖို့ အရိုးအရင်းပဲ ချန်ထား၊

ကြားလား ့ ့ "

ရှားမင်းက စိတ်တိုတိုနှင့် ငေါ့ပြောလိုက်ရင်း အိမ်

ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ကလေးဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ရှားမင်းတို့ နေထိုင်သော ရပ်ကွက်လေးဟာ ရန်ကုန်

ဆိုသော်လည်း မြို့ပြမဆန်ဘဲ ရွာဓလေ့စရိက်လေးတွေ ရှိနေတတ် သည့် နေရာမျိုးဖြစ်သည်။ သစ်သားအိမ်လေးတွေက အများစုဖြစ် ပြီး အိမ်ရှေ့မှာ နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်နီးနီးကျယ်သည့် ကွပ်ပျစ် မျိုးတွေ ချထားလေ့ရှိသည်။ အားချိန် နားချိန်ဆို ထိုကွပ်ပျစ်လေ

ပေါ်မှာ အေးအေးလူလူ ထွက်ထိုင်ပြီး ဧည့်သည်လာလျှင်လည်း ထိုနေရာလေးမှာပဲ ဧည့်ခံစကားပြောလေ့ ရှိကြပါသည်။ ရားမင်းက ပူအိုက်လှတာမို့ ယပ်တောင်လေး တဖူင်

ဖျပ် ခတ်ကာ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ထိုင်နေဆဲ့

"ေဟ့ကောင် ့ ့ရှားကြီး"

ပုညခင်စ႒အာပ်တိုက် 🗀

ထူးလာရိုးငယ္။

ന

"ဟာ ... ဟေ့ကောင် ... လာ ... "

တစ်ရပ်ကွက်တည်းသားချင်းလည်း ဖြစ်၊ သူငယ် ချင်းလည်းဖြစ်သူ ဖော်ကို ရောက်လာတာမို့ စောစောက စိတ်တို

😝တာတွေတောင် ပျောက်သွားရပါသည်။ ဇော်ကိုက ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"မင်း ထမင်းစားပြီးပြီလား ရှားကြီး"

"မစားရသေးပါဘူးကွာ၊ ခုမှ ချက်ပြုတ်လို့ပြီးတယ်"

"နှစ်ယောက်စာ ချက်နေရတယ်ဆို ... "ဟင် ... မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ"

"သိတာပေါ့ကွ၊ ဒီလောက် သတင်းကြီးနေတဲ့ ကိစ္စကို ့ " "ဘာ ့ ့ ဘာတွေ ဘယ်လို သတင်းကြီးနေတာလဲ ့ ့ "

"သတင်းကတော့ အစုံပဲလေ၊ မင်းအိမ်မှာ ကောင်မလေး ငယ်ငယ်လေး တစ်ယောက်တည်း လာဝှားနေတဲ့အကြောင်း၊

ညှော်လုပ်လို့ ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေနဲ့ စကားများကြတဲ့ အကြောင်း၊ အခု ကောင်မလေးက မင်းဆိုမှာ ထမင်းလစ

ပေးစားနေတဲ့အကြောင်း ... " "သတင်းကလည်း မြန်ပါ့ကွာ ... "

"တို့ရပ်ကွက်ထဲမှာက ဒီလိုပဲ သတင်းဆက်သွယ်ရေး အရမ်း ကောင်းတာ မင်းလည်းသိသားပဲ ရှားကြီးရာ"

"အေးလေ ့ ့ ဟုတ်ပါတယ်" "အဲဒီတော့ မင်း ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ့ ့ "

"ဟမ် ့ ဘာကို ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ"

ပုည ခင်စ႒အာဝ်တိုက်

ni" , person

ဂျ 🏰 ဟူညာင်

"အဲ့ဒီကောင်မလေးကိစ္စကို ပြောတာလေ၊ ဒီအတိုင်းထား လို့တော့ မင်းတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ ့့ ၊-ရပ်ကွက်ဆိုတာကလည်း ကောလာဟလ ပျံ့တတ်ပါဘိသ နဲ့၊ မင်းလည်း သိက္ခာမကျအောင် ကောင်မလေးလည်း သိက္ခာ မကျအောင် တစ်ခုခုတော့ စီစဉ်မှ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ၊ ငါ မင်းကို အဲ့ဒါ သတိပေးချင်လို့ လာခဲ့တာ ...

ရှားမင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်လိုက်မိရင်း "မင်းသတိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ငါလည်း အေါ်စော ကို အကူအညီတောင်းပြီး ကောင်မလေးနဲ့ လာနေပေးဖို့ ပြောမလားလို့ စဉ်းစားထားပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ငါ့တပည့်လေး တစ်ယောက်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ညလာအိပ်ပေးခိုင်း ရင် ကောင်းမလားလို့ ...

"ကလေးထက် ဒေါ်စောက ပိုအဆင်ပြေမယ် ထင်တယ်၊ ကောင်မလေးကို ခေါ်လာပေးတာလည်း ဒေါ်စောပဲမဟုတ် လား၊ ဒေါ်စောက စိတ်ရင်းလည်း မဆိုးလှဘူးလေ ့့့ " "အေးလေ ့့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒေါ်စောကိုပဲ ပြောကြည့် လိုက်ပါ့မယ်"

"ဒေါ်စော သက်သေရှိတော့ တကယ်လို့များ ကောင်မလေး ဘက်က မိသားစုဝင်တွေ ဘာတွေ ရောက်လာရင် မင်း အပေါ် သံသယရှင်းတာပေါ့၊ ငါထင်တာတော့ ကောင် မလေးက သူ့အိမ်နဲ့ တစ်ခုခု အဆင်မပြေတာရှိလို့ ထွက် လာတာ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

ပုညခင်စေဒနာပေတိုက်

ത്രാസ്യാധി 🖀

"ငါလည်း အဲ့ဒီလိုပဲ ထင်တယ်၊ ပြီးတော့ ့ ့ သူ့ကြည့်ရ တာ ဂျစ်ကန်ကန် ထင်ရာစိုင်းကလေးဆိုပေမယ့် သိပ် အဆင့်နိမ့်နိမ့်ထဲကတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူး၊ ကာရိုက် တာလည်း ကောင်းပုံရပါတယ်"

"အေးလေ ့ ့သူ့နောက်မှာ အရှုပ်အထွေးတွေ ပါမလာဖို့နဲ့ မင်းအပေါ် အမှုမပတ်ဖို့ပဲ ဆုတောင်းရမှာပေါ့ ့့ "

ရှားမင်းက သက်ပြင်း ချမိရပါသည်။ သူလည်း ခော်ကိုနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ဘုရားတ ဆုတောင်းနေရသည်လေ ... ။

"ဒါနဲ့ ... မင်းအလုပ်ကိစ္စရော အဆင်ပြေလား" မော်ကိုက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်တာ မကြာ

သေးသူမို့ ရှားမင်းက မေးမိသည်။ ဇော်ကိုနှင့် သူက ကျောင်း အတူတူ ပြီးကြသူများပင် ... ။ ရှားမင်းက စာရေးစာဖတ်လုပ်

ရင်း အေးအေးဆေးဆေး နေလိုသူမို့ စကတည်းက ဝန်ထမ်းအလုပ် ကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ ... ။ ဇော်ကိုကတော့ သွက်သွက်လက်လက် နှင့် လူတွေကြားထဲ သွားလာနေလိုသူမို့ ကွန်ပျူတာ သင်တန်းတွေ၊

စာရင်းကိုင် သင်တန်းတွေ ဆက်တက်ပြီး ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းအလုပ် တို ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ ရှားမင်းကတော့ ကိုယ့် မြန်မာစာဘွဲ့လေး နှင့်ကိုယ် ရောင့်ရဲ့စွာ ကလေးတွေကို မြန်မာစာသင်ပေးသူအဖြစ်

ရပ်တည်ရင်း တစ်ဖက်က ပုံပြင်လေးတွေ ရေးဖြစ်ခဲ့တာပင်။ ်အခု ဒီအလုပ်က မဆိုးပါဘူးကွာ ... ၊ လခလည်း ဇ္တိုလ် ကာင်းတယ်၊ နေ့လည် ၁၁၈၆ ၂၆ ဂ ကောင်းတယ်၊ နေ့လယ် ထမင်းတစ်နပ်လည်း ကျွေးမှတ်ပါ

သူဌေးကလည်း မဆိုးပါဘူး"

ပုညခင်စ႒အစ်တိုက်

ပင် 🙀 က်ဘင်

"အဆင်ပြေတယ်ဆိုလည်း ဖင်မြဲမြဲလုပ်ပေါ့ကွာ၊ ခဏခဏ ဟိုခုန်ဒီခုန် ကူးမနေနဲ့ပေါ့၊ မင်းကြည့်ရတာ ဂဏှာမငြိမ်

ဘူး' "ဟဲဟဲ ့္ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဆိုတာကတော့ ဒီလိုပဲပေါ့ကွာ၊ အစိုးရဝန်ထမ်းလောက်တော့ ဘယ်ငြိမ်ပါ့မလဲ၊ ဒီလိုစဲ

ကြည့်ကျက်လှုပ်ရှားရတာပေါ့ ...

"အေးပါ ့ မင်းက လူရည်လည်းလည်း ရုပ်ကလည်း ခပ်မိုက်မိုက်၊ ဖရီးကလည်း ရိုက်ချင်တဲ့သူဆိုတော့ ကုမ္ပဏီ

အလုပ်နဲ့ပဲ ကိုက်ပါတယ်"

ရှားမင်းက ဇော်ကိုနှင့် ရယ်ရယ်မောမော စကား

ဆက်ပြောနေဆဲမှာ <table-cell-rows> "ဗျို့ ... ဦးရှား ကျွန်တော် စားပြီးပြီ၊ ဪ ... ဧည့်သည်

ရောက်နေတာလား ... လေပြေသွေးက ရှားမင်း အိမ်တံခါးဝမှာရပ်၍ လှန်

အော်ပြောရင်းက ဧည့်သည်မြင်တော့ နည်းနည်း ဘရိတ်အုပ်သွား သည်။

ရှားမင်းက လေပြေသွေးကို လှမ်းကြည့်ရင်း 🛒 "ပန်းကန်ရော ဆေးခဲ့ရဲ့လားဟေ့ ...

"ဆေးပါတယ်ဗျ၊ အဟိ ့္ စင်မစင်တော့ မသိဘူး"

"လာ ့္ ဒီနားကို ခဏလာဦး'

"ဘာလုပ်မလို့လဲ ... "

"မိတ်ဆက်ပေးမလို့ ... "

ပုညခင်စၥအပေါ်တိုက်

ကိုးလေးမိုးလေးပါ

လေပြေ့ဆွေးက အိမ့်ကလေးပေါ် မှဆင်းကာ ရှားမင်း တို့ဆီ လျှောက်လာပါသည်။

"ဒါနဲ့ ... ငါ့သူငယ်ချင်း ဇော်ကိုတဲ့၊ ဇော်ကို ဒါကတော့ အခြေသတင်းကြီးတဲ့ ရွှေမင်းသမီး လေပြေသွေးတဲ့ ... ရှားမင်းရဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပုံကြောင့် လေပြေသွေးက

ရွက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ရင်း ...

"ကျွန်တော်က ဘာလို့ အခြေသတင်းကြီးရမှာလဲ ့ ့ " "မင်း ညှော်လုပ်ရင်း ရန်ဖြစ်တဲ့ သတင်းလေးက တစ်

ရပ်ကွက်လုံး မွှေးနေလို့လေ ့ ့ "

"ဟွန့် ... သက်သက် ပုံကြီးချဲ့နေကြတာပါ"

လေပြေသွေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ခြမ်း မဲ့၍ပြောလိုက် ပြီးမှ ဖော်ကိုဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကဲ ့ ့သွားတော့မယ်၊ ထမင်းလုံးစီရင်း တရေးအိပ်လိုက်ဦးမယ်"

သူမက ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ပေါ်ပြန်တက်သွားပြီး သူမအခန်းဘက်သို့ လျှောက်သွားပါသည်။

"ရိုင်းကို ရိုင်းတယ်၊ ဘယ်လိုဟာလေးမှန်း မသိဘူး" ရှားမင်းက စိတ်တိုင်းမကျစွာ ရေရွတ်ရင်း ဇော်ကို

ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ဇော်ကိုကတော့ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေသော ပုံစံမျိုးဖြင့် လေပြေသွေးကို လှမ်းကြည့်နေရင်းလ ထ လေသံကို နှိမ့်လျက် "ငါ သူ့ကို မြင်ဖူးတယ်" <u>ပု ည စ င် စ ၁ အု စ် တို က်</u>

ဂ၆ 👛 ပုညသင်

"ဟင် ့့ ဟုတ်လား"

"အေး ့့့ သေသေချာချာကို မြင်ဖူးတာ"

"ဘယ် ့ ဘယ်မှာ မြင်ဖူးတာလဲ"

ရှားမင်းက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် မေးမိသည်။ "ငါ အရင်အလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ ရုံးနားမှာ သူ့ကားဖြတ်ဖြတ် သွားတာ မြင်ဖူးတယ်၊ ငါ့အရင်ရုံးက အဆင်မြင့်အိမ်ရာ

၀န်း တစ်ခုထဲမှာ၊ သူဌေးမှာက ဝယ်ထားတဲ့ အိမ်တွေ အများကြီးရှိတာဆိုတော့ အဲ့ဒီအိမ်ရာဝန်းထဲက သူ့အိမ် လွတ် တစ်လုံးမှာပဲ ရုံးခန်းဖွင့်ထားတာ ့ု ၊ ငါရုံးသွားရန်

ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကနေ အဲ့ဒီအိမ်ရာဝန်းထဲကို လမ်းလျှောက် ပြီး ဝင်သွားရတယ်၊ ငါ ရုံးကပြန်ချိန်တွေမှာ အရမ်းကား

မောင်းကြမ်းတဲ့ ကားတစ်စီးနဲ့ ခဏခဏတိုးတယ်၊ ကားက အမိုးဖွင့်ပြိုင်ကား ... ၊ မောင်းတဲ့သူက မိန်းကလေး၊ ပုံစံ

ကလည်း စပ်မိုက်မိုက်ဆိုတော့ သတိထားပြီး ကြည့်မိတာ ပေါ့ကွာ၊ အပြင်အဆင်ချင်း ကွာပေမယ့် ရုပ်ကတော့ တော်

တော်တူတယ်ကွ၊ တစ်ခါတလေ ညနေပိုင်းတွေဆို ကောင် မလေးက ပြိုင်ဘီးတစ်စီးကို တအားအရှိန်ပြင်းပြင်း နင်း

နင်းသွားတတ်တယ်၊ စက်ဘီးနဲ့ တွေ့တာဆိုတော့ အဲ့ဒီ အိမ်ရာဝန်းမှာနေတဲ့သူပဲလို့ ငါထင်တယ်"

"တော်တော်တော့ တူတယ်ပေါ့ ့့ "

"အေး ့ ့ အရမ်းတူတယ်၊ သူပဲဖြစ်မှာ၊ ငါတွေ့ဖူးတဲ့ စတိုင်လ်ကတော့ ခပ်မိုက်မိုက်ပဲ"

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

ထူးတေးဗိုးငပးပါ

C

ရှားမင်းက ဇော်ကို စကားကို နားထောင်ရင်း ≅က်ပြင်းချမိပါသည်။ ဒါ့ဆို ဒီကလေးမဟာ ပိုက်ဆံရှိ လူတန်း

္အေအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ရသူပေါ့။ ဘာအကြောင်းကြောင့်များ ဒီလို ကြွော်ကွက်လေးထဲကို ရောက်လာရပါလိမ့် ့့ ။ ဘာ့ကြောင့် ဒီလို

🖘င်းရဲဒုက္ခ ခံနေရတာပါလိမ့် 🚬 ။

"မင်း အရင်ရုံးလိပ်စာ ငါ့ကို ပေးထားဦး ဇော်ကို" "မင်း သွားစုံစမ်းမလို့လား ့ ့ သူများ ကိုယ်ရေးကိုယ်

တာကို စုံစမ်းလို့ ကောင်းပါ့မလား" "လိုရမည်ရ ယူထားတာပါကွာ၊ လိုအပ်မှပဲ စုံစမ်းမှာပါ" ရှားမင်းက ဇော်ကို ပြောပြသည့် လိပ်စာကို သေသေ

🔁 ချာ မှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

5 www.burneseclassic.com

ပုည္ခင်စ္ အ စီ တို က် ကျ^ည

ထူးတေးရှိအဂနဂျ ိ 👹

œ

နှီးပါး ထမင်းပိုချက်ပြီး အကြွေးဆပ်နေရတာပါလားဟု စပ်ချဉ် ခည် တွေးမိပါသည်။

ညညဆိုလျှင်တော့ အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်လေးမှာ သုံး ယောက်လုံး ထွက်ထိုင်ရင်း စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ ဒိုင်ခံပြောသူ က ဒေါ်စောဖြစ်ပြီး လေပြေသွေးကတော့ ငိုက်နေတာများသည်။ ရှားမင်းကတော့ ရေဒီယိုလေး နားထောင်ရင်း ထိုင်နေဖြစ်ခဲ့တာ ာင် …။

ဒေါ်စာက ဒီလိုနေရတာကို ပျော်ရွှင်နေပုံဖြင့် ... "မောင်ရှားရယ် ... ဒေါ် စောဖြင့် ဒီမှာနေရတာ သိပ်အေး ချမ်းတာပဲ၊ အိမ်မှာဆို သားနဲ့ ချွေးမက အမြဲရန်ဖြစ် ဆူပူ နေတာ၊ မောင်ရှား လာခေါ်တုန်းက ဒေါ်စောဖြင့် ဝမ်းသာ သွားတာပဲ"

"ဟင်း ့ု ဟင်း ့ု ဒေါ် စောကြီးကတော့ ဦးရှားကို ဘတ် နေရတော့ အရမ်း ပျော်မှာပေါ့နော်" "ဟဲ့ ... လေပြေ၊ ညည်းနော် ... "

ဒေါ်စောက လေပြွေကို လှမ်းတားပေမယ့် လေပြေ ပြုံးစိစိဖြင့် ...

"ဦးရှား၊ ဒေါ်စောကလေ သူ နှစ်ခါလောက် ပွဲခရလာလည်း ့တစ်ခါပဲ ရတယ်ပြောပြီး သူ့ပိုက်ဆံတွေ သူကျစ်ပြီး စုနေ တာ သိလား"

"ဒေါ် စော ခင်ဗျားနော် ကျုပ်ကို ညာညာပြီး ကျုပ်ထွမင်း အိုး လာလာမန္နိုက်နဲ့ ... " အိုး လာလာမန္ဓိက်နဲ့ ...

ပုညခင်စာ အနှစ်တိုက်

ဒေါ်စောက ရှားမင်း တောင်းဆိုတာကို လိုက်လေူ ကာ လေပြေသွေးနှင့်အတူ လာနေပေးသဖြင့် ရှားမင်း တော်တော် စိတ်အေးလက်အေး ဖြစ်သွားရပါသည်။

နေ့ဘက်တွေတော့ ဒေါ်စောက အိမ်မကပ်တတ်ပါ ပွဲစားအလုပ် လုပ်သူပီပီ ကိုးကျင်းကိုးကျင်း လျှောက်သွားနေတစ် သည်။ အလုပ်ဖြစ်တဲ့အခါလည်း ဖြစ်၊ မဖြစ်တဲ့အခါ မဖြစ် 🛒 သူအလုပ်ဖြစ်လာလျှင် လေပြေသွေးအတွက်ရော ရှာမင်းအတွင် ပါ ကြက်ကင်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ဒံပေါက် စသဖြင့် တစ်မျိုးမဟုင

ချက်ထားတဲ့ အထဲကပဲ လာလာစားတတ်တာမို့ ရှားမင်းက တ ယောက်စာ ထမင်းတော့ အမြဲပိုအောင် ချက်ရသည်။ အေါ်စောင

တစ်မျိုး ဝယ်ဝယ်လာတတ်သည်။ အလုပ်မဖြစ်လျှင်တော့ ရှားမင်

အလုပ်မဖြစ်တာ များတာမို့ပင်။ သူ ဆယ်ကွေ့တစ်ကွေ့ အလူ ဖြစ်လို့ ဝယ်လာတဲ့ ဒံပေါက်လေး စားမိတာနဲ့ပဲ ကိုယ့်မှာ နေ့တို

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

၆၀ 👿 ဂ်ဘာနှင့

"အဟင်း ့ှ မောင်ရှားကလည်းဟယ်၊ ထမင်းကြမ်းခဲလေး နည်းနည်း မျှပေးရတာများ ကပ်စေးမနှဲစမ်းပါနဲ့၊ ငါ့ရှိတဲ့ လက်ဖက်လေး ငါးပိကြော်လေးကို ဟင်းလုပ်ပြီး စားနေ താറി"

ဒေါ်စောနှင့်ကတော့ ပြောမနာဆိုမနာမို့ အမြဲ စကား နိုင်လှရသည်။ လေပြေသွေးကလည်း ဒေါ်စောကိုတော့ ခင်ပုံရ

ပါသည်။

တစ်ရက်မှာတော့ လမ်းထဲက စာအုပ်ံငှားဆိုင်လေး မှာ လေပြေသွေး စာအုပ်သွားငှားနေတုန်း ဒေါ်စောက ရှားမင်းကို သတိပေးလာပါသည်။

"ကောင်မလေး ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုအတွက် စိုးရိမ်သောက တစ်ရေးနိုးလာတဲ့အချိန်ထိ သူက မျက်လုံးကြောင်တောင် ဆိုရင်တော့ သူမမှာ အခက်အခဲ ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုခု ရှိလိမ့် လေးနဲ့ ထိုင်နေတုန်း၊ ညည တော်တော်နဲ့ အိပ်ပျော်ပုံမရ ဆည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ဘူး"

"ဒေါ်စော သူ့အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါး မေးမကြ<mark>ည့</mark>်

ဘူးလား"

"မမေးဘဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ ့ှု၊ ဒါပေမယ့် ဒေါ်စော ဘ**ယ်** လောက်မေးမေး သူက တစ်ခွန်းဟတာ မဟုတ်ဘူးကွ**ယ့်**

သိပ်လျှို့ဝှက်တာ ... '

"ဒေါ်စော ... ခုတလော နေ့ခင်းဘက်တွေ အိမ်မှာ နေဖြ

∞ാ: ... "

ပုညချင်စေသအားပေါ်တိုက်

"အေး ့ ့ခုတလော အလုပ်သိပ်မရှိတော့ နည်းနည်း အိမ် ကပ်နေဖြစ်တယ်လေ"

"နေ့ခင်းဘက်တွေ လေပြေသွေး အိမ်မှာပဲနေလား၊ အပြင် တူတိုင်သားလား"

ီထွက်တယ်၊ ဟိုတလောက သုံးရက်ခြား တစ်ခါလောက် ထွက်တယ်"

"တစ်ခါထွက်ရင် ဘယ်လောက်ကြာလဲ ့့့"

"တစ်နာရီခွဲလောက် ကြာတယ်၊ ပြန်လာရင်လည်း မျက်နှာ မကောင်းဘူးကွယ့် ့့ ၊ အခန်းထောင့်မှာ ငြိမ်ထိုင်ပြီး မှိုင် နေတာ့ပဲ၊ ခုတလောတော့ ဘယ်မှမထွက်ပြန်ဘူး"

လေပြေသွေးကို သိပ်မကြည့်ရတဲ့ကြားထဲကပဲ သူ ရောက်နေသလိုပဲ မောင်ရှားရဲ့၊ တစ်ခါတလေ ဒေါ်စော ဘာ့ကြောင့် စိတ်ပူနေမိမှန်းတော့ မသိပါ။ ဒေါ်စောပြောပုံအရ

"ခက်တော့ ခက်တယ် ဒေါ်စောရယ်၊ သူက သူ့အခက် အခဲကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောပြရင်တော့လည်း ကျွန်

တော်တို့ဘက်က တတ်နိုင်သလောက်လေး ကူညီလို့ရတာ ပေါ့၊ သူက လျှို့ဝှက်ထားတော့လည်း ကျွန်တော်တို့က

ဇွတ်မေးလို့ မဖြစ်ပြန်ဘူးလေ ౣ "အေးလေ ့့ ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်"

ရှားမင်းက သက်ပြင်းသာချရသည်။ လောဇ္ဇော် ဆယ်မှာ သက်ပြင်းချရုံကလွဲပြီး ဘာမှလည်း မတတ်နိုင်ဇ္ဆာသိုးပါ။

ပုညခင်စ႒အပေါ်တိုက်

ව 🐞 ගුනර

ခုတလော သူမအကြောင်းက ခေါင်းထဲဝင်ဝင်လာ တတ်တာမို့ အာရုံတွေ မရှင်းလင်းဘဲ ပုံပြင်ကလေးတွေ ရေးနို တောင် ပျက်ကွက်နေရသည်။ ဒီညတော့ ရေးလက်စ ပုံပြင်လေးကိုနဲ့လက်စသဏ် ဦးမှပါပဲ။

မှောင်လိုက်တာ ... မှောင်လိုက်တာ ... ဘာမှမမြင်

ောါလား . . ။

လေပြေက အမှောင်ထုထဲမှာ ပြေးရင်း အလင်း ဆုောင်ကို ရှာသော်လည်း အလင်းတစ်စမှ ပေါ်မလာဘဲ မောဟိုက်

ဘာကာ လေ့တ်တိုက်၍ မှောက်ရက်ပြုလဲသွားသည်။ ရင်ဘတ်ကို ခြေပြင်ပေါ်က ကျောက်စိုင်တစ်ခုခုနဲ့များ ဆောင့်မိသွားသလား

သေိ၊ ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး နှင့်အင့် နာကျင်သွားသည်။ အော်သော် သည်း အသံထွက်မလာ ့ ။ ပြန်ထသော်လည်း ထမရဘဲ အပေါ် ခနေ တစ်ခုခု ဖိထားသလို လေးအင့်နေသည်။ လေပြွေ့နွောကိုယ်

ဘာ အပေါ်အောက် နှစ်ဖက်ညှပ်ဖိသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပြားကပ် ခါးလုပ်လာသည်ဟု ခံစားနေရဆဲမှာ ဖေဖေ့စနီးရဲ့ မျက်နှာက

≔ၾာင်ထဲမှ ဘွားခနဲ ထွက်ပေါ်လာကာ ...

"နင် ထွက်သွား..." ပုည ခင်စာ အစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒ အားစ်တိုက်

၉၄ 🏥 ပညာင်

ထိုးလေးပိုးလေးပါ 📠

ဟု အော်ဟစ်ရင်း လေပြွေကို ခြောက်လှန့်လို**က်**ပါ သည်။

"မသွားဘူး ့့ မသွားဘူး"

လေပြေက လုံးဝ ကြောက်မသွားဘဲ အာခေါင်ခြစ် အော်လိုက်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးတွေ နစ်နေအောင် ထွက်ကာ အာခေါင်တွေ ခြောက်လျက် လေပြေ့အိပ်ရာမှနိုးလူ ရပါသည်။

လေပြေ အော်သော်လည်း အသံက အပြင်မထွင် ခဲ့တာမို့ ရင်ဝမှာ ဆို့နှင့်မောကြပ်နေသည့် ခံစားမှုကြီးက အိပ်ရ နိုးတာတောင် မပျက်ပြယ်နိုင်သေးပါ။

လေပြေ့အိပ်ရာနဲ့ မလှမ်းမကမ်း အခန်းရဲ့ တစ်ဖင်္ ထောင့်ဆီမှာတော့ ဒေါ်စောက နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျ ခဲ့သည်။ ဒေါ်စောတို့ပဲ ကောင်းသည်။ တစ်နေကုန် ကိုးကျင် ကိုးကျင်း လျှောက်သွားပြီး ညဆို တုံးစနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်မှာ တရေးတောင် နိုးမည်မထင် ့့ ။ အိပ်မက်ရော မက်ရဲ့လားမသိ လေပြေ ကြားဖူးတာတော့ စိတ်ထဲမှာ မျိုသိပ် လျှို့ဝှက်ထားရထဲ ခြွတ်သူ ဝင်ရောက်လာခဲ့တဲ့ အချိန်ကစလို့ လေပြေဟာ သမီးမိုက် မကျေနပ်ချက်တွေများတဲ့ သူက အိပ်မက် ပိုမက်သည်ဟု ဆိုသည် ောလေးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံခဲ့ရပါသည်။

ဒါ့ကြောင့် ဒီအိမ်ကိုရောက်မှ လေပြေ ခဏခဏ အိပ်မက် မက်နေတာပဲ ဖြစ်မည်။ လေပြွေအိမ်မှာတုန်းကတေ ္ခဝ နီးပါးအရွယ် ဖေဖေ ဦးရဲသွေးနဲ့ ညားလို့သာ 'ဒေါ် အတပ် မကျေနပ်ရင်လည်း မကျေနပ်တဲ့အတိုင်း အော်ဟစ်ပြောဆို **ဂုန်** ခရမေယ် လေပြွေထက် ၅ နှစ်သာကြီးသော မိန်းမတစ်ယောက် (၁) နိုင်းကျဲ သောင်းကျန်းခဲ့တာမို့ ညဆို မောမောနှင့် နှစ်နှစ်ခြို့ သာ ဖြစ်ပါသည်။ ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတတ်ပါသည်။

ခုတော့ ... လေပြေ ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်တာ ဘယ်နှည ရှိပြီလဲ ...။

အိပ်ပျော်သွားလည်း ခုလိုပဲအိပ်မက်ကာ ယောင်ယမ်း

🕯 ထလာရပါသည်။

လေပြေက အိပ်မပျော်တော့တာ့မို့ ငုတ်တုတ်လေး ဆထိုင်ရင်း အတွေးတွေက လေပြေ့ အိမ်ဆီသို့ ရွက်လွှင့်သွားပါ သည်။

ဖေဖေ မေမေတို့နဲ့ အတူ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေခွင့် 🐳တဲ့ လေဖြွေ အိမ်ရယ် ... လေပြွေ ဘဝလေးရယ်ကို လေပြေ အရမ်းလွမ်းပါသည်။

မေမေ မဆုံးခင်အထိတော့ လေပြေဟာ လိမ္မာတဲ့ သမီးကလေးအဖြစ် ဖေနဲ့ မေရဲ့ ရင်ခွင်မှာ တိုးဝှေ့ချွဲနွဲ့နေခဲ့ရဖူး ေါသည်။

မေမေ မရှိတော့တဲ့နောက် မေမေ့နေရာကို ဒေါ်ထက်

တကယ်တော့ ဒေါ် ထက်မြတ်သူဆိုတာဟာ အသက်

အသက်သာ ငယ်ရွယ်ပေမယ့် ဆယ်နှစ်ခြားမက ပု ည စ င် စ ၁ အု ဝ တို က် မှ မာ မ ပုံ ၁ နေ ဝ တို က်

ပုညခင်စ႒အပြဲတိုက်

၉၆ 📫 ပညာခင်

ထီးလေးပိုးငပးပါ

20

နှစ်ဆယ့်လေးကြိုး ကဝေလို့တောင် အမည်တပ်ရလောက်အောင် သူမက အလွန် လည်မွှတ်လျက် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှာ မာ ယာကြွယ်လှကာ ဖေဖေ့ကိုလည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ထိန်းချုပ်ထား နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဖေဖေနဲ့ မတွေ့ခင်က ရည်းစား ထည်လဲတွဲ ရှုပ်ခဲ့ သူ၊ မထင်မရှား ခဏတစ်ဖြုတ်ကလေးတောင် အိမ်ထောင်ကျနဲ့ ဖူးသူ ဆိုတာကို လေပြေလည်း သိ၊ ဖေဖေ့ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေလည်း သိရက်နှင့် ဖေဖေ တစ်ယောက်တည်း ကွက်ပြီး မသိတာတော့ မဖြစ်နိုင် ... ။ ခွင့်လွှတ်နိုင်လို့သာ မသိချင်ယောင် ဆောင်ထားခဲ့တာ ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။

ဖေဖေနှင့် အိမ်ထောင်ကျတဲ့အခါ အဲ့ဒီမိန်းမဟာ တပ်ထောင်တာ ဗိုလ်ထုနှင့် လူစုလာတယ်လို့ ပြောရမတတ် သူ့ တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးကို အိမ်သို့ အဝင်အထွက် ရုပ်ယှက်ခတ် စေကာ သူ့ရဲ့ ဘယ်ဇာတိဖစ်မြစ်ကမှန်း မသိတဲ့ စရိက်ခပ်ကြမ်း ကြမ်း မောင်တစ်ဝမ်းကွဲ၊ ညီမတစ်ယောက်နှင့် အမေကိုပါ အိမ် ပေါ်သို့ ခေါ်တင်လာခဲ့တာပင်။ ဒါကို သမီးအတွက် ငဲ့ကွက်ရမှန် သိတဲ့ ဖေဖေကလည်း ကြည်ဖြူ လက်ခံထားပါသည်။

အမျိုး ဘယ်နှဝမ်းကွဲ ... စတဲ့ လူတွေကို ခန့်ထားလိုက်တာမျာ 👙 လေပြေ့မှာ နေစရာတောင် မရှိချင် ... ။ သူ့အမေဆိုတွာ၍ အပေါက်စောင့်ကစလို့ ဒရိုင်ဘာအလယ် မန်နေဂျာအဆုံး သူ့ ေသည်း နည်းနည်းမှ လူကြီးဆန်ဆန် သမာသမတ်ရှိသူ့မွှတ်တ်။

ဆွာချည်း ကြီးစိုးခြယ်လှယ်နေကြတော့တာမို့ ကြာရင် ဖေဖေ့ထိုင်ခုံ တောင် ပျောက်မှာ စိုးရသည့် အနေအထားမှာ ့ ့။

လေပြေ့ ဘက်တော်သားဆိုလို့ နယ်ကနေ လှမ်း ဆေါ်ထားရတဲ့ မေမေ့ အစ်မ ရိုးရိုးတုံးတုံး အပျိုကြီး ဒေါ်မြကြင် ရယ်၊ လေပြေ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အိမ်မှာ အလုပ်လုပ် လာခဲ့တဲ့ ဆွေလို မျိုးလိုဖြစ်နေတဲ့ ဒရိုင်ဘာကြီး ဦးလူမော်ရယ်၊ လေပြေ သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင် နေတတ်တဲ့ အိမ်အကူ ကောင်မ လေး အွန်စောရယ်ပဲ ရှိပါသည်။ အဲ့ဒီ ကောင်မလေးဟာလည်း အားရင် ကိုရီးယား ကားကနေ မျက်နှာမခွာဘဲ သူ နားရေဝ သလောက် ကိုရီးယား စကားတွေကို အညားဇယော၊ အိုပါး၊ ဆာရန်းငယ်၊ ယောပေါ၊ ခါး၊ ယာရှမီကာ ့့ စသဖြင့် ခပ်ကြောင် ကြောင် လျှောက်ပြောနေတတ်သူမို့ သူ့နာမည်ရင်း ပျောက်ကာ အွန်စောဟု အမည်တွင်နေသူပင် ... ။

လေပြွေ ဘက်တော်သားတွေက ခွန်အား မရှိ သလောက် ထက်မြတ်သူရဲ့ ဘက်တော်သားတွေကတော့ အဖက် ဖက်က ခွန်အားရှိလှပါသည်။

သူ့သီမှ မီမီသက်ဆိုတာက အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်နင်းကာ ဖေဖေ့ရဲ့ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထဲမှာ ခြံခန့်ခွဲတတ်သူမို့ လေပြေတို့ အိမ်ကို သူ့အိမ်သူ့ရာလို ထိန်းချုပ် လည်း ထက်မြတ်သူရဲ့ နှပ်ချေးတွဲလောင်းကတည်းက သူငစ် စီမံနိုင်သည်။ သူ့မောင် လူပေါ်ကြော့ကလည်း အိမ်ထဲမှာ အပေါ် ချင်း၊ ကြီးမှပေါင်းတဲ့ သူငယ်ချင်း၊ တစ်ရပ်ကွက်တည်းသာ ဆပ် အောက်ထပ် ယောက်ယက်ခတ်အောင် လျှောက်သွားနေတာ့ ငွ^လ်

ပုည ခင်စ႒အာဝ်တိုက်

ပုည ခင်ခေဒဆာဝေ်တီက်

ලი 🧥 අනුපරි

အရွယ်မတန်ကြီးနဲ့ ဆံပင် ပွစ်တက်အောင် ကောက်ကာ နေ့ရော ညပါ နှုတ်ခမ်းနီ အရဲသားဆိုးထားတတ်သူ၊ စီးကရက်ကို လက်

ကြားက မချသူပင် ... ။

အရင်က နူးညံ့ခဲ့တဲ့ လေပြေဟာ ဖေဖေ သူ့**ေနီး** သစ်ကို အိမ်ခေါ်လာတဲ့နေ့က စလို့ ကြမ်းတမ်း မောက်မာလာရ

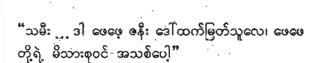
တော့တာပင် 🚅 🛚

ထက်မြတ်သူကို အိမ်ခေါ် လာတဲ့ နေ့က လေပြေဟာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ရပါသည်။

အဲ့ဒီနေ့ဟာ လေပြွေ ဘဝရဲ့ ခါးသီးမှုတွေ အစမှို

ခဲ့သည့် နေ့လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဖေဖေ မိတ်ဆက်ပေးလာတဲ့ အချိန်မှာပဲ လေပြွေ လုံးသားမှာ ဆူးတစ်ချောင်း စပေါက်လာသည်။ စိတ်ထဲမှာ

ကျေနပ်ရင် မကျေနပ်တဲ့အတိုင်း ပြုမှုတတ်တဲ့ လေပြေက လက် က်လျက် သူမကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြီးမှ မေးတစ်ချက် ဆတ်လိုက်ရင်း ...

"အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ ့ . "

ဟု လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။ လေပြွေ မေးခွန်း ကြာင့် ဖေဖေက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး ထက်မြတ်သူက

လပြေ့ကို ခပ်တင်းတင်း စိုက်ကြည့်နေသည်။

"သမီး ... ဘယ်လို မေးလိုက်တာလဲ" "လေပြေသိချင်လို မေးတာလေ၊ သူ အသ

"လေပြေသိချင်လို့ မေးတာလေ၊ သူ့အသက်ကို ပြောမြိန် တာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ၊ လေပြေမေးတာဖြေလေ့ မြိန်မ" ဖု ည စ င် စ ၁ အု ဝ တို က်

ြဲခြင့်စသင်္ဆာတွင်ပြ

of the state of

၁၀၀ 🏙 අညාචර්

"ကျွတ် ့ လေပြေး သမီး မရိုင်းစမ်းနဲ့ ကွာ ... "

"လေပြေ ဘာရိုင်းလို့လဲ ...

"လူတစ်ယောက်ကို တွေ့တွေ့ချင်း အသက်မေးတယ်ခ

တာ ရိုင်းတာပဲလေ သမီး"

"ဖေ့ဖေပဲ ပြောလိုက်တယ်လေ၊ မိသားစုဝင် အသစ်ခ ကိုယ့်မိသားစုဝင် တစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကိုတော့ သိထ

ရမယ် မဟုတ်လား"

"နောက်မှ မေးလို့ ရတာပဲ သမီး"

"ဟင့်အင်း ့ ့ လေပြေ အခု သိချင်တာ ့ ့ "

"ကဲပါ ကိုကိုရယ်၊ လေပြေ့ကို ဆူမနေပါနဲ့တော့၊ ထ ဖြေလိုက်ပါ့မယ်"

ထိုမိန်းမက လေပြေ့ကို ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေ

ခြားနားစွာသော စကားလုံးချိုချိုလေးတွေကို ပြောလိုက်ပြီး လေ ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လာကာ ...

"မထက် အသက်က ၂၆ ပါ လေပြေ"

"ကဲ ့့ကဲ ့့ ဒါဆို လာ အစ်မ ့့လာ၊ လေပြေ လို

ပို့မယ်"

"თć ... თაიაბთაბ"

လေပြေက သူမလက်ကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲရ

ပြီး ခြံတံခါးဝဆီသို့ ခပ်မြန်မြန် လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဖေခေ အံ့အားတသင့် ကြောင်ရပ်နေပြီး ထက်မြတ်သူကလည်း အူကြေ ကြောင်ဖြင့် လေပြွေနောက်မှာ ပါလာသည်။

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

ထိုးလေးမိုးပေးပါ

၁၀၁

်အစ်မက ၂၆၊ လေပြွေအဖေက ၅ဝ ၊ အသက် ၂၄ နှစ် ကွာတဲ့ သူကို မယူကောင်းဘူး အစ်မရဲ့၊ ငရဲကြီးတတ် တယ်၊ အစ်မ မိဘတွေကိုလည်း အားနာစရာကောင်းတယ်၊ ကဲ ့့ ပြန်လိုက်တော့နော်၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟင့် ... ဘာ ... ဘာလုပ်"

"ဂျိမ်း ့့့

လေပြေက ပြောပြောဆိုဆို ခြံတံခါးရဲ့ လူဝင်ပေါက် ေားကို ဆွဲဖွင့်ကာ သူမကို အပြင်သို့ တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး ခြံ

ဆံခါးကို ခပ်မြန်မြန် ပြန်ပိတ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ လေလေး ဘစ်ချက်ချွန်ကာ အိမ်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

"ഡെഗ്രെട്യോ . . .

"ဪ . . . అంత"

ဖေဖေက ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်သော်လည်း ဆာပြေက ခပ်အေးအေးပုံ ဖမ်းနေလိုက်သည်။

ဖေဖေ လေပြွေကို ကြည့်သော အကြည့်တွေကြောင့်

ဆာပြွေရင်ထဲမှာ ဆူးတစ်ချောင်း ထပ်ပေါက်လာသည်။ လေပြွေ ာစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလောက်စိမ်းကားသည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် ာစ်ခါမှ အကြည့်မခံရဖူးပါ။ အဲ့ဒီအကြည့်ကြောင့်ပဲ လေဖြွေစိတ်

😋 ပိုပြီး ရိုင်းစိုင်းလာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

"နင် တော့်တော် ရိုင်းစိုင်းပါလား"

်နင်' တဲ့။ ဒီလို အသုံးအနှုန်းမျိုး ဖေဖေ တစ်ခါမွှဲ^လ ဂါ။

ဆုံးနှုန်းခဲ့ဖူးပါ ။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

သေ 📠 ဟူသင်

"နင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ လေပြေသွေး ... "
"လေပြေ မကြိုက်လို့ နှင်ထုတ်လိုက်တာလေ ဖေဖေ ...
"နင့်မှာ ဒီလိုလုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး လေပြေး ဒါ ဖေေတေရားဝင် လက်ထပ်ယူလာခဲ့တဲ့ မိန်းမ ... "
"ဘယ်တုန်းကတည်းက လက်ထပ်ထားခဲ့တာလဲ ဖေဖေ မဆုံးခင်ကတည်းကလား ... "
"အဖေကို မစော်ကားနဲ့၊ နင့် အမေ ဆုံးပြီးမှ ငါ မေတ္တ

ရှိလို့ လက်ထပ်ထားတဲ့ မိန်းမပဲ၊ သူ့ကို ဒီအိမ်ရဲ့ မိသာ ဝင်အဖြစ် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံပါ၊ သူ့ကို နှ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်း ဆက်ဆံရင် ငါ လက်ပိုက်ကြည့် မနေအ ဆိုတာ မြိမြိမှတ်ထားပါ လေပြေသွေး ... "

ဖေဖေက တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် ပြတ်သာ

စွာ ပြောလိုက်ပြီး ခြံတံခါးဆီသို့ အပြေးတစ်ပိုင်း လျှောက်သွာ ပြီး တံခါးကို ဆွဲဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ တံခါးနားမှာ ရပ်နေသည ထက်မြတ်သူရဲ့ လက်ကို တယုတယဆွဲကာ ခြံထဲသို့ဝင်စေသည် ပြီးတော့ ထက်မြတ်သူရဲ့ ပါးပေါ်က မျက်ရည်စတွေကို သူး

ပေးသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေသေ လေပြွေရင်ထဲမှာတော့ ဘယ်တော့မှ ပြေပျောက်မသွားမယ့် ဆူးင ဆူးတွေ အချောင်းချောင်း ပေါက်လာကာ ဆူးချုံတောကြီးတစ် တစ်မုဟုတ်ချင်း ဖြစ်တည်လာခဲ့ရပါသည်။

ညီ ညီ ညီ ပုညခင်စ႒အုစ်တိုက် "ကိုကိုရေ ့ညနေ စောစော ပြန်ခဲ့နော်၊ ထက်ကို ရုပ်ရှင် လိုက်ပြဖို့ မမေ့နဲ့နော်"

အိမ်ရှေ့ ဝရန်တာ ထောင့်ချိုးကွေ့လေးမှာ ချထား ဆော ဒန်းပေါ်မှာထိုင်၍ ကာတွန်းဖတ်နေသော လေပြေက ကြား

"အိုခေ ့ အိုခေ၊ စိတ်ချ အချစ်ကလေး ့ ့ "

လိုက်ရသော နှတ်ဆက်သံတွေကြောင့် တောက်တစ်ချက် ခေါက်

ကာ စာအုပ်ကို ဆောင့်ချပစ်လိုက်မိပါသည်။ မေမေ ရှိစဉ်တုန်းက အမြဲလိုလို အလုပ်မအားတာ

ကို အကြောင်းပြကာ ဘယ်ကိုမှ ပျော်ပါးသွားလာလေ့ မရှိခဲ့တဲ့ ဖေဖေဟာ ခုများတော့ ရုပ်ရှင်လိုက်ပြဖို့လည်း ဝန်မလေး၊ ရှော်ပင်

ထွက်ဖို့လည်း ဝန်မလေး၊ သူ့ မိန်းမက ပင်လယ်လေ ရှုချင်တယ် ဆိုလည်း ချောင်းသာကို ညတွင်းချင်း ကားမောင်းထွက်သွားလိုက်

တာပင်။

ဘယ်လောက် မခံချင်စရာ ကောင်းလို*တွ*်ပါသလဲ ပူ ည **ခ င် စ ၁ အု င် တို က်**ျှည်း

၁၀၄ 👛 ပညာင်

နော် ့ ့ ။ မေမေ့ကိုဆို ဖေဖေ ဘယ်တုန်းကမှ ရုပ်ရှင် လိုက်မပြ ဖူးတာကို လေပြေ ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါသည်။ ရှော့ပင်းထွက် ဖို့တောင် မအားလပ်တဲ့ ဖေဖေ့အတွက် အဝတ်အစား အသုံး အဆောင်တွေကို မေမေကပဲ ဝယ်ပေးလေ့ရှိခဲ့သည်။ ဖေဖေ ခရီး ထွက်ပြီဆိုလည်း မေမေ့ကို အမြဲချန်ထားခဲ့သည်။ မေမေဟာ မနက်စောစောထ၊ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်၊ တစ်မိသားစုလုံး စားဖို့ ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ တစ်မိုးချုပ်ရရှာသည်။ ဒီ ထက်မြတ် သူကတော့ အိမ်ကိစ္စလည်း ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ဘဲ အမြဲ လက်လက် ကို ထနေသည်။ စည်းစိမ် ယစ်မူးနေသည်။

လေပြေက မကျေနပ်လျှင် မကျေနပ်တဲ့အတိုင်း ပြုမူတတ်သူဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်မှတ်ထားသူပီပီ ဒန်းပေါ်မှ

ဆတ်ခနဲ ထကာ ထွက်ခွာတော့မည့်ဆဲဆဲ ဖေဖေ့ကားရှေ့သို့ ပြေးဝင်လိုက်ရင်း ဗိုက်ကိုနှိပ်၍ တအားအား အော်လိုက်ပါသည်။

"လေပြေ ့့ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ် သမီး" ဖေဖေက ကားပေါ် မှ အူလျားဖားလျား ဆင်းလာ

တော့ လေပြေ နည်းနည်း ကျေနပ်သွားသည်။ လေပြေက မျက်နှာ ကို ရှုံ့မဲ့ထားရင်း ...

"လေပြေ ဗိုက်အရမ်းအောင့်လို့ ဖေဖေ"

"ဟုတ်လား၊ အူအတက်တွေ ဘာတွေ ယောင်တာများ လား"

"အူအတက်ရှိတဲ့ နေရာကိုတော့ လေပြေ ဖိကြည့်ပြီးပြီ၊ ဘယ်လိုမှ မနေဘူး၊ အစာအိမ်တစ်ခုခု ဖြစ်တာပဲဖြစ်မှာ

ပုညခင်စာ အပေါ်တိုက်

ထူးတေးဂိုးကေးဂု 🐯

"ဆေးခန်း သွားမလား ့ ့ "

"အခု မသွားသေးဘူး၊ ညနေမှ သွားမယ်"

"အခုအောင့်နေရင် အခုသွားမှ ဖြစ်မှာပေါ့"

"ဟင့်အင်း ... ညနေမှ သွားမယ်၊ ရုပ်ရှင် ညနေပွဲပြတဲ့ အချိန်လောက်မှ သွားမယ်လေး ဖေဖေ လိုက်ပို့မယ်မဟုတ်

လား "လေပြေသွေႏ ့ ့ "

ဖေဖေက .လေပြွေ ရည်ရွယ်ချက်ကို သဘောပေါက်

ဆွားကာ ချက်ချင်း မျက်နှာတင်းသွားပြီး အသံမာမာဖြင့် ခေါ် ဆိုက်သည်။

်ဴနင် အပိုတွေ လုပ်မနေနဲ့ လေပြေ့သွေး၊ ဖယ် ့ှ ဖယ် ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်နဲ့၊ ငါ အလုပ်သွားရဦးမယ်"

"നെസ്ക് ... നെസ്ക് ശേശ്വേ സെറ്റ്രെ ലോണസേ

တစ်ခု ရှိလို့ပါ" လေပြေ့ရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွားသော ဖေဖေ့ရှေ့သို့

သေပြေက ခုန်ဝင်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ကား၍ တားမြစ်လိုက်

န်သည်။ ဖေဖေက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ 👯 "ဘာမေးမှာလဲ ့ ့ "

"ဖေဖေ အချစ်စစ်ကို ခုမှ ရှာတွေ့တာလား"

"တယ်…"

200

ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ လေပြေက ကားတံခါးကို ဆု

ဆွဲကိုင်ထားလိုက်ရင်း …

"ဒါလေးဖြေရမှာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ ဖေဖေ၊ လေရ

သိချင်လို့ ဖြေပေးပါ၊ မေမေ့တုန်းက ဖေဖေ ရုပ်ရှင် ဘဏ် နှခါ လိုက်ပြဖူးလဲ၊ ဘယ်နှခါ အချစ်ကလေး ခေါ်ဖူးလဲ

ဘယ်နှခါ ရှော်ပင်အတူ ထွက်ဖူးလဲ၊ ခုကျမှ ဖေဖေ ဒါရှိ

တွေ လုပ်နေတာ အရမ်းထူးဆန်းလို့ပါ ... "

"ကျွတ် ့့့ ဖယ် ့့ ဖယ်စမ်းပါ"

ဖေဖေက ကားတံခါးကို ကိုင်ထားသည့် လေ လက်ကို ဆွဲဖြုတ်ဖယ်ထုတ်ပြီး ကားထဲသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်

ကားက စတင် ထွက်ခွာပြီဖြစ်သော်လည်း ဂျစ်တိုက်လှသေ လေပြေက ကားနောက်သို့ ပြေးလိုက်ကာ ကားပြတင်းမှန်င

တဘတ်ဘတ် ရိုက်ပုတ်ရင်း ...

"ဖေဖေ ့ လေပြေ မေးတာ ဖြေသွားပါ၊ လေပြေ သို့

လို့ပါ"

ဟု အော်နေသည်။ ကားက အရှိန်မြှင့်ပြီး မော ထွက်သွားတော့မှ လေပြေက ဆက်ပြေးမလိုက်နိုင်တော့လို့

. ကျန်နေခဲ့ရပါသည်။

အဲ့ဒီနောက် ဒေါသဖြင့် အကြိတ်ကာ နောက်

ချာခနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်နေသော ထက်ဖြ သူရဲ့ သရော်တော်တော် မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်။

ပုည ခင်စ႒အုပ်တိုက်

လေပြွေ ရင်ထဲက ဒေါသမီးတောက်က ကြွသထက် ကြွလာသည်။ ဖေဖေ့ရဲ့ အချစ်ကလေး ... အသည်းလေး ... ဘေဘီ လေး ... အသက်လေးဟု အမျိုးမျိုးသော ခေါ် သံတွေကို အမှတ် တမဲ့နှင့် မကြာခဏ ကြားဖူးထားတာမို့ ထက်မြတ်သူကို ပို၍ ပို၍ အဆုံးမရှိ မုန်းနေခဲ့သော လေပြေဟာ အံတစ်ချက်ကြိတ်လျက် ထက်မြက်သူဆီသို့ ဦးတည်၍ ပြေးလာပါသည်။ သူမက ကြောင် အနေဆဲမှာပဲ လေပြေက သူမဆီ အရှိန်ဖြင့် ပြေးဝင်ဆောင့်တွန်း ပစ်လိုက်လေသည်။

> "အား ့္လာကြပါဦး၊ ဒီမှာ လေပြေရယ် ထက်ကို အနိုင် ကျင့်နေပါတယ်"

နောက်သို့ ယိုင်သွားသော သူမက အိမ်တံခါးကို ကျောဖြင့်ကပ်မိသွားတာမို့ လဲတော့မသွားရေ] ့ ။ သူမ အော်သံ ကြောင့် ကြီးကြီးနှင့် အွန်စောက ပြေးထွက်လာကာ ့

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်ကြတာလဲ"

"ဒီမှာ ကြီးကြီး တူမက ထက်ကို လာဆောင့်တွန်းတာ၊ ထက် ကံကောင်းလို့ မသေတယ်၊ ထက်သာ သတိမရှိရင်

နောက်စေ့နဲ့ တံခါးနဲ့ ရိုက်မိပြီး သေနေပြီ ့ ့ "

"လေပြေရယ် ့ ညည်း တော်တော် ပြဿနာရှာပါလား၊

ညည်း အဖေသိရှင် အသတ်ခံရလိမ့်မယ်၊ ဘာလို့ ဒီလို

လုပ်ရတာလဲ ... "

"အမြင်ကတ်လို့ ကြည့်မရလို့ လုပ်တယ် ့့ ဘာဖြွစ်လိ မကျေနပ်ရင် အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွား ့့ " ္က္တတ်

ပြညခင်စေဒအာဝ်တိုက်

www.

လေပြေက ကြီးကြီး ပြောတာကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ထက် မြတ်သူကိုသာ စိုက်ကြည့်နေရင်း ခပ်မာမာ ပြောလိုက်တော့ ထက် မြတ်သူက သရော်တော်တော် ပြုံးကာ ...

"နှင့် ဆင်းသွားပေါ့ ၊ ငါက ဒီအိမ်ပိုင်ရှင် သူဌေးရဲ့ တရား ဝင် ဇနီးဆိုတော့ ဒီမှာပဲနေမယ်၊ နှင့် မကျေနပ်ရင် နှင်ဆင်း သွားလေ ့့့"

"ဘာ ... ဘာ၊ အောင်မာ ..."

"ဟဲ့ ့ ့ ့ ့ လေပြေရယ်၊ ဟဲ့ ့ ့ အွန်စော လေပြွေကို ဆွဲခေါ် သွားစမ်း . . . "

"လာ ့ လာ ့ ့ မမ["]

လေပြေက ထက်မြတ်သူကို တွန်းမယ် တိုက်မယ် တကဲကဲလုပ်နေတာမို့ ကြီးကြီးက ဖျန်ဖြေဆွဲခေါ် ရင်း အိမ်က ကောင်မလေး အွန်စောကိုပါ စစ်ကူခေါ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လေပြေ့ကို ကောင်မလေးက တစ်ဖက်၊ ကြီးကြီးက တစ်ဖက် ဆွဲလျက် အိမ်ထဲသို့ ခေါ်လာသည်။

ကြီးကြီးက လေပြွေကို ဆူပါသည်။ "လေပြေရယ် ့့ ညည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုဆိုးလာ ပါလား၊ သူများတကာကို ဒီလောက် ရန်ရှာဖို့ မကောင်း

ပါဘူးဟယ် ... " "သူ့ကိုမှ ရန်မရှာရရင် လေပြေ စားလို့လည်း မဝင်ဘူး

အိပ်လို့လည်း မပျော်ဘူး ကြီးကြီး ...

"ဘုရားရေ ့ ညည်းတော့ စိတ္တဧပဲ"

ပြညခင်စေဘအာစ်တိုက်

"ဖေဖေ့ မတရားမှုတွေကို လေပြေ မြင့်နေရလေ ဒေါသ ထွက်လေပဲ၊ မေမေ့တုန်းကုဆို ဘယ်နှခါ အချစ်ကလေး ခေါ်သံ ကြားဖူးသလဲ၊ ဘယ်နှခါ အတူလျှောက်လည်လဲ၊ ခုကျမှ ..."

"ဒါကတော့အေ သက်တူရွယ်တူ လင်မယားချင်း ပေါင်း လာတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ ဆွေးအေးရိုးအီနေကြပြီပေါ့၊ ခုမှရတဲ့ မယားငယ်ငယ်လေးနဲ့ ကျတော့ အရာအားလုံး အသစ်ဖြစ်ပြီး ဒီလိုမျိုး တက်ကြွပျိုမြစ်လာတာပေါ့၊ ညည်း အစ်မရဲ့ အစ်မ ငါတောင် ဒါကို နားလည်ပေးနိုင်တယ်၊ ညည်းက နားလည်မပေးနိုင်ဘူးလား"

"အို ... နားမလည်ပါဘူး၊ နှစ်ယောက်လုံးကို လုံးဝ ကြည့် မရဘူး၊ မျက်စိထဲမှာ ခရော့စ်ပဲ ... "

"မမ ့ခရော့စစ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲဟင်"

အရေးထဲမှာ အူကြောင်ကြောင် အွန်စောဂ္ဂာ လာ မေးနေပြန်တာမို့ လေပြေက လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို ကြက်ခြေ ခတ်ပုံ လုပ်ပြလိုက်ရင်း ...

"ဒီလိုမျိုး ဖြစ်နေတာကို ပြောတာဟေ့ ့ ့ " ဟုပြောကာ လေပြွေ အိပ်ခန်းဘက်သို့ လျှောက်

လာခဲ့သည်။

"ဒီကောင်မလေးဟာ ခုထိ ကလေးစိတ်က မပျောက်ချင့်လ^{လိ} သေးဘူး၊ ခက်တယ် ့ ့ ခက်တယ်"

ဘူး၊ ခကတယ _… ခကတယ ကြီးကြီးက မြည်တွန်တောက်တီးရင်း ကျွ<u>န်</u>စဲ့သည်။

ပုညခင်စ႒အပုံတိုက်

man!

၁၁၀ 🕋 ပညာခင်

ထူးလေးဂိုးလားဂျ 🖳

200

လေပြေကတော့ အခန်းထဲဝင်လာကာ အိပ်ရာပေါ် သို့ မှောက်ရက်လှဲချပစ်လိုက်ရင်း ဆက်လက်၍ ဒေါသတွေ ထွက် နေပါသည်။

ရရင် ကောင်းမလဲဟူသော အတွေးများဖြင့်သာ ပြည့်နှက်နေသည်။ ဘဲကောင်းထောက်မစွာ အခန်းတံခါးက စေ့ရုံပဲ စေ့ထားတာမို့ ဖေဖေက မတရားဘူး။ ထက်မြတ်သူကလည်း မူရာမာယာ များ လွန်းသည်ဟု ထင်သည်။

ပြီးတော့ ... ဖေဖေနဲ့ မေမေ အတူနေခဲ့ကြတဲ့ အိပ် ခန်းကျယ်ကြီးထဲမှာ ဖေဖေနှင့် ထက်မြတ်သူတို့ အတူနေနေကြ ဆာက်ထပ်သို့ ပြန်ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။ တာကိုလည်း လေပြေ မကြိုက်ပါ ့့့ ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ မဟော် ဂနီရောင် မင်္ဂလာဦး ကျွန်းခုတင်ကြီးပေါ်က မေမေ့နေရာမှာ ထက်မြတ်သူ အိပ်စက်နေတာကို တွေးမိတိုင်း လေပြေ အသည်း နာပါသည်။

လေပြေသည် တွေးရင်း နာရင်းက အကြံရလာကာ အိပ်ရာမှ ထထိုင်လိုက်သည်။

နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန်လောက်ဆိုရင် ထက်မြတ်သူ က အိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး တစ်ရေးအိပ်တတ်တာကို လေပြေသိထား ခြန်မှာ လေပြေက စောင်ခြုံထဲကနေ တဟိဟိ ရယ်နေလိုက်မိ သည်။

လေပြေက အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ကာ အပြင်ဘက် သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ဝင်သွားသော သူမကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ပုညခင် စေဒအုပ်တိုက်

လေပြေက ကိုယ့်အခန်းထဲ ကိုယ်ပြန်ဝင်၊ စာရေး စားပွဲ အဲဆွဲထဲက စာရေးကိရိယာပစ္စည်းတွေကို မွေနှောက်၊ စာ နက်တွဲသည့် သံမှိုသေးသေးလေးတွေကို နှိုက်ယူကာ ဖေဖေတို့ လေပြေ့စိတ်ထဲမှာ ထက်မြတ်သူကို ဘယ်လိုနှိပ်ကွ**်** ခြဉ်ခန်းရှိရာသို့ ခြေဖွနင်းလျက် တစ်လှစ်လှစ် ပြေးလာခဲ့သည်။ 🖘လွယ်တကူ တွန်းဖွင့်ဝင်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခုတင်ပေါ်မှာ ခြန်ခင်းထားသည့် အိပ်ရာဖုံးအောက်မှာ သံမှို သေးသေးချွန်ချွန်လေး ဆွာကို ကြံဖြန့်ထောင်ထားလိုက်ပြီး အခန်းတံခါးပြန်ပိတ်ခဲ့ကာ

လေပြေသည် ကိုယ့်အကြံကို ကိုယ်သဘောကျကာ ခုေးလေးတစ်ချက် တွန့်လိုက်ပြီး လေပြွေ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင် သာကာ အဲကွန်းကို အအေးဆုံးဖွင့်လျက် စောင်ခေါင်းမြီးခြုံရင်း **ား**စွင့်ထားလိုက်သည်။

ခဏကြာသော် ့့

"390:

အပေါ် ထပ်ဆီက အော်သံကျယ်ကြီး ထွက်ပေါ် လာ

္ဘည်။

"အပေါ် ထစ်က ့့ အပေါ် ထပ်က၊ မမထက် အော်လွှိတ် တာထင်တယ် ကြီးကြီး" \overline{q} ည ခ င် ၈ ၁ အ စ တို က်

၁၁၂ 🛍 ပုညခင်

"ဘယ်သူလုပ်တာလဲ၊ ဒါ ဘယ်သူလုပ်တာလဲ၊ လေနေ သွေး ့ နှင့် လုပ်တာမဟုတ်လား၊ နှင့် အခုထွက်ခဲ့စမ်းပ

အား ့့ စူးလိုက်တာ"

ကြီးကြီးရဲ့ လန့်ဖျပ်အော်ဟစ်သံ၊ အွန်စောရဲ့ အေ သံ၊ အပေါ် ထပ်သို့ ဝရုန်းသုန်းကား ပြေးတက်သွားသံ၊ ဒေါ် ထင် မြတ်သူရဲ့ ပေါက်ကွဲ ဆူပူအော်ဟစ်သံတွေကို ကြားနေရသော်လည် လေပြေက မကြားချင်ယောင်ဆောင်ကာ အခန်းတံခါး မဖွင့်အ

ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ခဏနေတော့ လေပြွေ အခန်းဝမှာ ဆူညံသံထာ

ထွက်ပေါ် လာသည်။

လို့ နေ့တိုင်း ပြဿနာကို မီးခွက်ထွန်းရှာရတာလဲ ထက်ထက် တော်တော် စိတ်ဆိုးနေတယ်၊ ညည်းအဖေ

"သမီး ့္ လေပြေ၊ ညည်း တော်တော်ဆိုးပါလား၊ ဘာြ

ဖုန်းဆက်တိုင်နေတယ်၊ ပြဿနာတော့ တက်တော့မှာပဲ "မမလေပြေရေ့့့ အန်တီထက်ထက် အိပ်ရာပေါ်မှာ ဆ

တွေပေါက်အောင် မမ လုပ်ထားတာမဟုတ်လား၊ ဟီးပ သူတော့ ထွန့်ထွန့်လူးနေတာပဲ သိလား ... "

"ဟဲ့ ့့ ကောင်မလေး နင်ကတစ်မှောင့်၊ လေပြေရေ ညာ အဖေ ပြန်လာရင် ညည်းတော့ မလွယ်ဘူးတေ့၊ ငါလူ

မကယ်နိုင်တော့ဘူး ့့ ့"

ကြီးကြီးက လေပြွေအခန်းဝမှာ ရပ်ရင်း တတွ တွတ် ပြောဆိုပြစ်တင်နေသည်။ ကြီးကြီးပြောသလိုပဲ မကြာ

ပုည ခြင်စ႒အပြဲတိုက်

ကြီးငလာမိုးငယ္ၿပါ

၁၁၃

ခွာ အိမ်ရှေ့ဆီက ကားသံ ကြားရကာ ဖေဖေ ပြန်ရောက်လာပါ သည်။

"ခုန်း ... ခုန်း ... "

"လေပြေသွေး ... နင် အခု ထွက်ခဲ့စမ်း"

ဖေဖေက လေပြွေ အခန်းတံခါးကို နှစ်ချက်ဆင့်၍ ာက်သီးဖြင့် ထုကာ လေပြွေကို ခေါ်လိုက်သည်။

လေပြေကလည်း ခပ်အေးအေးပင် အခန်းတံခါးဖွင့်

ထွက်လာသည်။

"လေပြေသွေး ... နင် တစ်နေ့ ထက်တစ်နေ့ ပိုပြီး ရိုင်းစိုင်း လာပါလားဟင် ... ၊ နင့်ကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားလို့တော့

မဖြစ်တော့ဘူး"

ဒေါသဖြင့် မျက်နာနီမြန်းနေသော ဖေဖေက ဖိနပ် နေားမှာ ထောင်ထားသော ဂျေဖ်အိတ်ထဲက ဂျေဖ်ရိုက်တံ တစ်

တင်းကို ပြေးဆွဲလိုက်သည်။

"အမလေး ့ မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရဲဆွေးရဲ့၊ လက်မပါပါနဲ့ ဟဲ "

ကြီးကြီးက အော်ဟစ်တားမြစ်ကာ စွတ်အတင်းဝင်

ဦး ဂေါ့ဖ်ရိုက်တံကို လုယူထားလိုက်သည်။ ထက်မြတ်သူက သနားစဖွယ် မျက်နှာထားဖြင့်

ငှေးနောက်မှာ ကပ်ရပ်ရင်း ငိုကြွေးနေသည်။

လေပြေက မတုန်မလှုပ် မျက်နှာလေးဖြင့် ဖေချွန်ကို သို့နေလိုက်ရင်း

0 22 2 5 2 2 2 5 2 4

ပုည ခင်စ႒ ဆာဝေတီက်

၁၁၄ 🐞 දනුවේ

"မေမေ့နေ့ရာမှာ သူဝင်အိပ်တာကို လေပြေ မကျေနပ်ရ

လုပ်တာ၊ နောက်လည်း လုပ်ဦးမှာပဲ ...

"နင် လုပ်ရဲရင် လုပ်ကြည့်လိုက် လေပြေသွေး၊ နောက် တစ်ခါ ထက်ကို နင် ဒုက္ခပေးရင် ငါကလည်း နင့်င

ဒီအတိုင်းကြည့်မနေဘူး"

"ကိုကိုရယ် ... ထက်တော့ ကိုကို သမီးကို အရမ်းကြော့ လာပြီ၊ ထက် ဒီမှာနေရတာ မလုံခြုံဘူးလို့ ခံစားရတင်

ထက်အတွက် အကာအကွယ်ရအောင် ထက် မိသားစု ခေါ်ထားမှပဲ ဖြစ်တော့မယ် ...

ဖေဖေ့နား ကပ်၍ ခပ်ချွဲချွဲပြောလိုက်သော ထိုမိန်

ကို လေပြေက မုန်းတီးစွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ဖေဖေ ထိုမိန်းမကို ဖေးမကာ အခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။

ကြီးကြီးက လေပြွေကို ကြည့်ရင်း ... "လေ ပြေ... ညည်း မဆင်မခြင်လုပ်လို့ ဟိုမိန်းမမှာ အ

အရေးကြီးတစ်ခု ရသွားပြီ သိရဲ့လား၊ မကြာဘူး ... သူ တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံး တို့အိမ်ပေါ် ရောက်လာကြပ

မယ်"

ကြီးကြီး နိမိတ်ဖတ်လိုက်သလိုပင် ထက်မြတ်အ အစ်မ၊ အမေနှင့် မောင်တို့က မကြာခင် လေပြေတို့ အိမ်ကြီး

သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဖေဖေ့ အလုပ်ထဲမှာလည်း အုပ်စိုးခြယ်လှယ်

သည်။

ပုည ခင်ခေဒဆုပ်တိုက်

ထီးငလးပိုးငယ္ပါ 👛

လေပြေ့ မကျေနပ်ချက်တွေလည်း ကြီးထွားသထက် ကြီးထွားလာသည်။

လေပြေ့စိတ်မှာက ကြမ်းတမ်း ရိုင်းစိုင်းလာသလို 🗠 🔝 ။ ကားမောင်းရင်လည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း။ တစ်ခါတလေ

အနီးအနားမှာ စက်ဘီးထွက်နင်းလျှင်လည်း စပ်ကြမ်းကြမ်း ... ၊

ကေားပြောလျှင်လည်း ခပ်မာမာ ္ ။

ဖေဖေဘယ်လောက်ဆူဆူ လေပြေကတော့ လေပြွေ တ်ဆန္ဒအတိုင်းပဲ အမြဲလုပ်သည်။

ဒီလိုနဲ့ ဖေဖေ နိုင်ငံခြားသို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် နှစ်လ 📬 ထွက်ခွာသွားချိန်မှာ လေပြွေ စစ်ဆင်ရေးက ပို၍ ပြင်းထန်

ဘာရတော့တာ ဖြစ်သည်။

တစ်ညမှာ လေပြေက ထက်မြတ်သူ အိပ်သည့် 🖚 န်းကို သော့ပိုတစ်ချောင်းဖြင့် ဖွင့်ဝင်လာကာ အိပ်နေသော

သူမကို ခုတင်ပေါ်မှ ဆောင့်တွန်းချပစ်လိုက်သည်။ သူမလည်း အိတ်ကြီးကို ပစ်ချခံလိုက်ရသလို ခုတင်အောက်သို့ ဘုတ်ခနဲ **်**ကျသွားသည်။

်ဴအမလေး ့ ့ အမလေး ့ ့ သေပါပြီ၊ ဘယ်သူလဲ၊ အား သ ... သခိုး ...

သူမက သူမကိုယ် သူမ ဘာဖြစ်သွားမှန်းတောင် 🚉 ့မရဘဲ မှောင်ထဲမှ ကြုံးရုန်းထရင်း ထစ်အ ထစ်အ အော်ွန္တ

မှ ည စ င် စ ၁ အ ဝ တို က် MUNITEE edile 🛁 ိန်မှာ လေပြေက မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရင်း 🙏

"အော်မနေနဲ့ ့ ့သူခိုးမဟုတ်ဘူး"

ක් 🗨 අනරේ

တီးလေးမိုးလေးပါ

220

"ဟင် ့္ လေပြေသွေး၊ နင် ့္ နင် ့္ အမလေး ခါးနာ လိုက်တာ၊ နင် ့့နင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ"

သူမက မတ်တတ်ထရပ်ကာ ခါးတစ်ခြမ်းစောင် လျက် ခါးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပြန်ဖိထားရင်း ကျန်လက်တင်

ဖက်က လေပြွေကို လက်ညှိုးထိုးကာ ဒေါသဖြင့် တုန်ရီနေသည်။

"နောက် ... ဒီလိုလုပ်တာ မခံချင်ရင် မနက်ဖြန် တခြာ အခန်းလွတ်တစ်ခုထဲကို ခုတင်အသစ် ဝယ်ထည့်ပြီး ပြောင် နေလိုက် ... '

လေပြေက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး အခန်းထဲမှ လူ၌ ထွက်လာခဲ့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ် လေပြွေစစ်ဆင်ရေးကတော့ ရေက ကန်ဘေးမှာ ဖြစ်သည်။

သူမက ဧည့်စံပွဲတစ်ခုသို့ သွားခါနီးဆဲဆဲမှ ဖုန်းထ လာသဖြင့် ရေကူးကန်ဘေးမှာ လမ်းလျှောက်ရင်း ဖုန်းပြောနေ သည်။

ဧည့်ခံပွဲသွားမှာမို့ ဝတ်စားထားတဲ့ စိန်တွေဟာ မေ ဝတ်ဆင်ခဲ့သော စိန်တွေ ့ ့ ။ ဖုန်းကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောခ တာမို့ တစ်ချက်တစ်ချက် မြောက်တက်လှုပ်ယမ်းလာသော လ မှာ မေမေ့ စိန်လက်ကောက်နှင့် စိန်လက်စွပ်က ပြုံးပြုံးပြက်ပြ လက်နေသည်။

မေမေ့ စိန်ထည်တွေဖြင့် တောက်ပပြောင်လက်

သော သူမကို လှမ်းကြည့်ရင်း လေပြွေ ဒေါသက ငယ်ထိပ်ထိ ာက်လာသည်။

လေပြေသည် ဘာမှ စဉ်းစားဆင်ခြင် မနေတော့ဘဲ သူမဆီ ပြေးသွားကာ နောက်ကြောဘက်ကနေ ဆောင့်တွန်းပစ် ထိုက်ပါသည်။

ဗွမ်းခနဲ မြည်သံကြီးနှင့်အတူ သူမက ရေကူးကန်

ထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။ "ဟယ် ့ ထက်ထက် ့ ထက်ထက် ရေထဲကျသွားပြီ"

"မောင်လေးရေ ... မောင်လေး ... လာပါဦး ... လာကြပါ ဦး၊ ထက်ထက်ကို လေပြေ တွန်းချတာ ငါမြင်တယ်"

အားလုံး အော်ဟစ်ပြေးလွှားယောက်ယက်ခတ်ကုန် သည်။ ထက်မြတ်သူရဲ့ မောင်ဝမ်းကွဲက ရေကူးကန်ထဲ ခုန်ချကာ

သူမကို ဖေးမဆွဲတင်လာရင်း . . . "လေပြေသွေးကိုတွေ့ရင် အရှင်မထားဘူးဟေ့ ... "

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထက်မြတ်သူ ထို သူ့အမေလက်ထဲအပ်ပြီး တုတ်တစ်ချောင်းကို ပြေးဆွဲယူကာ

ဆေပြေ့ကို ဓားကြိမ်းကြိမ်းရင်း ရှာဖွေနေလေသည်။ လေပြေသည် ကားဂိုထောင်ထဲက တာယာအထောင်း

ဆွေထဲမှာ ပုဝပ်ပုန်းကွယ်ရင်း ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်လာသည်။ ခုလိုကျတော့လည်း လေပြေ ကြောက်တတ်လာ္ပ^{လ်} သည်။ စရိုက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပုံပေါက်တဲ့ ဇော်လေးဟာ ခုချိန်

မှာ လေပြွေကို တွေ့ရင် တကယ် မရိက်ဘူးဟု မပြွေ့နိုင်။

ပုညခင်စ**ာအာဝ်တိုက်**

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၁၈ 🛖 ပုသခင်

ထူးငယာရိုးငေကျ

ရောက်တော့မှာမို့ ကြက်သီးတွေထကာ ချေးတွေ ပြန်လာသည်။ ေလးက ပုတုတုလေးပေမယ့် ဒေါက်ဖိနပ် အမြင့်ကြီးကြောင့်

ကို သိရင် ဂေါ့ဖ်ရိုက်တံနဲ့ အသေအကြေ ရိုက်တော့မှာ သေမျာ သည်။ ဖေဖေက ပြောရင် ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တတ်သူပင် 🚅 🛭

ရွံ့မိပြီးနောက်မှာ တောင်ကြီးက လေပြေ့သူငယ်ချင်းဆီ သွားလည် သည်ဟု ကြီးကြီးအတွက် စာရေးထားခဲ့ပြီး အိမ်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

အဲ့ဒီနေ့က ထီးမပါပါဘူးဆိုမှ မိုးတွေကလည်း

သဲကြီးမဲကြီး ရွာချလာခဲ့သည်။

လေပြေ ငှားစီးလာသော တက္ကဆီကလည်း ဦးရှား

တို့ ရပ်ကွက်ထိပ်မှာ ပျက်နေခဲ့သည်။

ပထမတော့ တောင်ကြီးက သူငယ်ချင်းဆီ သွားမည် ဟု စိတ်ကူးကာ အဝေးပြေးဂိတ်သို့ ကားငှားလာခဲ့တာပင်။ ဦးရှင တို့ ရပ်ကွက်ထိပ်မှာ ကားပျက်တော့ လေပြေက စိတ်ကူးတစ်မှိုး ပြောင်းကာ ဒီရပ်ကွက်လေးထဲမှာ စဏတစ်ဖြုတ် အိမ်ငှားနေလိုက်

ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ အိမ်မှာနေစဉ်က လေပြေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်

ကြမ်းလူကြမ်းဖြစ်သည်ဆိုဆို ယောက်ျားဆန်ဆန်တော့ မနေခဲ့ပါ။ ဂါဝန်အကျပ်လေးတွေ၊ စကတ်တိုကလေးတွေနှင့် ကုတ်အဏီ ခါးတိုတို ပုံဆန်းဆန်းလေးတွေကို ဝတ်ကာ ဒေါက်ဖိနပ်အြး

ပုညခင်စာ အာပ်တိုက်

သူ့ဘက်က အမျိုးတွေ ဝိုင်းလာရင် လေပြေ ဒုက္ခ ေတြးတွေကိုသာ စီးတတ်သော လေပြေ့ပုံစံက မိုက်ပါသည်။ လူ ပြီးတော့ ့ ့ ဖေဖေ ပြန်လာလို့ လေပြွေလုပ်ရပ်တွေ ဆမိသလိုလေး ဖြစ်ကာ စတိုင်လ်ကျစွာ ကြည့်ကောင်းနေတတ် သည်။

လေပြေ အိမ်ကထွက်လာချိန်မှာတော့ တစ်ခါတလေ လေပြေသည် ထိုသို့ အမျိုးမျိုး တွေးတောကြောက် တိုနားဒီနား စက်ဘီးစီးသွားတဲ့အခါ ဝတ်လေ့ရှိတဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီ 🖒 ရှပ်အင်္ကြီတွေကိုသာ ယူလာဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်ယောက်တည်း ဆုထိုင်ရမှာမို့ အကာအကွယ်ယူတဲ့အနေနဲ့ ယောက်ျားဆန်ဆန်သာ ပြောဆို နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။

ခုဆို လေပြေ ဦးရှားရဲ့ အိမ်ခန်းလေးကို ရောက် တာ တစ်လတောင် ပြည့်တော့မည်။

အပြောအဆို မပြေပြစ်လှပေမယ့် သဘောရိုးတဲ့ ... 🛥တနာ ကောင်းတဲ့ ဦးရှားနဲ့ စကားပြောရတိုင်း လေပြေ့စိတ်တွေ ပေါ့ပါးလာတတ်သည်။ ပြီးတော့ ဦးရှားကိုဆို လေပြေက ဂျစ် တိုက်ချင်ပါသေးသည်။

လေပြေသည် သက်ပြင်းလေး တစ်ရှိက်နှင့် အိပ်ရာ ဆင်္ဂြိန္ ပြန်လှဲကာ အိပ်ပျော်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်။ ခီတ်ညစ်ညစ်နှင့် ထထိုင်နေမိပြန်သည်။ ထထိုင်လိုက် ပြန်လုံ သိုက် လုပ်နေ့မိပြီးမှ အကြံတစ်ခုရကာ လေပြေက ဦးရှားဘက် အိမ်ခန်းနံရံဆီသို့ တိုးရွေ့သွားလိုက်လေသည်။

ပုညခင်စ႒အစ်တိုက်

ထူးတော်သော၊ 👼

"ခုထိ မအိပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အိပ်ပြီးမှ တရေးနိုးလာ တာ၊ ပြန်အိပ်လို့ မရတော့လို့ ဦးရှားကို အကူအညီတစ်ခု တောင်းမလို ... "

"ငါက ဘာကူညီရမှာလဲ ... " "ပုံပြောပြပါလား ... '

"ဟမ် ..."

"ဦးရှားက ပုံပြင်ရေးတဲ့သူဆိုတော့ ပုံပြောလည်း ကောင်း မှာပဲလေ၊ ပုံပြင်ရေးတာကိုက ပုံပြောပြသလို ရေးရတာမျိုး မဟုတ်လား၊ ဦးရှား ရေးပြီးသား ပုံပြင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောပြ ပါလား၊ လေပြေ ငယ်ငယ်ကဆို ပုံပြင် သိပ်ကြိုက်တာ၊ မေမေက ညတိုင်း လေပြွေကို ပုံပြောပြီး သိပ်ရတာ ္ . . ၊ ပုံပြင်နားထောင်ရင်း အိပ်သွားရတာ သိပ်အရသာရှိတာပဲ၊ လေခြေ အိပ်မရတဲ့ ညတွေဆို မေမေ ပြောပြဖူးတဲ့ ပုံပြင်

ပြီး ငိုချင်လာတတ်တယ် ... ' လေပြေ့အသံကလေးက ရှားမင်း ကြားနေကျ ဂျစ် ကန်ကန်အသံမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ နူးညံ့တုန်ရီနေသည်။ ဒီအရွယ်

လေးတွေအကြောင်း အမြဲပြန်စဉ်းစားရင်း မေမေ့ကို သတိရ

ကြီးကို ပုံပြောပြရမှာ နည်းနည်းတော့ ဝန်လေးစရာဆိုပေမယ့် အမေကို တမ်းတနေပုံရသော အသံကလေးက သနားစရာမို့ ရှားမင်းက အရင်လို ပိတ်မဟောက်ရက်တော့ပါ။

> "အမေကို သတိရရင် အမေ့ဆီ ပြန်ပေါ့၊ ဘာလို့ တစ်ယောက်တည်း လာနေသေးလဲ ... "

> > ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

"ဘုတ် ့ ့ဘုတ် ့ ့" "ဦးရှား အိပ်ပြီလား ... "

စာရေးစားပွဲမှာ ထိုင်၍ စာရေးနေသော ရှားမင် သည် အိမ်နံရံကို ဖွဖွပုတ်သံ နှစ်ချက်နှင့် လေပြွေရဲ့ ခပ်တိုးတို

မေးသံကြောင့် ခေါင်းထောင်ကာ နာရီ လှမ်းကြည့်မိပါသည်။ ည တစ်နာရီတောင် ထိုးတော့မည်။

ဒီကလေးမ ဒီအချိန်ထိ အိပ်မရသေးတာလား

တရေးနိုးလားတော့ မသိပါ။

သူမကြောင့် စာရေးသည့် အာရံ ပျက်သွားတာရ စိတ်တိုမိသော်လည်း မကြားချင်ယောင် ဆောင်မနေချင်တာနှို

ရှားမင်းက အခန်းန်ရံနားသို့ ကပ်သွားကာ ချောင်းဟန့်လိုက်ရင် "အဟမ်း ့ ့ အဟမ်း ့ ့ မင်းကရော ခုထိ မအိပ်ဘဲ ဘာ

လုပ်နေတာလဲ" ဟု လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။

<u>ပုညခင်စ႒အာစ်တိုက်</u>

ရှားမင်းက အိမ်ခန်းနှစ်ခုကြား အထပ်သားနံရံလေး ကို မှီကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက်ရင်း ပြောမိသည်။ "အမေ့ဆီ ပြန်လို့မရတော့လို့ပေါ့ ... ' "အမေက ဘယ်မှာမို့လို့လဲ ..." "နတ်ပြည်မှာ 🗽

ဒါဆို လေပြွေအမေက ဆုံးသွားခဲ့ပြီပေါ့ ... ။ သူမ ဖြေပုံက ပြုံးချင်စရာဆိုပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ကတော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်စရာပင် ... ။

ရှားမင်းက ခဏငြိမ်နေတော့ သူမလည်း ငြိမ်နေ သည်။ ရှားမင်းက သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ချမိရင်း ္ႏ

"အမေက နတ်ပြည်မှာ ဆိုပေမယ့် အဖေကတော့ လူ ပြည် မှာ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား ... '

"ရှိတော့ ရှိပေမယ့်၊ အာ ့ုဦးရှား လူကို လာမအစ်နဲ့လေ ဗျာ၊ လေပြေ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေ မမေးဖို့ ပြောထား တယ် မဟုတ်လား ...

"အိုခေ ့ ့ အိုခေ၊ မကြိုက်ရင် မမေးတော့ဘူး ့ ့ "

"ကဲ ့ ပုံပြောပြတော့လေ ့

"ဒေါ်စောကို ပြောခိုင်းပါလား ... " "ဒေါ်စောကဖြင့် ခလောနေပြီး ဆင်အော်လို့တောင် မနိုး တော့ဘူး"

"ကဲ ့ု ကဲ ့ု ဒါဆိုလည်း ပြောမယ်၊ နှားထာင် ့ု့

"အင်း ္ "

ပြညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

"ဒီပုံပြင်က ရေးတောင်မရေးရသေးဘူး၊ ရေးဖို့ စဉ်းစားထား

တဲ့ ပုံပြင်အသစ် ... ' "အင်း ့ "

"ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကတဲ့ ... "

"အင်း ...

"တိုင်းပြည်တစ်ပြည်က ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးမှာ ဆိုးသွမ်းပြီး ထင်ရာစိုင်းတတ်တဲ့ သမီးတော်လေး တစ်ပါး ရှိတယ်တဲ့"

"လေပြေ ... ပြောနေတာ ကြားရဲ့လား"

"အင်း ့ုုကြားပါတယ်"

"ကြားရင် 'အင်း'လိုက်လေ၊ ငါက မင်းကိုမြင်ရတာမဟုတ် ဘူး၊ မင်း အင်းလိုက်မှ မင်း အိပ်မပျော်သေးဘူး နားထောင် နေတယ်ဆိုတာ ငါသိမှာပေါ့၊ မင်း အိပ်ပျော်လို့ ပျော်မှန်း

မသိ ငါတစ်ယောက်တည်း ဆက်ပြောနေမိမှာစိုးလို့ အင်း

လိုက်ခိုင်းတာ ... "အင်းပါ၊ အင်းလိုက်ပါ့မယ်"

"ကဲ့ ... ဆက်ပြောမယ်၊ နားထောင် ..."

"အင်း ... "

"အဲ့ဒီ သမီးတော်လေးကို ဖခင်ဘုရင်ကြီးက သိပ်ချစ်ရှာ လွန်းတော့ နာမည်ရွေးတာတောင်မှ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး ပု ကို မရွေးခိုင်းဘဲ သူကိုယ်တိုင် စဉ်းစားရွေးချယ်ပေးခွဲ့တာ

တဲ့ ...

<u>စည်းနှင့်စေးအခုပ်တိုက်</u>

"အင်း . . . " .

"သမီးတော်လေးကို မွေးဖွားကဲ့အချိန်ကာလဟာ နှင်းငွေ့

ပြယ်စ ဆောင်းနောင်းအချိန်ကာလမှာ ဖြစ်လေတော့ သမီး တော်လေးကို နှင်းယွန်းဝတီလို့ သူကိုယ်တိုင် အမည်ရွေး ချယ်ပေးခဲ့တာပေါ့"

"အင်း ... "

"ဒါပေမယ့် ဆိုးသွမ်းတဲ့ မင်းသမီးလေးကို တိုင်းသူပြည် သားတွေနဲ့ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတွေက 'ဘီလူး'လို့

အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ 'ယက္ခ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးရယ်၊ မင်းသမီး လေးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ 'ဝတီ' ဆိုတဲ့ စာလုံးရယ် ပေါင်း စပ်ပြီး 'ယက္ခဝတီ' လို့ပဲ ကွယ်ရာမှာ ခေါ်ကြသတဲ့ ... "

"အင်း . . . "

"သမီးတော်လေး အရွယ်ရောက်လာချိန်မှာ ဘုရင်ကြီးက သမီးတော်လေးအတွက် ရွေနန်းပြာသာဒ်ဆောင် တစ်ခု ဆောက်လုပ်စေပြီး အဲ့ဒီနန်းဆောင်ထဲမှာ ခြွေရံသင်းပင်း အပြည့်နဲ့ သမီးတော်လေးကို နေထိုင်စေခဲ့တဲ့သတဲ့ ..."

"အင်း…"

"သမီးတော်လေးကတော့ အဲ့ဒီနန်းဆောင်ကြီးထဲမှာ နေ ရတဲ့အတွက် အလွန် ပျင်းရိပြီးငွေ့နေပြီး မင်းညီ မင်းသား တွေလို အဋ္ဌာရသ ၁၈ ရပ်သော ပညာတွေကိုသာ သင်ယူ ဖို့ ဆန္ဒရှိခဲ့သတဲ့ ..."

"အင်း ့ ့ "

ပုညခင်စေဒဆုပ်တိုက်

"အဲ့ဒါကြောင့် မင်းသမီးလေးဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့ နန်းဆောင်က ရံရွေဖော်တွေကို ရန်လုပ်အော်ဟစ်နေပြီး ဘုရင်ကြီးကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ယောက်ျားလေးအသွင် ဝတ် စားဆင်ယင်ပြီး နန်းတော်ထဲက ထွက်ထွက်သွားတတ် သတဲ့"

"အင်း"

"မိုးတွေ အရမ်းရွာနေတဲ့ တစ်နေ့မှာ ယက္ခဝတီလေးဟာ နန်းတော်ထဲက ထွက်ပြီး လည်ပတ်ရင်း လမ်းမှားပြီး အင်မတန် ဆင်းရဲတဲ့ ရွာစွန်ဧနပုဒ်ကလေးကို ရောက်သွား တော့သတဲ့ ..."

"ఆర్: . . "

"အဲ့ဒီရွာလေးမှာ အင်မတန်မှ သဘောကောင်းပြီး စိတ်ထား ဖြူစင်တဲ့ ပညာတတ် စာဆိုတော်တစ်ယာက်ဟာ အေးအေး ချမ်းချမ်း နေထိုင်နေခဲ့သတဲ့ ... "

"ఆండ్: ... "

"ယက္ခဝတီဟာ ညကြီးသန်းခေါင်မှာ မိုးရေတွေ ရွှဲပြီး ဘယ်ကိုသွားရမှန်း မသိတော့တာနဲ့ စာဆိုတော်ရဲ့ အိမ် တံခါးကို ခေါက်ပြီး ကျွန်တော် မျက်စီလည် လမ်းမှားလာ လို့ ဒီတစ်ညတော့ ဒီမှာ တည်းခိုအိပ်စက်ခွင့် ပြုပါလို့င့[်]

တောင်းပန်သတဲ့ ္ု့

"ფგ∶..."

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက် 🔍

"သနားတတ်တဲ့ စာဆိုတော်လေးကလည်း သနားသဖြင့် နှင့်ပြုလိုက်တယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် နွင့်ပြုပြီး မကြာခင်မှာဖဲ ယက္ခဝတီရဲ့ ဆိုးသွမ်းတဲ့ အကျင့်ဟာ ပြန်ပေါ် လာရောတဲ့၊ ယက္ခဝတီဟာ စာဆိုတော်လေးရဲ့ ထမင်းပွဲကို လုပြီးစား သတဲ့၊ စာဆိုတော်လေးရဲ့ အိပ်ရာကို အတင်းဆွဲလုတယ် တဲ့၊ သနားလို့ တည်းခိုခွင့်ပြုတဲ့ စာဆိုတော်လေးကို မာမာ ထန်ထန် စကားတွ ပြောပြီး အမျိုးမျိုး စိတ်အနောင့်အယှက် ဖြစ်အောင် လုပ်သတဲ့ ..."

"స్ట్రిస్ట్రా: ... "

ဒီတစ်ခါတော့ လေပြေသွေးက အင်းမလိုက်တော့ ဘဲ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး အော်လိုက်တာမို့ ရှားမင်းက ပါးစပ်ပိတ် ကာ ကျိတ်ရယ်ရင်း ငြိမ်နေမိသည်။

ကျတရုံယရင်း ဗြမ်နေမသည်။ - "ဦးရှားနော် ့ ့ ဦးရှား ပုံပြင်က မဟုတ်တော့ဘူး"

"ဘာမဟုတ်တာလဲ ... '

"လေပြွေကို စောင်းပြောနေတာ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ ... "

"ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ ဘီလူးမင်းသမီးလေး ယက္ခဝဏီ ဆိုတာ လေပြွေကို ပြောတာမဟုတ်လား၊ ဟင်းဟင်း…သူ့ ကိုယ်သူတော့ အင်မတန် စိတ်ထားဖြူစင်တဲ့ စာဆိုတော် လေးဆိုပဲ…"

"တိုက်ဆိုင်မှုရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါကွာ ... " "တခြား ပုံပြင် ပြောင်းပြော ... "

ပုည ခင်စ႒ အပေါ် တိုက်

"လောလောဆယ်တော့ တခြား ပုံပြင် စဉ်းစားထားတာ မရှိသေးဘူး၊ ဒီပုံပြင်တစ်ပုံပဲ ရှိတယ်၊ ဒီပုံပြင်ကိုပဲ ဆက်

ပြောလို့ ရမယ် ... "

"ကဲ ... ဒါဆိုလည်း ပျော်စရာကောင်းတာတွေပဲ ဆက် ပြော ... "

"ဘယ်လို ပျော်စရာကောင်းတာတွေလဲ ..."

"မင်းသမီးလေးနဲ့ ဘုရင်ကြီးနဲ့ မိဖုရားကြီးနဲ့ ဘယ်လိုပြန် ဆုံတာ ... ဘယ်လိုချစ်ခင်တာ ... ဘယ်လိုပျော်ကြတာတွေ ပြောပေါ့ ၊ လေပြေက ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ပုံပြင်မျိုးပဲ

နားထောင်ချင်တယ်"

လေပြေ့စကားတွေထဲမှာ လေပြေ့စံစားချက် တစ်စွန်း တစ်စကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ လေပြေဟာ ပျော်စရာ မိသားစု ဘဝကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရသူလား ... ။

"ကဲ ့ ကဲ ့ ခါဆိုလည်း ဆက်ပြောမယ် ့ နားထောင်" လောလောဆယ် ဒီကလေးမ စိတ်ဆင်းရဲနေခဲ့လျှင်

နည်းနည်းပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ချမ်းသာလာအောင် ပုံပြင်ကလေးနဲ့ ဖြည့် ဆည်းပေးလိုသည့် စိတ်စေတနာလေး ဝင်လာတာမို့ ရှားမင်းက

ပုံပြင်ကို ဆက်လိုက်ပါသည်။

"မင်းသမီးလေး ဆိုးပေမယ့်လည်း အင်မတန် သည်းခဲ့တ^{လိ} တတ်တဲ့ စာဆိုတော်ကလေးဟာ ခွင့်လွှတ်သည်းခဲ့ပြီး မင်းသမီးလေး စားသောက်ဖို့အတွက် တစ်နေ့ နွှာင်းခွက်

ပုညခင်စေဒအုစ်တိုက်

Mary.

၁၂ဂ 👛 ဟူညောင်

၁၀ ခွက်ပြည့်အောင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ချက်ပြတ်ကျွေးမွေး သတဲ ... "

"အင်း ့ မဆိုးဘူး၊ ဦးရှား ပုံပြင်က ပျော်စရာကောင်း

လာပြီ၊ ဆက်ပြော ့ ့ ဆက်ပြော"

"စာဆိုတော်လေး ချက်တဲ့ ဟင်းတွေရဲ့ မွှေးရနံ့ဟာ ရှာ မြောက်ပိုင်းကနေ တောင်ပိုင်းအထိ မွှေးကြိုင်ပြီး အရသာက လည်း တစ်ဇွန်းလောက် စားကြည့်ရုံနဲ့ တစ်ဆွေလုံး တစ်မှိုး လုံးကို မေ့လောက်အောင် ကောင်းတယ်တဲ့ ... "

"ဒါကတော့ နည်းနည်း ပိုလွန်းမနေဘူးလား ဦးရှား၊ နည်း

နည်း ယုတ္တိရှိအောင်တော့ ပြောဦးပေါ့ ... "

"ပုံပြင်ဆိုတာ ယုတ္တိရှိဖို့ လိုလို့လား၊ မကြိုက်ရင်လည်း ဆက်မပြောတော့ဘူး ... "

"ကဲပါ ့ ပြောပါ၊ နားထောင်ရတာတော့ အရသာရှိပါ

တယ်၊ မစားရ ဝခမန်းပေါ့"

"နားထောင်ရင် ကောင်းကောင်း နားထောင်၊ ငါ့ပုံပြင်ကို ဝင်ဝင်ပြင်မနေနဲ့ ... "

"အင်းပါ၊ ေတြ ့့ ေတြ"

"တစ်နေ့ကျတော့ စာဆိုတော်လေးဟာ အိမ်ရှေ့မှာ သစ်**ပင်** စိုက်မယ်ဆိုပြီး မြေကြီးတွေကို တူရွင်းနဲ့တူးလိုက်တာ ...

လား ... လား ... ရွေဒင်္ဂါးပြားတွေ ထည့်မြှုပ်ထားတဲ့ အိုး

လေးတစ်လုံးကို တွေ့ပါလေရော" "ဟင် ့့ သူ့ ဖို့ချည်းပဲ"

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

ထူးပေးပိုးငက္ပ

oр

"လေပြေသွေး ့္ ငါ ဆက်မပြောတော့ဘူးနော်" ရှားမင်းက ဟောက်လိုက်တော့မှ တစ်ဖက်က လေ

ပြေသွေးက ငြိမ်ကျသွားပါသည်။

"အဲ့ဒါနဲ့ စေတနာကောင်းတဲ့ မင်းသားလေးက ရွှေဒင်္ဂါး တချို့ကို သွားရောင်းပြီး မင်းသမီးလေး ဇိမ်ရှိရှိ အိပ်ဖို့ အတွက် ပိုးဖဲကတ္တီပါ မွေ့ရာကြီးတွေ ဝယ်လာပေးပြီး တစ်နေ့ကို ဟင်းခွက် ၂ဝ ထိ တိုးပြီး ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး တဲ့အပြင် တစ်ရွာလုံးကိုလည်း အလှူကြီးပေးလိုက်သတဲ့"

"အင်း . . ဒါဆိုရင်တော့ မဆိုးပါဘူး" "အဲဒီနေ့မှာပဲ မင်းသမီးလေးဟာ မင်းသားလေး ချက်ကျွေး တဲ့ နတ်သုဒ္ဓါတမျှ အရသာရှိတဲ့ ဟင်းတွေကိုစားရင်း

ဆွေမျိုးမေ့သွားလိုက်တာ သူဟာ ဘုရင်ကြီးရဲ့ သမီးတော် ဆိုတာကိုတောင် မေ့သွားရောတဲ့ ... "

"ပြောတာကို ဆုံးအောင်နားထောင်ဦးလေ ..." "ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဝင်ပြောမိတာ ဆောရီးပါ"

"ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ စာဆိုတော်လေးဟာ အပြင်းဖျား ပါလေရော၊ နေမကောင်းတော့ မင်းသမီးလေးအတွက် လည်း ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်မပေးနိုင်ရှာဘူးပေါ့၊ အဲ့ခါ့တ်

ကြောင့် မင်းသမီးလေးဟာ ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ပဲ ရွာထို့ဖိုက် အကြော်ဆိုင်လေးမှာ အကြော်ဝယ်စားဖို့ ထွက်လွှားခဲ့ရ

ပုညခင်စ႒အပ် တိုက်

MAN!

၁၃၀ 🖀 ပညာဆင်

တယ်တဲ့၊ အဲ့ဒီနေ့မှာပဲ ဖြစ်ချင်တော့ အကြော်ရောင်းတဲ့ အဒေါ်ကြီးကလည်း အမေ့အမေ့အလျော့လျော့နဲ့ မုန့်နှစ် တွေထဲကို သုံးခါတောင် ဆားထည့်လိုက်မိတယ်တဲ့၊ ဘူးသီး ကြော် ကြော်မယ့် ဘူးသီးတွေ ပုပ်နေတာကိုလည်း မသိဘူး တဲ့၊ အဲ့ဒါကြောင့် ငန်လွန်းတဲ့ မုန့်နှစ်နဲ့ ပုပ်နေတဲ့ ဘူးသီး ကို နယ်ပြီး ကြော်ထားတဲ့ ဘူးသီးကြော်ရဲ့ အရသာဟာ အလွန်ပဲ ဆိုးဝါးနေခဲ့တယ်တဲ့ ... ၊

"ဒါကိုမသိတဲ့ မင်းသမီးလေးက အဲ့ဒီ ဘူးသီး ကြော်ကို ဝယ်ပြီး ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ စားလည်း စားလိုက်မိ ရော စာဆိုတော်လေး လက်ရာ ကောင်းတဲ့အရသာတွေကို စားမိလို့ မေ့နေတဲ့ ဆွေမျိုးတွေအားလုံးကို ပြန်သတိရပြီး သူဟာ ဘုရင့်သမီးတော် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတိရသွား တော့တယ်တဲ့ ... " "အဟိ ... ဟိ ... "

"ဘာရယ်တာလဲ ... "

"ဦးရှား ပုံပြင်က ရယ်စရာကောင်းတာကိုး၊ ဗီဒီယိုကားတွေ ထဲကလိုပဲ၊ ခေါင်းကိုရိုက်မိလို့ အတိတ်မေ့သွားတာ နောက် တစ်ခါလည်း ရိက်မိရော ပြန်သတိရလာရော ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေပြီ"

"ငါ့ပုံပြင်ကို လာမဆဖန်နဲ့ ... "

"ဟုတ် ... အဟိ၊ ဆက်ပြော ဦးရှား"

"အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တိုင်းခန်းလှည့်လာ

ပုညခင်စၥအားဝေတိုက်

ထူးတော့ရှိသေးဂျ

တဲ့ ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့သမီးတော်လေးကို ပြန်တွေ့ပြီး ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ဝေါယာဉ်ပေါ် တင်ပြီး နန်းတော် ဆီကို ပြန်ခေါ်သွားရောတဲ့၊ မင်းသမီးလေး နောက်တစ်ခါ ခုလို ထွက်မသွားအောင် နန်းတော်ထဲမှာ မင်းသမီးလေး အလိုကျ လွတ်လပ်စွာနေစေ၊ အဋ္ဌာရသ ၁၈ ရပ်ကိုလည်း မင်းညီမင်းသားများနဲ့အတူ သင်ယူစေလို့ ခွင့်ပြုလိုက်တယ်

တဲ့၊ ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲကွယ် ့ ့ " ပုံပြင်ကို အဆုံးသတ်လိုက်ချိန်မှာ လေပြေ့ထံက ဘာတုံ့ပြန်သံမှ မကြားရတာမို့ ရှားမင်းက နံရံနားသို့ နားကပ် ဆိုက်ရင်း . . .

ို အိပ်ပြီလား . . . "

"လေပြေ ့ အိပ်သွားပြီလား"

"မအိပ်ပါဘူး ... " "ဒါဆို ဘာလို့ ငြိမ်နေလဲ ... "

ိ"စဉ်းစားနေတာပ္ပါ"

"ဘာကိုလဲ ...

"မင်းသမီးလေး ပျော်ရွှင်သွားရတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟို ဖျားနေတဲ့ စာဆိုတော်က ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ..."

"သူက သူ့ဟာသူ ကျန်ရစ်ခဲ့တာပေါ့"

"ဒါဆို မင်းသမီးလေးက ဘယ်တရားမလဲ၊ ဘုရှင့်ကြီး လည်း ရောက်လာရော သူ့ ကို တစ်နေ့ ဟင်းခွက်ွ နှစ်ဆယ်

ပုညခင်စ႒အပြိတ်ကြ

MNN'S

၁၃၂ 🛍 ဟူညခင်

လောက် ချက်ကျွေးခဲ့တဲ့သူကို ပြန်စောင်းတောင်မကြည့် ထားပစ်ခဲ့တာပေါ့၊ စာဆိုတော်လေးခမျာ ဖျားနေတာတော ပြုစုမယ့်သူမရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်း ကျွန်ရစ်ရရှာတာ သနားပါတယ်နော် ... "

ရှားမင်းက လေပြေသွေးရဲ့ စာစာနာနာ အသံစေ ကို နားထောင်ရင်း ရင်ထဲသို့ ဝေဒနာတစ်မျိုး ရိုက်ခတ်ဝင်ရော လာတာမို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေမိပါသည်။

ဒီလိုလေး တွေးပေးတတ်တယ်ဆိုတော့ သွမ စီး ရင်းက မဆိုးလှဘူးပေါ့ ... ။ သူမရဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းအတွ ကိုယ့်စိတ်မှာ ပီတိလှိုင်းတစ်မျိုး ရိုက်ခတ်လာရတာဟာ ဘာ့ကြော လဲဆိုတာတော့ သူ မတွေးတတ်ပါ။

"လေပြေသာဆို… '

သူမက ခပ်တိုးတိုး စကားစပြီးမှ ခဏရပ်ထားလို

သည်။ သူ ရင်နန်စွာ နားစွင့်နေခဲ့ရသည်။

"လေပြေသာဆို စာဆိုတော်လေးကို ဒီအတိုင်း မတာ ရက်ပါဘူး"

"မင်းသမီးလေးက စာဆိုတော်လေးနဲ့ နေခဲ့တဲ့အချိန်

ကို မေ့နေလို့ ထားခဲ့တာ ဖြစ်မှာပေါ့ လေပြေရယ် ... "မင်းသမီးက မေ့နေလည်း စာဆိုတော်လေးက လိုက်အ

ပြီး မှတ်မိလာအောင် ပြန်ပြောပြရမှာပေါ့ ... "

"စာဆိုတော်လေးက သူ့ဘဝနဲ့သူပဲ အေးအေးချမ်းခု နေချင်လို့ လိုက်မသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ ဒီကလေး ကိုသေးမိုးလေးပါ

၁၃

ပုံပြင်ကိုတောင် ဆင်ခြေ တက်နေလိုက်တာ၊ ပျော်စရာ ကောင်းတဲ့ ပုံပြင် ပြောဆိုလို့လည်း ပြောရသေးတယ်"

"ဦးရှား ပုံပြင်က ပျော်စရာဖြင့် မကောင်းဘဲနဲ့ ... " "မင်းသမီးလေးက သူ့နန်းတော် သူပြန်ပြီး သူလုပ်ချင်တာ လည်း လုပ်ခွင့်ရ၊ သူ့အဖေ ဘုရင်ကြီးနဲ့ လည်း ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင် ပြန်ဆုံရတာလေ၊ ဒါ့ထက် ပျော်စရာကောင်းတာ ရှဦးမလား၊ ကဲ ... အိပ်တော်မမူသေးဘူးလားကွာ ... "

"နောက်တစ်ပုံ ပြောပြဦး ... "

"မပြောတော့ဘူး"

"ဘာလို့လဲ ... "

"ငါပြောလည်း ညည်းက ငါ့ပုံပြင်ကို အမျိုးမျိုး ဝေဖန် ဆင်ခြေကန်နေရင် ညည်း မျက်လုံးတွေက ဆက်ကျယ်နေ မှာပဲ"

. "ဒီတစ်ခါ ငြိမ်ငြိမ်လေး နားထောင်မယ်လေ ... "

ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ သူမက ခပ်မှန်မှန် အင်းလိုက် င်း ရှားမင်းရဲ့ ပုံပြင်ကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နားထောင်နေလေ

> စောစောတုန်းကတော့ သူမကို စောင်းမြောင်းပြော ဟင်းစားပြီး အတိုက်မေတာ့ ဘူးသီးကြော်စားပြီး

ဆိုလိုတာမို့ ဟင်းစားပြီး အတိတ်မေ့ကာ ဘူးသီးကြော်စားပြီး ခြန်သတိရတာတွေကို စိတ်ကူးပေါက်သလို လျှောက်ပြောခဲ့ပေ ဆန့် ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ သူရေးခဲ့ဖူးတဲ့ ပုံပြင်စာအုပ်ထဲက ပျွေခြာ ခြင်စရာ ပုံလေးတစ်ပုံကို ရွေးပြီး ပြောပြဖြစ်ခဲ့သည်။ သူမက္ခဏည်း

ပုညခင်စ႒ ဆုပ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၁၃၄ 🖀 ဟုသင်

တီးလေးမိုးငယ္ပါ ၂

229

မှန်မှန် အင်းလိုက်၍ နားထောင်နေရင်းက တဖြည်းဖြည်း 'အင်း သံကလေး မှိန်ဖျော့လာကာ နောက်ဆုံးတော့ ဘာသံမှ မကြား တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့သည်။ သူက ပြောလက်စ ပုံပြင်ကို ရပ်လိုင်း ပြီး ...

"လေပြေ အိပ်ပြီလား ... "

" "

"രേഗ്രേ ... "

အိပ်ပျော်သွားပြီ ထင်ပါရဲ့ ... ။ သူမအဓန်းဘက်

ဘာသံမှ မကြားရတော့ပြီမို့ သူက နံရံနားမှာ ကပ်၍ထိုင်နေ**ရာ** ထရပ်လိုက်မိသည်။

ညက တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ ခုနလေးကပဲ ဒီအိ ကလေးထဲမှာ လေပြွေရဲ့ စကားသံလေးတွေဖြင့် အသက်ဝင်နေ

သေးသည်။ သူမအသံ ပျောက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း ညင ပို၍ မှောင်မိုက်ဆိတ်ငြိမ်သွားသည်ဟု သူထင်မိပါသည်။

ရှားမင်းက စာဆက်ရေးမည်ဟု စဉ်းစားကာ စာ စားပွဲဆီလျှောက်သွားမိသည်။ စာရေးစားပွဲမှာဝင်ထိုင်ပြီး ဘောလ်

ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သော်လည်း လူကမလှုပ်ဘဲ ငူငူကြီး ဇ နေမိသည်။ စာရေးဖို့လည်း အာရုံစုစည်းလို့ မရနိုင်သဖြင့် ဇ ရာမှ ထကာ အိမ်ရှေ့ ဝရန်တာလေးဆီသို့ ထွက်လာခဲ့မိလေသ

အိမ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် လရောင်ပျပျေ

က သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ဖြာကျလာသည်။ သူက ဝရန်တာ

ခွထားသည့် ဝါးပက်လက်ကုလားထိုင်လေးပေါ် မှာထိုင်ရင်း မလှမ်း မကမ်း ပိတောက်ပင်ပေါ်က သစ်ရွက်ကလေးတွေ လရောင်ဖြင့် လက်နေတာကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

သူ့ အာရုံထဲမှာတော့ လေပြွေအကြောင်းကသာ ကြီး နှီးလျက်ရှိပါသည်။ ဒီကလေးမလေး ... ။ ကိုယ်အမှုအရာ နှတ် အမှုအရာ ကလေးဆန်လှတဲ့ လေပြွေကို 'ဒီကလေးမ' 'ဒီသူငယ်မ' "ဒီကောင်မလေး' ဟူသော အသုံးအနှုန်းတွေ သုံးစွဲရင်း စိတ်တို နိတ်ပျက်ရင်းကပဲ သံယောဇဉ် ဖြစ်လာခဲ့ရတာ ... ။ ဘယ်လို စစ်မြစ်ကလာပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားရင်းကပဲ ဘာပြဿနာတွေ ဖြစ်ခဲ့ သို့ပါလိမ့်ဟု တွေးတောစိတ်ပူခဲ့ရတာ။ 'အလုပ်ရှုပ်ရန်ကော' လို့ နွေက်မှောင် ကြုတ်ရင်းကပဲ စားကောင်း သောက်ဖွယ်လေးတွေ

အိမ်ရေ့ ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာ အတူထွက်ထိုင်ကာ ခေါ်စောနှင့်အတူ စကားပြောဖြစ်ကြတဲ့အခါ သူမရဲ့ ဟာသဆန် ဆန် ပြောစကားတွေကြောင့် သူ့စိတ်တွေ ကြည်လင် မြူးဖျလာခဲ့ ဆား ။

ဟိန်းဟောက်ရင်း ဟန့်တားရင်း မာန်ထန်ရင်းကပဲ ဆူမက သူ့ထံသို့ တရွေ့ရွေ့ နီးကပ်လာခဲ့ရတာကို သူ ဝန်မခံလို့ မရပါ။ ခုရိုန်မှာတော့ လေပြေသွေးဆိုတဲ့ ကလေးမဟာ ရှားမင်းရဲ့ တိ

ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ ဘဝလေးထဲကို ဝင်လာပြီး ရသမျှိန်စု

🛶်တီးကာ စိုပြေစေခဲ့တာပင်။

ဆေတနာပါပါ ချက်ကျွေးခဲ့မိတာ ... ။

ပုညခင်စ႒ အချေစ်တီက်

ပြုညခင်စေဒဆုပ်တိုက်

၁၃၆ 🐞 ပညာခင်

ခုတလောမှာ သူ မကြာခဏ တွေးခဲ့မိသော အတွေး ကတော့ လေပြေဟာ ဘယ်လိုပုံစံနှင့်များ သူ့အနားက ထွက်ခွာ သွားမှာလဲဟူသော အတွေးပင် ... ။ ရှားမင်း ပြောပြတဲ့ ပုံပြင် ကလေးထဲက ယက္ခဝတီမင်းသမီးလိုပဲ မျက်နှာလွှဲခဲပစ် ထွက်ခွာ သွားလိမ့်မည်ဟု တွေးခဲ့မိသော်လည်း လေပြေက ဒီပုံပြင်လေးကို 'မတရားဘူး' ဟု ဆိုကာ စာဆိုတော်လေးဘက်က စာနာခဲ့လေ သည်။ လေပြေ့ရဲ့ ဒီလိုအတွေးက ရှားမင်းကို တိတ်တခိုး ပီတိဖြစ် စေခဲ့ပါသည်။

အဲ့ဒီညက ရှားမင်းဟာ မလှမ်းမကမ်းက လ**ရောင်** လက်နေတဲ့ ပိတောက်ရွက်ကလေးတွေကို ငေးကြည့်ရင်း ဝရန်တာ က ပက်လက်ကုလားထိုင်လေးပေါ် မှာပဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရပါသည်။

* * *

မနက်တိုင်းလိုလို ဝမ်းနည်းစိတ်ကလေးဖြင့် နိုးလာ ခြဲဖြစ်သော လေပြေသည် ဒီနေ့မနက်မှာတော့ ကြည်ကြည်လင်လင် သေး နိုးထလာခဲ့ရပါသည်။ ညက ပုံနားထောင်ရင်းအိပ်ပျော်ခဲ့ သေဖြင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရသည်။

လေပြေ နိုးတော့ အိပ်ပုပ်ကြီးဒေါ် စောတောင် နိုး လောသေးပါ။ ဟိုဘက်ခန်းက ဦးရှားလည်း နိုးသေးမှာမဟုတ်ပါ။ ဆာပြေက လက်ဆန့် ကြောဆန့်ကာ ပျင်းကြောကလေး ဆွဲလိုက်

င်းမှ အိမ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပါသည်။

"ဟင် ... ဦးရှား ... "

ဝရန်တာကဲ ဝါးပက်လက်ကုလားထိုင်လေးမှာ အိပ် ဆွာ်နေသော ဦးရှားကို တွေ့လိုက်ရတာမို့ လေပြေက အံ့ဩတိတ် င^{လို} ဆိတ်သွားကာ ဦးရှားအနီးသို့ ခြေဖွ၍ လျှောက်လာခဲ့မိပါသည့်

သူကတော့ လမ်းမထက်ဆီက 'ပဲပြုတ်' မွန်သော <u>ပု ည • ငိ • ၁ အု င် တို ကို</u> ၁၃ဂ 🗯 ဟူညခင်

ကူးကေးရှိကေးဂျ

အသံကျယ်ကျယ် အော်သံကိုတောင် မကြားဘဲ နှစ်ခြိုက်စွာ 🕉

မောကျလျက် ရှိလေသည်။

လေပြေသည် သူ့ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းလေးမှာ ရပ်တန

ရင်း သူ့ကို တိတ်တဆိတ်လေး ငေးကြည့်နေမိသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက် ခုလို အိပ်မောကျနေတာကို

ခုလောက် အနီးကပ်ကပ်ကြီး လေပြေ မတွေ့ဖူးတာတော့ အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးရှား အိပ်နေပုံလေးက ဘယ်လိုလေးမုန်း မသိ

နှတ်ခမ်းကလည်း လုံးဝ ဟမနေဘဲ ပိရိစေ့ပိတ်နေသည်။ ခေါင်းက ညာဘက်ကို အနည်းငယ် စောင်းနေသည်။ ဘေးခွဲဆံပင်ထူထူအုပ် အုပ်လေးက နဖူးတစ်ခြမ်းပေါ်သို့ အုပ်ဆိုင်းနေသည်။ ဒီလို အိ် နေပုံဟာ ဘာမှ ထူးဆန်းလှတာမဟုတ်။ ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်အာ တွေ ပြည့်နေတာလည်း မဟုတ်။ ဦးရှားရဲ့ အရွယ်ကိုက နည် လတ်ဆတ်နေတာလည်း မဟုတ်ပေမယ့် လေပြွေစိတ်ထဲမှာတေ သဘောကျ နှစ်သက်မိသည်ဟု အမှန်အတိုင်းပဲ ဝန်ခံချင်ပါသည်။

ပုဆိုးကွက်စိပ်ကလေးတွေကို ဝတ်ကာ မဂ္ဂဇင်းတိုက် တစ်တိုက် အမှတ်တရ လက်ဆောင် စာတန်းတွေပါတဲ့ လွယ်အိတ်တစ်လုံးရ အပြင်သွားတိုင်း အမြဲလွယ်တတ်တဲ့ ဦးရှား ပုံစံက လှပဈောအ ခြင်း မရှိသော်လည်း ကြည်လင်ရှင်းသန့်နေတတ်သည်။ မျက်

ထူထူနှင့် နှုတ်ခမ်း ခပ်ထူထူလေးက သူ့ မျက်နှာပေါ်မှာ အထ

အရောင်ဖျော့ဖျော့ ရုပ်အင်္ကို လက်တိုကလေးတွေနှ

ရွားဆုံးဖြစ်ပြီး ဗာဒံစေ့ပုံ အလျားရှည်ရှည် မျက်ဝန်းအိမ်က နည်း နည်း ထူးခြားစူးရှသည်။ အသားက ခပ်ညှိညှိ၊ အရပ်ကလည်း ၅ ပေ ၇ လက်မထက် ပိုပုံမရ။ ကြည့်လိုက်ရင် သာမန်လို့ ထင်ရ ဆမယ့် အဲ့ဒီ သာမန်ထဲကပဲ ဘာက ထူးခြားမှန်းမသိ တစ်မျိုး ထူးခြား နွေးထွေးနေတတ်သည်ဟု လေပြေ ခံစားမိသည်။ စိတ်က ခပ်တိုတိုမို့ မျက်ခုံးထူထူကလည်း မကြာခဏ ကုပ်ကွေးနေတတ်ပြီး လမ်းလျှောက်လည်း ခပ်မြန်မြန်၊ ပြောဆိုတာကလည်း မာမာပြတ် ပြတ်။ သို့သော် သူ့နှလုံးသားကန္းညံ့တယ်ဟု လေပြေ ဘာကြောင့် ထင်မိမုန်း မသိပါ။

လေပြေ ရပ်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ မနက်ခင်း နေရောင်

ခြည်က သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ တောက်ပစွာ ဖြာကျလာသည်။ သို့သော် သူ၇ာဖြင့် နိုးမလာသေး။

လေမြေက သူ့ကို စချင်လာပြီမို့ သူ့ကုလားထိုင်နား

မှာ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်ချကာ သူ့နားနား ကပ်၍ ... "ဟောဒီက ပဲပြုတ် ... "

ဟု အော်လိုက်တော့မှ သူက ဆတ်ခနဲ လန့်နိုးလာ

m.

"ပဲပြုတ်သည် လာပါဦး...." ဟု လွှတ်ခနဲ့ ယောင်အော်လိုက်လေသည်။

"အဟိ ့္က နွိ ့္က နွိ ့္ ဟားဟား ့္ "

"ဟင် ့ လေပြေ၊ ဘာဖြစ်၊ ဟာ ့ ဒီကောန်မလေး" ပု ည ခ င် ၈ ၁ ဆု ပ် တို က် ျာပါ

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၁၄၀ 🖀 ဟူသင်

သူ့ဗိုက်သူ နှိပ်ကာ အားပါးတရ ရယ်နေသော လေပြေကြောင့် ရှားမင်းက ရှက်ရှက်နှင့် သူမခေါင်းကို လှမ်း

ခေါက်လိုက်ပါသည်။

"အားပါးပါး ... သေပါပြီ" လေပြေက သူ့ခေါင်းလေး သူပွတ်ကာ နှာခေါင်း

လေးရှုံ့ရင်း ညည်းညူနေသည်။ ခုလို နံနက်ခင်းမှာ ကောင်မလေး

ရဲ့ မချိမချဉ် ကြည်လင်တဲ့ မျက်နှာကလေးကို မြင်ရတာ ကြည်နှား စရာတော့ အကောင်းသားဟု သူ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေးမိသွား သည်။ လေပြေဟာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ဆည်းလည်းလေးများလားဟု တွေးမိတော့ သူ နည်းနည်းရှက်စနိုး ဖြစ်ချင်သည်။

သူက လေပြေ့ခေါင်းလေးကို ဖွဖွပုတ်လိုက်ရင်း ...

"ညက အိပ်ပျော်ရဲ့လား ... "

"ပျော်တာပေါ့၊ ပုံပြင်နားထောင်ရင်း အိပ်ပျော်သွားတာ ဖိမ့်ပဲ"

"ပုံပြင် ဘယ်မှာဆုံးသွားတယ်ဆိုတာရော သိရဲ့လား"

"သိပါဘူး၊ ပြောဦးလေ ့ ့ ပုံပြင်က အဆုံးမှာ ဘာဖြစ် သွားလဲ ့ ့ "

"အခု မပြောချင်သေးဘူး"

"ဒါဆို ... ညကျ လေပြေ အိပ်မပျော်ရင် အချက်ပြလိုက် မယ်၊ အဲ့ဒီတော့မှ ဆက်ပြောပြပေါ့၊ ကဲ ... လေပြေ မျက်နှာ သွားသစ်လိုက်ဦးမယ်၊ ဦးရှားလည်း သွားသစ်တော့လေ ဦးရှား မျက်လုံးထောင့်မှာ မျက်ချေးတွေ ... ဟိဟိ"

ပုည ခင်စၥအားပေတိုက်

ထူးတာရှိသေးဂျ 👹 🎾

"ဒီကောင်မလေး ့ "

လေပြေက ဆတ်ခနဲ ထရပ်ပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားတာ မို့ ရှားမင်းက ကိုယ့်မျက်လုံးထောင့်စွန်းတွေကို လက်ညှိုးနှင့် ဗိပ္ပတ်လိုက်ရင်း ပြုံးလျက် ကျန်ခဲ့ပါသည်။

å å å

マン・と・コ 年 を 時 あ Journesedasic.

ထူးလာလွှာငကျ

🛋 ကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ငရုတ်ဆုံထဲက ငရုတ် 🚉 ထောင်းပြီးသားတွေကို ခပ်ယူဖို့ ဇွန်းလိုတာမို့ ဇွန်းထည့်သည့် **≆**က်ထဲသို့ ခပ်မြန်မြန် နို့က်ယူလိုက်ရာ ဇွန်းထဲမှာ ရောနေသော 🕶းက သူ့ညာလက်ညှိုးကို မြိခနဲ ထိုးခွဲသွားပါတော့သည်။

"ജാ: ... ന്വത് ... ന്വത്"

"ဟင် ့္ ဦးရှား ဘာဖြစ်လို့လဲ"

လေပြေက ရှားမင်း အနီးသို့ အပြေးကလေး ရောက်

ကာသည်။

"ဓားထိသွားလို့ပါက္မွာ 👝

"မှန်း၊ များလား"

လေပြေက ရှားမင်းလက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲယူ သည့်လိုက်ပါသည်။ ရှားမင်းက လက်ကို ပြန်ရန်းလိုက်ရင်း ...

"မများပါဘူး၊ နည်းနည်းလေးပါ"

"ဘာမများရမလဲ၊ ဒီလောက် သွေးတွေထွက်နေတာကို၊ မဖြစ်ဘူး ... မဖြစ်ဘူး၊ ဒီအတိုင်းထားလို့ မဖြစ်ဘူး ... "

လေပြေက ပျာယာခတ်သွားကာ အိမ်ရှေ့သို့ အမြန်

🗲 ထွက်သွားပြီး အရက်ပြန်ပုလင်းနှင့် ပလာစတာတစ်ခု ယူလာ

"လာ ့ လာ ့ ဦးရှား ဒဏ်ရာကြီးကို အရက်ပြန်နဲ့္တပ လောင်းပေးမယ်၊ ဒါမှ ပိုးမဝင်မှာ ... "

လေပြေက ပြောပြောဆိုဆို အရက်ပြန်ပွဲလိုင်းကို

ပုည္ခင်စၥဆုပ်တိုက်

ရှားမင်းသည် သူအကြိုက်ဆုံး ခရမ်းချဉ်သီး **ါးဖိ** ချက် ချက်ဖို့ ခရမ်းချဉ်သီးလေးတွေကို ပါးပါးလှီးရင်း ထမင်း

စားပြီးရင်တော့ ရေးလက်စပုံပြင်လေးကို ဆက်ရေးမည်ဟု စဉ်းစား နေမိပါသည်။ ပုံပြင်လေးကို ဘယ်လို အဆုံးသတ်ရင်ကောင်းမလဲ

ဟု စဉ်းစားဆဲမှာပဲ လေပြေက ဦးရှားရေ ... ဦးရှားရေဟု တကြော်

ကြော် ခေါ်ရင်း မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ရောက်ချလာသည်။ ဦးရှားရေ ... လေပြေ ဗိုက်ဆာပြီ၊ ဘာချက်လဲ၊ ဒါဏ

ဘာဟင်းလဲ၊ ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ... စသဖြင့် မေးခွန်း တွေ အဆက်မပြတ် မေးရင်း မီးဖိုချောင်ထဲက အိုးခွက်ပန်းကန်

တွေကို လှန်လျောကြည့်နေသည်။

ရှားမင်းက လေပြေ မေးသမျှကို ဖြေနေရတာနို့ ပုံပြင်ရေးဖို့ စိတ်ကူးလည်း ပျက်၊ အာရုံတွေလည်းများကာ လက်

ထဲက ဓားကို အမှတ်တမဲ့ပင် ဇွန်းတွေထည့်သည့် ခွက်ထဲသို့ ပစ်ထည့်ကာ လှီးပြီးသား ခရမ်းချဉ်သီးတွေကို လက်ဖြင့် ကြွီး၍

ပုည ခင်စာဒအာဝေတိုက်

၁၄၄ 🦍 ဟညာင်

အဖုံးဖွင့်ကာ ရှားမင်းဒဏ်ရာပေါ်သို့ တစ်ရှိန်ထိုး လောင်းချ**င**် လိုက်လေသည်။

အရက်ပြန်တွေ လောင်းပုံက သင်္ကြန်ရေလောင် သလို ဖြစ်နေတာမို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အရက်ပြန်တွေ ဖျန်းခ ဖိတ်စင်သွားပါသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဖြစ်နေတာမို့ ရှားမင်းထ လန့်ဖျပ်သွားကာ ့္

> "ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ လေပြေရယ်၊ လုပ်လိုက်မှြ အရမ်းကြီးပဲ၊ ညည်းလုပ်ပုံနဲ့တော့ မီးတွေလောင်ကုန်တော့

မှာပဲ"

"ခဏနေဦး ့္ ၊ ပလာစတာ ကပ်ဦးမယ်" "ജാ: ...

့ ဒဏ်ရာပေါ်ကို ပလာစတာနှင့် တအားဖိကပ်လို့ ပြန်တာမို့ လူက အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်သွားရပါသည် လေပြေကတော့ မျက်လုံးလေး အပြူးသားဖြင့် သူ့ကိုကြည့်အ

ပျာပျာသလဲ မေးရှာပါသည်။ "နာလို့လားဟင် ့ ့နာလို့လား"

> "မနာဘူးဟေ့ ့ ့ မနာဘူး၊ ပလာစတာ ကပ်တာက ပန် ပေါက်သလို နူးညံ့တာဆိုတော့ လုံးဝ လုံးဝ မနာဘု ဆုံးပေးလေသည်။ ဟုတ်ပြီလား၊ ဟမ်း ့ ့ ဟမ်း"

ရှားမင်းက ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ပြောရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ကအရာ ရှိ ဖြစ်တစ်တစ် မဆက်ဆံဘဲ ပျော့ပျောင်းပြီးခြွံရွှေလောသည်။ ၂၄ဝ ခြဲသုတ်ဝတ်ဖြင့် နင်းပွတ်သုတ်ပြီး ခြေသုတ်ဝတ် လေပြေ အိပ်မပျော်နှေအမြေးမြောင်းမှုနှင့်မျှင်းမင်းမှုတို့ ကူးလိုက်သည်။ ပြန်တွေကို ခြေသုတ်ဝတ်ဖြင့် နင်းပွတ်သုတ်ပြီး ခြေသုတ်ဝတ် အပြင်ထုတ်ထားလိုက်သည်။

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

ထိုးလေးမိုးလေးပါ 🕋 🗀 ၁၄၅

ာူ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် မီးဖိုချောင်ထဲက ထွက်လာတော့ သပြေက နောက်တလိုက်လာကာ ...

"ဦးရှား ဒဏ်ရာက ညာလက်ညှိုးမှာဆိုတော့ စာရေးနိုင်ပါ့

9000; ... "

"ဒီတစ်ရက် နှစ်ရက်တော့ ဘယ်ရေးနိုင်မလဲ ့ု ၊ မနက်ဖြန် ကလေးဂျာနယ် အယ်ဒီတာကို ပုံပြင်စာမှု တစ်ပုဒ် ပေး ရမှာ၊ ဒီနေ့ အပြီးရေးမလို့ဟာ၊ ခုတော့ ကတိပျက်ပြီပေါ့" 'ဪ ့ ဒါလေးများ အလွယ်လေးရယ်၊ ဦးရှား ပါးစုပ် က ခေါ်ပေးရင် လေပြေ လိုက်ရေးပေးမှာပေါ့ ... " "ညည်ႏုိ့ တကယ် ရေးမှာလား"

"တက္ကလ်ပေါ့ ့ ့" မေျာင်းမှာ ျပည္သည္။ လူမှာ မျို့

"ကဲ ့ ကဲ ့ ့ ဒါဆို အခုပဲ ရေးလိုက်ရအောင်၊ ဟောဟို စားပွဲပေါ်မှာ စာရွက်နဲ့ ဘောလ်ပန် ရှိတယ်၊ သွားယူလာခဲ့" acaceron a time care

လေပြေက ခုလိုကျတော့လည်း အလိုမ္မာတုံးကလေး

စေနေပါသည်။ စာရွက်ဖြူလေးတွေကို စာအေနနှာညှိခုဖိုင်ပြားမြှာ ာပ်သပ်ရပ်ရပ်ညှပ်ပြီး ရှားမင်း ခေါ်ဖြောကြာမျှကို ကျုံကျွန် မင်ချိတ်

ခုနောက်ပိုစ်းခဲ့အဖြဲခတ္တ်၊ အလဖြေ့ကုံ ရှားခဲ့ခဲ့ကို အရင်

၁၄၆ 👛 ပုညာင်

ထူးဟေးရိုးကေး၍ 🐷

) o

တချို့သော ညတွေမှာ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်

ဒေါ်စောနှင့်အတူ သုံးယောက်သား ထိုင်မိတဲ့အခါ လေဖြေ ဒေါ်စော သုပ်ပေးတဲ့ လက်ဖက်သုပ်ကို စားရင်း 'ဦးရှား ပုံခြေ

၁ေးစော သုပ်ပေးတဲ့ လက်ဖက်သုပ်ကို စားရပ်- ဥ-ရှိ/ မှ ပြဦးလေ' ဟု တောင်းဆိုတတ်သည်။ ထိုသို့ တောင်းဆိုတို

ပြဉ်းလေ တို တောင်းဆုတ်တသည်။ ထုတွဲ, မောက်များ လည်း 'ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ပုံမျိုးပဲ ပြောနော်' ဟု မပျက်မကွင်

ပြောတတ်သေးသည်။

သူမဘဝမှာ စိတ်မချမ်းသာစရာရှိလို့ ပျော်ရွှင်

ပုံပြင်ကလေးတွေ နားထောင်ရင်း စိတ်ဖြေရရာတာပဲဟု ရှားမင်း အလိုလို နားလည် စာနာနေမိတတ်ပါသည်။

လသာသော ညတွေမှာ ပုံပြောပြနေတဲ့ ရှားမင်း

ကြည့်နေတဲ့ ပုံနားထောင်သူကလေးရဲ့ မျက်လုံးလေးတွေဟ

ကြယ်ကလေးတွေလို တဖျပ်ဖျပ် လက်နေတတ်ခဲ့သည်။ အ မျက်လုံးလေးတွေကို တစ်ခါတစ်ခါမှာ သူ့အိပ်မက်တွေထဲ

သယ်ဆောင်သွားမိတတ်ပါသည်။

ရှားမင်းသည် သူ ခေါ်ပေးသမျှကို ကြီးကြီးစား

လိုက်ရေးပေးနေသော လေပြွေကို ငေးကြည့်ရင်း ပြုံးလည်း ဖြူ

သည်။ ကြည်လည်း ကြည်နူးမိသည်။ "လေပြေ ..."

"ရှင် ... ဦးရှား၊ ဆက်ပြောလေ ..."

"ညောင်းပြီလား ... "

"မညောင်းသေးပါဘူး-..."

"ဒါဆို ဆက်ပြောမယ်နော်"

ပုညခင်စ႒အားပ်တိုက်

"ပြောလေ ... လေပြေ ရေးနိုင်ပါတယ်"

လေပြေက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ခုံပုကလေး

ဆါ်မှာ ရေးနေခြင်းဖြစ်ပြီး ရှားမင်းကတော့ ပက်လက်ကုလားထိုင် ဆါ်မှာ ထိုင်ကာ မျက်စိမှိတ်၍ စဉ်းစားရင်း တစ်လုံးချင်း ပြတ်

ဋိတ်သားသား ခေါ်ပေးနေခဲ့သည်။ ပုံပြင် အဆုံးသတ်သွားတော့မှ ရှားမင်းက ထိုင်ရာမှ

သရင်း ...

"ကျေးစူးပဲ လေပြေ ... "

"ရပါတယ် ဦးရှားရဲ့၊ အချင်းချင်းတွေပဲ"

"ကိုယ် ဟိုဘက်လမ်းကို ကျူရှင်သင်ဖို့ သွားရမယ်၊ လေပြေ စားနှင့်လိုက်တော့၊ ဒေါ်စောကိုလည်း ခေါ်ကျွေး လိုက်ဦး၊ ညနေ အပြန်နောက်ကျမယ်၊ ထမင်းစားမစောင့်

နဲ့၊ ဟင်းက စရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက် တစ်ခွက်ပဲ ချက်ဖို့ ကျန်တာ၊ အိုးထဲမှာ ငါးခူကုလားဟင်းနဲ့ ဘူးသီးဟင်းဓါး

ိရှိတယ်၊ ယူစား ့ ့ ကြားလား"

"ဦးရှား ငါးပိချက်လေးကို လေပြေ ဆက်ချက်ထား<mark>လိုက</mark>်

မယ်လေ ... '

"အဟင်း ... ညည်းချက်ရင်တော့ စားကောင်းဦးတော့မယ်" "အံမယ် ... အထင်မသေးပါနဲ့၊ ဦးရှားချက်တာကြည့်ထားလ

လို့ လေပြေ ချက်တတ်နေပါပြီ၊ ဦးရှားက ခရမ်းချ<u>ခ</u>ွဲဆီး ငါးပိချက်ပါမှ ထမင်းစားဝင်တာ လေပြေ သိတပ္တ^{န်န}်ညနေ

ပူညခင် ⇒ာ အားစ်တိုက်

, www.

ဦးရှား- ပြီနီလာရ်ေိ စားရအောင် လေပြေ ချက်ထားဖေ ်ပြင်လျှော်မှာ ထိုင်၍**" ဖုံးမှ**ကလေး ်ပြု ႏို_{ုင်း (က}ရုံရုံးမှင်းရှာ (အိုင်ရာထွက်လာတော့ လေပြေက **ပြ** အတိုင်း 'ဦးရှား ့ တာ့တာျို့ ထု ပြွောရင်း လက်ပြသည်။ မှလုပ်ိုင္းကုိအိုနေ့သူနေ_ာအိမ်ပြန်ရောက်တော့ လေပြေ ချက် ထားပေးသည့် ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပီချက် ဟင်းခွက်လေးက သူ့ ထိ

ကြိုစောင့်နေသည်။ မာင်းက နည်းနည်း ပိုင်န်ပြီး များများ ပိုစပ်သေ

လည်း စားလိုတော် မြန်လုပါသည်။ ကြောင်းတွင် ပိုဒီလိုကြော် ျားသင်းတွင်

်ီ စားနန္နာကိုက်နေ့မှာ ေတြတာကို ကည်း မေါ်ကျေး

and the contract of the contract apply း**ြးဝိ**က ကိုင်ရှင် နှုပ်ခြံကောင်း ကြီး

ာ် နှ*ုပ*ြဲ ဆက်မျက်ထားလိုက်

ာ ကျွန်းမှာ မြောင်းမောက် စားကောင်းဦးမောက္**မယ်"** ာတင် ့ှဲ့ အထင်သောပါနဲ့၊ ဦးရှားရွက်က**ာကြည့်ထား** ်္နဲ့ လေမြေ ချက်တတ်နေပါပြီး ဦးရှားက **ခရမ်းချဉ်သီး** ငါးမိချက်ပါမှ ထမင်းစားဝင်ကာ လေမြွ <mark>သိတယ်၊ ညနေ</mark>

န်းမုန်ညှောင်းနှင့် ၈ ခု နောက်မျိုးမှာ

လေပြေသည် တန်းစီစိုက်ထားသည့် ရွိုင်ရယ် အုန်းပင့်ကြီးတွေရဲ့ နော့က်မှာရပ်ရင်း လေပြေတို့ အိမ်ဘက်ဆီ တို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေမိပါသည်။ ဖွေဖွေ အရိပ်အယောင် သို့ မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေမိပါသည်။ ဖွေဖွေ အရိပ်အယောင် ချား မြင့်ရမလာည္အလိုပေါ့ ျ ဟူးလူပေ၊ ၁၈၂၆ (၂၀) နှံျားနှင့်ငက္က ပြစ်စာ ကိုလိုင်ခြောက်လေးကို ကိုယ် လွန်းရလွန်းတာမို့ ဆပြေ ဒီလိုပဲ မကြာခဏ လာလာချောင်းကြည့်နေခဲ့မပါသည်။

ေလြေတို့ အိမ်က မြို့စွန်ကျကျက_{္ခ}အဆင့်မြင့် လုံးချင်း အိမ်ခြာဝန်းကြီး တစ်ခုထိမှာပုံေသမျိုးမှာ တို့ချပ်

^{ဆားက}ဲ့နှင့်နှင့^{ယာ} ရစ်ကြည့်နေတုန်းမှာ မိုးဖွဲ့ဖွဲ့ရွာကျလာတာမို့ ဆေပြေ ဗိတိထားသည့် မိုးကာဂျာက်င်ရဲ့ ခေါင်းစွဖိကို ထုတ်ပြီး **ခါင်းမှာ အုဝ်ဆောင်းလိုက်မိသည်**ပြီးပေး မြိုင်မွ ုပင်ရှင်း

ထိုအချိန်မှာပဲ လေပြေတို့ ခြံဝန်းတံခါးကြီး စွဲငိုးဇာ ကာ ခြံထဲမှ ကားတစ်စီး မောင်းထွက်လာလေသည်။"

ောင်းကြော် ရှိကျားဟာ **ငံဖလ်**စီးနေ့ကျကြစားမှ ဖေဖေ ခရီးဥန္တား ရင် ဂိုထောင်လဲမှာပဲျစာညှပ်တ်ထက်ဆေ့ပုံ ရှိတဲ့ ကစ္စားပင် ။ စွာ၍ ထက်

်ပုံညာမ်ာနှင့် ၈ ၈ နော မ်ာ်တို့မှက်

၁၅၀ 🖀 ပညာခင်

မြတ်သူမှာက ကားတစ်စီး သပ်သပ်ရှိတာမို့ ဖေဖေ့ကားကို 🖣

မောင်းလေ့ မရှိခဲ့ပါ။ လေပြေသည် ခြံထဲမှထွက်လာသော ကားကို ကြည့်

ရင်း ရင်တွေတုန်ကာ ငိုချင်လာသည်။

ဖေဖေ ့္ ဖေဖေ ပြန်ရောက်နေပြီလား ္ ့ ။

ဖေဖေ ့ ့ အကြောင်းစုံ ့သိပြီးပြီလား ့ ့ ။

ဖေဖေ ့္ လေပြွေကို မရှာဘူးလား ့္မ ။ ဖေဖေ ့ ့လေပြွေကို စိတ်ဆိုးနေပြီလား ့ ့ ။

ကိုယ့်ဘက်က လွန်တာတွေ ရှိခဲ့တာမို့ ဖေဖေ့တို့

လေပြေ ကြောက်နေခဲ့မိသည်။

လေပြေ ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ဖေဖေ့ကားက လေ

ရှေ့ လမ်းပေါ် ကနေ ဖြတ်မောင်းထွက်သွားလေသည်။ ကားမောင်းသွားသော ဖေဖေ့ဘေးမှာ ထက်မြတ်သွ

က ပြုံးရွှင်ရယ်မောလျက် လိုက်ပါသွားပါသည်။ ထိုမြင်ကွင်းက လေပြွေကို ရင်နှင့်သွားနှစသည်။

လေပြေ မုန်းသော မိန်းမက လေပြေ ချစ်သော ဖေဖေ့ဘေးမှာ ပျော်ရွှင်နေခွင့်ရပြီး လေပြေကတော့ ဖေဖေ့အဝေးမှာ တိမ်းရှောင် နေခဲ့ရသည်။

"အိ္္ အဟင္ဂ်္္ "

ပုည ခင်စ႒အားစ်တီက်

ထိုလေးမိုးငပးပါ 👔

ာ့ရင်းကပဲ တောက်တစ်ချက်ခေါက်ကာ ကိုယ့်ရှေ့က အုန်းပင်ကို 🚔ထောက်ဖြင့် တစ်ချက် ဆောင့်ကန်ပစ်လိုက်သည်။ လေပြေ ထိုနေရာမှ လှည့်ထွက်စဉ် ...

"မမ ... မမလေပြေလားဟင်"

ဟင် ... ဒါ အွန်စော အသံပဲ ့ဲ့ ။

လေပြေတ မိုးကာအင်္ကျီခေါင်းစွပ်ကို မျက်နှာတစ် ာာ်အုပ်အောင် ခွဲ့ချလိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ စောင်းငမ်းငမ်း လှမ်း

ြာည့်လိုက်သည်။ ဟုတ်သပ ့္ အိမ်က ကောင်မလေး အွန့်စော 🖚 ဈေးသွားဖို့ ထွက်လာဟန်တူသည်။ လက်ထဲမှာ ခြင်းတောင်း

သစ်ဖက် ထီးတစ်ဖက်နှင့်။ "မမ ့ ့ မမလေပြေ မဟုတ်လားဟင်"

"မဟုတ်ဘူး ... "

လေပြေက အသံကို တမင် ဩဩကြီး လုပ်ပြီး

ခြွလိုက်သည်။ "တူတယ်။ တူတာတော့ တော်တော် တူတယ်"

အွန်စောက နဝေတိမ်တောင်ဖြင့် ရေရွတ်သည်။ ဆာပြေက ထိုနေရာမှ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်ထွက်လာသည်။

အိမ်ရာဝန်းတံခါးဝနှင့် တော်တော်ဝေးသေးတာမို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်နေရသော လေပြေ့နောက်မှာ ခြေသံတစ် ွှ^{လု}

လေပြေသည် စိတ်တင်းထားသည့် ကြားမှပင် 🥦 ခတ်ဖတ်က ကပ်ပါလာသည်။ အွန်စောက သူ့ ခြေထောက်ဆို့တို် ခနဲ တစ်ချက် ရိုက်လျက် မျက်ရည်တွေ ကျလာသည်။ မျက်ရိည် ဆက် ပိုကြီးသည့် ဖိနပ်မျိုးကို စီးလေ့ရှိတာမို့ သူ့ ခြေသုံ့စွ[©]်သူ

ပုည ခင် • ာ အားစ်တိုက်

များထက် ပိုကျယ်သည်။ တဘတ်ဘတ် မြည်တတိသော ဆူ ခြေသံကို လေပြေက ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေသည်။

"တူတယ် ့့့တော်တော်တူတယ်၊ တော်တော် တူပါတယ် တုနယ် ့္ တယ့်နယ် ့္

အံမယ် ့ ့ ဒင်းက သီချင်းလုပ်ပြီးတောင် ဆိုလိုင သေးရဲ့။ လေပြေက စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ရယ်မောချင်လာပါသည်။

"လှမ်းလျှောက်ပုံကလည်း မမလေ့ပြေပါ့ပဲကွယ့်/ တုနှင လကုန်နွေတို့နယ်၌ ... ဒန်း တွန်တွန် ...ကျိုးက မင်းလော်စိ

ရေးလွှင်ကို လွှင့်ရသည်။ ရှိထုလည်း လက်ထဲကို မြို့သည်။

လေပြေက ခွိခနဲ ကျိတ်ရွယ်လိုက်မို့သည်။ ထို့တွေ မှာ အွန်စောက လေ့ပြေ့ရှေ့ဆို ကြိုလျှောက်လိုက်ပြီး လေပြေး

ကနေ ပိတ်ရပ်လိုက်ရင်း 📜 "ဟိုလေ 🚅 အဲ့ဒီ ခေါင်းစွပ်ကလေး ခံကာဖယ်ပြပါလာ

မမလေပြေ မဟိုတ်တာ သေချာချင်လို့

လေပြေသည် အွန်စောရဲ့ အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ဖ လည်ကျပုံကို ရိယ်လည်းရယ်ချင်၊ အိမ်က်အကြောင်းတွေလည်

်စီချင်တစ်မှုိ ခေါ်ခြီးစွပ်ကို ချွတ်ပစ်လိုက်ရှိင်း ့ ကြောင်း မြန်မာကြောင့်မြန်မာ ကြောင့်များ မြန်မာကြောင့်များ

မင္း "တင္ႏိုမေလေတြ အစစ်ကြီး၊ အမလေ ပျော်လိုက်တ ခိစ်တွက်သူကို လျှောက်နေ့ရသော ကားပြ<mark>ဲ့ဗနာဂုံ ဥဂ္ဂဂ</mark>န္တြလဟစ်

ဖစ်ချကာေလေဖြွေကို ခဲ့ပြာခက်လိုက်မွှဲပါသည်။ 🚉 🚉 📆

ψ <u>Đ è e 3 ಞ b ở ở</u>

ထိုးလေးမိုးငယ္ၿပါ 🏥 ၁၅၃

"ဟဲ့ ့့ ဟဲ့ ့့ အွန်စောရယ်၊ ဟိုမှာ ထီးလွင့်သွားပြီ၊ လိုက် ်ကောက်လိုက်ဦး"

အွန်စောက ထီးနှင့် ဆွဲခြင်းကို သွားကောက်ပြီး လေပြွေရှေ့ ပြန်ရောက်လာကာ . .

"မမလေပြေရယ် ့့ ခုမှ ပေါ် လာရသလား၊ ဘာလို့ အကြာ ကြီး ပြန်မလာဘဲနေရတာလဲ၊ အိမ်မှာ ကြီးကြီးကလည်း

့အရမ်း စိတ်ပူနေပြီ၊ မမ ထွက်သွားတာ နှစ်လတောင် ြို့နှုပြီ၊ အိမ်ကိုနေည်း အန်တီထက်တို့ အမျိုးတွေ အုပ်စီး

္နွင္တနေတြပြီ ့္ျနတ္သြီးကြီးက*ွ*ဗ္ဗမဆီ ဖုန်းဆက်တော့လည်း ြူ ဖုန်းပိတ်ထားတွယ်ဆို၊ မမ သွားမယ်ဖြောတဲ့ တောင်ကြီး

ာမှာ ဖုန်းလိုင်းမိုရဲ့သားနဲ့ ပိတ်ထားတယ်ဆို ့ု " _{ခဲ}္င^{္လ}်ဳိဗုန်းက္ ဘက်ထရီကုန်နေလို့ ဗိတ်ထားတာပါး ဒါပေမယ့် ာ္ ငါ တစ္ခ်ခါတလေ ကြီးတြီးဆီ ဖုန်းဆက်ပါတယ်၊ ဒါပေ

့ မယ့် ေါက္ အိမ်ဖုန်းကိုဆတ်ရတာဆိုတော့ ဖုန်းကို ကြီးကြီး ြ ြို့ လုံးမှကိုင်ဘဲ ထက်မြတ်သူ လာကိုင်တာနဲ့ တိုးမှာစိုးလို့

ခဏခဏ မဆက်တာ၊ ဒါနဲ့ ့ွ ဖွေဖွေက ဘယ်တုန်းက က်ကျ**ဖြန်မြောက်တာလဲ**ရန**ဲ့** ကြီးမ်းကောင်းသောမှာ

္မွာ္ေ "နှစ်ရက်လော့တ်ပဲ- ရှိရေားတယ်၊ ဦးဦးလည်း ပြန်ရောက် ေႏိွရော္မိအုန်တီထက်ကလေးမှမလေပြေက သူ ကိုိတဲ့ယိုလို

*လွေ့*န်းချမါ့ဓာယ်၊ ဘလ်လို ဴလုပ်ကြံပါတယ်ဆိုပြီး ၎ကြီး_လိ ော့ ချက်မနဲ့ တိုင်လိုက်တာ ပြောမနေပါနဲ့၊ ဦးဦးလည်း မှမိ ုံကို စိတ်တွေ အရမ်းဆိုးသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့ခြက်နေ့

လုံညာခဲ့နှင့် 🍖 🤉 အုန် တို့ က်

၁၅၄ 🖀 ပညာင်

ကျတော့ မမအတွက် စိတ်ပူလာလို့ထင်တယ်၊ ကြီးကြီးကို မမ ဘယ်သွားလဲ မေးပြီး လိပ်စာတောင်းတယ်၊ ကြီးကြီးက သူလည်း လိပ်စာ တိတိကျကျ မသိဘူးပြောတော့ ကြီးကြီး ကို ဆူတယ်၊ သမီးအပျိုရွယ်လေး ဘယ်သွားလို့သွားမှန်း မသိရကောင်းလား ဘာလားပေါ့၊ မျက်နှာလည်း မကောင်း ဘူး၊ ငိုင်ငိုင်နေတယ်"

လေပြေလည်း ငိုင်သွားမိကာ ... "အဲ့ဒီတော့ ထက်မြတ်သူက ဘာပြောသေးလဲ ... "

"မမလေပြေက အရွယ်ရောက်နေပြီတဲ့၊ ဘာမှ စိတ်ပူစရာ မရှိဘူးတဲ့၊ ပိုက်ဆံသုံးစရာကုန်ရင် ပြန်လာမှာပဲတဲ့၊ ပြန် လာရင်တော့ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမပေးပါ တဲ့၊ ဦးဦးလည်း သနားပါတယ်၊ မမအတွက် စိတ်ပူနေပုံ ရတယ်၊ ကြီးကြီးလည်း မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ နေနေရတယ်၊ ခု မမက ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ၊ အိမ်ပြန်လာတာ မဟုတ် လား၊ လာလေ ့သွားကြမယ်လေ၊ မမကိုတွေ့ရင် ကြီးကြီး

လေပြေက ငေးငိုင်ငြိမ်သက်သွားမိပါသည်။ ကိုယ့် အိမ်ကိုယ့်ရာကို ပြန်တော့ ပြန်ချင်သားပေါ့ ... ။ ဖေဖေ လေ**ငြေ** ကို ရိုက်ဆုံးမမှာလည်း ကြောက်သည်။ ဖေဖေ့ကို စိတ်လည်းနာ ပြီး သနားလည်း သနားသည်။ ကြီးကြီး မျက်နှာငယ်ရမှာလည်း

အရမ်းပျော်သွားမှာ ...

ပြီး သနားလည်း သနားသည်။ ကြီးကြွး မျက်နှာငယ်ရမှာလည်း စိုးသည်။ လေပြေ့ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်တွေ ရှုပ်ထွေးနေခဲ့ရသည်။ ရှုပ်ထွေးသည့် ခံစားချက်ပေါင်းများစွာထဲက ရှင်းလင်းသည့် ခံစား ထူးလေးပိုးပေးပါ

ogr

ခုက်တစ်ခုကတော့ ဦးရှားရဲ့ အိမ်ကလေးဆီကနေ ခွဲခွာမလာချင် သေးတာပါပဲ ... ။

ဦးရှား နောက်တီးနောက်တောက် ပြောပြဖူးတဲ့ ဖုံပြင် ထဲက ယက္ခဝတီ မင်းသမီးလေးလို စာဆိုတော်လေးကို စိမ်းစိမ်း တားကား စျန်မထားခဲ့ချင် ့ှ ။

လေပြေ ချမ်းသာပြည့်စုံစွာ နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးကို လွမ်းရသော်လည်း အဲ့ဒီအိမ်ကြီးက လေပြေ့အတွက် စိတ်ချမ်းသာ မှုတွေ ပေးနိုင်ပါတော့မလားဆိုတာကိုလည်း လေပြေ သံသယ

ဖြစ်မိသည်။ ဖေဖေဟာ လေပြေ့ကို ချစ်သော်လည်း သူ့ ဇနီးကို

မလွန်ဆန်နိုင်တာကို လေပြေ သိသည်။ လေပြေတို့ မိသားစု

ပျော်ရွှင်စွာ နေခဲ့ဖူးတဲ့ ဒီအိမ်ကြီးကို လေပြေ စွန့်ခွာမသွားချင် တာလည်း အမှန်ပင်။ ဒီအိမ်နဲ့ ဒီပိုင်ဆိုင်ခွင့်တွေကို ဖေဖေ့ဇနီးနဲ့ အမျိုးအဆွေတွေရဲ့ လက်ထဲသို့လည်း မအပ်လိုက်ချင်ပါ။ ဒါဟာ မေမေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိတဲ့ အိမ်၊ လေပြေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိတဲ့ အိမ်။ ဒီအိမ်ကနေ ရှုံးနိမ့်ထွက်ခွာသွားရတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဘယ်တော့မှ

မရောက်စေရဟု လေပြေက မာန်တင်းထားသည်။ သို့သော်လည်း

လတ်တလောမှာတော့ လေပြေဟာ ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်တဲ့ အိမ်ခန်း လေးတစ်ခြမ်းကို ငြိတွယ်နောက်ဆန်ငင်၍ နေလေသည်။

> "နော် ... မမလေပြေ၊ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါနော်" "ဟင့်အင်း ... "

"ဟင် ... မမကလည်း ...

ပုညခင် 🕶 အ ဝေါ် ကိ

ပုညခင်စ႒ ဆုပ်တိုက်

ထိုးလေးပိုးငယ္မပါ 👛 ၁၅၇

အွန်စောက အားလျော့ စိတ်ပျက်သံဖြင့် ပြော၏ လေပြေက ငေးငိုင်နေရင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း

"ငါ အခု ပြန်မလာချင်သေးဘူး၊ ကြီးကြီးကိုလည်း ငါ တွေ့ခဲ့တယ်လို့ သွားမပြောလိုက်နဲ့ဦး၊ ဖေဖေ့ကိုလည် မပြောနဲ့ ၊ ဘယ်သူ ကိုမှလည်း မပြောနဲ့၊ ငါ အခြေအအ ကြည့်ပြီး ပြန်လာသင့်တဲ့အချိန် ပြန်လာမယ်၊ ကဲ ...င သွားပြီ့'

"မမ္း နေပါဦး မူမု" ကောင်းသေး ၁၀ ကော်မိုးသေး ၁၀

အွန်စောက္က လူမ်ိုးခေါ် သော်လူည်း လေပြေွရွာ မကြည့်ဖြစ်တော့ချေ 🚅 ။ 🧢

် ^(၁) ရှိပြုပြင်သွဲ့ ပြုံေလ ကို လာသို့နှိတ္တန်တွင် လေပြေသည့် အမ်ရာဝန်းထွဲက ထွက်လာပြီး လ**်** ပြုပြုပြည်)န်ားလေးမှာ ရပ်၍ တတ္တဆီ တားဖို့ စောင့်နေမိသည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ အိမ်ရာဝန်းထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်လူဆ

ဆို ကားတစ်စီးက နောက်ပြန်ဆိုတို့၍ လျှေငြေမှရှိ ရဝီလိုက် မ်ိဳးမြို့ (၉) ခုနှင့် ၁၉၈၉ မှ မေးမေး ပါသည်။ ကားပေါက ဆင်းလာသူက ထွက်မြတ်သူရွဲ့ မိန္ဓင် ေဒါ တောင္အေးသူပင္ ့ ျပဴခုလွေသက္မွ ကို လုိခဲ့လူ န ့ လက္ခံမိစ္တင္မွာ အေါင္အေးအေးသူပင္ ့ ျပဴခုလွေသက္မွ ကို လုိခဲ့လူ န ့ လက္ခံမိစ္တင္

်ညည်းက ဒိနားကို ဘာလာလူပီတာလ ျှားအင်္ဂလူခ ်ကြီးရဲ့ \hat{q}^{a} ်အခေါ်ကြီးက်ရော \hat{p}^{a} ကိုယ့်အိမ်ကိုဗ် \hat{b}^{a} ်ပြေနံသန့

ဘယ်ကိုႏိုလ်ဘတ်ခဲ့လိုႏိုင္ငါ ႏွခင္ကခုမမ ္ႏိုင္ငံနွင့္ "ငါ့အိမ်က ဒီထဲမှာမို့လို့ ဒီကိုလာတခ်ပေါ့တဲ့ ို့ ့" **်အဒေါ်ကြီး မရက်ဘူးလ**မ္ဘား*ီဂတ်မမ* ္ကုန်လ**ံ**

်ပုံညိုနှင့် စ ၁ အု ပ် တို့ က်

်တာ္ကို**့တာ**္တူ့ိုးမႈ မောင်မြောက္ ကန္တေလးမ

"အခေါ်ကြီးသမက်က အခေါ်ကြီးထက် ကြီးတာကို အခေါ်

ကြီး" မရှက်ဘူးလားလို့ ခြေးတာလေ ့့ ဟာဟ ့့့ "

်တင် ့ုံညည်း ့ှ်ညည်း" ေ 🚉 🗅 🥫

အြန်ာပေါ် တုတ်ကျသွားပြီထင်တဲ့ယ် 🚎 " အခေါ်ကြီးကု ဆွေ့ဆွေ့ခုန်မတ်တို် ဒေါသတွေ ကြီး

"ညည်း လူကြီးကို တယ်စော်ကားပါလား၊ ဒီမှာ လေပြေ ညွှေး ့သည်း ဒီနားကို ခဏ္ဍခဏ ရှစ်သီရစ်သီ လာချောင်း -နေတာ ငါမသိဘူး မှတ်သလား၊ ခုတစ်ခေါက်ရော် အိမ်ရိပ် တောင် နင်းရဲရဲ့လွှား၊ ဒီမှာ ညည်းသို့အောင် မြှောရဦး

မွယ်၊ ညည်းအူဖေ ငါ့သူမက်ကူလေ အခု ညည်းကို အရမ်း စိတ်ဆိုးနေတယ်၊ ညည်းကို တွေ့တာ့နဲ့ ရိုက်ပြီး ဆုံးမမှာပဲ၊ ညည်း ပြန်လာရဲ လာကြည့် ... ပွဲကြီးပွဲကောင်းပွဲ၊ ခုဆို

ညည်းအဖေက ညည်းနှိပ်စက်ခဲ့တဲ့ ငါ့သမီးကို သနားလွန်း လို့ ဖူးဖူးရှတ်ထွားတာ ညှိရဲ့လား၊ ငါ့သမီးတင် မဟုတ်ဘူး၊

ငါ့ကိုပါ ဖူးဖူးမှုတ်ပြီး ငါစီးဖို့ ကားတောင် ဝယ်ပေးထား ရတာ မြင်တယ်မဟုတ်လား ... "

အဒေါ်ကြီးက ဒေါသတကြီးပြောပြီး သူ့ကားသစ် ငွ⁰် ကြီးပေါ် တက်ကာ ကားတံခါးကို ဆောင့်ပိတ်သွားလေသည့်မြိ

လေပြေသည် ဒေါ်သလည်း ထွက်၊ ဝမ်းလျှ_{စ်}းနည်း

စုညာခင်စာအစုပ်တိုက်

၁၅ဂ 🛖 ကျာခင်

ကာ မခံချင်စိတ်က ရင်ဝသို့လာဆောင့်ပြန်တာမို့ အော်ဟစ်လို့သာ ငိုပစ်ချင်လာပါသည်။

တက္ကဆီငှားပြီး ပြန်လာရင်း လေပြေ မျက်ရည်ကျ လာသည်။ ကျလာသည့် မျက်ရည်ကိုသုတ်လိုက်၊ တောက် တစ် ချက်ခေါက်လိုက်ဖြင့် လေပြေတစ်ယောက်တည်း ရင်ထဲမှာ မြှောင် ဆန်အောင် ခံစားနေရပါသည်။

အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်ခိုင်းပြီး ကားပေါ်က ဆင်းလာ တော့ အိမ်ရှေ့ ဝရန်တာလေးမှာ ထိုင်နေသော ဦးရှားက လေဖြေ

ကို လှမ်းကြည့်ရင်း ...

"လေပြေ ဘယ်ကပြန်၊ ဟင် ့ ့ မျက်ရည်တွေနဲ့ပါလာ။ ဘာဖြစ်လာလဲ ...

"အင့္ ့ အိ ့ အီး ့ ဟီးဟီး ့ '

လေပြေက ဦးရှား မေးတာကို ပြန်မဖြေဘဲ ကိုယ် အိမ်ခန်းလေးထဲသို့ ဝင်ကာ တံခါးပိတ်ပစ်လိုက်ရင်း တဟီးဟီး ငိုချလိုက်လေသည်။

"ရှားကြီး ... မင်းလျှောက်နေတာ ဘယ်နှစေါက် ရှိပြီလဲ၊ လိပ်စာဖြင့် အတိအကျ မသိဘဲနဲ့ ... ၊ လက်လျှော့လိုက်

ပါတော့ကွာ၊ ငါလျှောက်နေရတာ ညောင်းပြီကွ ... ော်ကိုက တဂျီဂျီတားနေပြီဖြစ်သော်လည်း ရှားမင်း တတော့ လက်မလျှော့ချင်သေးဘဲ အိပ်ရာဝန်းကြီးရဲ့ လမ်းတွေပေါ် မှာ ဆက်လျှောက်နေမိပါသည်။

ဇော်ကို ပြောစကားအရ လေပြေ နေတယ်လို့ ထင် ရတဲ့ ဒီအိမ်ရာဝန်းထဲကို လာရင်း လေပြေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်စုံ တစ်ရာ သိရလေမလား။ ဒါမှမဟုတ် လေပြေ ဒီကိုလာတဲ့အချိန်

🛊 တိုက်ဆိုင်ပြီး သဲလွန်စ ရလေမလားဟု မျှော်လင့်မိတာပင်။ ဟိုတစ်နေ့က အပြင်ကပြန်လာပြီး ကလေးကြီး ္ပ

တစ်ယောက်လို ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုနေတဲ့ လေပြွေပုံစံက ခုထိ ရှားမင်း

ချက်စိထဲက မထွက်နိုင်သေးပါ။

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၆၀ 🏥 ပညာခင်

ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုတာကို ဘယ်လို ချော့မေးမေး မရခဲ့ပါ။

_ ဒါ့ကြောင့်ပင် ဇော်ကို့ကို အဖော်ခေါ်ကာ ဒီအိမ်ရာ ဝန်းကြီးနားကို လာလာနေတာ ဒါပါနဲ့ဆို သုံးခေါက် ရှိပြီ ... 🕫

"ရှားကြီး ပြန်ကြရအောင်ပါကွာ၊ ငါလေ မင်းကို ပြောစြ

မိတာ မှားပါတယ်ကွာ၊ ဒီနားမှာ သူ့အိမ်ရှိတယ်လို့ သေ ချာပေါက် ပြောလို့မှမရတီာ၊ သူ့အသိ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း

အိမ်ကို ခဏစဏ လာတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ မင်း စုံစမ်းချင်ရင် ဒီလို ဘလိုင်းကြီး လျှောက်ကြည့်နေမယ့်

အစား နောက်ယောင်ခံ လိုက်ပါလား 📜 🔭

နောက်ယောင်ခံ လိုက်တယ်ဆိုတာ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာသာ ့လွယ်တာကျွ ု စာက္ဆယ်တမ်းကျတော့ ့လူတစ်ယောက် နောက်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူး။

ပြီးတော့ လေပြေက အရမ်းပါးတာ၊ ငါ နောက်ယောင်ခံ

လိုက်ရင် မသိဘဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လေပြေက သူ့ကိုယ် ရေးကိုယ်တာကို မေးတာတောင် မိကြိုက်တဲ့လူဆိုတော့ ငါ နောက်ယောင်ခံလိုက်မှန်းသာ သိရင် မိုးမီးလောင်မှာ

"မင်း ဒီလိုပဲ ဒီနားမှာ လမ်းသလားရုံနဲ့တော့ သူ့်သတင်း

ကို ရမှာမဟုတ်ဘူး ရှားကြီး၊ သူ မင်းအိမ်က ထွက်ထွက် သွားတယ်ဆိုတာ သူ့ အိမ်ကို လာတာလည်း ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့ကွ ...

ထိုးလေးပိုးပေးပါ 🐞

၁၆၁

"ဒေါ်စောကိုတော့ စာစ်ခါပြောပြဖူးတယ်တဲ့၊ သူ အပြင် သွားရင် စိတ်မပူပါနဲ့၊ သူသွားတာ သူ့အိမ်နားကိုပါတဲ့"

"သူ့အိမ်နားဆိုတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒီနေရာက သူ့အိမ်

နား ဟုတ်ချင်မှ မာုတ်မှာပေါ့ ့ု့ '

"ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်နေနိုင်တာပဲလေ ္ ့ "

"၉၉ ရာခိုင်နှုန်းက မဟုတ်နိုင်ဘူးလေကွာ၊ ဖြစ်နိုင်ချေက တစ် ရာခိုင်နှုန်းပဲ ရှိတာ"

"အဲ့ဒီ တစ် ရာခိုင်နှုန်းကို မင်းပဲ ပြောပြခဲ့တာလေ၊ မင်း ပြောတော့ လေပြေ့ကို ဒီအိမ်ရာဝန်းထဲမှာ နေတဲ့သူလို့

ထင်တယ်ဆို ့့

"အေး ... မှားပါတယ်ကွာ၊ မှားပါတယ်၊ မင်း ဒီလို လာ စုံစမ်းမယ် မထင်လို့ အာချောင်မိတာပါ"

ဇော်ကိုက ညည်းညူရင်း လမ်းဘေးက ခုတန်းလေး ာစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တာမို့ ရှားမင်းလည်း ဝင်ထိုင်လိုက်မိသည်။

င်ထဲမှာတော့ မောနေသည်။ လေပြွေ ငိုသံကလေးကို ခုထိ

ြားယောင်နေသည်။ လေပြ့အတွက် တစ်ခုခု လုပ်ပေးချင်သည်။ သူခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် ထိုင်နေမိသည်။

"ဟာ ့္ ဟိုမှာ လေပြေ ့့့်

ဖော်ကို့အသံကြောင့် သူ အလန့်တကြား ခေါင်း ဆာင်လာသည်။ ဇော်ကို ညွှန်ပြသည့်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်မိတ္တော့်

ဆါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် လျှောက်လာနေသော လေပြေ့ကို ထွေ့ခုလိုက်

ပုညခင်စ႒ အပေါ်တိုက်

ပုညခင်စ႒ဆုပ်တိုက်

၁၆၂ 🧰 ပညာသင်

ရပါသည်။ ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်၊ တီရုပ်ပွပွနှင့် ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားသော လေပြွေကို သူ ငေးကြည့်နေမိ**ဆဲ** ိုဟေ့ကောင် ့္ ငါတို့ကို သူမြင်လို့မဖြစ်ဘူးလေကွာ၊ လာ

လာ ့ႏူ ပုန်းနေမှဖြစ်မယ်"

ဇော်ကိုပြောမှ သတိဝင်လာကာ သူက မလှ**်** မကမ်းက အလှပုံဖော်ညှပ်ထားသည့် ပုဏ္ဏရိက်ပင် လုံးလုံးလေ တွေနောက်သို့ ပြေးဝင်ကွယ်နေလိုက်ရင်း လေပြေ့ကို ချောင်းကြွ နေလိုက်သည်။ သူမက ရှားမင်းတို့ ပုန်းနေသည့် ပုဏ္ဏရိက်ဝင်ရ

ကျော်ကာ ရေ့ဆက်လျှောက်သွားသည်။ ပြီးတော့ ဟိုဒီ လှည့်ပ ကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်ပြီး ရွိုင်ရယ် အုန်းပင်တန်းနောက်မှ ကွယ်၍ရပ်လိုက်သည်။

"အဟက် ့္ ဟက် ့္ သူလည်း တို့နဲ့ ဘ၀တူပဲကွ" လေပြေပုန်းကွယ်နေတာကို လှမ်းကြည့်ရင်း ော်

က မှတ်ချက်ချသည်။ လေပြေက အုန်းပင်ကြီး နောက်မှာ ကွ ရပ်ရင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ဘက်သို့ ကြည့်နေပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ လေပြေ ကြည့်နေသည့် တိုက်**ာ** တာမှာ ဦးလေးကြီးတစ်ယောက် ရပ်လာတာကို တွေ့လိုက်ရသည်

လေပြေက ထိုဦးလေးကြီးကို စိုက်ကြည့်ရင်း လ

တစ်ဖက်က မျက်လုံးကို ပွတ်လိုက်သည်။ "ငိုနေတာလား မသိဘူးကွ ...

ဇော်ကိုက ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။ သူလည်း ဇော်ကို့ လိုပဲ ထင်မိသည်။

ထိုဦးလေးကြီးက ဝရန်တာမှာ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့် တန်း၍ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေသည်။ ပြီးတော့ ဝရန်တာလက်ရန်း တို လက်ထောက်၍ လေပြေ ပုန်းနေသည့်ဘက်သို့ စိုက်ကြည့် လိုက်ပါသည်။

လေပြေက ခေါင်းပြူ၍ ချောင်းနေရာက အုန်းပင် င်စည်နောက်သို့ ဖျတ်ခနဲကပ်၍ ကွယ်နေလိုက်သည်။ ဦးလေး ကြီးကလည်း ဝရန်တာမှာ ဆက်ရပ်နေရင်း လေပြေ ပုန်းနေသည့် နေရာဆီ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေလေသည်။

အိမ်အပေါ် ထပ် ၁ရန်တာနှင့် လေပြေ ပုန်းနေသော နေရာက လူလုံးကွဲစွာ မြင်သာသော အကွာအဝေးမှာ ရှိသည်။ ရွားမင်းတို့ကလည်း လေပြွေကိုရော ထိုဦးလေးကြီးကိုပါ သေသေ ချာချာ မြင်ခွင့်ရနေသည်။ ထိုအချိန်မှာ လေပြေက အနီးအနားက မြိုင်ရယ်အုန်းပင်တွေ၊ အလှစိုက်ထားသည့် တရုတ်စံကားပင်တွေ ကို အကာအကွယ်ယူကာ ထွက်ရွာသွားခဲ့သည်။ လေပြေ ပုန်းနေရာဆီသို့ ရပ်တန့် မျှော်ကြည့်စူးစမ်း

နေပုံရသော အန်ကယ်လ်ကြီးက ရုတ်တရက် စိတ်လှုပ်ရှား ပျာယာ ခတ်သွားပုံဖြင့် ဝရန်တာမှ ချာခနဲလှည့်ထွက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ခြံဝန်းအပြင်သို့ ပြေးထွက်လာလေသည်။ လိ

လေပြေကတော့ အပြေးထွက်ခွာသွားနှင့်ပြီ ွှင့်ရှိ ခန်ကယ်လ်ကြီးသည် လေပြေ ပြေးသွားရာဘက်သို့ ဖြွေးလိုက်

ပုညခင်စေးအချစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၆၄ 🛍 ပုညဆင်

လာရင်းကပင် ရုတ်တရက် ရင်ဘတ်ကို ဖိကာ ဒူးညှှ –တ်ယိမ်းထို့ သွားလေသည်။

ရှားမင်းနှင့် ဇော်ကိုမှာ တိုင်ပင်ထားသလိုပင် ပုန် ကွယ်နေရာမှ ထွက်လျက် အန်ကယ်လ်ကြီးဆီသို့ ပြေးသွား ဖေအ

လိုက်ရင်း 👯

"အန်ကယ်လ် 🙏 ရရဲ့လား၊ ဓေါင်းမူးသွားတာလား" "ဟို ့့ ဟိုမှာ ့့ သမီး ့့ သမီးထင်တယ်၊ လိုက်မှဖြစ်မယ်

အနိကယ်လ်ကြီးက လေပြေထွက်သွားရာဘက်သွ လက်ညှိုးညွှန်ကာ ပြေးလိုက်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း မောဟိုင် လာပုံဖြင့် ဒူးညွှတ်ကျသွားပြန်သည်။ ရှားမင်းနဲ့ ဇော်ကိုက တ ဖက်တစ်ချက်စီမှ ဖမ်းဆွဲထိန်းထားရင်း ...

"အန်ကယ်လ် ့့့ အန်ကယ်လ် အနားယူမှဖြစ်မယ်" အန်ကယ်လ်ကြီးက စိတ်လျှော့လိုက်ပုံဖြင့် 🔌

ရင်ဘတ် သူဖိကာ ငြိမ်သွားသည်။

"အန်ကယ်လ် ့့ ခဏထိုင်နားပါဦး ခင်ဗျာ"

ရားမင်းနှင့် ဇော်ကိုက အန်ကယ်လ်ကြီးကို ခုံတ လေးဆီသို့ တွဲခေါ် လာခဲ့သည်။ အန်ကယ်လ်ကြီးက ထိုင်ခုံမှ ထိုင်ကာ ခဏငြိမ်သက် အမောဖြေနေသည်။ ပြီးမှ သက်ပြင်း သျှာက်သွားသည်။ ရှားမင်းက ခုံတန်းလေးပေါ်မှာ ထိုင်ကျန်ရစ်

လိုက်ရင်း ... "ကျေးဇူးပါပဲ မောင်ရင်တို့ရယ်၊ ဒါနဲ့ မောင်ရင်တို့ 🤗

ကလေးမလေးကိုတော့ မြင်လိုက်ကြတယ်မဟုတ်လား 🚅 🔍 သည်။ ဇော်ကိုက ရှားမင်းကို ကြည့်ရင်း 🚬

ထူးဟေးရိုးငဂားဂု 🕎

ວ6າ

'ဟုတ်ကဲ့၊ မြင်တော့ မြင်လိုက်ပေမယ့် သေသေချာချာ တော့ မမြင့် ...

"နောက်တစ်ခါ ပြန်တွေ့ရင် မှတ်မိဦးမလား ... "

"အသေအချာကြီး မဟုတ်ပေမယ့် မှတ်တော့ မှတ်မိမယ် ထင်ပါတယ်"

"ကျေးစူးပြူပြီး ဒီနေ့ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ သွားလာရင်း ခုန ကလေးမလေးကို တွေ့ရင် အန်ကယ့်လ်ဆီ ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားပေးပါကွယ်၊ အန်ကယ့်လ်နာမည် ဦးရဲသွေး ပါ၊ အန်ကယ့်လ် ဖုန်းနဲပါတ်က ့

ရှားမင်းက ဦးရဲသွေး ရွတ်ပြသည့် ဖုန်းနံပါတ်ကို 🖘 မှတ်ထားလိုက်သည်။

> "ကဲ ့့့အန်ကယ်လ်လည်း သွားလိုက်ဦးမယ်" ဦးရဲသွေးက ထိုင်ရာမှ ထသည်။

"ရရဲ့လား အန်ကယ်လ်၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ပို့ရမလား

ခင်ဗျ"

"ရတယ် ့ ရတယ် ့ အန်ကယ့်လ်အိမ်က နီးပါတယ်၊ ဟောဟိုက ခြံတံခါး အနီရောင်နဲ့ဟာ အန်ကယ့်လ်အိမ်ပဲ"

ဦးရဲသွေးက ့သူ့ အိမ်ဘက်ဆီသို့ စပ်ဖြည်းဖြည်း

=င်း ဦးရဲသွေးကို လှမ်းငေးနေမိသည်။ ရင်ထဲမှာ ခံစားမှုတွေ_င္တ^လ် ္ခြင့်ထွေးလျက် ဘာကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမှန်းမသိဘဲ တွေဝေ့နွေ့စီ

ပုညခင်စ႒အုစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အပ်တိုတ်

၁၆၆ 👛 ပုညခင်

"မင်း ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ရှားကြီး ့ှု " သူ မဖြေနိုင်။ သက်ပြင်းသာ ချမိသည်။

"ခုပုံအတိုင်းဆိုရင်တော့ လေပြေ အိမ်ကထွက်ပြေးနေတဲ့ သဘောပဲ၊ သူ ဘာလို့ထွက်လာတယ်ဆိုတာ မသိပေမယ့် သူ့အဖေကြီး ကြည့်ရတာတော့ သူ့သမီးအတွက် စိတ်ပူေ ပုံပဲ၊ လေပြေ မင်းအိမ်မှာ ငှားနေတာကို အကြောင်းကြာ အသိပေးလိုက်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ မိန်းကလေ အပျိုအရွယ်လေး ခုလို ရပ်ကွက်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း လာဇာတ်မြုပ်နေတာ လေပြွေအတွက်လည်း မကောင်းဘူလေ

"သူ့မှာလည်း အိမ်မှာမနေချင်တဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိပေး ပဲလေ၊ သူ မနေချင်လို့ ထွက်လာတဲ့နေရာကို ပြန်ရောင် အောင် ငါလုပ်လိုက်ရင် သူ ငါ့ကို စိတ်ဆိုးမှာပေါ့ ပြီးတော့ သူ ငါ့ကို ပြောဖူးတယ်၊ သူ့ အမေက နတ်ဖြာ မှာတဲ့၊ သူ့ အမေက ဆုံးပြီပေါ့ကွာ၊ အဖေ့အကြောင်းတေ သေချာမပြောဘူး၊ သူ့လေသံကို ခန့်မှန်းမိသလောက်တေ အဖေအပေါ် မကျေနပ်ချက် တစ်ခုခု ရှိပုံရတယ်၊ စိုင် ဆင်းရဲစရာ တစ်ခုခု ရှိလို့သာ သူထွက်လာတာ နေမှာ

တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နှင့် အဆက်မပြတ် အကြောင် ချက်တွေပေးနေသော ရှားမင်းသည် သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်ပါပါ **စို** ကြည့်နေသော ဇော်ကို့အကြည့်တွေကြောင့် စကားမဆက်နိုင်ဘဲ အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြင့် ငြိမ်သွားသည်။

"အင်း ... မင်းလည်း သံယောဇဉ် ဖြစ်နေပြီထင်ပါရဲ့ကွာ" "သံယောဇဉ် ..."

ဇော်ကိုက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ရင်း . . .

"မင်း လေပြေသွေးကို သံယော့စဉ် ဖြစ်နေပြီမဟုတ်လား" ရှားမင်းက မဖြေနိုင်ဘဲ ငိုင်သွားသည်။ သံယောစဉ်တဲ့။

ညညဆို သူမ အိပ်လို့မှပျော်ပါ့မလားလို့ တွေးတော စိုးရိမ်မိတာဟာ သံယောဇဉ်လား ့ ့ ။ နံရံကို ပုတ်လာမယ့် အသံ

တဘုတ်ဘုတ်ကို နားစွင့်နေမိတာဟာ သံယောစဉ်လား ့ ့ ။

'ဦးရှား ပုံပြောပြ' ဟု တောင်းဆိုလိုက်တိုင်း စိတ်ပါ လက်ပါ ပုံပြောပြခဲ့မိတာဟာ သံယောစဉ်လား။ ကိုယ်က ပုံပြော ရင် သူက 'အင်း' လိုက်တဲ့အခါ အဲ့ဒီ 'အင်း' သံကလေးကိုပဲ မက်မော နှစ်သက်နေမိတာဟာ သံယောစဉ်လား ... ။ တချို့သော ညတွေမှာ အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ကလေးမှာ

ပုံပြောပြဖြစ်တဲ့အခါ လက်ဟန် ခြေဟန် သံနေသံထားတွေနဲ့ ကွက်စိပ်ဟောဆရာလို မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင် ငပေါကြီးလုံးလုံး အဖြစ်ခံပြီး လေပြေ ပျော်အောင် ဖျော်ဖြေခဲ့တာဟာ သံယောဇ၌ ငွ^{တ်}

ဆိုတဲ့ အရာကြောင့်လား ... ။ ပုံပြင်ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေနေရာ မှာ ကိုယ်စားဝင်ပြီး အသံတု အမျိုးမျိုးနဲ့ ဟန်ပန်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပုံ

ပုည္ခင်စေဒအုပ်တိုက်

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

מעשי.

၁၆ဂ 🛍 ပုညခင်

ပြောပြနေတဲ့ ကိုယ့်ကို ကြည့်ရင်း သူမ အားပါးတရ ရယ်မော တိုင်း ကိုယ်ပါ ကြည်နူးပျော်ရွှင်လာရတာဟာ သံယောဧဉ်ကြောင့် လား။ ပုံနားထောင်ရင်းက အင်းသံကလေး ပျောက်သွားကာ ကွပ်ပျစ်ပေါ် မှာပဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတဲ့ သူမ မျက် နှာကလေးကို ဒေါ်စော လာမနှိုးခင်အထိ ငေးကြည့်နေခဲ့မိတာဟာ သံ့ ... ယော ... ဧ၌ ... ပဲလား။

နေ့စဉ် သူမ ကြိုက်မယ့် ဟင်းတွေကို ဖွယ်ဖွယ် ရာရာ စေတနာပါပါလေး ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးနေခဲ့မိတာကရော။ "မင်း မဖြေလည်း မင်းခံေးချက်ကို ငါ နားလည်ပါတယ်

ရှားကြီးရာ ...

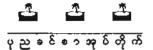
"ဘာ ့္ ဘာကို နားလည်တာလဲ"

"တစ်ခါတစ်ခါ ကာယကံရှင်တွေတောင် ဘာရယ်လို့ မေ ခွဲနိုင်တဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဘေးလူက အရင်ရိပ်မိတာမျိုး တွေ ရှိတတ်တာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လေပြေသွေးက မိဘ အုပ်ထိန်းသူရှိတဲ့ မိန်းကလေးလေ၊ သူ့မှာ ဘာတွေပဲ စိတ်

ညစ်စရာရှိရှိ သူ့မိဘရှိတဲ့ အိမ်မှာနေတာက သူ့အတွက် အလုံခြုံဆုံးပဲ မဟုတ်လား၊ သူ့အပေါ် တကယ် စေတနာ

မေတ္တာရှိရင် သူ့မိဘအရိပ်ကို ပြန်သွားဖို့ ကူညီရမှာပဲ" ဇော်ကို့ စကားဆုံးတော့ သူ အကြာကြီး ငြိမ်ထို**င်**

နေမိသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာတော့ ဗလောင်ဆူနေပါသည်။

အဲ့ဒီညက လေပြေရယ် ့ သူရယ် ့ အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်မှာ အတူထိုင်နေခဲ့သည်။ ဒေါ်စောကတော့ သု့ အိမ်ပေါ် မှာ တီဗီဖွင့်ပြီး ကိုရီးယားကား ဧာတ်လမ်းတွဲ ကြည့်

နေသည်။ ထမင်းစားပြီးခါ စမို့ လေပြေက ပျင်းရှိရိကလေး

ဖြစ်နေကာ မျက်ကြောကလေး စင်းလာပြီး ့့ "ဦးရှားရဲ့ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်ရယ်၊ မျှစ်ချဉ်နဲ့ ဝက်သား

ရယ်၊ မှိုအရည်သောက်ဟင်းရယ် စားလိုက်တာ အကြော တွေ တက်လာသလား မသိဘူး၊ အိပ်တောင် အိပ်ချင်လာ

ဟု ပြောပြီး တစ်ချက် သမ်းလိုက်သည်။ ရှားမင်း

ာ အလင်းရောင်ကို နောက်ခိုင်းထိုင်နေတာမို့ လေပြွေကို ငေး ငွ^{တ်} ကြည့်နေတာကို လေပြေ သိပုံမရပါ။ "လေပြေ ..." <u>ပု ည ခ င် စ ၁ ဆု ဝ် တို က်</u>

၁၇၀ 👛 ပညာင်

"အင်ဟင် ့ု ဦးရှား" "လေပြေ့ကို ကိုယ့် ညီမလေးလို သဘောထားပြီး ဆုံးချ စကားလေး နည်းနည်း ပြောချင်တယ်၊ လေဒပြ နားထောင်

ပေးမယ် မဟုတ်လား"

"အင် ...

လေပြေက ခေါင်းကလေးမော့ကာ စဉ်းစားသစ်

အိုက်တင်ခံနေပြီးမှ ...

"နှားထောင်စေချင်ရင် ဒီည ပုံတစ်ပုံ ပိုပြောပြရမယ်"

"ပြောပါ့မယ် ့ှု့"

"အင်း ့့ ဒါဆို ဆုံးမတော့ ့ ့ "

ချစ်စဖွယ် အမူအရာကလေး ... ။ ဒီလိုအမှုအရာလေးတွေကို နောက် မြင်ရဖို့ဆိုတာ

မသေချာတော့ပါ။

"လေပြေ့အကြောင်းကို မေးတာမကြိုက်ရင် ကိုယ် မ🚥 ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် လေပြေ့မှာ အမေ မရှိတော့ရင်တောင် အဖေတော့ ရှိဦးမယ်လို့ ကိုယ် ထင်တယ်၊ ခုလို လေ🣲

က ဒီမှာ လာနေနေတော့ လေပြေ့အဗေခမျာ ဘယ်လောင်

စိတ်ပူရာမလဲ 🙏 "ဖေဖေလား စိတ်ပူမှာ ... "

"ဒီလို မပြောရဘူး လေပြေ ...၊ လေပြေ့အဖေဟာ ဘယ် အဖေမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် လေပြွေကို စိတ်ဆင်းရဲစေတဲ့ ဆိုးသွန်

တဲ့ အဖေမျိုး ဖြစ်ရင်တောင် အဖေရှိတာဟာ အဖေ မရှိတ

ပုည ခင်စေဒအုပ်တိုက်

ထူးလေးပိုးငက္ကျ

ထက်တော့ ကောင်းသေးတာပဲ၊ ဘယ်လို မိဘမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘဆိုတာ သားသမီးအတွက် တံတိုင်းတစ်ခုပဲ၊ ခြေလက် ပြတ်နေတဲ့ မိဘဆိုရင်တောင် သားသမီးကို အကာအကွယ် လေးတစ်ခုပဲဖြစ်ဖြစ် ပေးနိုင်တာပဲ၊ ကိုယ် အဲ့ဒါလေးပဲ ပြောချင်တာပါ၊ လေပြေ့ အဖေရဲ့ အရိပ်ကို ပစ်ပယ်မထား စေချင်လို့ပါ"

လေပြေက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်သွားခဲ့ပါသည်။ ရှားမင်းကတော့ မပြည့်တပြည့် လဝန်းဖြူဖြူပေါ်မှာ တိမ်ညိုမည်း တရို့ ဖြတ်သန်းလွင့်မျောသွားတာကို ငေးမော ကြည့်နေခဲ့မိသည်။

"స్ట్ భా: ... "အင်ဟင် ့ ့ "

ရှားမင်းက ကောင်းကင်ပေါ် မော့ငေးရင်းကပဲ ပြန်

ထူးမိသည်။ "လေပြွေကို အိမ်ပြန်စေချင်သလား ့့့ "

"အင်း ...

"လေပြေက အိမ်မှာနေရတာထက် ဒီမှာနေရတာကို ပိုပျော် တယ်ဆိုရင်ကော ့့့

"အဲ့ဒီလိုဆိုရင်ကော ဦးရှားက လေပြွေကို ပြန်စေချင်ဦး္တလ

မှာပဲလား"

လေပြေ့အသံက အက်သံပါလာသည်။ သူ့နှလွှဲသ တွေပါ လိုက်အက်လာသလို ထင်မိသည်။

<u>ကို ည ခ ငိ စ ၁ အ ဝိ တို ကို ကြုံးကြီး</u>

"ဟင် ့္ ဦးရှား၊ လေပြေမေးတာ ဖြေလေ၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ကော ဦးရှားက လေပြွေကို ပြန်ခိုင်းမှာပဲလား 🙏

ကိုယ် ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ လေပြေ ့့ ။

ဒီမှာပဲ အမြဲနေလိုက်ပါတော့လို့ ပြောလိုက်ရင်

ကိုယ်ဟာ မျှမျှတတ တွေးခေါ် တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ် တော့ဘူးလေ။ ဆင်ခြင်တုံတရား မရှိတဲ့ အတ္တကြီးကြီး လူတစ် ယောက် ဖြစ်သွားတော့မှာလေ ... ။

သံယောင်ဉ်ဆိုတာ ကြိုးတစ်ချောင်းဖြစ်ခဲ့ရင် လူ တစ်ယောက်ကို ကိုယ့်အနားမှာ အမြဲနေအောင် ကိုယ်နဲ့ ပူးချည် ထားလို့ရတဲ့ ကြိုးတစ်ကြိုးအဖြစ်တော့ အသုံးမချချင်ပါဘူး ကလေး မရယ်။

"ပျော်ရာမှာ မနေရ၊ တော်ရာမှာ နေရ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကား လည်း ရှိသားပဲ လေပြေရယ်"

သူ့အခြေစကားကြောင့် လေပြေက သူ့ကိုနာကြည်း သော အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ပေါက်ပေါက်ကွဲကွဲ

အော်လိုက်သည်။ "ဦးရှား ့္ ငတုံးကြီး ့္ ငအကြီး ္ ့ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲ

တဲ့ အဘိုးကြီး

သူ လေပြေ့ကို ငေးရီရီလေးပဲ ကြည့်နေလိုက်သည်။ "တော်ပြီ ့ ့ ဦးရှားနဲ့ စကားဆက်မပြောချင်တော့ဘူး၊ အိမ်

ပေါ် တက်တော့မယ်"

လေပြေက ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်ရင်း ရှားမင်း

ကို စွေတေတေကြည့်သည်။ နှုတ်ခမ်းကလည်း စူပုပ်ထော်လန် နေပါသည်။

> "တက်ချင်ရင်လည်း တက်လေ၊ ဒီည ပုံပြောရ သက်သာ တာပေါ

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လှဆဲဆဲ လေပြေက ခြေလှမ်းတုံ့ ကာ ရှားမင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း ဆောင့်အောင့်အောင့် လေ သံဖြင့်

"ဒါဆို ဒီည ပုံမပြောတော့ဘူးလား"

"မပြောတော့ဘူး ့့့

ရှားမင်းက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောတော့မှ လေပြေက ဆောင့်ခနဲ ပြန်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ့ှု

"ဟွန့် 🚅 အံ့ရော၊ သူ့ပုံကို နားထောင်ချင်မှန်းသိလို့ ဈေး ကိုင်နေလိုက်တာ၊ တကတည်း အမြင်ကတ်ချင်စရာကောင်း လိုက်တာ၊ ကဲ ...ပုံပြောမှာဖြင့် ပြော၊ နားထောင်မယ်"

အဲ့ဒီနှောက်တော့ ရှားမင်းက ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ် စတင်ပြောပြပါသည်။ ပုံပြင်ကလေးက ပျော်စရာကောင်းသော် လည်း ရှားမင်း စိတ်ထဲမှာတော့ မပျော်ရွှင်ဘဲ မှိုင်းညို့နေပါသည်။

တိုယ့်ကိုကြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းလက်လက်လေးတွေကိုလည်း ရင်ဆိုင်မကြည့်ချင်တော့ပါ။

ခဏနေတော့ ဒေါ်စောကပုါ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ လာ့္ဂ^လ် ထိုင်သည်။ မကြာခင်မှာပဲ ပုံပြင်နားထောင်နေသော သူမက ဒေါ် မြော် ကို မှီရင်း အိပ်ပျော်နေလေသည်။

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အာ့ပ်တိုက်

၁၇၄ 🧰 ပညာခင်

ထီးလေးပိုးလေးပါ 🖀

၁၇၅

ရှားမင်းသည် အိပ်ပျော်သွားသော သူမမျက်နှာ**ကို** တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်မိပြီးမှ ဒေါ်စောကို ကြည့်မိရင်း ...

"ဒေါ်စော ကျွန်တော် အပြင်စဏ သွားလိုက်ဦးမယ်"

"ညကြီးအချိန်မတော် ဘယ်ကိုတုန်း မောင်ရှားရဲ့"

"ဒီနား ခဏပါ၊ ခဏနေရင် လေပြွေကိုနှိုးပြီး အိမ်ပေါ် ခေါ် သွားလိုက်ဦး၊ ခုမှ အိပ်သွားတာဆိုတော့ ချက်ချင်း တော့ မရှိုးလိုက်နဲ့ဦး၊ ဒီးနားမှာ ခြင်နည်းနည်းကိုက်တယ်။

ယပ်တောင်လေးနဲ့ ခြင်ယပ်ရင်း ခဏစောင့်နေပေးလိုက် ဦးနော် ဒေါ်စော္ "

"တကတည်း အမှီခံထားရတဲ့သူ့ အတွက်တော့ စိတ်မပူဘဲ အိပ်ပျော်နေတဲ့သူကိုပဲ စိတ်ပူနေ၊ ဒီမှာဖြင့် ညောင်းလို့သေ

တော့မယ်ဟာ"

"ခဏပဲဟာ ့္ ဒေါ်စောကလည်း"

"အေးပါဟယ် ့္ စိတ်ချလက်ချ ကြွတော်မူပါ" ရှားမင်းက ဒေါ်စောကို မှီကာ အိပ်ပျော်နေသော

လေပြေ့ကို လှည့်တကြည့်ကြည့်နှင့်ပင် ထွက်ခွာလာခဲ့ရသည်။ သူ့ ခြေလှမ်းတွေက ဇော်ကိုတို့အိမ်ဘက်သို့ ဦးတည်နေပါသည်။

ရှားမင်းသည် လမ်းမီးရောင် မှိန်မှိန်ကို အားကိုချိ လမ်းသွယ်ကလေးအတိုင်း လျှောက်လာနေရင်း တစ်ဝက်တစ်တူ ငွေလမင်းကို မကြာမကြာ မော့ငေးလာပါသည်။ ရင်ထဲမှာထာ တိမ်ညိုဖုံးနေသည်။

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

"ဇော်ကို၊ ဇော်ကို အိပ်ပြီလား" သူ ဇော်ကိုတို့အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး ခေါ်မိတော့ ဇော်ကို

က အိမ်ထဲမှ ထွက်လာကာ ့့့

"ဟာ ... ရှားကြီးပါလား၊ ဒီအချိန်ကြီး မလာစဖူး ... "

"ငါ့ကို မင်း ဖုန်းစဏငှားပါလား**"**

"ဪ ... အေး ... ရတယ်လေ၊ မင်း ဘယ်ကိုဆက်မှလို့

"ဦးရဲသွေးဆီ ့့့ "

ရှားမင်း အဖြေကြောင့် ဇော်ကိုက ခဏငြိမ်သွား သည်။ ပြီးမှ သက်ပြင်းချကာ အိမ်ပေါ်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်တက်ပြီး ဖုန်းယူလာပါသည်။

ဇော်ကိုက သူ့ကို ဖုန်းလှမ်းပေးရင်း <u>. . .</u>

"မင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား" "ess: ...

"မင်း အဆင်ပြေရဲ့လား ... "

"ဘာကိုလဲ ့့့ '

"မင်း စိတ်အဆင်ပြေရဲ့လားလို့ ... " .

"ပြေပါတယ်၊ ပြေရမှာပေါ့ ... "

ေဇာကိုက သူ့ပခုံးကို ဖွဖွပုတ်လိုက်ရင်း ... ပြ^{ုပ်} "ကဲ ... မင်း အေးအေးဆေးဆေး ဆက်၊ ငါ အိမ်ထွဲနော် ပြန်ဝင်လိုက်ဦးမယ်" <u>မှ ည ခ င် စ ၁ ဆု ၆ တို က်</u> များကြ

၁၇၆ 🏥 ပညာဆင်

ော်ကိုက သူ့အိမ်ကလေးထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။ သူ ဇော်ကိုတို့အိမ်ရှေ့ ပိတောက်ပင်ရိပ်က ခုံတန်းလေးမှာ ထိုင် ကာ ဖုန်းခလုတ်တွေကို နှိပ်လိုက်ပါသည်။ သူ့လက်တွေကဖြင့် တုန်ရီလို့ ... ။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောမှာ ရှားမင်းက လေပြွေအတွက် ကောက်ညှင်းပေါင်း ပူပူနွေးနွေးလေးပေါ် မှာ ပဲပြုတ်ကလေးဖြူးပြီး ငါးရံ့ခြောက်ဖုတ်လေးတွေကို ကောက်ညှင်း ပေါင်းပုံကလေး ဘေးမှာ ဝန်းရံပြင်ဆင်ပေးလိုက်ပါသည်။

အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာ ဒေါ်စော၊ လေပြေနှင့် ရှားမင်းတို့ သုံးယောက်လုံး မနက်စာ ကောက်ညှင်းပေါင်းပူပူလေး တို စားနေချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့သို့ အမည်းရောင် Selsior ကားတစ်စီး ရပ်လာပါသည်။

"eueu ... '

ကောက်ညှင်းပေါင်း ဆုပ်ကလေးကို ပဲပြုတ်နှင့်လုံး ပြီး ငါးရံ့ခြောက်လေးနှင့် တို့ယူနေသော လေပြေက တုန်လှုပ် နွာ ရေရွတ်လိုက်ရင်း ကောက်ညှင်းပေါင်းဆုပ်ကလေးကို ပန်းကန်္ ထဲသို့ ပြန်ချထားလိုက်မိပါသည်။

"ဓေမေ ... ဘယ် ... ဘယ်လိုသိ ... "

ပုညခင်စ႒အခုပ်တိုက်

<u>φ ည = ε = γ = δ = δ = δ = π</u>ην

၁၇ဂ 🏥 ပုညခင်

လေပြေ အံ့ဩ တုန်လှုပ်စွာ ရေရွတ်နေဆဲမှာပင် ဦးရဲသွေးက ရှားမင်းကို လှမ်းကြည့်ကာ တစ်ချက် ပြုံးပြလိုက်ပါ သည်။

"ဦးရား . . . '

လေပြေသည် ဒါဟာ ရှားမင်းရဲ့ သတင်းပေးမှုပဲဟု ချက်ချင်း သဘောပေါက်သွားကာ ရှားမင်းကို ဆတ်ခနဲ လှည့်

ကြည့်ရင်း ခပ်မာမာ တစ်ချက် ခေါ်လိုက်သည်။

ရှားမင်းက လေပြွေကိုမကြည့်ဘဲ ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်

နေသည်။

ဦးရဲသွေးက လေပြေ့ လက်တွေကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်

ရင်း …

"သမီး ဖေဖေနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့နော်၊ သမီး ဘာကြောင့် ဒီရီ လုပ်ရတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ နားလည်တယ်၊ သမီး ဒီရီ ဘယ်လိုရောက်လာပြီး ဘယ်လိုနေနေတယ်ဆိုတာ မောင် ရှားမင်း ပြောပြလို့ ဖေဖေ သိပြီးပါပြီ၊ အန်ကယ့်လ်သ^{နီ} လေးကို ခုလို စောင့်ရောက်ထားတဲ့အတွက် မောင်ရှားမင် ကိုလည်း အန်ကယ်လ် ကျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ်ကွယ်

လေပြေသည် နှတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ပိတ်လျက် အေးစက်တင်းမာသော မျက်ဝန်းများဖြင့် ရှားမင်းကို စိုက်ကြည့် နေသည်။

' ထို့နောက် ဦးရဲသွေး ခေါ် ရာသို့ လိုက်ပါသွားသည်

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

ထူးတေးရုံးကေး၍ 👼

ကားဆီသို့ လျှောက်သွားနေသော လေပြေဟာ

ကားထွက်ခါနီးမှာ ဦးရဲဆွေးက ရှားမင်းနှင့် ဒေါ်စော ဆို နှုတ်ဆက်နေသော်လည်း လေပြေက တင်းမာစွာ နှုတ်ဆိတ်

ကားဘီးစလိုမ့်တော့မှ ဒေါ်စောကို တစ်ချက် လှမ်း စာည့်လိုက်ရင်း

"ဒေါ်စော ့့ လေပြေ သွားမယ်"

ဟု နှုတ်ဆက်သွားသည်။ အေါ် စောက လက်တပြပြ နှင့် မျက်ရည်သိမ်းလျက် ကျန်ခဲ့သည်။

ရှားမင်းကတော့ တိတ်ဆိုတ်စွာပင်ကိုယ့်အိမ်ကလေး ဆက်ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းတက်လာပါသည်။

ကိုယ် တစ်သက်လုံး နေပျော်ခဲ့တဲ့ အိမ်ကလေးဟာ

ဆောာ့လည်း ခြောက်ကပ် တိတ်ဆိတ်၍ ကျန်ခဲ့ပါသည်။

4 4 4

中記·多をのコ 等を終め、www.burnesechlassic.com

အပိုင်း(၂)

MAN DUTT.

"မောင်ရှားရေ ့့ မောင်ရှား"

"သြော် ့့ ဒေါ် စော"

ရှားမင်းက ပက်လက်ကုလားထိုင်လေးပေါ် မှာ ထိုင်
၍ စာဖတ်နေတုန်းမှာ ဒေါ် စောက ထုံးစံအတိုင်း သူ့ ကိုလှမ်းအော်
ခေါ် ရင်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာပါသည်။
သူက ဒေါ် စောကို လှမ်းကြည့်ရင်း ပြုံးမိတော့
ဒေါ် စောက မျက်ခုံးပင့်လိုက်ရင်း ့့
"မင်းက ဘာပြုံးတာတုန်းကွယ့်"
"သြာ် ့့ ဒေါ် စော ခုထိ ခွဲမလျော့သေးတာကို သဘောကျ

လို့ပါ၊ ခုလာတာလည်း ကျွန်တော့် အိမ်တစ်ခြမ်းကို အငှား

တင်ဖို့ကိစ္စပဲ မဟုတ်လား ့ ့ " "မှန်လိုက်လေ မောင်ရှားရယ်၊ ဒေါ်စောက ပွဲစားဆိုတော့ လိ ပွဲစားအလုပ် လုပ်ရမှာပေါ့၊ မင်း အိမ်ခန်းကို အငှား<u>စွေ</u>င်

ပွဲစားအလုပ် လုပ်ရမှာပေါ့၊ မင်း အိမ်ခန်းကို အငှားစွောင် ပေးရင် ဒေါ်စောလည်း ပွဲခရမှာပေါ့" ပူ ည ခ ေ စ ၁ အ ေ တို က်

J. WWW.

၁၈၄ 👛 ဟူညခင်

ထူးတေးရှိကေးဂျ 👼

30

"ကျွန်တော် မငှားဘူးလို့ ပြောထားပြီပဲ ဒေါ် စောရယ်" "အေး ... အဲ့ဒါကိုက ပုံမှန်မဟုတ်တာပဲလေ မောင်ရှားရဲး ဟိုအရင်တုန်းကဆို တစ်လလောက် အိမ်ငှားမရှိရင်ဘဲ မင့် စီးပွားပျက်တော့မယ့်အတိုင်း ဒေါ် စောကို အိမ်ငှားတင်ပေးဖို့ ဂျိပူဂျိပူလုပ်နေတာ မဟုတ်လား၊ ခု လေပြေ ပြန်သွားတာ လေးလတောင် ရှိနေပြီ၊ လေပြေ ပြန်သွားကတည်းက မင်း ဒီအခန်းကို အငှားမတင်တော့တာဆိုတော့ မင့်စီးပွား က တော်တော် ထိနိုက်နေပြီနော် ..."

"ထိခိုက်လည်း ငတ်တော့မသွားဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ဟာကျုပ် မတင်ချင်လို့ မတင်တာကို ဇွတ်အတင်း တင်ခိုင်းမနေပါနဲ့" ဒေါ်စောက စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပုံစံဖြင့် ရှားမင်း

ရှေ့က ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"မင်း ့ လေပြေ ဒီကိုပြန်လာမယ်လို့ ထင်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော် မောင်ရား"

"സാപ്പാ 😷

"ကဲ ့့ ကဲ ့ု့ကြည့်၊ အဲ့ဒါ ရှက်သွားတဲ့ရုပ်"

"ဒေါ်စော ့ု ပြန်ဗျာ ့ ပြန်တော့၊ ဒီမှာ စာကောင်းကောင်း မဖတ်ရဘူး"

ရှားမင်းမျက်နှာက ချက်ချင်း နီရဲလာကာ ဖ**တ်** လက်စ စာအုပ်ဖြင့် မျက်နှာကိုကွယ်ကာ စာဖတ်ချင်ယောင်ဆောင် လိုက်လေသည်။

ပုည ခင်စေဒအာပ်တိုက်

အေါ်စောသည်လည်း ရှားမင်းရဲ့ ခံစားချက်ကို သိနေ သူမို့ ခေါင်းယမ်းရင်း သက်ပြင်းချမိသည်။

မောင်ရှားရဲ့ ခံစားချက်ကို ဥပေက္ခာပြုချင်တာတော့ ခဟုတ်ပေမယ့် မောင်ရှား ခုလိုကြီး စောင့်မျှော်နေတာက တဆိတ် ဆာာ့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်းသည်ဟု ထင်မိသည်။

အေါ် စောတို့ ကတော့ လက်တွေ့ ကျကျပဲ၊ လေပြေ သွေးကို သံယောဇဉ်ဖြစ်တုန်းက ဖြစ်လိုက်သည်။ လေပြေ ပြန်သွား ဆာာ့လည်း ဝမ်းနည်းပြီး ငိုရတာပါပဲ။ သို့သော်လည်း အချိန်ကြာ ထာတော့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲပေါ့။ တစ်ခါတစ်ခါ သတိရပေ မယ့် သူ့ ဘဝနဲ့ ကိုယ့်ဘဝက အဝေးကြီးမို့ ဘယ်တော့ ပြန်လာ လေဲဟု တမ်းတမနေချင်တော့ပါ။ ခုလောလောဆယ် အရေးကြီး ဘာက ကိုယ် ပွဲခရဖို့ပဲ ...။

မောင်ရှားကတော့ လေပြေ ပြန်သွားတဲ့ အချိန်က လို့ တမြေ့မြေ့ ဆွေးလျနေပုံနဲ့ သူ့ အိမ်ခန်းအလွတ်ကလေးကို အငှားမတင်ဘဲ လေပြွေကို တိတ်တခိုး စောင့်မျှော်နေခဲ့တာ ့့ ။ အဲ့ဒီအိမ်ခန်းလေးကို သူကိုယ်တိုင် သန့်ရှင်းရေး ဝင်လုပ်နေတတ် ဘာ။ တစ်ခါတစ်ခါ အဲ့ဒီအိမ်ခန်းလွတ်လေးထဲမှာ ညသွားသွား အိပ်တတ်တာ ့ ။ ဒေါ်စောက မောင်ရှားအိမ်ကို မကြာခဏ ၁င်ထွက်နေသူမို့ မောင်ရှားရဲ့ အပြုအမူနှင့် ခံစားချက်တွေကို နှိပ်မိ နားလည်နေရပါသည်။

____၊ ကောည။ လေပြေ ပြန်သွားကာစတုန်းကတော့ မောင်ရှားကွ^{ွှင်} ဒီမိခန်းလွတ်ကလေးကို သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်နေတာ မြင်တို့ဖွဲ့ပွဲ

ပုညခင်စေသနာဝ်တိုက် .

MANN

"အိမ်ငှားတင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားတာလားဟင် ့့့".

ဟု မေးရတာ အမောပါ။ နောက် တဖြည်းဖြည်းနှ မောင်ရှားဟာ ဒီအိမ်ခန်းလွတ်ကလေးမှာ ဘယ်အိမ်ငှားမှ**တင်**နို့ ဆန္ဒမရှိတာကို သိခဲ့ရတာ ့ှံ။

ခုခေတ်ကြီးမှာက အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် မရှိသူက ခပ်များ များမို့ အိမ်ငှားချင်တဲ့သူတွေက ပုံနေတာ။ မောင်ရှားရဲ့ အိမ်ခန်း လေး လွတ်နေတာကို သိတဲ့သူတွေကလည်း ပြောပေးဖို့ ဒေါ်စော ကိုပဲ အပူကပ်။ ဒေါ်စောကလည်း ပွဲခလိုချင်။ ဟင်း ... ခက်ပါ တယ်။

"ဒီမှာ မောင်ရှားရဲ့ ... မင်းလည်း ငယ်တော့တဲ့အရွယ်မောက်တာ၊ ဘယ်ကိစ္စမဆို ဖြစ်နိုင်၏ မဖြစ်နိုင်၏ စဉ်းစား တတ်မှာပါ၊ လေပြေက ခုမှ အသက် ၂၀ ကျော်အရွယ်လေး၊ ပိုက်ဆံကလည်း ချမ်းသာသေး ... ၊ ခုလောက်နို သူ့ရွယ်တူ အဖော်တွေနဲ့ ပျော်ပါးပြီး မင်းကို ဘယ်သင် ရပါတော့မလဲကွယ်၊ နပဲ သူပြန်သွားတာ လေးလလောင်း ရှိနေပြီး မင်းကို အဆက်အသွယ်လုပ်သလား၊ တစ်ေတလေ လာပြန်လည်သလား၊ ပြန်သွားတုန်းကရော မင်းကို တစ်ချက်လေး ငဲ့ကြည့်သလား၊ ဒါကို မင်းက အိုေတန်းလေး လွတ်ထားပြီး မျှော်လင့်နေတယ်ဆိုတော့ မင်းအသက်အရွယ်ကြီးနဲ့ သိပ်ရူးနှမ်းရာ ကျမနေဘူးလား၊ လင်းတွေ့ကျစမ်းပါ မောင်ရှားရယ်၊ လက်တွေ့ကျမှ ပိုက်ဆရတာကွယ့်၊ မင်း ခုနေ ငှားလိုက်ရင် ..."

ပုည္ခင်စ႒အုပ်တိုက်

"ങി്ഞു "

ရှားမင်းက လက်ထဲကို စာအုပ်ကို ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ချကာ လေသံပြတ်ပြတ်ဖြင့် ခေါ်လိုက်တော့မှ ဒေါ်စောက ဇက် ကလေးပုကာ သူ့စကားသူ ဘရိတ်အုပ်လိုက်ပါသည်။

"အေးပါ ့့ အေးပါ ့့ ဒီတစ်ခေါက်လည်း အေါ်စောပဲ အရှုံးပေးလိုက်ပါ့မယ်၊ မင်း စိတ်ပြောင်းရင်တော့ အေါ်စော

ကို ပြောပေါ့ကွယ်" ဒေါ်စောက လက်လျော့၍ ပြန်သွားချိန်မှာ ရှားမင်း

က ငေးငိုင်၍ ကျန်နေခဲ့ပါသည်။ စာအုပ်လေး ဖတ်လိုက်၊ စာလေး ရေးလိုက်၊ ကျူရှင်လေး သင်လိုက်ဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ခံစားချက်တွေ ကို အတတ်နိုင်ဆုံး မေ့ပျောက်အောင် ကြိုးစားနေရချိန်မှာ ခုလို

အေါ်စော လာလာနောက်ပြီဆို စိတ်က ချုံးချုံးကျသွားတတ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ရှားမင်းရဲ့ ဘဝဆိုတာ လေပြေ

ရောက်မလာခင်အထိတော့ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ကန်ရေပြင်တစ်ခုပါ။ လေပြေသွေး ဆိုတဲ့ ခဲလုံးလေး ကျလာတဲ့အချိန်က စပြီး ထသွားခဲ့တဲ့ ဂယက်တွေဟာ ခုထိတောင် မပျောက်ပျက်

သေးဘဲ ဂယက်ငယ်လေးတွေ ဆက်ဆက်ထနေတုန်းပါ။

သို့သော်လည်း သူ ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လို့လဲ။ သူဟာ အသက် ၃၀ နီးပါးအရွယ် သာမန် ယောက်ျားတစ်ယောက်။ ဘ၀မှာ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှပိုင်ဆိုင်ထားတာလည်း မဟုတ်မျှ ^{လို} လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ် အဖေဆုံးသွားချိန်က စလို့ သူ့ဘ၀ဟာ ဒီနှစ်ပဲ အထီးကျန်ကျန် ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ နေထိုင်လာခဲ့တို[့] ့ ။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

MAN

၁ဂဂ 🛍 ပုညခင်

လေပြေ ရောက်လာချိန်မှာတော့ သူ့ဘဝဟာ တစ်ဖန် ပြန်လည် နိုးထသက်ဝင် စိုပြေလာခဲ့ရတာ။ ခုတော့လည်း ဒုံရင်းပါပဲလေ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်လေး ချက်လိုက်၊ ကျူရှင် သင်လိုက်၊ စာရေးလိုက်နဲ့ ဘာများ ထူးထူးခြားခြား ရှိတော့လို့လဲ။ လေပြေ့ကို သံယောစဉ် ရှိပေမယ့်လည်း သံယောစဉ်ဆိုတာ ရင်မှာ ဖြစ်တည်တိုင်း မဆင်မခြင် ငြိတွယ်အပ်သော အရာမဟုတ်။ ရှားမင်းသည် သတိရတိုင်း သက်ပြင်းကိုသာ နာနာ

ချရင်း ထိုင်ရာမှထကာ တစ်ဖက် အိမ်ခန်းလေးဘက်သို့ ထွက် လာခဲ့မိသည်။ အိမ်ခန်းတံခါးလေးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး သူ နေ့တိုင်း တံမြက်စည်း ဝင်လှည်းထားသဖြင့် သန့်ရှင်းသမ်ရပ်နေသည့် အိမ် ခန်းလွတ်ကလေးကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဟာတာ တာ ခံစားချက်ကို ခံစားရပြန်သည်။

ရှားမင်းရဲ့ အိမ်ခန်းဘက်နဲ့ ခြားထားတဲ့ အထပ်သား နံရံနဲ့ ကပ်လျက်မှာတော့ ကာတွန်းရုပ်လေးတွေ ပါသည့် အနီရဲရဲ မွေ့ရာအပါးလေး၊ ခေါင်းအုံးတစ်လုံး၊ ဖက်လုံးတစ်လုံးနဲ့ စောင် ပါးကလေး တစ်ထည်က ပုံစံမပျက် ကျန်ရှိနေတုန်းပင်။

ဒီရောက်မှ ထပ်ဝယ်တဲ့ ဘယ်လိုပစ္စည်းမျိုးကိုမှ ပြန်ယူမသွားဘဲ လာတုန်းကအတိုင်း ကျောပိုးအိတ်ကလေး လွယ် ပြီး ပြန်ထွက်သွားတဲ့အတွက် လေပြေရဲ့ အသုံးအဆောင်လေးတွေ ဟာ ခြေရာလက်ရာမပျက် ကျန်ခဲ့သည်။ အိပ်ရာခေါင်းရင်းက ခေါက်စားပွဲပုလေးပေါ်မှာ မစ်ကီးမောက်စ် ကာတွန်းရုပ်လေးပါ သည့် ကော်ဖီကြွေခွက်၊ ပန်းနုရောင် ရေဘူးလှလှလေးနှင့် ဖန်ခွက်

ပုညခင်စ႒အာပ်တိုက်

ထိုးလေးမှီးလေးပါ 👛 👚

🛍 ၁၈၉

လေးတစ်လုံး။ ပြီးတော့ ကာတွန်းစာအုပ်နှင့် ဝတ္ထုစာအုပ်အဟောင်း သုံးလေးအုပ် ... ။ အိပ်ရာခြေရင်းမှာတော့ pooh ရုပ်လေးပါသည့် အိမ်နေရင်း စီးသည့် ဖိနပ်လေး တစ်ရံ ... ။ ဒါလေးတွေသာ အလွမ်းပြေ ကြည့်စရာ ကျန်နေခဲ့သည်။ ဒီပစ္စည်းလေးတွေကို မကြာခဏ ဖုန်ခါပြီး သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးနေတာမို့ ခုနေ လေပြေ ပြန်လာရင်တောင် အသင့်နေလို့ရနေသည်။ သို့သော် လာမတ်လို့ တော့ မထင်ပါဘူးလေ ... ။ ရှားမင်းက အိမ်ခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ခန်းဘက်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဒီညအဖို့ နံရံကို ပုတ်သံလိုလို ကြားပြီး လန့်နိုး မလာပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းရပါဦးမည်။

å å å

Q 20 + E + 2 + 6 of of on thirthese classic.

ထီးလေးပိုးပေးပါ 📫 ၁၅

သူ စာအိတ်ကိုဖွင့်ပြီး စာရွက်လေးကို ဆွဲထုတ်ဖြန့် ခတ်လိုက်သောအခါ လက်ရေး ညီညီဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေကို တွေ့ သိုက်ရပါသည်။

ယက္ခဝတီ မင်းသမီးလေးဟာ ဖခင်ဘုရင်ကြီး ခေါ်ဆောင်ရာကို လိုက်ပါသွားရပေမယ့်လည်း ကျန်ရစ်လေတဲ့ စာဆိုတော်လေး အကြောင်းကိုပဲ အမြဲ တွေးတော နောက်ဆန်ငင်နေလိုက်တာ တစ်ရက်မှ စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ရတယ်လို့ကို မရှိဘူးတဲ့ ့ ့ ၊ ဒါပေမယ့် စာဆိုတော်လေးအပေါ်ကို အမျက်တော်ရှနေမိတဲ့ အတွက် စာဆိုတော်လေး ရှိရာကို ပြန်မသွားဘူးလို့ပဲ အားတင်း ပြီးသာ နေရှာသတဲ့။ ဘယ်လိုပဲ အားတင်းနေပါစေ ... ပုံပြင်တွေ မကြားရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် လောကကြီးကို ငြီးငွေ့စိတ် ကုန်သလိုဖြစ်ပြီး စာဆိုတော်လေးသာ သူ့ကို လာတွေ့ရင်ဖြင့် ရွှေစိတ်တော် ကြည်လင်စွာနဲ့ ကြိုဆိုမိမှာပဲဆိုတာ သူ့ကိုယ်သူ သေချာနေသတဲ့ ့ ။ ဒါပေမယ့်လည်း စာဆိုတော်လေးက မင်းသမီးလေးရဲ့ နှန်းတော်ကို လိုက်သွားဖို့ သတ္တိမရှိခဲ့ဘူးတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ မင်း သမီးလေးဟာ စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီး သူ့ ရဲ့ စီးတော်ယာဉ်နဲ့ ခြေမြန်တော် တပ်သားကို စာဆိုတော် လေးဆီ လွှတ်ပြီး သူ့ စီးတော်ယာဉ်နဲ့ လိုက်ပါလာခဲ့ဖို့ မှာလိုက် သတဲ့။ မင်းသမီးလေး အမှာတော်ပါးတဲ့အတိုင်း စာဆိုတော်လေး လိုက်ပါလာခဲ့ရင်တော့ မင်းသမီးလေးဘက် ကြိုဆိုဖို့ အသင့် ပါပဲတဲ့။ လိုက်မလာဘူးဆိုရင်တော့ ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှ မတွေ့တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သတဲ့။ ကဲ ့ ပုံပြင်လေးကု_င္လာ တော့ ဒါပါပဲကွယ် ...ျ

္ ဒဂၢ၀က္မယ*္…....* [ပုံပြင်ရေးသားသူ – ကုလာ္ပန္တစ္(ပိမ)

ပုည ခင်စ႒ အာဝေတိုက်

* * *

ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းက အရမ်းမအေးသော်လည်း

နှင်းမှုန်လေးတွေဖြင့် မှုန်ရီနေခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းနံနက်ခင်း တစ်ခုမှာပဲ ကံဇာတ်ဆရာကြီး

က ရှားမင်းရဲ့ ကံတရားကို မျက်လှည့်ပြခဲ့ပါသည်။ သူ့အိမ်ကလေးရှေ့မှာ ကားတစ်စီး ရပ်လာတော့

သူ နည်းနည်း ရင်ခုန်သွားမိသေးသည်။ သို့သော် ကားပေါ်မှ

ဆင်းလာသူက လေပြေ့ အဖေကားကို မောင်းလာခဲ့ဖူးသော ဒ**ရိုင်** ဘာကြီး ဖြစ်သည်။

သူက အိမ်ရှေ့ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက်လေး သွား**လိုက်**

"ဦးလေး ့ ့ဘာကိစ္စရိုလို့လဲ ခင်ဗျ"

"လေပြေ ပို့ခိုင်းလိုက်တဲ့ စာလေး လာပို့တာပါကွယ်" ဒရိုင်ဘာကြီးက စာအိတ်လေး တစ်အိတ်ကို သူ့

လက်ထဲထည့်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ဆက်ရပ်နေခဲ့သည်။

ပုညခင်စ႒အာဝေတိုက်

၁၉၂ 🚍 မညာဆင်

ပုံပြင်ဖတ်ရင်း ပြုံးနေမိသော ရှားမင်းကဲ ပုံပြင်ဆ သောအခါ အသံထွက်ပြီးတော့တောင် ရယ်မောလိုက်မိသည်။ ဒရိုင်ဘာကြီး ကြည့်နေတာကို သတိရတော့မှ မျက်နှာပိုး သတ်**ရ**

"ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ်"

ဟု ပြောကာ ကားဆီသို့ မပြေးရုံတမည် ခြေလှ များဖြင့် လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

သူမျှော်လင့်တာကဲ ဆံပင်တိုတို ကောက်ကောက် ော်ခမ်း ထူထူစူစူနှင့် ရယ်စရာကောင်းသော ကလေးမလေးသာ ်သည်။ သို့သော် ... သူတွေ့လိုက်ရတာက ရွှေညိုရောင် ဆံနွယ်

ခုလေးတွေ ပခုံးနားသို့ ဖြာကျနေသော ဝံ့ကြွားလှပသော အပျို့မ ာလေး ဖြစ်သည်။

အညိုရောင်ဆိုးဆေး ဆိုးထားသည့် ဆံပင်တိုကောက် 🖘ာက်လေးဟာ လေးလအတွင်းမှာ လှပစွာ ရည်စင်းလာခဲ့သည်။

🖚းရောင်ပြန်ဆိုးကာ အဖျားကလေးတွေသာ ကွေးလိမ်နေသော 🕏 င်တွေကို သပ်ရပ်စွာ ပြန်လည်ပုံသွင်းထားပုံရသည်။ အရင်လို

😎ကလေး တက်ဥချင်စရာ ငှက်သိုက်ပုံမျိုး မဟုတ်တော့။

ဒူးဖုံးရုံကလေးပဲ ရှည်သည့် ကြက်သွေးရင့်ရောင် ာက်ပြတ်လည်ဟိုက် ကိုယ်ကျပ်ဂါဝန်ကလေးက သူတစ်ခါမှ_{ို့လု}ပ် ခြင်ဖူးသော သူမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကို တိတိကျွဏ်

ာါ်လွင်နေအောင် ဖော်ပြထားသည်။

ပုညခင်စေဒအနေစ်တိုက်

၁၉၄ 🏥 ပုညာင်

ဧည့်ခန်းအလယ်က တန်ဖိုးကြီးစွာ လှပသော အ ရောင် လည်သာ ဆိုဖာကြီးပေါ်မှာ ခြေချိပ်ထိုင်နေသဖြင့် ခြေသ

သား ဝင်းဝင်းလေးတွေသာမက ဒူးအထက်ပိုင်းအထိ ပေါ် လွင် သည်။

မျက်နှာကလေးကလည်း သူမြင်ဖူးသော မျက် ပြောင်ကလေး မဟုတ်တော့။ စုစုခဲခဲလေးဖြစ်အောင် ပုံကျကျေ ရိတ်ထားသော မျက်ခုံးမွေးအောက်က ဆေးရောင်ခြယ်သထားဆ မျက်ဝန်းအစုံက ရင်ခုန်ဖွယ်ရာ လှပသော်လည်း သူကတော့

မြင်ဖူးတဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေကိုပဲ နှမြောနေခဲ့မိသည်။

အနီရောင် ဆိုးဆေးကြောင့် လက်ညှိုးလေးနဲ့ လူ ပြီး တို့ထိချင်စရာ ဖူးရွနေသော နှုတ်ခမ်းကလေးကို တင်းတ စေ့ထားသဖြင့် မျက်နှာကလေးက တင်းမာသယောင် ထင်ရသ

ကိုယ့်ကို စောင့်ကြိုနေတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကို အတွက်တော့ လေပြေသွေး မဟုတ်သလိုပင်။

ကောင်မလေးကို တွေ့ရင် မာမာထန်ထန်လေး 🦸 ဆိုပြီး ခေါင်းကို ဂေါက်ခနဲ ခေါက်ပစ်လိုက်ဦးမည်ဟု တွေး ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပျော်ရွှင်လာခဲ့တဲ့ စိတ်တာ မဝံ့မရဲ ခေါင်းပြ

သွားရသည်။ အဖြူရောင် ဆိုဖာပေါ်က ကြက်သွေးရင့်ရေ မင်းသမီးကလေးကတော့ သူ့ကို ခပ်တည်တည် လှည့်ကြည့်

"ထိုင်ပါ ... ဦးရှား"

ဟု အဆင့်မြင့်သော လေယူလေသိမ်းဖြင့်

ပုည ခင်စေဒအနေ စီတိုက်

ထီးလေးပိုးပေးပါ 🜇 ၁၉၅

လိုက်သည်။ ဟင့်အင်း ့့့ အရင်လို ခပ်သွက်သွက်နဲ့ ထောင့်မကျိုး ဘဲ့ လေသမျိုးပဲ ကိုယ်ကြိုက်တာပါ လေပြေရယ် ့ ့ ။

သူ ... သူမရှေ့က ဆိုဖာဖြူတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် သည်။ ခြေသလုံးလေးက ကိုယ်နဲ့နီးလှသဖြင့် ခြေသလုံးကို မကြည့်

မိအောင် မျက်နှာလွှဲထားရသည်။ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ခြေသလုံး ဆါင်းများစွာကို မြင်ဖူးသော်လည်း ဒီခြေသလုံးဖြူဖြူလေးကတော့

သူ့ကို ရင်ခုန်တုန်လှုပ်စေလို့ပင်။ သူမရဲ့ ဝံ့ကြွားတောက်ပုလွန်း သော အလှတရားက သူ့ကို ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ဖြစ်စေပါသည်။ ဟင်း ... ဟင်း ... ဒါလား ... ရွှေစိတ်တော် ကြည်လင်စွာနဲ့ ကြိုဆို

နေတာ။ ပဲများပြီးတော့ ကြိုဆိုနေတာ မဟုတ်လား လေပြေသွေး။ ငါ့အိမ်ကို ဒီပုံနဲ့သာ လာကြည့် ... ငါ ညည်းကို ခေါင်းခေါက်ပြီး

ပြီ။ ခုတော့ ညည်းပုံစံက 'အချေမကြီး' ပုံ ပေါက်နေလို့ ငါ့မှာ ညည်းကို အမ်းပြီး ဘာပြောလို့ပြောရမှန်းကို မသိတော့ဘူးလေ

လေပြေသွေးရဲ့ ... ။ "ဦးရှားကို လေပြေ မေးစရာလေးရှိလို့ အခေါ် လွှတ်လိုက် ရတာပါ"

ညည်း ငါ့ကိုခေါ်ပြီး ဒီပုံစံနဲ့ ဘာတွေ လာ 'စား' ဦးမလို့လဲ လေပြေဆွေး ့ ့ ။

ရှားမင်းက စိတ်ထဲက ပြန်ပြောသော်လည်း နှုတ် ခမ်းကိုတော့ စေ့ပိတ်ထားကာ လွမ်းဆွတ်စွာ တစိမ့်စိမ့် ငေးကြွ<u>နဲ့</u> ချင်သော ကိုယ့်မျက်ဝန်းတွေကိုတော့ ဘေးသို့ ခပ်လွှဲလွှဲ_{့ တို့}ထား

ပါသည်။

ပုညခင်စ႒အစ်တိုက်

၁၉၆ 🛍 ပုည္သခင်

"လေပြေ့မှာ အခက်အခဲတစ်ခု ရှိနေလို့ အဲ့ဒီအခက်အခဲ ကို ဦးရှား ဖြေရှင်းပေးနိုင်မလားလို့ မေးချင်တာပါ၊ လေပြေ ဒီကိစ္စကို ဖေဖေ့ကိုလည်း ပြောပြပြီးပါပြီ၊ ဖေဖေကလည်း ဦးရှား ဖြေရှင်းနိုင်ရင် ဖြေရှင်းဖို့ ခွင့်ပြုထားပါတယ်" ကဲ ့ ရွှေမင်းသမီးရယ်။ လိုရင်းကိုသာ ပြောဝါ

လေ ့ ့ ။

့ ။
"လေပြေ ပုံပြင်တွေ နားမထောင်ရတာ လေးလရှိနေပြီး
ပုံပြင် နားထောင်ပြီးမှ အိပ်ပျော်နေကျဆိုတော့ ညည
ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်တာလည်း လေးလရှိပါပြီး
ဒါ့ကြောင့် လေပြေ အသက်တွေကြီးပြီး သေခါနီးအချိန်
အထိ ညတိုင်း ပုံပြောတဲ့ တာဝန်ကို ဦးရှား ယူနိုင်မလား
လေပြေ သိချင်ပါတယ် ့့့"

ရှားမင်းသည် လေပြွေ စကားကို ချက်ချင်း သဘော မပေါက်ချေ ... ။ တစ်သက်လုံး ပုံပြောရမယ်ဆိုတော့ ... ။ ညဘက် တွေလည်း ပြောရမယ်ဆိုတော့ ... ငါက သူ့အိမ်ထဲမှာ ဘယ်နေစု ကနေ ပြောရမှာလဲ ... ။ သူ့အခန်းဝမှာ စပီကာတပ်ပြီး ပြောရ မှာလား ... ။ သူတို့အခန်းအုတ်နံရဲတွေ ဒီလောက်ထူနေတာ အပြင်

က ပြောနေတာတွေကို အထဲက ကြားရပါ့မလားဟု ရှည်ရှည်**ေ** ဝေး လျှောက်တွေးရင်း ချက်ချင်း မဖြေနိုင်။ မျက်မှောင်ကြု<u>ွ</u>င်

နေရင်းကပဲ ခေါင်းတစ်ချက် ကုပ်ရသေးသည်။ သူမကတော့ ဘာ့ကြောင့်မှန်းမသိ ရှားမင်းကို ကြွည်

၍ လှစ်ခနဲ ပြုံးလိုက်ရင်း ...

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

ထူးလေးပိုးငယ္မပါ 🐷

၁၉

"ဘယ်လိုလဲ ဦးရှား၊ တာဝန်ယူပေးနိုင်မလား" "ကိုယ်က ဘယ်နားကနေ ပြောရမှာလဲ ့့့"

"လေပြွေနားကနေ ပြောရမှာပေါ့"

"လေပြေက ဘယ်နားက နားထောင်မှာလဲ" "လေပြွေ အခန်းထဲကပဲ နားထောင်မှာပေါ့"

ရှားမင်းက မျက်မှောင်တွန့်လျက် ခေါင်းငုံကာ ခဏ

ငြိမ်သွားပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ရေးတေးတေး သဘောပေါက်လာ ကာ ဆတ်ခနဲ့ ခေါင်းမော့၍ လေပြေ့ကို ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ကိုယ့်ကိုကြည့်နေတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ မျက်ဝန်းထဲ မှာ မျက်ရည်ကြည်ကလေးတွေ ဝေ့လည်နေခဲ့ကာ နှုတ်ခမ်းထောင့် ခွန်းလေးတွေက မသိမသာလေး တုန်နေသည်။ ရှားမင်းသည်

သူမနှင့် မျက်ဝန်းချင်း ငြိတွယ်ရင်း တစ်ကိုယ်လုံး ပူနွေးရှိန်းမြ လျက် မျက်ဝန်းတွေ စွတ်စိလာရာက

"အဲ့ဒီလိုဆို ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်မှဖြစ်မှာပေါ့"

ဟု တိုးတိတ်တုန်ရီစွာ ပြောသောအခါ သူမက အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် တည်တံ့နေသော မျက်နှာ သားဖြင့် ခေါင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ညိတ်လိုက်ရင်း

"ကောင်းပြီလေ ... လက်ထပ်ကြတာပေါ့"

ဟု ပြောလေသည်။

လေပြေသွေးတို့က ချစ်တာတောင် အဲ့ဒီလိုပုံစံနှ*ို့လို* ချစ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။

å å

ပုညခင်စ႒အနေစ်တိုက်

MAN

ထူးတေးဂိုးငပးပါ

"ပုံပြင်ရေးတာလည်း ရေးပေါ့ ဦးရှားရယ်၊ ဒါပေမယ့် စီးပွားရေးတစ်ခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ် မဟုတ်လား၊ ဖေဖေ့ အလုပ်တွေကို ဝင်ကူရင်း လေ့လာသင်ယူပေါ့၊ ဦးရားက ဖေဖေ့အလုပ်တွေကို နားလည်လာရင် ထက်မြတ်သူဘက် က အမျိုးတွေလည်း လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့မရတော့ဘူး ഠി"

လေပြွေမှာက သူ့မိထွေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမြဲ 🛶 တစ်မျိုးကပ်ကာ မအေးချမ်းနိုင်အောင် ရှိသည်။

လေပြေ့အဖေ ဦးရဲသွေးက သမီးကို ငဲ့ညှာလိုက် သျှာသည့်အနေဖြင့် သူ့အိမ်ပေါ်ရောက်နေသည့် ထက်မြတ်သူရဲ့ 💳 ညီမနှင့် မောင်ကို အိမ်မှာမနေစေတော့ဘဲ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း

ော်သပ် ဝယ်ပေးလိုက်သည်။

လောလောဆယ်မှာ ဦးရဲသွေး အိမ်မှာမရှိလျှင် ထက် တ်သူက တစ်ယောက်တည်း သမား ့ ့ ။ လေပြွေမှာက ရှားမင်း နေတာမို့ လေပြေက အားတွေရှိနေပုံ ရပါသည်။

"သမီးကို ကြည့်ထိန်းပေးပါ မောင်ရှားရယ်၊ သမီးက သိပ်စိတ်ကြီးတယ်၊ အန်ကယ့်လ်ဇနီးကိုလည်း အန်ကယ်လ်

ထိန်းမယ်၊ မင်းလည်း လေပြွေကို ထိန်းပေးပါကွယ် ... "

ဦးရဲသွေး စိတ်ပူတာလည်း မလွန်ပါ။ လေပြေဟာ ့ မိထွေး လမ်းလျှောက်လာရင်တောင် ခြေထိုးခံချင်တဲ့ လူမျိုး ... ။

ာ့မှာ လေပြွေနားကပ်ကာ အမြဲပဲ ဖျောင်းဖျ ချော့မော့ပေးအွန် ာါသည်။ သူ့မိထွေး ဘာလုပ်လုပ် လေပြေ့ မျက်စိထဲမှု_{တို့}အမြဲ

ပုညခင်စၥအပ်တိုက်

ရှားမင်းသည် ဦးရဲသွေး နောက်က တကောက် ကောက် လျှောက်လိုက်ရင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ညောင်းညာလာပါ သည်။

ဒီနေ့လည်း ခါတိုင်းနေ့တွေကလိုပဲ ကိုယ်ယောက္မွ နောက်က လိုက်ရင်း အလုပ်ကိစ္စတွေကို လေ့လာသင်ယူနေရတာ ပင်။ ဦးရဲသွေးမှာက ပဲဆီသန့် ထုတ်လုပ်သော စက်ရုံရှိသည်။

ကုန်ကြမ်းတွေကို ကိုယ်တိုင် ဝယ်ယူသည့် ပွဲရုံတစ်ခုလည်း ဘုရင့် နောင်မှာ ရှိသည်။ ပြီးတော့ ... ရန်ကုန်–နေပြည်တော် ပြေးဆွဲ သည့် အဝေးပြေးကားကြီးတွေလည်း ရှိသည်။

လေပြေနဲ့ လက်ထပ်ပြီးချိန်မှာ သူက လေပြွေအိမ် မှာ လိုက်နေ့ရပြီး လေပြေ့ဆန္ဒအရ သူ့ရဲ့ ကျူရှင်ပြသည့် အလု**စ်**

ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသည်။ ကျူရှင်မပြရတော့လည်း ပုံပြင်လေး တွေ ပိုရေးဖြစ်တာပေါ့ဟု တွေးရင်း ပုံပြင်ရေးဖို့ အားခဲနေတုန်း မှာ လေပြေက သူ့ကို တိုက်တွန်းလာပါသည်။

ပုညခင်စေးဒဆုပ်တိုက်

၂၀၀ 🦺 ဟည္သောင်

ထိုးလေးမိုးပေးပါ 👜

joo

ကြည့်မရ ဖြစ်နေတတ်သည်။ သူက လေပြွေကို နားချကြည့်

သည်။

"လေပြေရယ် ... သူ့ကို ဒီလောက် မုန်းနေရင်လည်း ကို တို့ သပ်သပ် ခွဲနေလိုက်မယ်လေ ... "

ဟု သပ်သပ*ို မွဲမေ*ရလူကမေးမေး ... "အို ့ ့ ခွဲမနေပါဘူး ့ ့ ဦးရှားကလည်း၊ လေပြေတို့ ဒီဆီ

ပေါ်က ဆင်းတဲ့နေ့ဟာ ထက်မြတ်သူ အမျိုးတွေ ဒီအိမ်င တက်လာမယ့် နေ့ပဲ၊ လေပြွေမေမေနဲ့ အတူနေခဲ့တဲ့ အိ

ကြီးကို သူ့လက်ထဲ အပါမခံနိုင်လို့ လေပြေ မကြည့်**ချင်း** မျက်နှာကို အောင့်အည်းကြည့်ပြီး ဒီအိမ်မှာ နေနေတာ ပြီးတော့ ဖေဖေ့ကိုလည်း သူ့လက်ထဲမှာ စိတ်ချလက်

မထားခဲ့နိုင်ပါဘူး၊ အဲ့ဒီတော့ လေပြေက ဒီအိမ်ကို ထ မထားခဲ့နိုင်ပါဘူး၊ အဲ့ဒီတော့ လေပြေက ဒီအိမ်ကို ထ မြတ်သူ အုပ်စီးမသွားအောင် ကာကွယ်မယ်၊ ဦးရှား

မေပေ့အလုပ်တွေကို ထက်မြတ်သူ အမျိုးတွေ အုပ်စီးမသူ အောင် ကာကွယ်ရမယ်၊ လေပြေတို့ တစ်ယောက်တစ်စ

တာဝန်ယူကြတာပေါ့ ... "

အဲ့ဒီလို စကားတွေ ပြောနေသော လေပြွေကို တော့တည် ငေးကြည့်နေခဲ့မိဖူးသည်။ လေပြေဟာ သူထင်သ ကလေးဆန်ဆန် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေတတ်သူမျိုး မဟုတ်တော့ငေ သေချာသည်။

ရှားမင်းဆန္ဒကတော့ ကိုယ်ချစ်သော မိန်းက ကို ကိုယ့်ဘဝထဲကိုပဲ ခေါ်ဆောင်သွားချင်တာပါ။ ကိုယ့်အိမ်က ရဲ့အလယ်မှာ ခြားထားတဲ့ အထပ်သားနံရံကို ဖြုတ်ပစ်ပြီး ခ ကျယ်ကျယ်လေးမှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေကြမည်။ သူမအတွက် ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသည်။ ကျူရှင်လခနှင့် စာမှုခ လေးတွေ ရလျှင် လေပြေ လိုချင်တာလေးတွေ ဝယ်ပေးမည်။ ဒီလိုမျိုး စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိပေမယ့် လေပြေက ကိုယ့်အိမ်ကလေးမှာ မပြည့်မစုံနဲ့ ဘယ်နေနိုင်ပါ့မလဲလေဟု စိတ်လျော့ရကာ လေပြေ တို့ အိမ်မှာပဲ လာနေလိုက်ရတော့တာ။ ယောက္ခမဖြစ်သူကလည်း ကိုယ့်ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ၊ ဂုဏ်ဒြပ်တွေကို ထည့်မတွက်ဘဲ သူ့သမီး ကလေးကို ထိန်းကြောင်း သွန်သင်ပေးမယ့်သူအဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်ကို နွေးနွေးထွေးထွေး ကြိုဆိုပေးခဲ့တာပါ။

တစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားအရ၊ ဒီလို စီးပွားရေးအလုပ်တွေကို လိုက် လေ့လာနေခဲ့ရတာ ခုဆို တစ်နှစ်နီးပါး ရှိခဲ့ပြီ ့ ့ ။ ခက်တာက ဒီအလုပ်တွေကို သူ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဉာဏ်

လေပြေ့ဆန္ဒအရ၊ ဦးရဲသွေးရဲ့ ဆန္ဒအရ၊ ယောက်ျား

ကလည်း အထုံအထိုင်း ဖြစ်သွားပြီလားမသိ။ စီးပွားရေးသဘော တရားတွေကို ခုထိ နားမလည်နိုင်သေးပါ။ လေပြေကတော့ ဒါကို မုကျေနပ်ချင် ...။ သူ့ကို မတက်ကြွဘူးဟု ပြောတတ်၏။

ကားကျပ်နေတာ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပို့နေရရင်မှုအိဖေ့ဆီ ပု ည **e င် စ ၁ အု ဝ် တို က်** ျှက်

ပုည ခင်စၥအပြဲတိုတ်

၂၀၂ 🧥 ပုညခင်

နောက်ကျမှ ပြန်ရောက်နေလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် တက္ကဆီနဲ့ ပဲ ပြန်လိုက်ပါ့မယ်"

"မဟုတ်တာကွာ၊ လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်ပါ့မယ်"

"ရပါတယ် ့့ အဖေ၊ မပို့ခိုင်းပါနဲ့"

"ကဲ ့့ ဒါဆို ရုံးကား တစ်စီးစီးကို မောင်းပို့ခိုင်းလိုက် မယ်"

"ရုံးကားတွေလည်း တစ်စီးမှ မအားပါဘူး အဖေ၊ ကျွန် တော် တက္ကဆီနဲ့ ပြန်တာ အဆင်ပြေပါတယ်"

"ဒါဆို တက္ကဆီ ၄ားလို့ရတဲ့ လမ်းမထိပ်အထိ ဦးလူမော် ကို ပို့ခိုင်းလိုက်၊ မင်းလည်း ကားမောင်းနိုင်ဖို့ ထပ်ကြိုးစား ကြည့်ပါလား မောင်ရှားရာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ မောင်းနိုင်ရင် မင်း သွားရေးလာရေးအတွက် ကားတစ်စီး သပ်သပ်ပေး ထားလို့ ရတာပေါ့"

"ကျွန်တော် မောင်းဖို့ ကြိုးစားကြည့်ပါသေးတယ် အဖေ ဒါပေမယ့် လုံးဝ အဆင်မပြေဘူး၊ စတီယာရင်ကို ကိုင် လိုက်တာနဲ့ လက်တွေတုန်ပြီး ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်လာ တာ"

"အေး ့္ အေးပါက္မွာ၊ အဲ့ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဘယ်တတ် နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကဲ ့္ သွား ့္ သွား၊ သမီး ဒီအချိန် မင်းကို မျှော်နေလောက်ပြီ"

ဦးရဲသွေးက သွားခိုင်းလိုက်တာနှင့် ရှားမင်းက မြင်း

ပုညခင်စ႒အပြိတ်ကြိ

ကိုးလေးပိုးပေးပါ

၂၀၃

^{ဆောင်း}ထဲက အလွှတ်ခံလိုက်ရသော မြင်းလို တက်ကြွစွာဖြင့် ဦးရဲသွေး ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာပါသည်။

ဦးရဲသွေး ရုံးထိုင်သည့် ကုမ္ပဏီရုံးခန်းမှာ သူ့အတွက် အခန်းတစ်ခု သီးသန့်ပေးထားပြီး နေ့စဉ်နဲ့အမျှ အဝတ်အစား သစ်သစ်လွင်လွင် ဝတ်ပြီး ထိုင်နေရတာလည်း ဝင်ုကြွေးတစ်ခု 🚬 ။ လုပ်ငန်းတွေကို ဦးရဲသွေးနှင့်အတူ လိုက်စစ်ဆေးနေရတာလည်း ာင်ုံကြွေးတစ်ခု ... ။ သို့သော် လေပြေ့ ဆန္ဒလေးကို လိုက်နာချင် ဘာမို့ သူ ဒီအလုပ်တွေအပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားနိုင်ဖို့ အတတ်နိုင် ဆုံးတော့ ကြိုးစားနေရတာပင် ့ ့ ။ တစ်ခါတလေတော့လည်း ရုံးခန်းထဲမှာ စာရင်းတွေ စစ်ဆေးရင်း ပျင်းရိလာတဲ့အခါ ကိုယ့် ဆိုတ်ထဲက ဗလာစာအုပ်လေး ထုတ်ပြီး ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်တော့ ရားမိတတ်ပါသည်။

"မောင်ရှား ့ ့ ပြန်တော့မလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ့ ဦးလူမော်၊ ကျွန်တော့်ကို လမ်းထိပ်အထိပဲ လိုက်ပို့ပေး၊ ကျွန်တော် တက္ကဆီ ငှားသွားမယ်"

"လေပြေကတော့ မိုးမီးလောင်တော့မှာပဲ၊ မင်း အဲ့ဒီလို

ကြံသလို သွားလာနေတာကို လေပြေက ကြိုက်တာမဟုတ် -ဘူး'

ဦးလူမော် စကားကြောင့် ရှားမင်းက ပြုံးရင်း ကား

🐃 ့ခန်း ဦးလူမော်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ချစ်သော ကောင်မလေးဟာ တစ်ခါတစ်ခါ အွန် ခဟုတ်တာလေးတွေကိုလည်း လိုက်ပြီး စိတ်တိုနေတ<u>ဏ</u>ွ်ဆည်။

ပုညခင်စာဒအာပ်တိုက်

၂၀၄ 👛 ပညာင်

လေပြေက ရှားမင်းကို အမြဲပဲ အင်္ကို ဘောင်းဘီ အကောင်းစား တန်ဖိုးကြီးတွေ ဝတ်စေချင်သည်။ စတိုင်လ်ကျကျ နေစေချင်သည်။ ကားကို ဖိမ်ကျကျ စီးစေချင်သည်။

အဲ့ဒီလို ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေဟာ ထက်မြတ်သူနဲ့ ညီမ အိမ်ထောင်ကျပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ပိုဆိုးလာသည်ဟုဆိုလျှင် ဘာဆိုင်လို့လဲဟု ထင်စရာရှိသည်။ ဆိုင်တော့ဆိုင်သည်။ ထက် မြတ်သူရဲ့ ညီမလေးဟာ ရုပ်ချောချော မာယာကြွယ်ကြွယ်လေး၊ သူ့ ယောက်ျားက ဟိုင်းဘော့စ် ဆိုလား။ သူ့ အစ်မဆီလာလိုက်ရင် ကားအကောင်းစားနဲ့ ... ။ လူပုကလည်း မင်းသားတစ်ပါးနှစ် စတိုင်လ်ကျနေကာ သူ့ရဲ့အောင်မြင်နေသော လုပ်ငန်း ကိုင်ငန်း တွေအကြောင်းကို လေသမြင့်မြင့်နှင့် ပြောတတ်သည်။ သူတို့ လင်မယား အိမ်လာလည်ပြီး ပြန်သွားတိုင်း လေပြေက သူ့ကို အလုပ်ကို ပိုပြီး ကြိုးစားဖို့ တဂျီဂျီ တိုက်တွန်းတတ်ပါသည်။

"မောင်ရှား ့္ ဘယ်နားမှာ ရပ်ပေးရမလဲ"

"ဟို ရှေ့မှတ်တိုင်နားမှာ ရပ်ပေး ဦးလူမော်"

"မင်း ဘတ်စ်ကားတော့ စီးမသွားနဲ့ နော်"

"အဟဲ့ ့့့ မစီးပါဘူး ဦးလှူမော်ရ"

"မင်းက သိပ်စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး"

ဦးလူမော်က ကားကို ကားမှတ်တိုင်နဲ့ မလှမ်းမကမ် မို့လိုပါသည်။ သွားသို့တွေ အသည်ကြွေ အသွားပြုနှ

မှာ ရပ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ရှားမင်းက ကားပေါ်က ဆင်းမည်ပြင် ပြီးမှ ဦးလူမော်ကို မေးဖို့သတိရကာ ...

"ဦးလူမော် သားလေး ဒီနှစ် ဘယ်နုတန်းလဲဗျ"

ပုညခင်စၥအနစ်တိုက်

ထူးတေးရိုးငဂးဂျ 🐺

"ခြောက်တန်းတက်ရမှာလေ ... "

"ကျူရှင်တွေ ဘာတွေ ယူလား"

"မယူနိုင်ပါဘူး မောင်ရာ ... "

"ဒါဆို ဒီနှစ်အတွက် စိတ်မပူနဲ့၊ ကျွန်တော် သင်ပေးမယ်"

"အဲ့ဒီလိုဆိုရင်တော့ အတိုင်းထက် အလွန်ပေါ့ကွာ" ရှားမင်းက နောက်ကားရှင်းမရှင်း ကြည့်ပြီးမှ ကား

တံခါးကို တွန်းဖွင့်ကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပါသည်။

သူက ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ရပ်ကာ တက္ကဆီ စောင့်

နေလိုက်သည်။ ညနေစောင်းချိန်မို့ တက္ကဆီတိုင်းလိုလိုမှာ ခရီးသည် ဝါနေသည်။ ၁၅ မိနစ်ကြာသည်အထိ ကားငှားလို့ မရသောအခါ

သူက ဘတ်စ်ကားကို မျက်စောင်းထိုးစ ပြုလာပါသည်။

ကိုယ်ဟာ သူဌေးသမီး ယောက်ျား၊ သူဌေးသမက်

ဆိုသော်လည်း ယောက္ခမပိုက်ဆံဟာ ကိုယ့်ပိုက်ဆံ မဟုတ်ဟု

ခံယူထားသူမို့ ပိုက်ဆံကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရွေတာတတ်တာ သူ့ အကျင့်ပင်။

လောလောဆယ်မှာ တက္ကဆီလည်း ငှားမရ၊ မှတ် တိုင်မှာ ရပ်လာသည့် ဘတ်စ်ကားတွေကိုလည်း မြင်နေရ၊ ကား

တွေက ကိုယ်တို့လမ်းထိပ်နားထိ ရောက်မှန်းလည်း သိနေတာမို့

ဘတ်စ်ကားဂိတ်ဘက်သို့ စပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်သွားပြီး_{ငှ}င်^{လို} အသင့်ရပ်လာသည့် ဘတ်စ်ကားပေါ် ပြေးတက်လိုက်ပါသူ့^{နွေရှိ}

ဘတ်စ်ကားစီးရင်း ဗိုက်ကလည်း ဆာတာအတို့ ဖြစ်

ပြညခင်စေဒအုပ်တိုက်

. .

ეინ 🛍 სგეინ

လာသည်။ ဒီညနေစာကို ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်လေးနဲ့ စားရေ ကောင်းမှာပဲဟု ဘတ်စ်ကားစီးရင်း တွေးတောလာပါသည်။ မနက်က ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက် စားချင်သည်။

အွန်စောကို ပြောမိတော့ အွန်စောက ဈေးမသွားရသေးလို့ ခရ ချဉ်သီး ကုန်နေတယ်ဟု ပြောတာကို သတိရသည်။ လမ်းထိပ်နှာ မှတ်တိုင်မှာ ကားရပ်တော့ လမ်းဘေးမှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်သ

လေးတွေ တွေ့တာမို့ အတော်ပဲဖြစ်သွားကာ ခရမ်းချဉ်သီးနှ ငရုတ်သီးစိမ်း နည်းနည်း ဝင်ဝယ်ခဲ့လိုက်ပါသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တာနှင့် သူက မီးဖိုချောင်ထဲ တန် ဝင်သွားသည်။ ဟင်းချက်နေသော အွန်စောက သူ့ကို လှမ်းကြွ

ಯು …

"ဦးရှား ့့့ ဗိုက်ဆာလာလို့လား"

"အေႏ ့ နည်းနည်းတော့ ဆာတယ်"

"ထမင်းခူးလိုက်ရမလား"

"မခူးနဲ့ဦးလေ၊ လေပြေနဲ့မှ အတူတူစားမှာပေါ့"

"အဆာပြေ စားမလားလို့ပါ"

"မစားဘူး၊ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်လေး ချက်လိုက်ဦ

မယ်"

"ကျွန်မ ချက်ပေးရမလား"

"မချက်နဲ့၊ နင်ချက်ရင် အစပ်အဟပ်မတည့်ဘူး၊ ငါစားခု တဲ့ အရသာ ငါပဲသိတယ်၊ လေပြေရော အပေါ် ထပ်မှာ လား၊ ဘာလုပ်နေလဲ"

ပုညခင်စာ အာဝ်တိုက်

ထူးတေးဂိုးကေးဂျ 👿

၂၀၇

"ဟုတ် ့္ ၊ စောစောကတော့ တီဗီကြည့်နေတာပဲ ့ ့ " ရှားမင်းက ဝယ်လာသည့် ခရမ်းချဉ်သီးထုပ်ကို

မီးဖိုချောင်ထဲက စားပွဲပေါ် မှာ တင်ထားခဲ့ပြီး အပေါ် ထပ် အိပ်ခန်း ရှိရာသို့ တက်လာခဲ့ပါသည်။ အပြင်က ပြန်လာလို့ ကိုယ့်ဇနီးလေး

ကို မြင်လိုက် တွေ့လိုက်ရရင် တော်တော် စိတ်ချမ်းမြေ့ရတာမို့ ပင်။

ရှားမင်းက စေ့ထားသော အခန်းတံခါးကို ခပ်ဖြည်း ဖြည်း တွန်းဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ကွေးကွေးလေး

အိပ်ပျော်နေသော ကောင်မလေးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ အနား မှာလည်း မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်၊ ဝတ္ထုစာအုပ်၊ ကာတွန်းစာအုပ်တွေ

ပြန့်ကျဲနေသည်။ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ lipad ကို တင်ထားပြီး နား နှစ်ဖက်မှာတော့ အီးယားဖုန်း တပ်လျက်သား။ တစ်နေ့တစ်နေ့

ဒီ i pad နဲ့ ဂိမ်းဆော့လိုက်၊ သီချင်းနားထောင်လိုက်၊ အင်တာနက် သုံးလိုက်ဖြင့် သူ့ ခမျာ နားကို မနားရရှာပါ။

"ဒီအချိန်ကြီး အိပ်နေလိုက်တာ၊ နိုးရင်တော့ ထုံထိုင်းလေး

လံနေတော့မှာပဲကွား အချိန်မတော် အိပ်တော့ ညကျ အိပ် မပျော်တော့ဘူး၊ အဲ့ဒီတော့ ဒီယောက်ျားပဲ အာပြီအောင်

ပုံပြောတော့ပေါ့ ... ဟုတ်လား ဂျစ်တူးမလေး"

ရှားမင်းက အိပ်ပျော်နေသော သူမမျက်နှာကို ပြုံးပ^{လိ} ကြည့်ကာ ချစ်စနိုးနှင့် ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း သူမ နားမှာတ<u>ုပ်</u>ထား

ညည့် အီးယားဖုန်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းလေး ဖြုတ်၊ ရင်ဘွတ်ပေါ် က

ပုည ခင်စေဒအ ပေါ်တိုက် ျ

WWW.

ထူးလာလုံးလေးဂျ 🐺

Jos

ipad ကို ယူကာ ပါဝါဝိတ်လိုက်ပြီး ခုတင်ဘေး စားပွဲလေးပေါ် လှမ်းတင်း ပြန့်ကျဲနေသည့် စာအုပ်တွေ လိုက်ကောက်စီထပ်ပြီးမှ စောင်ပါးလေးကို ယူကာ သူမကိုယ်ပေါ် မှာ ခြုံပေးလိုက်ပါသည်။ ဒီအချိန်ကြီး မအိပ်စေချင်ပေမယ့် အိပ်နေတော့လည်း မုနှိုးရက်ပြန် ပါ။ နှိုးမိပြန်ရင်လည်း သူမ ဓိတ်ဆိုးမှာ သေချာသည်။

ခုချိန်မှာ လေပြေဟာ ကိုယ့်ဇနီးလို့ ဆိုပေမယ့်လည်း သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ဆိုးတာတေတဲ့ နှမကလေးလို၊ ကိုယ် ဆုံးဓ ရမယ့် တပည့်ကလေးလို့ ထင်မိတုန်းပင်။ ဘာမဆို ယုယငဲ့ညှာ

ကာ သူမကို စိတ်ချမ်းသာအောင်လည်း ထားခဲ့ပါသည်။ ဘယ်တုန်းကမှ ဒီကလေးမလေးဟာ ကိုယ့်ဇနီးဖြစ်

လာလိမ့်မယ်လို့လည်း မတွေးခဲ့။ ချစ်ရံသက်သက် ချစ်ပြီး လွမ်းရုံ့ သက်သက် လွမ်းကာ ကိုယ့်အိမ်ကလေးဆီကို ခဏတစ်ဖြုတ် အလည်လာဖို့လောက်ပဲ မျှော်လင့်မိတာပါ။

သူမကို လက်ထပ်ယူရတာကိုက သိပ်ကို အားနာ စရာကောင်းနေပြီဟု ယူဆကာ သူမမျက်နှာညိုတိုင်း ကိုယ့်မှာ

နေစရာမရှိအောင် ခံစားရမြဲပင်။

ရှားမင်းက ခုတင်ပေါ် မှာ တင်ပျဉ်လွှဲထိုင်ကာ သူမ မျက်နှာကို ငုံ့ငေးနေပြီးမှ သူမရဲ့ နဖူးလေးကို ဖွဖွလေး ငုံ့နမ်း လိုက်မိသည်။ သူမကတော့ တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်။ အိပ်မော ကျမြံ ကျနေခဲ့ပါသည်။

အဲကွန်းဖွင့်ထားတာမို့ အခန်းထဲမှာတော့ အေးစိမ့် နေခဲ့သည်။ စောင်ပါးကလေး ခြုံပေးထားပေမယ့်လည်း သိပ်များ အေးနေမလားဟု စဉ်းစားကာ ရီမု လှမ်းယူ၊ အဲကွန်းကို လျှော့ လိုက်ပြီးမှ သူ အဝတ်အစားလဲရသည်။

လေပြေ ဆင်ထားသည့် ခြောက်သောင်းတန် ရှပ် အင်္ကြိုကို ဖွဖွလေးချွတ်သည်။ ခြောက်ထောင်တန် ရုပ်အင်္ကြိုလောက် သာ ဝတ်ခဲ့ဖူးသူမို့ ဒီလောက် တန်ဖိုးကြီးတဲ့ အင်္ကြိုကို ဝတ်ရတော့ ကျောပဲ ယားသလိုလို၊ ချေးပဲ ပေမှာစိုးသလိုလို။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီအင်္ကြို ပေရေဟောင်းနွမ်းမှာ စိုးတာနဲ့ပဲ အသွားအလာ အနေ အထိုင်ကို ဂရုစိုက်နေရသည်။ လေပြေက ...

"ဦးရှား အိမ်ကပါလာတဲ့ အင်္ကီးတွေ လုံးဝမဝတ်နဲ့တော့ နော်၊ အဲ့ဒါမျိုးအင်္ကျီက ဒီမှာဆို ဦးလူမော်ပဲ ဝတ်တာ၊ ဦးရှား အဲ့ဒီအင်္ကီးတွေ ဝတ်နေရင် အိမ်က မိထွေးတော်က ဦးရှားကို ဘယ်ဘဝက လာသလဲဆိုပြီး အထင်သေး နှိမ့်ချ နေလိမ့်မယ်၊ လေဖြေ့ ယောက်ျားအနေနဲ့ ဒီလောက်တော့ ဝတ်ရမယ်"

ဟု ခပ်တည်တည် မျက်နှာထားနှင့် ပြောလို့သာ မငြင်းရဲဘဲ ဝတ်လိုက်ရတာပင်။ ဒါတောင် လေပြေ စွတ်အတင်း ဝတ်ခိုင်းနေတဲ့ စတိုင်လ်ဘောင်းဘီတွေ၊ နက်ခ်တိုင်တွေ၊ ဘွတ် တွေ ရွတ်တွေကို မဝတ်ပါရစေနဲ့ဟု တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြော ထားလို့ ပုဆိုးလေး ဆက်ဝတ်ခွင့်ရနေတာပင် ့့္။ ခုလို အိမ်ပြန်

ရောက်ပြီး ပုဆိုးအနွမ်းလေးနဲ့ ရုပ်အင်္ကျီအဟောင်းကလေးကို လွှဲ့© ဝတ်လိုက်ရတော့မှ လူက သက်သာချောင်ချိသွားရတတ်ပါခွဲ့ခဲ့သြို့။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

၂၁၀ 👜 ဟူသင်

ရှားမင်းက အဝတ်အစားလဲပြီးတာနှင့် အခန်းတံခါး ကို ဖွဖွပြန်ပိတ်ခဲ့ပြီး မီးဖိုချောင်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူစားချင်သည့် ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက် ကို အေးအေးဆေးဆေး ချက်နေလိုက်သည်။ အွန်စောက အနားမှာ လာရပ်ကာ 👯

> "ဦးရှား ့ု့ကျွန်မ ဘာကူရဦးမလဲ" "ရတယ် ္ မကူနဲ့၊ ဒီညနေ နှင့်မမ စားဖို့ ဘာရှိလဲ"

"ငါးခူကြော်ရယ်၊ ငါးဥချက်ရယ်၊ ချဉ်ပေါင်ကြော်ရယ်

ရှိတယ်"

"ငါးခူကို ဘယ်လိုကြော်လဲ ..."

"တစ်ပိုင်းစီ မွှန်းပြီး ဆီထဲထည့်ကြော်တာပေါ့"

"အဲ့ဒီလိုကြော်ရင် လေပြေ မကြိုက်ဘူးလေ၊ ယိုးဒယား

စတိုင်လ် ငါးခုမွှကြော်လေးမှ ကြိုက်တာ ... "

"ကျွန်မ မကြော်တတ်လို့ ...

"ငါ ဟင်းချက်နည်းစာအုပ် ဝယ်ပေးထားတယ်လေ ္ပ၊ ကြောင်အိမ်ပေါ်မှာ အဆင်သင့် တင်ထားတာ မတွေ့ဘူး လား၊ ကဲ ...ပြောနေကြာတယ်၊ ငါပဲ ချက်လိုက်ပါတော့ မယ်"

ရှားမင်းက စာအုပ်သွားယူကာ သေချာဖတ်ပြီး စာအုပ်ထဲက အညွှန်းအတိုင်း လေပြွေအကြိုက် ငါးခူမွှကြော်လေး ကြော်ထားလိုက်ပါသည်။

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

ထိုးလေးမိုးငယ္ပါ 🚵

အားလုံးပြီးလို့ ဟင်းတွေကို ပန်းကန်ထဲသို့ ခပ်

ည့်နေဆဲ . .

"ဦးရှား ...ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

မီးဖိုခန်းအဝဆီမှ လေပြွေအသံကြောင့် ရှားမင်းက

သွားကာ လေပြွေကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"နိုးလာပြီလား ကလေး၊ ဒီမှာ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်လေး စားချင်လို့ ဝင်ချက်နေတာလေ၊ ကလေးဖို့လည်း ...' "အရေးမပါတာတွေ ္

လေပြေရဲ့ လေသံစပ်မာမာကြောင့် စကားမဆက်

်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

"ဦးရှားကို မီးဖိုချောင် မဝင်ဖို့ လေပြေ ဘယ်နှခါပြောရ မလဲ၊ သူများတကာ ယောက်ျားတွေ ထက်ထက်မြက်မြက် စီးပွားရှာနေချိန်မှာ ဦးရှားက ဒီမီးဖိုချောင်ကိစ္စပဲ စိတ်ဝင် စားနေတာ သိပ်စိတ်ညစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ၊ တဆိတ်ရှိ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်ပဲ ချက်နေ၊ ကြာရင် အတုံးအအ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်မယ့်အစား စာရင်းအင်း ကိစ္စတွေ လေ့လာနေပါလား"

စူပုပ်ပုပ် မျက်နှာထားနှင့် မျက်မှောင်လေးကြုတ်ကာ ြိုင်ငြင် ပြောနေပုံကလေးက ချစ်စရာကောင်းသော်လည်း ာဆပျပင်းသည်။ ခုနောက်ပိုင်းမှာ ဒီလိုစကား မျိုးတွေ မကြာခဏ ကြားကြားနေရပြီး ကြားတိုင်းလည့်ဖွဲ့ ခိတ်မှာ အားငယ်နာကျင်ရသည်။

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

၂၁၂ 🧰 ဟုညခင်

ထီးလေးပိုးပေးပါ 👛

pq

"အလုပ်ကိစ္စတွေက တစ်နေ့လုံး လေ့လာပြီးပြီလေ ကလေ ရဲ့၊ ညနေစာစားဖို့ ကိုယ်ကြိုက်တာလေး ကိုယ့်ဘာသာ ဝင်ချက်ရင်း လေပြေ့ဖို့ ငါးခူမွှကြော်လေး လုပ်ပေးနေတာ လေပြေ ဗိုက်ဆာပြီလား၊ စားမယ်ဆို ထမင်းပွဲပြင်လိုက် မယ်လေ …"

"အွန်စော ပြင်လိမ့်မယ်၊ ဒါ သူ့အလုပ်၊ ဦးရှား မီးဖိုချောင် ထဲက ထွက်ခဲ့၊ နေပါဦး ...မနက်က အွန်စော ပြောနေတာ တော့ ခရမ်းချဉ်သီး ကုန်နေတာဆို၊ ခု ခရမ်းချဉ်သီးက အွန်စော် သွားဝယ်ပေးတာလား" "గ్గిట్ ంటేయిలా ..."

"ဘုရားရေ ... ဦးရှားက ဘယ်လိုဝယ်လာတာလဲ့" "လမ်းထိပ် ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်နားမှာ ဟင်းသီးဟင်းရွင်

သည်လေးတွေ တွေ့လို့ ဝင်ဝယ်လာတာလေ" "အိမ်ရှေ့မှာ ကားလည်း မတွေ့ပါလား၊ ဦးရှား ဘာနဲ့ဖြ

ഗാഗാസ്"

"ဘတ်စ် ့့အဲ ့ ့ဟိုဟာ ..." "ဟင် ့့့ဒီဘတ်စ်ကားကို စီးပြန်ပြီလား"

"မ ့္မမစီးပါဘူး"

"ဘာမစီးရမလဲ၊ လိမ်ဖို့ ကြိုးစားမနေနဲ့ ဦးရှား၊ ဖေဖေ

ဦးရှားကို ကားပေးမသုံးလို့လား ...

ပြောပါတယ်၊ ကိုယ်က အားနာလို့ ကိုယ့်ဘာသာ ကားမှာ မိုခန်းဝမှာ ရပ်လာကာ ...

ပြန်မယ်လုပ်ပြီးမှ ဘတ်စ်ကားတွေ အဆင်သင့် ရပ်လာတာ

"ဦးရှားကြောင့် လေပြေ သိပ်စိတ်ညစ်တယ် သိလား၊ လေပြွေ့ ယောက်ျားက ဘတ်စ်ကားတိုးစီးလာပြီး လမ်းဘေး မှာ ဈေးဝယ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးထုပ်ကလေး ကိုင်ပြီး ပြန်လာ တာကိုသာ ထက်မြတ်သူရဲ့ ညီမ မြင်ရင် ဘယ်လောက် အထင်သေး ကဲ့ရဲ့လိုက်မလဲ ့ု့၊ သူက အစကတည်းက လင်ချင်းပြိုင်ချင်နေတာ ့ ့ လေပြေက ရပ်ကွက်ထဲက အညတရ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တော်ကောက်လာပါ ့ တယ်ဆိုပြီး ကွယ်ရာမှာ အတင်းတုတ်ချင်နေတာ၊ သူက တော့ ပြောအားရှိတာပေါ့ ၊ သူ့ယောက်ျားက သူဌေးကိုး၊ ပညာတတ် အင်ဂျင်နီယာကိုး၊ လေပြေ့မှာတော့ ဦးရှား ကြောင့် အမြဲမျက်နှာငယ်ရတယ်၊ အရင်တုန်းက ဦးရှားဘာ သာ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဘယ်လိုနေခဲ့နေခဲ့ လေပြေ့ယောက်ျား ဖြစ် လာရင် လေပြွေ အဆင့်အတန်းနဲ့ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်အောင် နေဦးပေါ့၊ တကယ်ပါပဲ ့ ့ဒီလူကြီးကို ဒီလိုမှန်း

"ဟဲ့ ...လေပြေ ... "

မသိလို့ ယူမိတာပါ ..."

ရှားမင်းက လေပြွေကို အံ့သြ နာကျင်စွာ ငေးကြည့် င္းကုိ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဖေက သူ့ကားနဲ့ ပြန်ပို့အေ ခင်း ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်အောင် ဆွံ့အနေချိန်မှာ ကြီးကြီးကွာ

ပုညခင်စ႒အချစ်တိုက်

၂၁၄ 👛 ပညာဆင်

"ညည်း တော်တော်လွန်ပါလား လေပြေ၊ ကိုယ့်ယောက် ကို ဘယ်လိုစကားမျိုးတွေ ပြောနေတာလဲ၊ ဒါ ညည်း လို့ ယူထားတဲ့ ယောက်ျားလေ ...၊ ညည်းပဲ လွန် ဆွေးလှပါချည်ရဲ့ ဆိုပြီး အခေါ် လွှတ်လိုက်တဲ့ ယောက် လေ၊ ညည်းထင်ရာစိုင်းပြီး ထွက်သွားတုန်းက ကောင်းမွန်မွန် စောင့်ရှောက်ပြီး အုပ်ထိန်းသူနဲ့ ဆက်အ ပေးခဲ့တဲ့ ယောက်ျားလေ၊ ညည်းထက်လည်း အသက်အ ပြေး ကြီးတယ်၊ ညည်း ဒီလိုမပြစ်မှားနဲ့၊ ညည်း က မဟုတ်တော့ဘူး၊ အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်နေပြီ၊ အသိတ ရှိစမ်းပါ၊ မောင်ရှားရယ် ကြီးကြီး တောင်းပန်ပါတယ် ဒီကောင်မလေးကိုက ဆိုးတာပါ ..."

"သူ မကျေနပ်တာလေးတွေရှိလို့ ပြောတာ ပြောပါ ကြီးကြီးရယ်၊ ကလေးက စိတ်ရင်းကလေး ကောင် တယ်၊ ကျွန်တော့်ကို တမင် နစ်နာအောင် ပြောရှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"အေး ့မင်းကလည်း မင်းပဲ၊ ကလေး ကလေးနဲ့ အရာ ခွင့်လွှတ်သည်းခံနေတော့ ဒီကောင်မလေးက မင်းခေါင်

အီးတက်မပါရင်တောင် ကံကောင်း ... " . "စွဲ "

ကြီးကြီးရဲ့ ပြောင်မြောက်လှစွာသော ဥပမာဏြ အွန်စောက ခွိခနဲ ကျိတ်ရယ်လိုက်သည်။ လေပြေက အွန်စော မျက်စောင်းထိုးကာ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားပါသည်။

ပုညခင်စ႒အချစ်တိုက်

ကိုင္တေလးမ်ိဳးငယ္။

ရှားမင်းကတော့ လေပြေ ခုလို ပြောင်းလဲသွားတာ ကို မယုံနိုင်လွန်းလို့ ငိုင်တွေ ငြိမ်သက် ကျန်ခဲ့ရသည်။ ကိုယ်ချစ်ခဲ့တာ ကလေးဆန်ဆန် ဆိုးနွဲ့တတ်ပေ မယ့် ကာလာတွေ မရှိတဲ့ အဖြူထည်လေး လေပြေသွေးပါ ့ှု။ ခုတော့ ...

လေပြေရယ် ...

Q 20 + E · 2 sq δ of of of other

သူ လေပြေ့ဆီ လျှောက်သွားပြီး လေပြေ့ရှေ့မှာ ရပ်သည်အထိ လေပြေက သူ့ကို မော့မကြည့်ဘဲ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေခဲ့သည်။

သူ အသာအယာ သက်ပြင်းချရင်း ဒန်းရဲ့ တစ်ဖက် စွန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ လေပြေက စကားမဆို။ သူလည်း စကားမဆိုဘဲ ငြိမ်သက်ရင်း အမှောင်ကောင်းကင်ဆီ အဓိပ္ပာယ် မဲ့ ငေးမျှော်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ခဏကြာမှ သူက တိုးဖွစွာ ပြောမိသည်။,

"ကိုယ် ့့တောင်းပန်ပါတယ်"

သူမက သူ့ကို လှည့်မကြည့်။ သူ့လိုပင် အမှောင် ကောင်းကင်ဆီ မော့ကြည့်နေရင်းက ့့့

"ဦးရှား မှားတယ်လို့ ဝန်ခံတဲ့ သဘောလား ့့ " "မှန်သည်ဖြစ်စေ ့ှမှားသည်ဖြစ်စေ ကိုယ့်ဘက်ကပဲ အမြဲ

တောင်းပန်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကလေးက ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူမို့လို့ပါ"

"ကိုယ် အရမ်း နှမြောမိတာတော့ အမှန်ပဲ"

"ဘာကိုလဲ ့့"

"ကိုယ်တို့အိမ်ကလေးမှာ နေခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေကိုပါ ့ှ၊ ပြီးတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေတတ်ထွဲ့ပ လေပြေသွေးဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကို လွမ်းမိတာလွှာ်း အမန်ပဲ"

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

အမှန်ပဲ"

ညသည် ခဲပုပ်ရောင် ကာလာရင့်ရင့်ဖြင့် လရောင် မလင်းသော ကောင်းကင်ကို နောက်ခံပြုကာ မှုန်မှိုင်းမှောင်ရီနေခဲ့ သည်။

ခြံထဲက မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းကတော့ အလှဆင် 💺 တိုင်ကလေးတွေကြောင့် စိမ်းမြမြလေး လင်းနေခဲ့သည်။ မြက်ခင်းစိမ်းရဲ့ အဆုံးက အဖြူရောင် ဒန်းလေးပေ

မှာတော့ လေပြေက ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေခဲ့သည်။

ကြီးကြီးဆူတာ ခံလိုက်ရပြီးကတည်းက ခြံထဲဆင် သွားခဲ့တဲ့ သူမဟာ ညမိုးချုပ်သည်အထိ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်မလာ သေးပါ။ ထမင်းလာစားဖို့ အွန်စော သွားခေါ် သော်လည်း ပြ

လိုက်မလာ။ သူမ မစားတော့ ကိုယ်လည်း စားမဝင်။ ရှားမင်းက အိမ်အပေါ် ထပ် ဝရန်တာလေးက

ခြံထဲမှာထိုင်နေသော သူမကို ငေးကြည့်နေရာမှ အိမ်အောက်ထ သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။

ပုညခင်စ႒အခုပ်တိုက်

"ဦးရှားက လေပြွေကို ပေါတောတော စရိက်မျိုးနဲ့ပဲ အခြ မြင်ချင်တာလား၊ ဟင့်အင်း ့့အဲ့ဒီစရိုက်က အခိုက်အတ ပါ၊ ဦးရှားရဲ့ အိမ်ကနေ ပြန်လာတဲ့အချိန်ကစပြီး အဲဒီဇီ ပုံစံ လေပြေသွေးဟာ မရှိတော့ဘူး၊ အခု လေပြေသွေးက ထက်မြက်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အစွမ်းအစ အေ အာဝါသအောက်မှာ လုံခြုံရှင်တဲ့ လေပြေသွေး၊ ယောက်ချ တွေချင်း ယှဉ်ရင် ကိုယ့်ယောက်ျားက သာချင်တဲ့ လေခြေ သွေးပဲ၊ ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် မျက်နှာငယ် ခေါင်းငုံ့နေရတဲ့သူ မဖြစ်ချင်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ လေခြေ

နေမယ်၊ ဦးရှားလည်း လေပြွေလို နေရမယ်" "ကောင်းပါပြီ ကလေးရယ်၊ ကိုယ်ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ကလေး မျက်နှာမငယ်စေရပါဘူး၊ ကလေးမကြိုက်တဲ့ အမူအကျင့် မျိုးလည်း မလုပ်တော့ပါဘူး"

ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ့်အဆင့်အတန်းနဲ့ လိုက်ဖက်ညီအောင်

"ယုံရမှာလား ...

လေပြေ့ အသံကလေးက ဆိုးနွဲ့သည့် လေသံမို ပြန်ဖြစ်လာတာမို့ ရှားမင်းက စိတ်ပေါ့ပါးစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက် ရင်း …

"စိတ်ချ လက်ချ ယုံလိုက်ပါ" "နောက်ကို ဘတ်စ်ကား တိုးမစီးရဘူး"

"စိတ်ချ၊ တိုးမစီးတော့ဘူး"

"ခရမ်းချဉ်သီး ဝင်မဝယ်ရဘူး"

ပုညခင်•ာအာဝ်တိုက်

"မဝယ်ဘူး၊ လုံးဝပဲ" "ကားမောင်း သင်ရမယ်"

"ထပ် ကြိုးစားပါ့မယ်"

"မီးဖိုချောင်ထဲ မဝင်ရဘူး" "မဝင်ဘူး ..."

"ထက်မြတ်သူရဲ့ ညီမယောက်ျားထက် သာအောင် နေရ မယ်"

"အင်း ္ ့ ဒါကတော့ . . . "

"ဟင် ့့ဘာလဲ ့့ဒါလေးတောင် မလုပ်နိုင်ဘူးလား" လေပြေရဲ့ ကလေးဆန်ဆန် တောင်းဆိုမှုကြောင့်

သူကပြုံးကာ ခေါင်းယမ်းလိုက်ရင်း . . .

"သာတယ် ့ ့သောဘူးဆိုတာ အပေါ် ယံကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ် လို့ ရတာမျိုးမှမဟုတ်တာ ကလေးရယ်၊ အများအမြင်မှာ အစစအရာရာ သာလွန်မြင့်မားနေတဲ့ ယောက်ျားဟာ သူ့

ဇနီးအတွက် သည်းမခံနိုင်စရာ ဆိုးဝါးတဲ့ သူမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ တစ်ခါတလေ ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ် မှာ သူ့ ဇနီးက မြင်တဲ့အမြင်နဲ့ အများက မြင်တဲ့အမြင်

မတူနိုင်ဘူး ကလေးရဲ့ ္ျ

"မိန်းကလေးတွေ အိမ်ထောင်ဘက် ရွေးချယ်္ပ တဲ့အခါ အများအမြင် အဆင်ပြေတဲ့သူကို ရွေးမှာ္ခမွား၊ ကိုယ့်အတွက် အဆင်ပြေတဲ့သူကို ရွေးမှာလားဆို့တဲ့ စဉ်း

စားရမှာလေ ...၊ အများအမြင် အဆင်ပြေပြီး ကိုယ့်အတွက် ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်္လှ

၂၂၀ 🛍 ဟူညဆင်

အဆင်မပြေရင်လည်း မကောင်းဘူး၊ ကိုယ့်အတွက် အဆင် ပြေပြီး အများအမြင် အဆင်မပြေရင်လည်း မကောင်းပြန် ဘူး၊ နှစ်ခုစလုံး အဆင်ပြေတာကတော့ အကောင်းဆုံးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီလို ကံကောင်းဖို့ကလည်း သိပ်မလွယ်လှ ဘူး မဟုတ်လား ..."

"ဦးရှားစကားတွေက များလွန်းလို့ လေပြေ နားရှပ်သွား ၉"

်ဥပမာကွာ ့္ ကိုယ်ယူမယ့် ယောက်ျားက ပညာတတ်၊

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၊ ဘာဘွဲ့ ရ ညာဘွဲ့ ရ၊ ရုပ်ကလည်း ချား မျိုးရိုးကလည်း ကောင်း၊ အဲ့ဒီလိုဆိုရင် အများအမြင် လည်း လှ၊ ဖိတ်စာပေါ် မှာလည်းလှတာပေါ့၊ တကယ်တမ်း ပေါင်းကြည့်တော့မှ အဲ့ဒီယောက်ျားက စိတ်ဓာတ်မကောင်း ဘူး၊ ဇနီးအပေါ် ငဲ့ညှာစိတ် မရှိဘူးဆိုရင် အများအမြင် ကောင်းပြီး ဇနီးအတွက် မကောင်းတဲ့ ယောက်ျားပါ့..." "ဒါဆို ဦးရှားကရော ဘယ်လိုအမျိုးအစားထဲမှာ ပါလဲ" "ကိုယ့်မှာက အများအမြင်မှာ အထင်ကြီးလောက်စရာ ဂုဏ်ဒြပ်တွေ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ မရှိပါဘူး၊ ကလေးအတွက် အများရှေ့မှာ ဂုဏ်ယူစရာ ယောက်ျားမျိုးတော့ ဖြစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကလေးကို မြတ်နိုး တန်ဖိုးထား ပြီး ကလေး စိတ်ချမ်းသာအောင် ကိုယ့်ဘက်က ဘာလုစ် ပေးရမလဲဆိုတာပဲ ကိုယ့်ခေါင်းထဲမှာ ရှိပါတယ်"

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

ထီးလေးပိုးပေးပါ 👛 ၂၉

"အများအမြင် မလှပေမယ့် လေပြေ့အတွက် အဆင်ပြေတဲ့ ယောက်ျားလို့ ဆိုလိုချင်တာလား"

"ကလေးဘက်က အဲ့ဒီလို ယူဆမယ်ဆိုရင် ကိုယ် ဝမ်းသာ ရမှာပေါ့ ..."

လေပြေက ငြိမ်သက်သွားသည်။ ခဏနေတော့ တိုး မျှင်းသော ပင့်သက်ရှိက်သံကလေးကို ကြားရသည်။

"လေပြေ ... ဦးရှားနဲ့ လက်ထပ်တုန်းက သိပ်အများကြီး မစဉ်းစားခဲ့ပါဘူး၊ လေပြွေစိတ်ခံစားချက်အတိုင်းပဲ လုပ် ခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်သည်တဝ ရောက်တော့မှ မိန်းမသား အိမ်ထောင်သည်တွေရဲ့ လောကမှာ သူ့လင် ကိုယ့်လင် နှိုင်းယှဉ် ပြိုင်ဆိုင်တတ်ကြပါလားဆိုတာ သိ လာတယ်၊ ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့ တန်ဖိုးကြီးမှုအပေါ် မူတည် ပြီး မိန်းမတွေရဲ့ တန်ဖိုး တက်ရတယ်လို့ ထင်လာတယ်၊ ဥပမာပဲ ကြည့်လေ ... ထက်မြတ်သူဟာ ဖေဖေနဲ့ မညား

ခင်က ဘာတန်ဖိုးမှမရှိလှတဲ့ မိန်းမ၊ ဖေဖေနဲ့လည်း ညား ရော ဖေဖေ့ တပည့်တွေ၊ ဖေဖေ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက သူ့ကို ဖေဖေနဲ့တန်းတူ နေရာပေးရရော့့့၊ ဖေဖေ့ကြောင့် သူ့တန်ဖိုးက တက်လာရော့့့"

စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောနေသော လေပြွေရဲ့ လက် လို ကလေး တစ်ဖက်ကို သူက ဆွဲယူကာ ဖွဖွဆုပ်ကိုင်လိုက်မိရင်း ္တွင် "ကလေး ပြောသလိုဆို မိန်းမတွေရဲ့ ဘ၀ဟာ ပို့(စာဆံ ချမ်းသာ ပညာတတ် ဂုဏ်ရှိ ယောက်ျားမျိုးကို လွန် တန်ဖိုး

ပုည ခင်စ႒အာဝ်တိုက်

"သူများအစွမ်းအစကြောင့် တက်လာတဲ့ တန် ဖိုးထက် ကိုယ့်အစွမ်းအစကြောင့် တက်တဲ့ တန်ဖိုးကမှ ပိုပြီး ရေရှည်တည်တဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ပိုပြီး ဂုဏ်ယူ စရာကောင်းတာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်ဒြဝ် ကို မှီပြီး တန်ဖိုးတက်နေရတဲ့သူဆိုတာ အဲ့ဒီယောက်ျားက ကိုယ့်ကို ပစ်မသွားအောင် ကိုယ်ပိုင်ဆန္ဒ၊ ကိုယ်ပိုင်ဘဝ၊ ကိုယ်ပိုင် ခံယူချက်တွေကို ချိုးနှိမ်ပြီး နေရတာ မဟုတ်ဘူး လား၊ ကိုယ့်ယောက်ျားက ဖောက်ပြန်ရင်တောင် မသိချင် ယောင်ဆောင်ပြီး အောင့်အည်း သည်းခံပေါင်းနေတဲ့ မိန်းမ မျိုးတွေလည်း ရှိတာပဲမဟုတ်လား ...

လေပြေက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့ပြီးမှ ... "လေပြေကတော့ အများအမြင်ရော လေပြေ့အတွက်ပါ အဆင်ပြေတဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုပဲ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ ဦးရှား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နေရင် သူများအထင်သေးမှာ ကြောက် တယ်၊ လေပြေ ဂုဏ်ငယ်မှာကြောက်တယ်၊ ဦးရှားညံ့ရင် လေပြေ ဒေါသဖြစ်တယ်၊ ခပ်ညံ့ညံ့ ယောက်ျားမျိုးရဲ့ ဇနီး

ပုည္ခင်စၥအပ်ေတိုက်

မဖြစ်ချင်ဘူး၊ လေပြေကိုယ်တိုင်က မကြိုးစားချင်လို့ ဦးရှား ကို ကြိုးစားခိုင်းနေတာ ရှင်းလား ...

လေပြွေရဲ့ ကလေးဆန်ဆန် ဂျစ်ကန်ကန် အပြော 🖘းကြောင့် သူက ဗွေမယူရက်ဘဲ ပြုံးမိပါသည်။

ကလေးစိတ်တောင် ကောင်းကောင်း မပျောက်သေး

ဘဲ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တော့လည်း အိမ်ထောင်ရေးကို ကလေးတွေး

ဆွေးနေမိတာပေါ့လေဟု တွေးရင်း ခွင့်လွှတ်ရသည်။

"ကောင်းပါပြီ ကလေးရယ်၊ ကိုယ် ကြိုးစားပါ့မယ် နော်၊ ကဲ ...ညဉ့်နက်တော့မယ်၊ လာ ...ထ ...အိမ်ပေါ် သွားကြ ရအောင်"

ရှားမင်းက မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး လေပြွေလက် ာလေးကို ဆွဲယူကာ ထူလိုက်သည်။ လေပြေက သူ့လက် ဘဲတောင်ကွေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ချိတ်၍ ယီးလေးခိုကာ ထရပ် လိုက်ရင်း ၂

"လေပြေ ဗိုက်ဆာတယ်"

"ဟုတ်သားပဲ ့့လေပြေ ဆာနေရောပေါ့၊ ညနေစာမှ မစား ရသေးတာ၊ ကိုယ်လည်း နည်းနည်းတော့ ဆာတယ်"

"ဦးရှားက စားပြီးသား မဟုတ်ဘူးလား"

"မစားရသေးပါဘူး"

၂၂၄ 🛍 ဟူညာင်

"ဟွန့် ့ ့အပိုတွေ၊ မကြီးမငယ် လာချွဲနေ" လေပြေက မချိုမချဉ်ရုပ်နှင့် မျက်စောင်းကလေး ထိုးလိုက်ပါသည်။

လေပြေ ခုလိုလေး ကြည်ကြည်လင်လင် ဖြစ်လာ

တော့လည်း စောစောက ခံစားနာကျင်ရတာတွေ အကုန်ပျောက် ကာ စိတ်ချမ်းမြွေရသည်။ သူက လေပြွေမျက်နှာလေးကို ငုံ့ကြည့် လိုက်ရင်း ౣ

"လေပြွေကို ကိုယ် တစ်ခု မေတ္တာရပ်ခံချင်တယ်"

"ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်ကို ဒေါသတကြီး ရန်တွေ့တာမြိုး

တွေတော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ ...

"လေပြေ စိတ်တိုပြီဆို ဒီအိမ်မှာ ကိုယ့်အတွက် နေစစု

မရှိတော့သလိုပဲ 🚃

"ပြီး ္ပပ္ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို မနှိမ်ပါနဲ့ကွာ၊ လေပြေ လိုခူ တာတွေ ကိုယ့်မှာ အခုမရှိပေမယ့် နောက်ရှိလာအောင် ကိုယ် ကြိုးစားမှာပါ၊ တခြားသူတွေ ကိုယ့်ကို အထင်သေ ရင် နှိမ်ရင် ကိုယ် ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ လေပြေ ပြောရ တော့ ကိုယ် ဒီအရွယ် ယောက်ျားကြီးတန်မယ့်နဲ့ ငိုရ

လာတတ်တယ်"

တီးလေးပိုးလေးပါ 👛

IJĎ

. သူ့စကားဆုံးတော့ လေပြေက သူ့ခါးလေးကို ဖက် တာ သူ့ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာကပ် မှီလိုက်သည်။ ဒီကလေးဟာ

🕉လိုဝဲ ပြောချင်တာပြောပြီးရင် ချော့မော့ချင်သည်။ သူက လေပြွေ ခေါင်းလေးကို မေးစေ့ဖြင့် ဖိပွတ်လိုက်ရင်း ...

"ကဲ ့ုကလေး အိမ်ပေါ်သွားကြမယ်နော်"

"౮ర్..."

"ချီလေ၊ လေပြွေကို ချီသွားပေါ့ ..."

"ဟာ ့ ့ ဒီအိမ်က ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်တည်း နေတဲ့အိမ်မှ မဟုတ်တာ၊ သူများတွေ မြင်ကုန်မှာပေါ့ ...

"သူများတွေက အိပ်ကုန်ပါပြီ ဦးရှားရဲ့၊ မချီရင် လေပြေ

စိတ်ဆိုးမှာနော်"

"ဘယ် ...ဘယ်လို ချီရမှာလဲ"

်ပွေ့ ရှိသွားလေ ...ထမင်းစားခန်းထဲထိ ပွေ့ ချီပြီး ခေါ် သွား യി"

"ကဲ ...ကဲ ...ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ လာပါ ...ကလေးမရဲ့"

"ဟင်း ့္ ဟင်း ့္ ဒီလိုမှပေါ့ ့့ "

ရှားမင်းက လေပြွေ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပွေ့ချီကာ အိမ်ဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ လေပြေက သူ့လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခိုတွဲကိုင်ထားရင်း ဓိမ်ကျကျလေး လိုက်ပါလာ လို သည်။

သည်။

ပုည ခင်စ႒ အာဝေ်တိုက်

၂၂၆ 🚓 ပုညာင်

ထိုင်ခုံတစ်လုံးပေါ် မှာ ချပေးလိုက်ပြီး ထမင်းစားဖို့ ထမင်းခူးလိုဏ် ပါသည်။

"ဦးရှား ့့တစ်ပန်းကန်ပဲ ခူးနော်"

"လေပြေ မစားဘူးလား"

"စားမယ်လေ ့ ဦးရှား နွဲ့ကျွေးပေါ့"

အင်း . . . ဒီလိုအချိန်လေးတွေကို ပိုင်ဆိုင်ရတော့

လည်း ဘဝဟာ အလွန်ပဲ သက်သောင့်သက်သာ ရှိရလေသည်။ သူက ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲမှာ ထမင်းနှင့် ဟင်

တွေ ပုံထည့်ပြီး ခွန်းဖြင့် သူမကို တစ်လုတ်ခွဲ့လိုက်၊ သူတစ်လုတ် စားလိုက်ဖြင့် ထမင်းတစ်ပန်းကန်ဟာ ခဏလေးနှင့် ကုန်သွားလေ

သည်။

လေပြေရယ် ့္လလေပြေ ခုလို ချွဲနွဲ့ပြီး အယုဏ ခံချင်တဲ့ အချိန်လေးတွေကို ကိုယ် အမြဲပိုင်ဆိုင်ပါရစေ ့ှု ။

£ £ £

* * *

"အဟင်း ဟင်း၊ ထက် ညီမလေးက ခုလို အဆင့် အတန်း မြင့်မြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ အိမ်ထောင် ဖက်ရတော့ ထက်လည်း စိတ်ချမ်းသာရတာပေါ့ မမရယ်၊

မမလည်း သိတဲ့အတိုင်း ထက် ညီမလေးက အရမ်းလိမ္မာ ယဉ်ကျေးတာလေ ့ ၊ လူကြီးမိဘကို ရိုသေသိတတ်တော့ သူ့ဘဝက ဘယ်တော့မှ နိမ့်ပါးမသွားပါဘူးပေါ့ ့ ့ ၊

"သူ့ အမျိုးသားလေးက အင်ဂျင်နီယာလေး လေ၊ မိဘကလည်း သိပ်ချမ်းသာတာ၊ အဖေက အင်ဂျင်

နီယာ၊ အမေက ဆရာဝန်၊ သူ့အဖေ အင်ဂျင်နီယာက ကန်ထရိုက်လည်း ကန်ထရိုက်ဆိုတော့ ပိုက်ဆံထောတာ ပေါ့၊ ခု ကောင်လေးကလည်း အိမ်ရာ ပရောဂျက်တစ်ခုကို

တာ၀န်ယူ ဆောက်နေပြီလေ ့္မ၊

"ထက်ဖြင့် ထက်ညီမလေး အိမ်ထောင်မွှိကျ ခင်ကဆို ပူလိုက်ရတာ ...ပူလိုက်ရတာ၊ ရပ်(စွဲက်ကြို

ပုည ခင်စေသချစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုတ်

ထူးတေးငွာကေးဂျ 👿

TE

ရပ်ကွက်ကြားက ဆင်းဆင်းရဲရဲ တုံးတုံးအအ ယောဏ်နှ မျိုးနဲ့သာ ရရင် ထက် ရင်ကျိုးရမှာလေ မမရဲ့ ... လေပြေ ထိုင်နေသည့်နေရာနှင့် အနီးဆုံးက ခုံမှာ

လာထိုင်ရင်း ဖုန်းပြောနေသော ထက်မြတ်သူဟာ ဖုန်းပြောရင်းအ

ပဲ လေပြေ့ကို တစ်ချက် တစ်ချက် လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသေး၏။ လေပြေက ရီမုဖြင့် ကြည့်လက်စ တီဗီကို အသံနွှ

လိုက်တော့မှ လေပြေ့နားက ထွက်သွားလေသည်။ ထက်မြတ်သူဟာ ခုနောက်ပိုင်းမှာ လေပြေနှင့် ब

ကင်းကင်းသာ နေပေမယ့် ကြုံရင်ကြုံသလို လေပြွေကို ကင်္ တတ်တာမို့ လေပြေက သူ့ကို 'ကြုံကလိမ' ဟု နာမည်ပေးထား

ပါသည်။

လေပြေတို့ အိမ်ဟာ နှစ်ထပ်ခွဲတိုက် အကျယ်ဖြ မို့ တစ်အိမ်တည်းနေသော်လည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောင် မတွေ့ ချင်လျှင် မတွေ့ဘဲ နေလို့ရသည့် အိမ်မျိုး။ ခြံကလည်

ကျယ်ဝန်းတာမို့ ခြံထဲ လမ်းလျှောက်ရင်တောင် မဆုံအောင် ရော လို့ရသေးသည်။

သို့သော် သူမကတော့ ခုလို ကြွားဝါချင်တဲ့ အရှိ

တွေမှာ တမင် မဆုဆုံအောင် လုပ်လေ့ရှိတာပင်။ သူမကို လေပြေ မကျေနပ်ဆုံးကတော့ ဦးရှားရ

မှာ လေပြေဟာ အနုံညာတ ခပ်ညံ့ညံ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ကောက်ယူလိုက်တယ်ရယ်လို့ လှောင်ပြောင်ချင်ပြီး သူမရဲ့ 🏄

အထင်သေးသည့် အကြည့်မျိုးနှင့် ကြည့်တတ်တာပင်။ သူမစိ

ဘတော့ ယောက်ျားအကောင်းစား ရထားတယ်ဟု ဂုဏ်လုပ်ကြွား

ဝါ ပြိုင်ဆိုင်ချင်တာမျိုး ဖြစ်သည်။

🗸 သစ်ငှတ်တောင် နှဲ့ ပါများရင် နှဲ့သေးတာပဲ၊ လေဖြေ ဟာလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် အသိမကြွယ်သူမို့ ကြာတော့ ဦးရှား တို အပြစ်မြင်လာရပါသည်။

လေပြေဟာ တကယ်ပဲ အနံ့ညာတ ယောက်ျားတစ်

ယောက်ကို လက်ထပ်မိလို့ လောကအလယ်မှာ မျက်နာငယ်ရ တော့မှာလားဟု တွေးကာ ကြောက်လာသည်။ ထိုကြောက်စိတ်

နှင့်အတူ ဦးရှားရဲ့ အရည်အချင်းကို အားမရဖြစ်လာသည်။ လေပြေဟာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ အိမ်ကထွက်လာခဲ့

စဉ်က ဦးရှားတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ ခဏတစ်ဖြုတ် သွားနေခဲ့မိပေ မယ့် လေပြေ့စိတ်ရင်းက လူနေမှုအဆင့်အတန်း နိမ့်ပါးတာကို

လုံးဝမကြိုက်ပါ။ လေပြေ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ချမ်းချမ်းသာသာ

ပဲ နေချင်သည်။

ခုချိန်မှာ ဦးရှားက သူ့ရပ်ကွက်လေးထဲမှာ နေခဲ့ သလိုမျိုး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေတဲ့အခါ လေပြွေ မျက်စိထဲမှာ ကြည့်မရချင်ပါ။ ပုဆိုးအနွမ်းကလေး၊အင်္ကြုံအဟောင်း ကလေး ဝတ်ပြီး အနေကုပ်ကုပ်နေတတ်သူဟာ လေပြေ့ယောက်ျား

ရယ်လို့ လက်ညှိုးထိုးပြရမှာ သိမ်ငယ်စရာ ဖြစ်နေပြီလားဟု မကြာ

ခဏ တွေးကာ စိတ်ညစ်ရပါသည်။

ဦးရှားကို လေပြေ မချစ်လို့တော့မဟုတ်ပါ။ လေ့နှံ့ပြ ဦးရှားအိမ်ကနေ ပြန်ခဲ့တဲ့နေ့က စလို့ ဦးရှားကို တစ်နေ့မွု်မိမေ့

ပုသမင်စၥအုပ်တိုက်

ပုညချင်စ႒အာဝေတိုက်

၂၃၀ 🚹 မည်ဆင်

နိုင်ခဲ့တာလည်း အမှန်ပင်။ ဒီလွမ်းဆွတ်စိတ်ကို မခံနိုင်လွန်း**လို့** သာ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တဲ့ လေပြေဟာ အဲ့ဒီတုန်းကတော့ ဒီလိုမျိုး တွက်ချက် စဉ်းစားတာမျိုး မရှိခဲ့ဘဲ ချစ်ခြင်းသက်သက်ဖြင့် လ**တ်** ထပ်ခဲ့မိတာ ဖြစ်သည်။

ခုတော့ လေပြေဟာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ပယောင အမျိုးမျိုးကြောင့် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ရေးကို ကိုယ် စိတ်တိုင်းမကျ နိုင်ဘဲ ပူလောင်နေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထက်မြတ်သူ ထွက်သွားပြီးနောက်မှာ လေပြေ တီခီ ဆက်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း လုံးဝ အာရုံစုစည်းလို့မရတော့ ဘဲ စိတ်တွေ ယောက်ယက်ခတ်လာပါသည်။ ပြီးတော့ ဦးရှားဆီ ကိုပဲ ဒေါသက ဦးတည်သွားသည်။

ဦးရား အခု ဘယ်မှာလဲ။ ဘာလုပ်နေ့လဲ။ ဖေဖေ့ အလုပ်ကိစ္စတွေကို ခုထိ နည်းနည်းပါးပါးတောင် တာဝန်မယူ**နိုင်** သေးဘူးလား။ ခုထိ ဖေဖေ့နောက်က လိုက်ပြီး လေ့လာနေရတုန်း ပဲလား။ ဘာအစွမ်းအစမှ မပြနိုင်သေးဘူးလား စသဖြင့် ရင်ထဲ မှာ မေးခွန်းတွေ ပဲ့တင်ထပ်သွားကာ ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရစ် . လိုက်ပါသည်။

"ဦးရား ... ဦးရှား"

လေပြေက ဦးရှားကို အော်ခေါ် လိုက်သည်။ အချိန် က ညဦးပိုင်းကလေးမို့ ဦးရှား အိမ်မှာရှိနေသည်။

့ "ဦးရှား ့ ့ ဦးရှား ဘယ်မှာလဲ"

ပုည ခင် စာ အချစ်တိုက်

ထိုးလေးမိုးပေးပါ 🖀

"တဲ့ ... လေပြေ ကိုယ့်ယောက်ျား ကိုယ်ခေါ် တာ ဒီလောက် မာမာကျယ်ကျယ် ခေါ် စရာမလိုပါဘူး၊ မောင်ရှား ခုနကပဲ ခြံထဲဆင်းသွားတယ်၊ လိုက်သွား ...

ကြီးကြီး လှမ်းပြောတာမို့ လေပြေက ခြံထဲသို့ ဆင်း

လာခဲ့သည်။

ခြံထဲသို့ လှည့်ကြည့်မိတော့ ခြံထောင့်မှာ ချထား သည့် စားပွဲကုလားထိုင် ပုပုလေးတွေပေါ်မှာ ဦးလူမော်၏ သား လေးနှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသော ဦးရှားကို တွေ့လိုက်

ရပါသည်။

လေပြေက ဦးရှားထံသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက် လာခဲ့သည်။ ဦးရှားက ဦးလူမော်ရဲ့ သားလေးကို စာသင်ပေးနေ တာပင် ... ။ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် လေပြွေဒေါသက ပို၍ ပြင်းထန် လာပါသည်။

"ဦးရား ... "

"ဪ ့ လေပြေ"

ဦးလူမော်၏ သားလေးကို စာရှင်းပြပေးနေသော ရှားမင်းက လေပြွေ့ ခေါ်သမာမာကြောင့် အသံလာရာကို လှမ်း

ကြည့်မိသည်။

လေပြေက ရှားမင်း ရှေ့မှာရပ်လိုက်ပြီး ရှားမင်းကို

စူးရှမာကျောသော အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ဘာဖြစ်လွို့ပ^{ို} ဒီလိုအကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်ဝသည့် ဒီလိုအကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်ရသလဲဆိုတာ သူ နားမလည်ပါ<u>)ဖွ</u>ိ

"လေပြေ ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

ပုညခင်စေဒဆာ့စ်တိုက်

၂၃၂ 👛 ဟူသင်.

"လေပြွေကို မမေးနဲ့၊ ဦးရှား အခု ဘာလုပ်နေတာလဲချိ

တာပဲ ပြော"

"ဒီကလေးကို စာသင်ပေးနေတာလေ၊ လေပြေ မြင်ရင်

သားနဲ့ ကွာ"

"ဦးရှားက လေပြွေကို နည်းနည်းမှ မငဲ့ဘူး ... "

"ကိုယ် ဘာလုပ်မိလို့လဲ ... '

"လေပြေ လုပ်စေချင်တဲ့ အလုပ်ဆို ဦးရှား ဘယ်တော့ စိတ်ပါလက်ပါ မလုပ်ဘူး၊ ဦးရှား လုပ်ချင်တဲ့ အလု**ပ်ဆို** ရင်သာ စိတ်ပါလက်ပါ လုပ်တာ၊ ညည ဖေဖေ့စက်ရုံ**ကို** စာရွက်စာတမ်း စာရင်းအင်းတွေ လုပ်နေပါဆိုလည်း ပုံ**ပြ**င်

ပဲ ရေးနေတာပဲ၊ ခုလို ညနေခင်းဆိုလည်း အိမ်ကိုပြန်ဖို့စဲ စိတ်စောနေတာ မဟုတ်လား၊ ဖေဖေ ဂေါ့ဖ်ရိုက်တဲ့နောက်

ကိုသာ လိုက်သွားရင် ဦးရှားမှာ မိတ်ဆွေတိုးမယ်၊ မျက်မြ ပွင့် နားပွင့် ဖြစ်လာမယ်၊ ဒါမျိုးကျတော့ မလုပ်ဘဲနဲ့

မကြီးပွား မဘိုးတက်မယ့် အလုပ်မျိုးပဲ လုပ်ချင်နေတာ ဒီလိုပုံစံနဲ့ ဦးရှား ဘယ်တော့ ကြီးပွားမလဲ၊ ဘာလုပ်ငန်းရှင်

မှ ဖြစ်မလာဘဲ ယောက္ခမ တောက်တိုမည်ရပဲ ဖြ**စ်မှာ**

သေချာတယ်"

အဆက်မပြတ် ပြောရင်း မျက်နှာတွေတောင် နီမြန်း လာသော လေပြေ့ကို အံ့ဩလွန်းလို့ သူ ပါးစပ်အဟောင်းသား

ဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။

ပုည္ခင်စ႒အားပ်တိုတ်

ထူးတေးဂိုးကေးဂျ

55L

အရိပ်အကဲ သိသော ဦးလူမော်၏ သားလေးက သူ့စာအုပ်တွေကို အမြန်သိမ်းဆည်းကာ အိမ်နောက်ဘက် ဝန်ထမ်း တန်းလျားလေးဆီသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။

ရှားမင်းက မတ်တတ်ထရပ်ကာ လေပြေနှင့် မျက်

နှာချင်းဆိုင်လိုက်ရင်း ...

"လေပြေ ... ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ၊ ဟိုကလေးကို ဘယ် လောက် အားနာစရာကောင်းလဲ၊ ကိုယ် အားတဲ့အချိန်လေး

စာသင်ပေးမိတာ ဘာမှားလို့လဲ ... "

"ဦးရှားရဲ့ နေပုံထိုင်ပုံ ဝတ်ပုံစားပုံ ပြောပုံဆိုပုံ လုပ်ပုံကိုင် ပုံကအစ အားလုံးမှားနေတာ"

"ကဲ ့ ့ အဲ့ဒါဆို မှန်သွားအောင် ကိုယ် ဘာလုပ်ရမလဲ၊

මො…"

"ပြောရတာလည်း မောလှပြီ၊ နည်းနည်းမှ ထက်ထက်မြက် မြက် တက်တက်ကြွကြွ စတိုင်လ်ကျကျ မနေတတ်ဘူး၊ ဖေဖေ့နောက်လိုက်ပြီး သင်ယူနေတာကော ဘယ်လောက်

ကြာပြီလဲ၊ ဖေဖေ့ အဝေးပြေး ကားကိစ္စတွေကို ကြီးကြပ် ပေးပါဆိုလည်း နိုင်နိုင်နင်းနင်း မကြီးကြပ်နိုင်ဘူး ... "

"စီမံခန့်ခွဲတဲ့ အပိုင်းလေးတွေတော့ ကိုယ် လုပ်နိုင်လာပြီ လေ၊ ဒါပေမယ့် ကားပြင်တဲ့ကိစ္စတွေ ဘာတွေတော့ ကိုယ် မှနားမလည်တာ၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ ကားဆိုလို့ ဘတ်စ်ကားနဲ့ ငွ^{တ်}

ပဲ နီးစပ်ခဲ့တာ၊ ကိုယ် စက်ပစ္စည်းကိစ္စတွေ ဝါသန၇္ကပေါ် ဘူး၊ နားလည်း မလည်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ် အုဏ္ဏတ်နိုင်

ပုညခင်စ႒အုဝ်တိုက်

J. WWW.

၂၃၄ 👛 ဟုညဆင် 🦂

ဆုံး သင်ယူနေပါတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ကိုယ် စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ ဝါသနာမပါဘူး လေပြေ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ပွန်းသည်တစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားအရ၊ လေပြေ့ဆန္ဒအရ ကိုယ် ကြိုးစားနေတယ်၊ အချိန်ကာလတစ်ခုတော့ လိုအပ် တာပေါ့ လေပြေ၊ ဒီကြားထဲမှာတော့ အားရင်အားသလို

ကိုယ် ဝါသနာပါတာလေးတွေကိုလည်း လုပ်ချင်သေးတာ ပဲလေ ့ ့ ၊ ဒီလောက်ကိုတော့ လေပြေ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူးလား

"မပြုနိုင်ဘူး ..့

66 99 *** *** ***

"ဘာမဟုတ်တဲ့ အလုပ်အကိုင် ပိစိကွေးလေးတွေအတွက် ကြီးပွားအောင်မြင်ဖို့ နောင့်နှေးကြန့်ကြာနေမှာမျိုး အဖြစ် မခံနိုင်ဘူး ..."

လေပြေက သူ့ရှေ့မှ ချာခနဲ ထွက်သွားသည်။ လေပြေ့စကားလုံးတွေ အကြည့်တွေကတော သူ့ရင်ဘတ်ထဲကို စိုက်ဝင်စူးနစ်ကျန်ခဲ့သည်။

လေပြေဟာ လေပြေမဟုတ်တော့သလိုပဲဟု ဘဏ်

နှကြိမ်မြောက်မှန်းမသိ တွေးမိရပြန်သည်။

အသွင်အပြင်ရော စိတ်ထားလေးပါ ဘာလို့ ပြောင်း လဲသွားရတာပါလိမ့် ... ။ ဒူးအတိ ဂါဝန်အကျပ်လေးတွေပေါ် မှာ ကုတ်အင်္ကျီ ခါးတိုလေး ထပ်ဝတ်တတ်သော လေပြွေပုံစံက အခြီ တမ်း ကြော့ရှင်း စတိုင်လ်ကျနေသည်။ ဆံပင်ကလေးကို နှငူး အပြောင်သိမ်းကာ နောက်မှာ စုစည်းထားသဖြင့် မျက်နှာကလေ

ပုညခင်စ**ာအား**ပ်ီတိုက်

ထူးလာရုံးလေး၍ 🐯 ၂၃၅

ကပါ ရင့်သလိုလေး ဖြစ်လာကာ မျက်နှာ မော့ချီထားတတ်သော လေပြွေကို တစ်ခါတစ်ခါ သူ အဲ့ဩကြောက်ရွံ့နေမိတတ်သည်။ မင်း အလိုကျအောင် ကိုယ် ဘယ်လိုနေရမလဲ ကလေးရယ်

ကိုယ့်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး . . ။

گ گ گ

Paeterapo An Municesedio

ထူးလည်းငက်ရ

300

"လာ ... မောင်ရှား ... စားပြီးပြီလား"

ရှားမင်းက ဦးလူမော်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ကာ ဦးလူမော် ၏ ချိုင့်လေးထဲက ငါးနီတူကြော်လေး တစ်ကောင်ကို နိူက်စား

လိုက်ရင်း ...

"မစားရသေးပါဘူးဗျာ၊ ခဏနေမှပဲ အပြင်ထွက်စားလိုက် တော့မယ်၊ အဖေ့ ဧည့်သည် ရောက်နေလို့ ကျွန်တော့် အတွက် ထမင်းကို ဧည့်သည်အတွက် ပြင်ပေးခဲ့တယ်"

သူက ဦးလူမော်နားမှာ ထိုင်ကာ စကားလည်းပြော ရင်း ဦးလူမော်ရဲ့ ချိုင့်ထဲက ငါးနီတူကြော်အကောင်သေးသေး

လေးတွေကို နှိုက်စားနေလိုက်ပါသည်။

"ဗျို့ ့ ့ ဦးလူမော်ကြီး၊ တစ်ခု ကူညီပါဦးဗျို့ ့ ့ " ရုံးကား ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက် ဦးစက အဆောင်

ဘက်သို့ လျှောက်လာရင်း လှမ်းအော်လိုက်ပြီးမှ ဦးလူမော် ထမင်း စားနေတာကို တွေ့သွားကာ ...

"ဪ…့ ထမင်းစားနေတာလား၊ ဒါဆိုလည်း နေပါတော့

"ကိစ္စကို ပြောဦးလေ ကိုစရ၊ ဘာဖြစ်လာတာတုန်း"

"ကျွန်တော့်ကား ဘက်ထရီ ဝပ်နေလို့ပါဗျာ၊ တွန်းလိုက် ရင်တော့ စက်ကနိုးသွားမှာပါ၊ သူဌေးခိုင်းတဲ့ကိစ္စ အရေး တကြီး သွားစရာရှိပါတယ်ဆိုမှ စက်ကမနိုးဘူး၊ ဘက်ထုရှိပ်

က ခဏခဏ အဲ့ဒီလိုဖြစ်ဖြစ်နေတာ ကြာပြီ၊ ဘဏ္ဍိတ်ရီ အိုးတော့ လဲရတော့မယ်ထင်တယ်၊ ကဲ ့္တစ္တွ[ွ]ို့ စား၊

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

"ဦးလူမော်ကြီး ဘာဟင်းချက်တုန်း"

ထမင်းစားခါနီး စတီးလ်ချိုင့်လေးကို ဖွင့်ချနေသော

ဦးလူမော်ဆီ လျှောက်လာရင်း ရှားမင်းက လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။ ဒီလိုနေ့လယ်နေ့ခင်း ထမင်းစားချိန်ဆို ရှားမင်းက

ဦးလူမော်နှင့် တခြား ဒရိုင်ဘာတွေ ထမင်းစားသည့် အ**ဆောင်**

လေးသို့ ရောက်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ ဒီနေ့ ဦးရဲသွေးက ပဲဆီသန့်စက်ရုံဘက်မှာ တစ်အ

ကုန် ရှိနေသဖြင့် သူလည်း ဒီစက်ရုံထဲမှာပဲ စစ်ဆေးစရာရှိတာ

လိုက်စစ်ဆေးနေခဲ့သည်။ နေ့ခင်း ထမင်းစားချိန်ဆို ယောက္မမဖြစ်သူရဲ့ ရုံးခန်

ထဲမှာပဲ ထမင်းအတူစားဖြစ်ကြပေမယ့် ဒီနေ့တော့ ဦးရဲဆွေ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရောက်လာတာမို့ သူမစားတော့ဘဲ ဦးရဲဆွေ

နှင့် သူ့မိတ်ဆွေကို ထမင်းပြင်ကျွေးခဲ့ပြီးမှ ဦးလူမော်တို့ အဆောင် ဘက်သို့ ရောက်လာခဲ့တာပင်။

ပုည ခင်စ႒ ဆာဝေ်တိုက်

၂၃၈ 👛 ပညာခင်

ဟိုးနောက်ဘက်က အလုပ်သမားတစ်ယောက်ယောက်ကို

သွားခေါ် လိုက်ဦးမယ်"

"မင်း အဝေးကြီး လမ်းလျှောက်သွားရမှာ နေကပူသနဲ့။

ကဲ ... လာပါကွာ ငါတွန်းပေးပါ့မယ်၊ ပြီးမှ ဆက်စားရင်

ဗိုက်ရောင်ပြီး ပိုတောင် စားကောင်းဦးမှာ" ဦးလူမော်က စားလက်စ ဇွန်းကိုချ**ြီး ထိုင်ရာမှ**

ထကာ ပုဆိုးပြင်ဝတ်ရင်း အဆောင်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ဖို့ ခြေ လှမ်းပြင်လိုက်ပါသည်။

ရှားမင်းက ဦးလူမော်ကို လက်ကာပြကာ ထရပ်

လိုက်ရင်း ...

"နေ ့့ နေ ့့ ဦးလူမော် ထမင်းဆက်စားပါ၊ ကျွန်တော် အားနေတာပဲ၊ ကျွန်မ္မာာာ် သွားတွန်းပေးလိုက်ပါ့မယ်"

"ဟာ ္.. မဟုတ်တာ်ကွာ၊ သူဌေးက ကားတွန်းရမယ်လို့"

ရှားမင်းက ရယ်မောလိုက်ရင်း ... "သူဌေး မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရာ၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံး

က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေပဲလို့ သဘောထားပါတယ်၊

အချင်းချင်း လိုအပ်တာရှိရင် ကူညီရမှာပေါ့၊ ကဲ ့ ့ လာဗျာ ဦးစ၊ ကျွန်တော် တွန်းပေးလိုက်ပါ့မယ်"

"ဖြစ် ့့ ဖြစ်ပါ့မလား'

"ဖြစ်ပါတယ်ဆိုဗျာ ... "

ရှားမင်းက ပုဆိုးကို တိုတိုတုတ်တုတ် ပြင်ဝတ် လိုက်ပြီး ကားဆီသို့ လျှောက်ထွက်လာတာမို့ ဦးစက စက်ရုံအဝင်

ပုညခင်စ႒အစ်တိုက်

ထူးလားရုံးကေး၍ 🐷

Жe

လမ်းမအလယ်မှာ ရပ်ထားသော ကားဆီသို့ အပြေးထွက်သွား ပြီး ကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

"ကဲ ... တွန်းတော့မယ်နော်"

"ဟို ... ဒီ ... ဒီလိုလုပ်ပါလား မောင်ရှား၊ မောင်ရှား မောင်းလေ၊ ဦးလေး တွန်းလိုက်မယ်"

"ကျွန်တော် ကားမမောင်းတတ်ဘူးလေဗျာ"

"ဪ ့ ဟုတ်သားပဲ၊ အားတော့နာတယ် မောင်ရှားရေ"

"ရတယ် ့ ရတယ် ့့အားမနာနဲ့ ၊ ကဲ ့ တွန်းပြီဗြို့" ရှားမင်းက ဦးစ မောင်းနေကျ စူဇူကီး R - ကား

လေးကို နောက်မှ တွန်းပေးလိုက်ပါသည်။ ကားစက်က တော်တော်

နှင့် မနိုးတာမို့ သူလည်း နေပူကျဲကျဲမှာ ကားတွန်းရင်း ချွေးပြိုက် ပြိုက် ကျနေဆဲမှာပဲ ...

လေပြွေရဲ့ အပြာရောင် ကယ်လ်ဒီနား စက်ရုပ်ကား က စက်ရုံဝန်းထဲသို့ အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် ချိုးကွေ့ဝင်လာပါသည်။

ရှားမင်းက လေပြွေကားကို မမြင်သေး။ အီး အဲ အသံထွက်ကာ ဦးစ ကားကိုသာ အားသွန်ခွန်စိုက် တွန်းနေပါ

သည်။

စက်ရုပ်ကားက ဦးစ ကားကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီးမှ ော်ခနဲ နောက်ပြန်ဆုတ်လာကာ ကားတံခါး ဆောင့်ဖွင့်လျက်င^{ှင်ပြ} လေပြေ ဆင်းလာပါသည်။ "ဦးရှား ... " <u>၃ ည စ ၆ စ ၁ အ ၆ တို က်</u>

၂၄၀ 👛 ပုညခင်

လေပြွေရဲ့ ဒေါသတကြီး ခေါ်လိုက်သကြားတော့မှ ရှားမင်းက နဖူးကချွေးတွေကို လက်မောင်းက ရုပ်အင်္ကျီစနှင့် ပင့်သုတ်လိုက်ရင်း လေပြွေကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ "လေပြေ ..."

ကိုယ့်မိန်းမလေးရဲ့ စမတ်အလွန်ကျသော ပုံစံကို သူက သဘောတကျ လှမ်းကြည့်နေလိုက်မိသည်။ အနက်ရောင် ဒူးအတိ စကတ် အတိုကြပ်ကြပ်လေး

နှင့် မီးခိုးရောင် အစင်းသေးသေးလေးတွေပါသည့် ကိုယ်ကျစ် ရုပ်အဖြူ လက်ရှည်လေးဝတ်ကာ လက်ကိုင်အိတ် အမည်းကြီးကို လက်မှာချိတ်ပြီး လေဒီရှူး ဒေါက်ဖိနပ်မြင့်မြင့်လေး ဝတ်ထားသော လေပြေ့ပုံက လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးမလေး စတိုင်လ် အပြည့်ပင့်။ အမည်းရောင် မျက်မှန်ကြီးကြီးကို တပ်ထားသဖြင့်လည်း ပုံစံက စပ်မိုက်မိုက် ဖြစ်နေသည်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ဒီနေရာကို ဒီလိုပုံစံ နှင့် တစ်ခါမှ မလာဖူးတာမို့ ထူးတော့ထူးဆန်းတယ်ဟု တွေးမီ နေဆဲ သူမက သူ့ဆီပြေးလာကာ သူ့ပခုံးကို ဆောင့်တွန်းပစ် လိုက်ပါသည်။

> "ဟင် ့့ ကလေး၊ ဘာ ့့ ဘာလုပ်တာလဲ" "မခေါ်နဲ့၊ လေပြွေကို လုံးဝ ကလေးလို့မခေါ်နဲ့၊ လေပြေ က ကလေးမဟုတ်ဘူး၊ ဦးရှားသာ ကလေး၊ ဘာမှမသိတဲ့ ကလေးကြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဆိုတာ မသိဘူးလာ ဟင် ့့ ၊ ဒီလို ကိုယ့်အလုပ်သမား မောင်းတဲ့ ကားကို တွန်းပေးနေရအောင် ဦးရှားက ဘာအဆင့်လဲ၊ ကိုတံ့

ကိုးလေးမိုးလေးပါ 👛 👚

၂၄၁

အဆင့်ကိုယ် မသိဘူးလားဟင်၊ သူဌေးဦးရဲဆွေးရဲ့ သမက်၊ လေပြွေ ယောက်ျားဆိုတာ ဒီလိုမျိုးမမရှုပ်သင့်ဘူးဆိုတာ လေးတောင် နားမလည့်ဘူးလား အတုံးအအကြီးရဲ့ ... " မျက်နှာတွေ ရဲတွတ်ကာ ခေါသတကြီး ပြောနေ

သော လေပြေ့ကို သူက ထိတ်လန့်နေမိရင်း ...
"ကိုယ် ... ကိုယ်က ဦးလူမော်ကြီး ထမင်းစားတဲ့နားမှာ
ထိုင်နေ့တုန်း ဦးစက ဦးလူမော်ကို ကားတွန်းဖို့ လာခေါ်
လိုပါ၊ သူကလည်း ထမင်းစားနေ၊ ကိုယ်ကလည်း အားနေ
တာဆိုတော့ ..."

"ဟင် အားနေရောလား၊ အားအားယားယား ထမင်း စားဆောင်မှာ လေပေါနေစရာလား၊ ကိုယ့်ဘာသာ ရုံးခန်း ထဲမှာ ဣန္ဒြေရရနေပါလား၊ ဦးရှား အဲ့ဒီလို အနေအထိုင် မတတ်တာ လေပြေ သိက္ခာကျတယ် သိရဲ့လား" "ကိုယ် မဟုတ်တာ ဘာမှမလုပ်ပါဘူး"

"မဟုတ်တာ မလုပ်ရုံနဲ့ မပြီးဘူးလေ၊ ဟုတ်တာကိုလည်း ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ရမှာပေါ့၊ တော်ပါပြီ ... ဦးရှားကို လေပြေ ဘာမှမပြောချင်တော့ဘူး၊ လေပြေ ဖြစ်ချင်တာကို လေပြေ့ဘာသာပဲ ကြိုးစားယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဖေဖေ့ အလုပ်တွေကို လေပြေပဲ ဝင်လုပ်တော့မယ်၊ ဦးရှား ဘာသာ ကားပဲတွန်းတွန်း၊ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်ပဲချက်ချက်ွန်

> လေပြေက သူ့ရှေ့မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခုတိုးသည်။ စု ည စ ၆ စ ၁ ဆု ၆ တို က်

ဘတ်စ်ကားပဲစီးစီး ကြိုက်တာသာ လုပ်ပေတော့္စ္လ^{ည်}

ပုညခင်စ႒အားစ်ထိုက်

၂၄၂ 🐞 ပညာသင်

ထို့နောက် သူမရဲ့ အပြာရောင်တောက်တောက် စက်ရုပ်ကားလေ က လေ့ဟုန်ကိုခွင်း၍ အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် စက်ရုံဘက်ဆီ ထွက် နွာသွားခဲ့ပါသည်။ ပုဆိုးတိုတိုဖြင့် ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျနေသော သူက တော့ လေပြေ့ကားလေးကို ငေးကြည့်ရင်း နေပူထဲမှာ ရပ်တန့် ကျန်ရစ်သည်။ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်ပဲ ချက်ချက်တဲ့လား လေခြေ

ရယ်။

ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်လေး စားချင်လို့ ချက်စာ မိတာ ကိုယ် ဘာများ မှားခဲ့လို့လဲ ... ၊ ဒါကိုပဲ ဘာလို့ အပြစ်တင်

နေခဲ့ရတာလဲ ... ။ ဟိုအရင် မိုးညတစ်ညတုန်းကတော့ ကိုယ် စား ပြင်ထားတဲ့ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်ကို မင်းဝဲ မြိန်ရေယှက်ရ

ဝင်စားသွားခဲ့တာပါ လေပြေရယ် ... ။

"တီ…တီ…တီ…"

အိမ်ရေ့ ခြဲဝန်းတံခါးဝဆီက ကားဟွန်းသံကြောင့် ရှားမင်းက အပေါ်ထပ် ပြတင်းလိုက်ကာလေးကို အသာဖယ်ကာ

ခြံဝဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။ ကားက သူမျှော်လင့်သလို လေပြွေကားတော့မဟုတ်

ချေ ... ။ သူ မမြင်ချင်သည့် ကောင်းဇေယျ၏ ကားဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထိုကားကို မြင်ရင် ဖြစ်နေကျအတိုင်း သူ့ရင်တွေ

တဒိန်းဒိန်း ခုန်ကာ ချွေးစေးတွေ ပြန်လာပါသည်။ လေပြေဟာ ဦးရဲသွေးရဲ့ လုပ်ငန်းခွင်ထဲကို ဝင်ပြီး

မကြာခင်မှာပဲ ဦးရဲသွေးရဲ့ မိတ်ဆွေလုပ်ငန်းရှင် တစ်ဦးရဲ့ တူဖြစ် သူ ကောင်းဇေယျနှင့် မကြာခဏ တတွဲတွဲ လုပ်နေတတ်ပါသည်။

အကြောင်းပြချက်ကတော့ ကောင်းဖေယျဟာ MBA ဘွဲ့ ရမို့ လုပ်ငန်းရဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုအပိုင်းတွေကို နားလည်လို့ ကောင်းအော်

နှင့် အပေါင်းအသင်းဖြစ်ရတာ ပညာရသည်ဟု ဆိုသူ့<u>ချိုပ်</u> ပု <u>ည ၈ ၆ ၈ ၁ အ ၆ တို က်</u>

၂၄၄ 👛 ပညာဝင်

ပဲ နေတော့' ဟု ဆိုသည်။ ဦးရဲသွေးကလည်း ဇနီးဖြစ်သူနှင့်အတူ နိုင်ငံခြားကို သွားနေချိန်မို့ လေပြေ ဒီလိုလုပ်နေတာကို သိပုံမရပါ။ ရှားမင်းကတော့ လေပြွေဆန္ဒကို မဆန့်ကျင်ရဲသူနို့ သူမပြောတဲ့အတိုင်း အိမ်မှာပဲ အေးအေးဆေးဆေး နေနေရပါ သည်။

သူကတော့ ဘာမှအသုံးမကျသူမို့ သူမက အိမ်မှာ

ရှားမင်းဟာ လေပြွေထက် ရှစ်နှစ် စောမွေးလာတဲ့ အရွယ်ရောက်ပြီးသား ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပါသော်လည်း လေမြွေကို ကလေးမလေးတစ်ယောက်လို ကြောက်ရွံ့နေမိသည်ဟု အမှန် အတိုင်းပင် ဝန်ခံပါမည်။

လေပြေဟာ သိပ်ချစ်စရာကောင်းသလောက် သိပ် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ သူ တဖြည်းဖြည်း သိသိလာရပါသည်။ သူမက သူ့ကို အားမလိုအားမရ ဒေါသကြီး တိုင်း၊ ခပ်ညံ့သုံ့ ယောက်ျားဟု မာမာထန်ထန် ပြောတိုင်း၊ အတုံး အအကြီးဟု စွပ်စွဲတိုင်း သူကြေကွဲစိတ်နှင့် မျက်ရည်ဝဲရပါသည်။ ထူးဆန်းတာကတော့ အဲ့ဒီလို ဆိုးတဲ့ သူမအပေါ်မှာ ဒေါသဟူ၍ မြှူတစ်မှုန့်စာမျှ မထွက်မိတာပင်။

သူမကို အတိုက်အခံ တုံ့ပြန်ပြောဆို ချေပဖို့ စကား လုံးတွေလည်း ပျောက်ဆုံးနေရမြဲပင်။ ဒေါသထွက်နေတဲ့ မျက်နှာ ကလေးကို တအံ့တသြ ငေးနေရင်းကပဲ သူ့ ခမျာလေး ငါ့ကြောင့် ဒေါသထွက်ပြီး အလှပျက်နေရရှာတယ်ဟုသာ သနားကရဏာ သက်ရတာပင်။

ပုညခင်၈၁အချဉ်တိုက်

ထိုးလေးမိုးငယ္မပါ

J93

ပြီးတော့ လေပြေအော်လိုက်တိုင်း သူ့မှာ ယောက်ျား ကြီးတန်မဲ့ ကြောက်ရုံ့ကာ နေစရာမရှိ ... ။ လေပြေ မျက်နှာ မကြည်လင်လျှင် ဘယ်ချောင်တိုးပြီး နေရမယ် မသိ ... ။ အိပ်ရာ ဝင်လျှင်ပင် ခုတင်တစ်ဖက်ခြမ်းသို့ ကပ်ကာ သူမကို ကျောခိုင်းပြီး ခပ်ကွေးကွေးလေး မဝံ့မရဲ အိပ်ရပါသည်။

ရှားမင်းက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့်ပင် ခြံထဲသို့ မောင်း ဝင်လာသည့် ကားကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နေမိသည်။ အချိန်က နေဝင် ရီတရော အချိန်ကလေး။ ခြံထဲက မီးတိုင်လေးတွေပင် လင်းနေ ခဲ့သည်။ ဒီလို အိမ်ပြန်နောက်ကျတာတွေကိုလည်း သူမကြိုက်ပါ။ ကားတံခါးဖွင့်သံ၊ ပိတ်သံ၊ နှုတ်ဆက်သံတွေကြား

ရသည်။ ပြီးတော့ ကောင်းဇေယျရဲ့ ကားက ပြန်မောင်းထွက်သွား သည်။

သူ လှေကားထိပ်သို့ လျှောက်လာခဲ့မိသည်။ လှေ တားဝမှာ ရပ်မိတော့ လေပြွေအသံကို ကြားရသည်။

"လေပြွေကား ဘာဖြစ်မှန်း မသိဘဲ ထိုးရပ်သွားတာနဲ့ မေယျဆီ လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီး ခေါ် လိုက်ရတာလေ ကြီးကြီးရဲ့၊ သူရောက်လာလို့ တော်သေးတာပေါ့၊ နောက်မို့ဆို လေပြေ တစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခရောက်နေမှာ..."

"ကိုယ့်ယောက်ျား ကိုယ် ဖုန်းဆက်ခေါ် ရောပေါ့ လေပြေ ရယ်"

"ဟင်း ့ ့ ဟင်း ့ ကြီးကြီးကလည်း ဦးရှားအကြွောင်း လည်း သိသားနဲ့၊ ဦးရှားတို့က ကားဆို ဘီးလွေးဘီးပါပြီး

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

R WW

၂၄၆ 👛 ပူညာင်

မောင်းရင်ရွေ့တဲ့ အရာဆိုတာလောက်ပဲ သိတာ၊ သူလာ တော့ရော ဘာသိမှာမို့လို့လဲ၊ ဇေယျ ရောက်လာလို့သာ လေပြေ့ကားကို ခဏတဖြုတ် မောင်းလို့ရအောင် ပြင်**ပြီး** ဝပ်ရှော့ထိ မောင်းယူသွားနိုင်တာ၊ ဇေယျက တကယ့်ကို ဘက်စုံတော်တာ ကြီးကြီးရဲ့ ... ၊ ပညာလည်းတတ်၊ စီးပွား ရေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အမြင်လည်း ရှိ၊ လူမှုရေးလည်း ကောင်း၊ အဖက်ဖက်က တော်တဲ့ သူမျိုးပဲ ...

လေပြေက ကြီးကြီးကို ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် လှမ်း ပြောပြီး အပေါ် ထပ်သို့ တက်လာသည်။

လှေကားထိပ်မှာ ရပ်နေသော ရှားမင်းကိုတွေ့တော့ မျက်ခုံးကလေး ပင့်လိုက်ရင်း ...

"ဪ ... ဦးရှား၊ ထမင်းစားပြီးပြီလား"

"မစားရသေးဘူး"

"စားရောပေါ့၊ ထမင်းစားချိန်တောင် လွန်လာပြီလေ "ကိုယ်တို့ ညနေတိုင်း ထမင်းအတူစားနေကျလေ လေဖြေ

"လေပြေ စားပြီးခဲ့ပြီ ...

"ဖေယျက လေပြွေကို တကူးတက လာကူညီရတာဆိုတော့ သူ့ကို ကျေးစူးတင်တဲ့အနေနဲ့ ထမင်းလိုက်ကျွေး ရတဏ်

സേ"

လေပြေက ခပ်ပေါ့ပေါ့လေး ပြောပြီး သူ့နံဘေးထ ဖြ<mark>တ်ကျော်လျှောက်သွားသည်</mark>။

ပုည ခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

ထိုးလေးပိုးငယ္မပါ

165

"നസേ: "

သူက လေပြေ့လက်ကို လှမ်းဆွဲထားရင်း ခေါ်လိုက် သည်။

လေပြေက သူ့ကို ခပ်တည်တည်ကြည့်ကာ သူမ လက်ကို ပြန်ရန်းလိုက်ရင်း ...

"လေပြေ့ကို ကလေးလို့ မခေါ်နဲ့၊ လေပြေ မကြိုက်ဘူး၊ လေပြေ လူကြီးဖြစ်နေပြီ၊ လူကြီးအလုပ်ကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း

လုပ်နေနိုင်ပြီ' "နှတ်ကျိုးနေလို့ပါ ကလေးရယ် ... "

"မခေါ်ပါနဲ့ဆို ...

'ကိုယ် လေပြွေကို .တစ်ခုလောက် မေတ္တာရပ်ခံချင်လို့ပါ"

်လေပြေနဲ့အတူသွားလာနေတဲ့ ကောင်းဇေယျာက လေပြေ နဲ့ဆို ရွယ်တူလောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်တယ်၊ လေပြေနဲ့ သူ နှစ်ယောက်တည်း သွားတာ လာတာကို နည်းနည်းတော့

ဆင်ခြင်စေချင်တယ်၊ တော်ကြာ ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်မျိုး မြင်

"အဟက် 🚉 ဟက်၊ ဟား 🚅 ဟား"

လေပြေက ရုတ်တရက်ကြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်တာမို့ ရှားမင်းက စကားမဆက်နိုင်ဘဲ လေပြွေ့ကို အဲ့သြစ္စာ စိတ်ကြသ်နေပို့သင်း

အံ့ဩစွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

လေပြေက တော်တော်ကြာ ရယ်နေပြီးမှ

မညခင်စ႒အပေါ်တိုက်

၂၄၈ 🗯 ပညာင်

"ဦးရှားရယ် ... ဦးရှားက သိပ်တုံးတာပဲ သိလား၊ ကြာလေ ကြာလေ ပိုပိုတုံးလာလေပဲ၊ ဦးရှားတို့ ရပ်ကွက်ထဲက အထာတွေ လေပြွေကို လာမပြောနဲ့၊ ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်တည်း တွဲသွားလို့ တစ်မျိုးမြင် တယ်ဆိုတာ ဦးရှားတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာသာ ရှိချင်ရှိမယ်။ လေပြေတို့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာတော့ ဒါမိုးူးမရှိဘူး၊ ဒီလိုမြို့ စောင့်ကြည့်ပြီး ဟိုထင် ဒီထင် ထင်တယ်ဆိုတာ အလု**စ်** အကိုင်မရှိ အားနေတဲ့သူတွေပဲ ထင်တတ်ကြတာ၊ ဧလ**ြေ** တို့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာတော့ အားလုံးက ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ် ရုပ်နေကြတာ၊ ဒီလိုမျိုးထင်ဖို့ အာရုံတောင် မအား ဘူး' လေပြေက လက်ကလေး တစ်ဖက်ကို မြွောက်၍

ခါပြလိုက်ပြီး အိပ်ခန်းဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ သူ သက်ပြင်းချကာ အိမ်ရှေ့စရန်တာဆီသို့ ထွက် လာခဲ့မိသည်။ ကောင်းကင်ကို ဟင်းလင်းမြင်နေရသည့် ဝရန်တာ ကျယ်ကြီးမှာ ရပ်နေ့ရတာတောင် အသက်ရှုမဝသလို ခံစားရသည်။ ဘာလိုလိုနဲ့ ပုံမပြောဖြစ်တဲ့ ညတွေလည်း များခဲ့ပြီ။

သည်းခံခြင်းမှာ အတိုင်းအတာရှိတယ်လို့ ဆိုကြလေ

သလား ျ

သူကတော့ အဲ့ဒီအတိုင်းအတာ ကုန်ဆုံးသွားရင် တောင် သည်းခံမှုကို ထပ်ပြီး သက်တမ်းတိုးတိုးနေချင်သူ ဖြစ် သည်။

သို့သော်လည်း လူတွေမှာ ခံနိုင်ရည်ပမာဏဆိုတာ တော့ ရှိပါသေးသည်။

သက်ပြင်းချရင်း ... ခွင့်လွှတ်ရင်း ... သည်းခံရင်း

သနားကရုဏာသက်ရင်း ... ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်ရင်း နေလာသည့် နေ့ရက် တချို့ကို ဖြတ်သန်းလာပြီးနောက်မှာတော့ သူ ရင်မဆိုင်

ချင်သည့် နေ့တစ်နေ့ကို ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုညက လလည်း မသာခဲ့ ...။ ကြယ်ရောင်လည်းဝ မလင်းခဲ့။ လေပြေညှင်းလည်း မတိုက်ခဲ့ ... ။

ထိုညမျိုးမှာ သူက ခြံတံခါးဝဆီ လှမ်းရွှော်ကြည့် ပုသစစ်စာ အားစ်တိုက်

ပုံညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၂၅၀ 🖀 ဟူညာင်

နိုင်သည့် ပြတင်းပေါက်လေးမှာ အချိန်ကြာမြှင့်စွာ ရပ်တန့်**ရင်း** ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး မီးတောက်နေခဲ့သည်။ အချိန်က ၁၀ နာရီထိုးခဲ့ပြီ ... ။

လေပြေကတော့ ခုချိန်ထိ ပြန်ရောက်မလာသေးပါ။

ဒီလောက်ထိ တစ်ခါမှ နောက်မကျဖူးတာမို့ သူ

ပိုပြီး စိတ်ပူရသည်။ လေပြွေဆီ ဖုန်းခေါ် တော့လည်း လေပြေက ဖုန်းမကိုင်ခဲ့ပါ။

ခုချိန်မှာ သူ အကြောက်ဆုံးက ကောင်းစုဧယျရဲ့ ကားကို မြင်လိုက်ရမှာပဲ ဖြစ်သည်။ အဲ့ဒီလိုဆို သူ့ ဒေါသတွေကို

ထိန်းမှ ထိန်းနိုင်ပါ့မလား ... ။

ဟော ခြံတံခါးဝဆီသို့ ထိုးလာသော ကားမီးရောင်ကြောင့်

သူ့ခန္ဓာကိုယ်က မတ်သွားသည်။

မီးရောင်က နှစ်ခု ... ။

ကားက နှစ်စီး ၂၂ ။

ရှေ့က တစ်စီးက လေပြွေကား။ နောက်တစ်စီးက ကောင်းဇေယျရဲ့ ကား ... ။

သူမြင်နေရသည်။ ကြားနေရသည်။ လေပြွေကာင ကားကို ကောင်းဇေယျ မောင်းလာတာ။ ကောင်းဇေယျရဲ့ ကား

ကို တခြားတစ်ယောက်က မောင်းလာတာ ... ။ လေပြွေကို ပို့ပြီး တာနှင့် ကောင်းဇေယျက သူ့ကားပေါ် တက်ပြီး ကားထွက်သွား တာ။ လေပြေ အိမ်ထဲဝင်လာတာ ္ ့ ။

ပြညခင်စေသနာပေတိုက်

ထိုးလာမိုးပေးပါ 🖀 🔻

အွန်စောရဲ့ အိပ်ချင်မူးတူးအသံ။ တံခါးပိတ်သံ ့ ့ ။

လေပြွေရဲ့ ဒေါက်ဖိနပ်သံ။ ပြီးတော့ ... အားလုံး ပြန်လည်တိတ် ဆိတ်သွားသည်။

သူ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာပြီး လေပြွေကို ထိုင် စောင့်နေလိုက်သည်။

ထိုစဏမှာ လေပြေက အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာသည်။ ပေါင်လယ်လောက် အနီရဲရဲ ဂါဝန်အတို အကျပ်ကလေးကြောင့်

လေပြေ့ အသားလေးတွေက ပိုပြီး ဖြူဖွေးစိုလက်နေသည်။

ချစ်စရာ ဇနီးငယ်ငယ်လေး ... ။ နှစ်ဆယ်ကျော်ရုံ အရွယ်ကလေး ... ။ သူ့မျက်စိထဲမှာ ကလေးလေးလိုပဲ မြင်မိသေး

တဲ့ ဒီကလေးဟာ ဘာ့ကြောင့်များ သူ့နှလုံးသားကို စဏစဏ ဆုတ်ခြေနိုင်စွမ်း ရှိရတာလဲ ... ။

"ဟင် ့ ဦးရှား မအိပ်သေးဘူးလား"

လေပြေက သူမလွယ်လာသည့် ရွှေရောင်ကြိုးတပ် အနီရောင် စလင်းဘတ်အိတ်ပြားပြားလေးကို ခုတင်ပေါ်သို့ လှမ်း ပစ်တင်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ပြုလဲညိုမှောင်နေတဲ့ ရှားမင်း မျက်နှာ ကိုတော့ သတိထားမိပုံရဘဲ အဝတ်အစားလဲသည်။

ရှားမင်းက သူမ အဝတ်အစား လဲပြီးသည်အထိ _{လု}တ် ... ဘယ်တပြန်လာတာလဲ" စောင့်နေပြီးမှ ...

"မင်း ... ဘယ်ကုပြန်လာတာလဲ"

"ကောင်းဖေယျတို့နဲ့ မွေးနေ့ဒင်နာတစ်ခု သွတ်တာလေ၊

၀ှည ခင်စ**ာ အာစ်တို**က်

၂၅၂ 📫 ဟူသင်

မွေးနေ့ရှင်က သူနဲ့ရော လေပြေနဲ့ပါ ခင်နေတာနဲ့ အ**တူ** သွားလိုက်တာ"

"မင်း ညဘက်တွေလည်း ကားမောင်းနိုင်တာပဲ မဟုတ် လား၊ ဘာဖြစ်လို့ သူက မင်းကားကို လိုက်မောင်းပို့ရတာ

જે…"

"လေပြေ ဝိုင်နည်းနည်းသောက်မိလို့ ခေါင်းထဲမှာ နည်း နည်း ငြီးစီစီဖြစ်လာတာနဲ့ သူက လေပြေတစ်ယောက် တည်း ပြန်လွှတ်ရမှာ စိတ်မချတာနဲ့ ... ဟင် ... နေစမ်း ပါဦး၊ ဒါ ဦးရှားက လေပြွေကို မယုံသင်္ကာ တရားခံစစ် စစ်နေတာလား"

. လေပြွေ မျက်နှာနှင့် လေသံက ချက်ချင်းပင် မခိုး

မခန့် ဖြစ်လာသည်။

"ကိုယ် ဒီလိုစစ်တာ မစံချင်ရင် မင်း အနေအထိုင် ဆင် ခြင်ပေါ့"

"အဟက် ့ ဟက်၊ လေပြေ ဘာမဆင်ခြင်လို့လဲ၊ ဒါ လူမှုရေးပဲ၊ လူမှုရေးကောင်းရင် စီးပွားရေးဘက်မှာလည်း အထောက်အကူပြုတာပဲ၊ ဒီလို လူမှုရေးကိုသာ လိုက်ကန့် သတ်နေရင် ဘယ်လို စီးပွားဖြစ်မှာလဲ၊ ဦးရှားက အိမ်မှာ အားနေတော့ တစ်နေ့တစ်နေ့ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်လေး

ချက်စားချက်၊ လေပြွေကို မယုံသင်္ကာဖြစ်လိုက် ... " "လေပြေ ... မင်း ဒီ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်ကိုပဲ လာလာ တူးတေးရိုးငပ္ေျ

JDR

ပုတ်ခတ်မနေနဲ့ ... ၊ ငါ့ဘာသာ ငါ ကြိုက်လို့ ချက်စားတာ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဦးရှားက ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက် ချက်ဖို့ကလွဲရင် တခြား ဘာကိုများ စိတ်ဝင်စားလို့လဲ"

"မင်းဆိုလိုတာက ငါက ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက် ချက် တာကလွဲပြီး ဘာမှ အသုံးမကျတဲ့ ယောက်ျားလို့ ဆိုလို ချင်တာလား"

"ေဟ့ ... ပြောလေ ... "

"ဦးရှား ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်ပိုသိမှာပေါ့၊ လေပြေ ပြော ဖို့တောင် မလိုပါဘူး"

"ဟား . . . '

လေပြေရဲ့ ပမာမခန့် အပြောက မယုံနိုင်စရာ ဆိုး လွန်းလှပါသည်။ သူ အကြိတ်မိသည်။ ခံစားရသည်။ ရင်ထဲမှာ တော့ ပေါက်လှဆဲဆဲ မီးတောင်ထိပ်ပိုင်းတစ်ခုလို ပူလောင်ကာ ပွက်ပွက်ထလာသည်။

သို့သော်လည်း စိတ်ကိုထိန်းကာ ့့့

"လေပြေရယ် ့ မင်း ဆိုးမှန်း အစကတည်းက သိပေမယ့် ဒီလောက်ဆိုးလိမ့်မယ်လို့တော့ ကိုယ် တကယ် မထင်ခဲ့ပါ ပ ဘူး၊ မင်း အခု ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာတွေ ခံစွားနှန်

ပုည 🛮 ငိ 🖜 အားပေါ် တို က်

၂၅၄ 🖀 දනුවේ

မင်းအတွက် အရှုပ်ထုပ်လား၊ ကိုယ့်အကြောင်းကို မင်းမသိ ခဲ့လို့လား ... ၊

"ကိုယ် ရိုးတာ၊ ကိုယ် မထက်မြက်တာ၊ ကိုယ် ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်ကြုက်တာ၊ ကိုယ် စာသင်တာ၊ ကိုယ် ပုံပြင်ရေးတာ၊ ကိုယ် မချမ်းသာတာ၊ ကိုယ့်မှာ သာမန်ဘွဲ့ လေးပဲရှိတာ၊ မင်းထက် အသက် ၈ နှစ်ကြီးတာ၊ ရပ်ကွက်လေးထဲက အိမ်ခပ်သေးသေး တစ်လုံးမှာ နေတာ၊ ဒါတွေအားလုံးကို မင်းသိပြီးမှ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"အဲ့ဒါ လေပြေ ကြမ္မာငင်ခဲ့တာ ... "

"ဘາ ... "

"အိမ်နဲ့ အဆင်မပြေတုန်း အခိုက်အတန့်လေးမှာ စိတ်တွေ ပျော့ညုံပြီး ဦးရှားကို လေပြေ ချစ်မိသွားခဲ့တာ၊ လေပြေ ချစ်ခင်အားကိုးရတဲ့ ဖေဖေကလည်း တစိမ်း မိန်းမဘက်မှာ ဆိုတော့ လေပြွေဘဝမှာ အားကိုးစရာ လေပြွေဘက်တော် သား တစ်ယောက်တော့ ရပြီဆိုပြီး ဦးရှားကို လေပြေ လက်ထပ်ခဲ့တာ ...၊ တကယ်တမ်းကျတော့ ဦးရှားက အားမကိုးရလို့ လေပြေ စိတ်ပျက်နေရတာ ...၊

"လေပြေက အမြဲ ခေါင်းမော့ချင်တဲ့သူ၊ ကိုယ့် ယောက်ျားအတွက် ဝုဏ်ယူချင်တယ်၊ ခေါင်းမော့ချင်တယ်၊ လေပြေ့ မိထွေးရှေ့မှာ၊ မိထွေးရဲ့ အမျိုးအဆွေတွေရှေ့မှာ ခေါင်းမော့ပြီးတော့ပဲ နေချင်တယ်၊ အဖက်ဖက်က သူတို့

ပုညခင်စ**ာအာဝ်တို**က်

ထွဲ့ဘောက်ဘောက် 👼 💮

 \mathfrak{m}

ထက် သာချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အမြင်မှာတော့ လေပြေဟာ ရပ်ကွက် နုပ်နုပ်လေးထဲက အတုံးအအ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ယူပြီး အိမ်ပေါ် ခေါ် တင်လာတဲ့ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်မလေး ဖြစ်နေတယ်၊ အဲ့ဒါကို လေပြေ မခံနိုင်ဘူး၊ သူတို့ကိုလည်း ဒေါသဖြစ်တယ်၊ ဦးရှားကိုလည်း ဒေါသဖြစ်တယ်၊ လေပြွေကိုယ် လေပြေ လည်း ဒေါသဖြစ်တယ်၊ အဲ့ဒါ ဦးရှားသိချင်တဲ့ လေပြွေ ခံစားချက်ပဲ..."

ရှားမင်းသည် တင်းတင်းမာမာ မျက်နှာထားနှင့် အဆက်မပြတ် ပြောနေသော လေပြွေကို ငေးကြည့်ရင်း ဘယ် ဘက် ရင်အုံကို လေးလံပူလောင်သော တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် အဖိ စံထားရသလို နာကျင်မွန်းကြပ်လာသည်။ ကိုယ်နဲ့တွေ့ခဲ့ရတာဟာ မင်းအတွက် ကြမ္မာငင်မှု တစ်ခုတဲ့လား ့ ။ အချစ်ဆိုတာကရော စဏတစ်ဖြုတ် စိတ်အားငယ်တုန်း ယိမ်းယိုင်သွားတဲ့ ခံစားချက် တဲ့လား ့ ။ ကိုယ်လိုလူကို လက်ထပ်မိတာ လေပြွေဘဝရဲ့ အမှားကြီးလား ့ ။ ကိုယ့်ကြောင့် လေပြေ သိမ်ငယ်နေခဲ့ရတာ လား ့ ။

သူက လေပြေ့မျက်နှာလေးကို မျောနစ်ငြိတွယ်စွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေခဲ့ပြီးမှ တစ်လုံးချင်း မေးလိုက်မိ၏ ။ "မင်း ကိုယ့်ကို တကယ်မချစ်ခဲ့ဘူးလား" လေပြေက နှတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ကာ့လွှဲမျက်

လေပြေက နွတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ကာ္ကွင်မျက် တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လျက် မျက်နှာကို မော့ပစ်လို့(စ်ပြီးမှ ့ ့

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၂၅၆ 🖀 ပုညဆင်

"လေပြွေဘဝနဲ့ မနီးစပ်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို အသစ်အဆန်း အဖြစ် စူးစမ်းခံစားရင်း သာယာသွားမိတာလည်း ဖြစ်နိုင်

တာပဲ ... " လေပြေရယ် ...

သူ မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ချပစ်လိုက်သည်။ သူ့မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး အမှောင်ဖုံးသွားသည်။

သူ့ဘဝသည်လည်း ...

2 2 2

နောက်တစ်နေ့ မနက် အိပ်ရာနိုးသောအခါ လေပြေ သည် ကိုယ့်နံတား၌ လစ်ဟာလျက်ရှိနေသော နေရာတစ်ခုကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

လေပြေ အိပ်ပျော်သွားသဖြင့် လေပြွေဘေးမှာ သူ ဝင်အိပ်ခဲ့သလား ... မအိပ်ခဲ့ဘူးလား ... လေပြေ မသိခဲ့ပါ။

ဒီနေ့ မနက်ခင်းဟာ ခါတိုင်းနေ့တွေထက် ပိုပြီး

သွေ့ခြောက်သည်ဟုတော့ ခံစားမိသည်။ လေပြေက အိပ်ရာမှထကာ မျက်နှာသစ်ဖို့ ရေချိုး

ခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ရေချိုးခန်းထဲက တဘက်တင်သည့် တန်းလေးပေါ်မှာ တဘက်ဖြူလေး တစ်ထည်ပဲ တွေ့ရသည်။

သွားတိုက်တံထည့်သည့် ခွက်ထဲမှာလည်း လေပြွေ သွားတိုက်တံတစ်ချောင်းပဲ တွေ့ရလေသည်။

လေပြေ မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ပြီး အခန်းထွဲဖြန် ၀င်လာကာ အဝတ်ဗီရိုကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ခရီးဆွောင်အိတ်

၀တ္တ ရက္မဖွင့်ကြည့်လူကလော့ ခရးဆွောင်အတ

ეეი 👛 დევან

အသေးလေးတစ်လုံး ပျောက်နေတာကို တွေ့သည်။ လေပြေ သူ့အဝတ်တွေကို ဖွကြည့်လိုက်သည်။ သူ လေပြေ့အိမ်သို့ ရောက်လာစဉ်က ပါလာခဲ့ဆော အဝတ်အစားတွေကို မတွေ့ရတော့ ... ။ ဗီရိုထဲမှာ လေပြေ ဝင်္ ပေးထားသည့် တန်ဖိုးကြီး ရုပ်အင်္ကျီတွေသာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ သူ ပြန်သွားပြီလား ... ။

လေပြေသည် ထိတ်ခနဲ့ ရင်ခုန်လာရသော်လည်း နှုတ့်ခမ်းထောင့်စွန်းလေး တစ်ဖက်ကို ဖိကိုက်ပြီး အားတင်းလိုက် သည်။ သူတောင်မှ ထားခဲ့နိုင်သေးရင် လေပြေကလည်း မလွမ်းစ

ဘူး။ လေပြေသည် ဦးရှားအကြောင်း ဆက်မစဉ်းစားတော့

ဘဲ ကိုယ့်ဘာသာ ရုံးသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေလိုက်သည်။ လေပြေ အလှပြင်ပြီး အခန်းထဲက ထွက်လာတော့

ကြီးကြီးက လေပြေ့ဆီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာကာ ...
"လေပြေ ့ မနက်က မောင်ရှားရယ် သူ့အိမ် ခဏပြန်ဦး မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်၊ ညက ညည်းတို့ ဘာဖြစ်ကြ

ഗാഡ്"

"ကြီးကြီး ... လေပြေ ရုံးသွားတော့မယ်"

"ဟဲ့ ့့ ဒီကောင်မလေး မေးတာကို မဖြေဘူးလား" လေပြေက ဦးရှားအကြောင်းကို တစ်ခွန်းမဟ

ထွက်လာခဲ့တာမို့ ကြီးကြီးက တယဲ့ဟဲ့နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်

ပုညခင်ခ႒ဆာဝ်တိုက်

"ကိုယ်က ဒီလုပ်ငန်းကို အကြီးအကျယ် လုပ်တော့မှာ လေပြေရ...၊ ဒီအလုပ်က ကိုယ့်အဖေနဲ့ လုံးဝမပတ်သက် ဘူး၊ ကိုယ့်ဘာသာ ခွဲပြီးလုပ်မှာ ...၊ ကိုယ်တို့သူငယ်ချင်း တွေပဲ စုလုပ်ကြမှာ၊ လေပြေပါ ပါရင်တော့ အင်အား အရမ်းတောင့်သွားမှာ ..."

အားတက်သရော ပြောနေသော စေယျကို လေပြေ တ ခပ်တွေတွေလေး စိုက်ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ ဒီစကားကို သူပြောတာ အခေါက်ပေါင်း မနည်း

တော့ပါ။ ဦးတည်ချက်ကတော့ သူ အကောင်အထည်ဖော်မည့် တားပစ္စည်းအရောင်းစင်တာ တစ်ခုအတွက် လေပြွေကို အရင်းအနီး ထည့်ဝင်စေလိုတာပင် ့ှု ။ သူထည့်ဝင်ဖို့ ပြောတဲ့ ငွေပမာဏက

လည်း သိန်းထောင်ချီနေတာမို့ လေပြေက လေပြေ့သဘောနွဲ့တိ သေပြေ မဆုံးဖြတ်ချင်ပါ။ ဖေဖေ့ကိုတော့ တိုင်ပင်ချင်သေး_{ခြ}စ်ညို။ သေဖေက ဥရောပဘက်ကို ခရီးထွက်သွားတာမို့ လနှင့်ရှိပြီး ကြာ

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၂၆၀ 👛 ပညခင်

မြင့်နေလေရာ ဖေဖေ ပြန်လာမှပဲ တိုင်ပင်တော့မည်ဟု စဉ်းစာ ထားသော်လည်း ဧယျေက ဒီကိစ္စကိုပဲ ထပ်ထပ်ပြောနေတော့တာ ပင်။

> "ဖေယျရယ် ့္ လေပြေ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဒီကိစ္စက္ လေခြေ တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်လို့ရတာမှမဟုတ်တာ၊ လေဆြ မှာ အဲ့ဒီလောက်များတဲ့ ငွေကြေးလည်း မရှိပါဘူး၊ ဖေဆ ပြန်လာတော့မှ ဖေဖေ့ကို ပြောကြည့်ရမှာ 🚬 "ကိုယ်တို့မှာ မြေနေရာတစ်ခုဝယ်ဖို့ ကြည့်ထားတာရှိတ**ာ** လေပြေ၊ အဲ့ဒီမြေနေရာက အရမ်းကောင်းတယ်၊ ဈေးလည် မဆိုးဘူး၊ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း ကိုယ်တို့မယူရင် တခြားထူ ယူသွားမှာပဲ၊ အဲ့ဒီနေရာကို ကိုယ် လုံးဝ လက်မလွှတ်ရ

ဘူး၊ ငွေကလည်း မပြည့်ဘူးဖြစ်နေတာ" "ငွေက ဘယ်လောက်လိုလို့လဲ ့ု့ "

"သုံးရာလောက်ပဲ 🚉 "

သိန်း ၃၀၀ လောက်ကတော့ လေပြွေ ဘဏ်စာအ ထဲမှာလည်း အသင့်ရှိပါသည်။ သို့သော် ဒီကိစ္စကို ဖေဖေ့ကိုမေ ဘဲ ပိုက်ဆံထုတ်ပေးဖို့အတွက်တော့ ဝန်လေးနေမိပါသည်။

ဖေယျဟာ သူဌေးသား ပညာတတ်၊ လူရည်**သ**

အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း ကောင်းသည့်သူမို့ ဒီလောက် ပိုက်ဆ ယုံကြည်စွာ ထည့်ဝင်ပေးလိုက်ဖို့တော့ သင့်တာပဲဟု လေခြေ တွေးမိသည်။

"ကောင်းပြီလေ၊ လေပြေ ထုတ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်"

ပုည ခင်စ႒ အုစ်တိုက်

ထူးလေးဂိုးငဂးဂျ 🐷

"အိုခေ ့္၊ သင့်ခ်ယူး"

"စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စတွေ လုပ်ဖို့ လေပြေ့ရှေ့နေကို ခေါ် လိုက်မယ်"

"အချင်းချင်းတွေ ... မယုံဘူးလား လေပြေရာ၊ ဒီလောက် ပိုက်ဆံလေးကိုများ ့့့

<mark>ဖေ</mark>ယျ စကားကြောင့် လေပြေက အားနာသွားမိ

"မယုံလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ထုံးစံအတိုင်း လုပ်ရမလား လို့ပါ၊ ဒါပေမယ့် ထားလိုက်ပါ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဇေယျာ့ ကို လေပြေ ယုံပါတယ်"

လေပြေက လေပြွေရုံးခန်းထဲက စားပွဲနောက် ဆုံ လည်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေရင်းက လေပြွေ စားပွဲရှေ့မှာ ထိုင်နေ သော စေယျကိုပြုံးပြရင်း ယုံယုံကြည်ကြည်ပဲ ပြောလိုက်မိပါသည်။

ဇေယျက လေပြွကို 'လေပြေကလည်းကွာ၊ အလုပ် လုပ်နေပြီး ခုထိ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် မရှိသေးဘူးလား' ဟု ခြောခဏ ပြောတတ်တာမို့ လေပြေက ခုလိုကိစ္စမျိုးမှာ ကိုယ့်

ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကိုုယ့် လုပ်လိုက်ဖြစ်တာပင် ့ . . ။

"ကဲ ... ကိုယ် သွားမယ်နော် လေပြေ ... ဆီးယူ"

"ဆီးယူ ... ဘိုင့်ဘိုင်"

လက်ထောင်ကာ လက်ချောင်းကလေးတွေကိုပဲ လှုပ် ြန္နတ်ဆက်သွားသော စေယျစတိုင်လ်က တော်တော်ပဲ ကြည့်လို့ **ဘ**ာင်းလှပါသည်။

ပုည ခင်စၥအစ်တိုက်

၂၆၂ 👛 ဟညာင်

ဇေယျာက sham ဖြစ်သည်။ စမတ်ကျသည်။ သွား လာ နေထိုင်ပြောဆိုပုံကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ အထက်တန်းစား ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ သိသာစေပါသည်။

လေပြေက လေပြွေ ယောက်ျား ဦးရှားကိုလည်း

ဇေယျလို ဖြစ်စေချင်မိတာပင်။ ဦးရှားဟာ ခပ်တုံးတုံးသာမနေ**ရင်** ရပ်ရည်က မဆိုးပါ။ ဇေယျလို ပုံစံမျိုး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြ**ည်** မှုရှိရှိ စမတ်တကျလေးသာ နေတတ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လော**က်**

ကောင်းမလဲ ... ။ လေပြေလည်း သူ့ကြောင့် မျက်နာပန်းမလှဲဘူး လား။ ခုတော့ ... သူ့ဘာသာ ေ့ဒပျာ်သလို ပုံစံမျိုးနဲ့ ညှိုးညှိုး ကုပ်ကုပ် နေတော့ လူအထင်သေးစရာ ဖြစ်မနေဘူးလား။

အို ့ ထားပါတော့။ သူ့အကြောင်းမတွေးဘူး။ သူ့

ဘာသာ ဘယ်မှာပဲနေနေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ။ လေဖြွေဘဝက သူ့မှီခိုနေရတာလည်း မဟုတ် ... ။ သူမရှိလည်း ပျော်အောင်နေ တတ်တယ်ဆိုတာ သူသိစေရမည်။

လေပြေက ခေါင်းကိုတစ်ချက်ခါကာ သူ့ အကြောင်း ကို ခေါင်းထဲက ထုတ်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

လေပြေဟာ ကောင်းဇေယျ စုတိုင်လ် ကျတာကို သဘောကျသော်လည်း ကောင်းဇေယျကို သဘောကျမိတာတော့ မဟုတ်ပါ။ ဇေယျကို ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်ဝင်စား တာ မဟုတ်ပါ။ လေပြေ မသိတဲ့ လေပြေ မတတ်တဲ့ စီးပွားနေး ကိစ္စတွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နားလည်သူမို့ အထင်တကြီး ခင်မင်မိတာပဲ ရှိပါသည်။

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

တီးလေးပိုးငယ္ၿပါ 👛

ဇေယျနဲ့ မတွေ့တဲ့အခါ ဦးရှားနဲ့ မတွေ့ရတုန်းက လိုမျိုး သတိရတာမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပါ။ ဦးရှားနဲ့ တွေ့စတုန်းကလို ရန်ဖြစ်အငြင်းပွားရင်း စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်ပြီး ပျော်ရွှင်မိတာမျိုးလည်း မရှိပါ။ ဦးရှားနဲ့ ... ။ ဟင် ... မတွေးပါဘူးဆိုမှ ... ။ လေပြေက ခေါင်းကို ဆက်ခါဆက်ခါ ယမ်းလိုက် ရင်း အောက်နှတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်ကာ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်း တစ်ချက်ကို ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ချလိုက်ပါသည်။

4 4 4

umesedassic.co

ပုည ခင်စၥအစ်တိုက်

"မောင်ရှားရယ် ... မင်း ဒဲလိုတော့ စိမ်းစိမ်းကားကား မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ဟယ်၊ လေပြွေအကြောင်းလည်း မင်း မသိ တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒီကလေးမလေးက ပါးစပ်ကသာ ပြော ချင်ရာ ပြောတာပါ၊ စိတ်ရင်းလေးက မဆိုးရှာပါဘူး၊ သူ အပြောမတတ်တာက မင်းကို နှိမ်သလို ဖြစ်သွားတာပဲ နေမှာပါ"

"ဟုတ်သားပဲ ရှားကြီးရာ ့့ ကောင်မလေးက မလိမ်မိုး မလိမ္မာလေးပါး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျ တော့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ ဘယ်လိုစိတ်ထားမျိုးနဲ့ နေရမယ်ဆိုတာ ဘယ်သိရှာမှာလဲ ့ ၊ မင်း ထက်လည်း အသက်အများကြီး ငယ်တာပဲ၊ ခွင့်လွှတ်ပြီး ပြန်သွားလိုက် ပါကွာ"

ခေါ် စောနှင့် ဖော်ကိုက တစ်လှည့်စီ နားချသော် လည်း သူက ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ယမ်းမိလေသည်။

ပြုညခင်စ႒အာပ်တိုက်

ရင်ထဲမှာ နာနေတာဟာ ခုထိ မပျောက်သေးပါ။ ဒဏ်ရာက တော်တော်နက်တာမို့ အချိန်တိုအတွင်း ကုစားလို့လည်း မရနိုင်သေးပါ။

"ငါ သူ့ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်လို့ မပြန်တာမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါမရှိတာက သူ့အတွက် ဝိုကောင်းမယ်ထင်လို့ သူ ပိုပြီး မျော်ရွှင်နိုင်မယ်ထင်လို့ ထွက်လာခဲ့တာပါ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် က ဘဝချင်းလည်း မတူပါဘူး၊ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ ဘဝ တွေက မတူညီတော့ အတွေးအခေါ် တွေ၊ ခံယူချက်တွေ၊ တန်ဖိုးထားမှုတွေလည်း မတူညီတော့ဘူး၊ အသက်ချင်း ကွာခြားတော့ ရင့်ကျက်မှုခြင်းလည်း မတူနိုင်ဘူးလေ၊ ဒါပေ မယ့် ဒါတွေကလည်း ညှိမယ်ဆို ညှိလို့ရပါသေးတယ်၊ အချစ်ခြင်းသာ တူညီခဲ့ရင်ပေါ့"

"မင်းတို့ အချစ်ခြင်းညီလို့သာ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား"

သူ မချိပြုံးသာ ပြုံးရသည်။ ဇော်ကို့ မေးခွန်းကို တော့ သူမဖြေတော့ပါ။ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်လေမလား။ 'လေပြေ ကြမ္မာငင်ခဲ့တာ' ဆိုသော စကားက နားထဲက ခုထိမထွက် ... ။ ရှားမင်းရဲ့ ဘဝကို သူမဘဝ နဲ့ မတူညီတဲ့ အသစ်အဆန်း ဘဝတစ်ခုအဖြစ် စူးစမ်းခံစားရင်းပ^{ြို} သာယာမိတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲဆိုတဲ့ စကားက ဖြစ်တည်ခွဲ့အာမျှ အချစ်တွေကို ဖဲ့ရွဲ့ပစ်လိုက်သည်။

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

MNN.

"မင်း သူ့ကိုပြောပြီးမှ ထွက်လာခဲ့တာလား"

ဇော်ကို မေးခွန်းကြောင့် သူ ခေါင်းယမ်းပြမိရင်း "ငါ သူ မနိုးခင် ထွက်လာခဲ့တာ၊ စာတော့ ရေးပေးခဲ့ပါ

တယ်"

"ဒီမှာ မောင်ရှားရဲ့၊ ဒေါ်စော လောင်းရဲတယ်ကွယ့်၊ မင်း မပြန်လည်း ကောင်မလေးက မင်းဆီ လိုက်လာမှာ သေရာ

တယ်၊ ဒီကောင်မှလေး မင်းကို ဘယ်လောက် သံယောစဉ်

ကြီးတယ်ဆိုတာ ဒေါ်စော အသိဆုံးပဲ၊ မင်းလည်း ဘယ် လောက် တင်းထား တင်းထား လေပြေနဲ့တွေ့ရင်တော့ အရည်ပျော်သွားမှာ သေချာတယ်၊ ဒေါ်စော ကြည့်ဖူးတဲ့

ကိုရီးယားကားထဲမှာလည်း မင်းတို့ နှစ်ယောက်လိုပဲ အချင်း ချင်း ချစ်ရက်နဲ့ နားလည်မှုတွေလွဲပြီး ကွဲသွားကြတာပဲ၊

နောက်တော့လည်း အဆင်ပြေသွားကြတာပဲ၊ ဘာတဲ့ ... ရုပ်ရှင်ထဲက စကားသေးက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

တကယ် ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေမှာလည်း အခိုက်အခန့် နာကြည်းမုန်းတီးမီတယ်ဆိုတာ ရှိကြတာပါပဲတဲ့ ... " ဒေါ် စောကတော့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပြောပြီး ပြန်

သွားခဲ့သည်။ မကြာခင် ဇော်ကိုလည်း ပြန်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး တော့ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်ရစ်လေသည်။

သူက အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်မှာ တစ်ယောက် တည်း ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေခဲ့မိသည်။ လပြည့်ရက်မို့ ဝင်းဝင်းပဝ သာနေသော လမင်းကြီးကို မော့ကြည့်နေခဲ့မိသည်။ ခဏကြာတော့ လပေါ်မှာ တိမ်ညိုမည်းတွေ ဖုံးအုပ်သွားပြီး မိုးတွေရွာကျလာခဲ့ သည်။

မိုးပေါက်တွေ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ စပ်စိပ်စိပ် ရွာ ကျလာတော့မှ သူ အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့မိသည်။

ခုတလောမှ မိုးတွေကလည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက်လို သည်းသည်းထန်ထန် ရွာကျနေခဲ့သည်။

ဒီလို မိုးသည်းည တစ်ညမှာ သူ့ဘဝထဲကို ရောက် လာခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်းကို သူ ပြန်မတွေး ချင်သော်လည်း ပြန်တွေးမိနေသည်။

လေပြွေဆီက သူထွက်ခွာလာခဲ့တာ တစ်လလောက် သာ ရှိသေးတာမို့ ခံစားချက်တွေက ပူပူနွေးနွေးပင် ရှိနေခဲ့သေး သည်။

ပြန်ပြီး ပူနွေးနိုးထမလာနိုင်တော့တဲ့အထိ မင်းအပေါ် ထားတဲ့ ကိုယုံခံစားချက်တွေ အားလုံး အေးစက်သွားချင်ပါတယ်

လေပြေသွေးရယ် ... ။ သူက သက်ပြင်းချကာ မီးဖိုချောင်ဘက်သို့ လျှောက် လာခဲ့မိသည်။

ညစာ မချက်ရသေးတာမို့ ဟင်းချက်မည်ဟု စဉ်း စားသောအခါ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက် စားချင်စိတ်က ပေါ်လာ္ကလ သည်။ သူက ခရမ်းချဉ်သီးတွေ နှိုက်ယူပြီး ဓားနှင့်လှီးဖို့ စဉ်းဇွာ တုံးပေါ် တင်ပြီးမှ လေပြေ့ရဲ့ ...

"ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်ပဲ ပြန်ချက်စားနေ့ေတာ့ ... '

ပုညခင်ခ႑အားစ်တိုက်

ပုညခင်စေဒအာဝေတီက်

၂၆၈ 👛 ်ပညာခင်

ဟူသော အသံက နားဝမှာကပ်ပြီး ဗုံးခွဲလိုက်သလို ပေါ်လာတာမို့ လက်ထဲက ဓားကို ဆောင့်ချကာ ခရမ်းချဉ်သီးတွေ ကို အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ဒေါသတကြီး ပစ်ထည့်လိုက်မိလေသည်။

"ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ ဆရာမကြီးပေါ့လေ ဟုတ်လား

လေပြေသွေး"
ဖေဖေ့ ဒေါသသံက ရုံးခန်းထဲမှာ ဟိန်းထွက်လာ သည်။ ဖေဖေ ဒီလို ဒေါသတကြီး မပြောတာကြာပြီမို့ လေပြေက ခပ်ကုပ်ကုပ်လေး ထိုင်ရင်း ခေါင်းငုံ့နားထောင်နေသည်။ ကိုယ့် အမှားနှင့်ကိုယ်မို့ တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်ရဲ။ ပိုက်ဆံ သိန်း ၃၀၀ ဆိုတာကလည်း နည်းမှမနည်းဘဲ။

"မောင်ရှား အလုပ်လုပ်တာကို အားမရဘူးဆိုပြီး ဖေဖေ့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝင်ပြီး ထင်ရာစိုင်းတယ်၊ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်နဲ့ ဘာမှလည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်မရှိဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆရာကြီးစတိုင်လ် ဖမ်းတယ်၊ ငါ့သမီးလေး သူ့သဘောနဲ့ သူ ကြိုးစားပါစေဆိုပြီး ဒီအဖေက အသာလွှတ်ထားဖြေ

လိုက်တယ် ... ၊

"ခုတော့ အဖေ ခရီးသွားတုန်း ကိုယ်သဘောနဲ့ ပု ည • ငိ • ၁ ဆု စ် တို က်ပြုပြ ၂၇၀. 👛 ပညာခင်

ကိုယ် ပိုက်ဆံ သိန်း ၃၀၀ ကို ဘတ်ခနဲ ထုတ်ပေးလိုက် တယ်၊ နှင့်မှာခေါင်းမရှိဘူးလား၊ ကောင်းဇေယျအကြောင်း

ကို နင် ဘယ်လောက်သိလို့လဲ 👝 🗈 "နင်သိတာက ကောင်းဖေယျက စတိုင်လ်ကျ

တယ်၊ သူဌေးပုံထွက်တယ်၊ ပညာတတ်တယ်၊ ပိုက်ဆံရှိ တယ်၊ ဒါပဲမဟုတ်လား ့္မ၊

"လူတစ်ယောက်ဟာ အပေါ်ယံ လူကြီး လူ ကောင်းပုံ ထွက်နေတာနဲ့ပဲ ရိုးသားဖြောင့်မတ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား 🚅 ၊

"ကောင်းစေယျဟာ သူ့အဖေ ငါ့မိတ်ဆွေ ကိုယ်တိုင် လက်မှိုင်ချထားရတဲ့ သား၊ အဖေဆီက အရင်း အနှီး တောင်းသွားလိုက်၊ ကားအကောင်းစားတွေ ဝယ်ပြီး အမျိုးမျိုး အလှဆင်စီးလိုက်လုပ်နေတဲ့ ကောင်၊ သူ့ အဖေ မိတ်ဆွေတွေဆီက ပိုက်ဆံလှည့်ပုတ်ရေးပြီး နိုင်ငံတကာ ပေါက်စေ့ လည်ပတ်သုံးဖြုန်းနေတဲ့ ကောင်"

ဖေဖေက ဒေါသ သံကြီးဖြင့် ဖိဖိပြောနေတာမို့ လေပြေက စိတ်ညစ်လာကာ ခံပြောတတ်တဲ့ အကျင့်ကလေး အတိုင်း ౣ

"အဲဒီလိုမှန်းသိလည်း ဖေဖေ စောစောက ပြောပါလားလို့" "တယ် ့ နင်က ငါ့ကိုတောင် အပြစ်ပြန်တင်ချင်သေးတာ လား၊ နင်တို့ချင်း ဒီလောက် ခင်မင်ပတ်သက်နေလိမ့်မယ် လို့မှ ငါမသိဘဲ၊ နင် ဒီလောက် ဦးနှောက်မရှိတာသိရင်

ပုညခင်စၥအုပ်တိုက်

ထူးလေးရုံးပေးပါ

၂၇၁

စောစောကတည်းက အူမချေးခါး ပြောပြထားမှာပေါ့ လေပြေသွေးရဲ့ ... ၊

"ရို့နဲ့ မစင်သေးတဲ့ ဦးနှောက်နဲ့ ငါ့လုပ်ငန်းကို လာခြယ်လှယ်ရုံမကသေးဘူး၊ ကိုယ့်ယောက်ျားကိုပါ အိမ် က ဆင်းသွားအောင် လုပ်လိုက်သေးတယ်၊ ငါမရှိတုန်း ဖြစ်ချင်တိုင်းကို ဖြစ်နေတာပဲ ့ ့ "

ိ"လေပြေ ဆင်းခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ဘာသာ ဆင်း သွားတာ ...

"သူဆင်းသွားချင်အောင် နင် တစ်စုခု လုပ်လိုက်လို့ နေမှာ ပေါ့ ... ၊ မောင်ရှားနဲ့ နင်နဲ့ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် နင့်အလွန်ပဲ ဆိုတာ ဗေဒင်မေးစုရာတောင် မလိုဘူး"

လေပြေက စူပုပ်လျက် ခေါင်းငုံ့ထိုင်နေမိသည်။ ကိုယ့်အလွန်တွေ များတော့လည်း သိပ်ပြီးတော့ ပြန်မပြောရဲ ... ။ ဒက်ဒီကတော့ ဒေါသမပြယ်သေးစာဲ ...

"နင် မှတ်သာထားလိုက်တော့၊ ကောင်းဇေယျ လက်ထဲ ရောက်သွားတဲ့ ပိုက်ဆံ သိန်း ၃၀၀ ဟာ ပြန်ရစရာ အကြောင်းကို မရှိတော့ဘူး၊ သူ့ဖုန်းကို နင်ဆက်လို့ မရဘူး ဆိုလို့ သူ့အဖေဖုန်းကို ငါဆက်မေးကြည့်ပြီးပြီ၊ ကောင်း ဇေယျက အမေရိကားက သူ့ဦးလေးဆီ သွားတယ်ုကွဲန် ဟိုမှာ ဧပျာ်သလောက် နေမှာတဲ့၊ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့လိည်း အစီအစဉ် မရှိပါဘူးတဲ့၊ နင့်ပိုက်ဆံ သိန့်ႏွာ်၃၀၀ နဲ့

၂၇၂ 👛 ဟူသင်

ခုလောက်ရှိ လပ်စ်ဗီးဂတ်ကို တက်ကဲလို့ ကုန်တောင်ကုန် လောက်ပြီ ...၊

"ရိုးသားတဲ့ ကိုယ့်ယောက်ျားကိုတော့ တန်ဖိုး ထား မြှင့်တင်ရကောင်း မသိဘဲ အပေါ် ယံ ရွှေမှုန်ကြဲနေတဲ့

ကောင်ကို ယုံစားတော့ ဒုက္ခဖြစ်ရောပေါ့ ...၊

"တော်ပြီ ... ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့အလုပ်တွေကို နင် ဘာမှဝင်မလုပ်နဲ့တော့၊ နင့်ဘာသာ အိမ်မှာပဲ အေးအေး

လူလူ ငါးခူကြော်သာ ပြန်ကြော်စားနေပေတော့"

ဖေဖေ့ စကားကြောင့် လေပြေ့မျက်လုံးတွေက ပြူ ခနဲ ဖြစ်လာပါသည်။ ဒါ ... ဒါ ... လေပြေ ဦးရှားကို ပြောတဲ့

စကားမျိုးပဲ မဟုတ်လား။

"ဖေဖေနော် ... လေပြေက ဘာလို့ ငါးခူကြော် ပြန်ကြော်

စားရမှာလဲ"

"ညည်းပဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ ညည်းကြိုက်တဲ့ ငါးခူကြော်မျိုး အွန်စောမကြော်တတ်လို့ ပြောဆို ငေါက်ငမ်းနေတာ ကြား

ဖူးလို့ပါ၊ ရုံးကို မလာတော့ ညည်းဘာသာ ဝင်ကြော်စား ဖို့ အချိန်ပိုရတာပေါ့ ... မဟုတ်လားဘူး"

ချနပုရတာပေ၊ ... မဟုတ်လေးသူ လေပြေသည် ခုတော့ ဦးရှားကို ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း

ပြန်ခံလိုက်ရပါသည်။ ဝဋ်ဆိုတာ တော်တော့်ကို နီးနီးနားနား လည်နိုင်တာပါပဲလား။

နောက်ဆုံးတော့ လေပြေသည် ဖေဖေ့ကို ဘာမှပြန်

ထူးတည်းသော 👼

100

မပြောရဲတော့ဘဲ ဖေဖေ့ရှေ့ကနေ စပ်ကုပ်ကုပ်လေး ထွက်လာခဲ့ ရပါသည်။

လောလောဆယ်မှာ လေပြေ အရမ်းငိုချင်နေသည်။ သို့သော် ပါးအပ်ပြီး ငိုစရာ ရင်ခွင်ကလည်း အနားမှာမရှိပါ။ မကျေနပ်တာမှန်သမျှ ဖွင့်ထုတ်ပြောပြပြီး ပေါက်ကွဲလိုက်ချင်ပေ မယ့် နားထောင်ပေးမယ့်သူလည်း မရှိပါ။ လေပြေ ခုလို ဝမ်းနည်း

နေရတာဟာ ဝိုက်ဆံ သိန်း ၃၀၀ အညာခံလိုက်ရတာ တစ်ခုတည်း ကြောင့် မဟုတ်တာတော့ သေချာနေပါသည်။ လေပြွေ နှလုံးသား မှာ အမျိုးမြိုးသော ခံစားချက်တွေဟာ ရောထွေးမွေနှောက်လျက်

ရှိပါသည်။

လေပြေသည် တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းပြန် လာရင်း လေပြေ့ဘဝမှာ ထင်ထင်ရှားရှား တစ်ခါမှ မခံစားရဖူး သည့် အထီးကျန် သွေ့ခြောက်ခြင်းကို စတင်ခံစားလာရသည်။

အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာရချိန်မှာ လည်း လေပြေ နေထိုင်နေသည့် အိမ်ကြီးထဲမှာ မပျော်ပိုက်ခြင်း

သကို ခံစားရလေသည်။ ဧည့်ခန်းဘေးမှ ဖြတ်ကျော်၍ အပေါ် ထပ်သို့ တက် သည့် လှေကားဆီ လျှောက်လာမိချိန်တွင် လေပြွေ မိထွေးရဲ့

ခသံစာစာကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ "အိမ်ထောင်ကျပြီးကတည်းက ထက် တစ်ခါမှ ခရီးမထွက် ဖြစ်သေးလို့ ကိုကိုက ထက်ကို ဥရောပ ခရီးစဉ် ခေါ် ဒုန္ဓာ

တာလေ ... ၊ ဥရောပခရီးက သိပ်တော့မကြာပါဘူးမှုနှာပြန်

ပုည ခင်စ႒အုပ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

MANIO

တီးလေးပိုးငယ္ပါ 👜

.jp:

မှာ စင်ကာပူဝင်ပြီး ကိုကို တိုးချဲ့မယ့် အလုပ်ကိစ္စလေး တွေအတွက် လေ့လာနေလို့ ကြာသွားတာ၊ တိုးချဲ့မယ့် အလုပ်ကိစ္စက အကျိုးအမြတ် ရှိမရှိတော့ မသိပါဘူး အိမ်မှာကတော့ အကျိုးယုတ်ပြီးပြီ၊ သိတယ်မဟုတ်လား ကြောင့်မရှိ ကြွက်ထဆိုတာ၊ ကိုကို နည်းနည်း နောက်ခိုင်း တာနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီး ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ လေ ပြေသွေးက ဆရာမကြီး ဝင်လုပ်တော့တာပဲ"

ဖုန်းပြောနေသော အသံကို သေသေချာချာ ကြား လိုက်ရသော်လည်း ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဘာမှပြန်ပြောချင်စိတ် မရှိပေ။ အရင်တုန်းကဆို ဒါမျိုး ကြားကြည့် ... ချက်ချင်းပြေး သွားပြီး ဆောင့်တွန်းပစ်မိမလား မသိ။ ခုတော့ ရန်ဖြစ်ရမှာတောင် အားမရှိဘဲ စိတ်ပျက် စိတ်ကုန် စိတ်ဓာတ်တွေကျကာ လူက အားအင်ချိနဲ့ နေသည်။

လေပြေသည် တိတ်တဆိတ်ပင် အပေါ် ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ လေပြေတစ်ယောက်တည်း အူဈာချာလေး ဖြ နေသည်။ အွန်စောနှင့် ကြီးကြီးကလည်း သူတို့ချင်း အဖော်ပြုကာ ဈေးဝယ်သွားနေကြသည်။ ထက်မြတ်သူမှာကလည်း အနီးက**်**ဆုံ အဖော်ဖြစ်တဲ့ လေပြေ့ ဖေဖေအပြင် အဖော်ပြုစရာ လူတွေအမူး ကြီး ရှိသည်။ ဒရိုင်ဘာ ဦးလူမော်ကလည်း ဇနီးနှင့် သားနှင့် ဒီအိမ်မှာ လေပြေ တစ်ယောက်တည်းပဲ အထီးကျန်နေခဲ့သည်။ လေပြေ ပြန်လာကတည်းက လေပြေ့ကို အလိုလိုက်ခဲ့တဲ့ ဖေဖောာ လည်း လေပြေ့ကို မကြည်တော့ချေ။

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

လေပြေ အခန်းထဲရောက်တော့ လက်မှာ တန်းလန်း ဆွဲကိုင်လာသည့် စလင်းဘတ်အိတ် သေးသေးလေးကို ခုတင်ပေါ် ပစ်တင်လိုက်သည်။ သို့သော် စလင်းဘတ်အိတ်က အရှိန်လွန်ကာ ခေါင်းရင်းဘက် ခုတင်ကြားသို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။

လေပြေက နုတင်ပေါ်သို့ လေးဘက်တွား တက်ကာ ခုတင်ကြားသို့ လက်နိုက်ပြီး အိတ်ကိုစမ်းလိုက်ချိန်မှာ စာရွက် ခေါက်လေးတစ်ခုကို စမ်းမိသွားသည်။

လေပြေ အိတ်ကို ဆက်မစမ်းဆားဘဲ စာရွက်ခေါက် လေးကို အရင်နှိုက်ယူကာ ဖွင့်ဖတ်လိုက်သောအခါ ...

> ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ရဲ့ အစွန်အဖျား ဇနပုဒ် ရွာလေးတစ်ရွာမှာ အညတရ စာဆိုတော်လေး တစ်ယောက် နေထိုင်ခဲ့သတဲ့ ... ၊

သာမန် မိဘနှစ်ပါးကနေ ပေါက်ဖွားကြီးပြင်းလာ
ခဲ့တဲ့ စာဆိုတော်လေးဟာ စာတိုပေစကလေး နည်း နည်းပါးပါး
ရေးတတ်တာလေးတစ်နကလွဲရင် တခြား ဘာအရည်အချင်းမှ
လည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဘာကိုမှလည်း မပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါဘူး။ မိဘ
တွေ မရှိတော့တဲ့နောက်မှာ သေးငယ်တဲ့ အိမ်ကလေး တစ်လုံး
မှာ တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ရင်း သူ့ရဲ့ သာမန်ဘဝလေးမှာပဲ
ရောင့်ရဲ ပျော်မွေ့နေခဲ့တယ်တဲ့။ သူ့ ဘဝမှာ ထူးထူးခြားခြားပြင်ဆိုင်ချင်တာဆိုလို့ ဘာမှမရှိသလို သူ့ ဘဝဟာ နိမ့်ခွဲရလှ
တယ်လို့လည်း တစ်ခါမှ မထင်ခဲ့မိဘူးတဲ့ ...၊ လို

၀ှည္ဆင်စေသနာစ်တို့ ကျို့ပြ

ထူးလေးင်းငဂးဂျ 🐯

J22

မယ့် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို သူ ကြုံတွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အဲ့ဒီညက မိုးတွေလည်း သည်းကြီးမည်းကြီး ရွာချနေခဲ့တာ ပေါ့ ... ။ သူတစ်ယောက်တည်း ညစာစားဖို့ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင် နေတဲ့ အချိန်မှာပဲ တံခါးခေါက်သံကြောင့် သူ တံခါးဖွင့်ပေး လိုက်တော့ ရေတွေ့ရွဲရွဲစိုနေတဲ့ မိန်းမငယ်လေး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်တဲ့ ... ၊

အဲဒီ မိန်းကလေးဟာ အဲ့ဒီညကစပြီး သူ့ရဲ့ ဘာ ထူးခြားမှုမှ မရှိဘဲ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်ဆုံးနေတဲ့ နေ့ရက် တွေကို ထူးခြားပြီး နွေးထွေးလှုပ်ခတ်တဲ့နေ့တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲ ပေးလိုက်တယ် ... ၊

အဲ့ဒီ မိုန်းကလေးကို ဒေါသဖြစ်ရတာ အဲ့ဒီ မိန်း ကလေးနဲ့ အခြေအတင် စကားပြာရတာ၊ အဲ့ဒီ မိန်းကလေး ဗိုလ်ကျသမျှ ခံနေရတာတွေဟာ သူ့ အတွက်တော့ ဆန်းကြယ် တဲ့ ကမ္ဘာသစ်ကြီးတစ်ခုကို ရောက်ရှိနေရသလို ခံစားခဲ့ရတာ ပေါ့ ... ၊ သူ့ဘဝရဲ့ နေ့ ရက်အသေတွေဟာ ကကြိုးပေါင်းစုံ၊ ပဉ္စလက် ဂီတပေါင်းစုံနဲ့ အတူ ကခုန် နိုးကြွနေခဲ့ရတာပေါ့ ... ၊ တကယ်တော့ အဲ့ဒီမိန်းမငယ်လေးဟာ ဘုရင့်သမီး

တော်ကလေး ဖြစ်နေတာကို အချိန်အတော်ကြာမှ သူ သိခဲ့ရပါ တယ် ...၊

အဲ့ဒီအချိန်ဟာ မင်းသမီးလေးကို မခွဲချင်တဲ့ စိတ် က တစ်ဖက်... ၊ မင်းသမီးလေး ဘဝကို အမြင့်မှာသာ စံနေအေ ချင်တဲ့ စိတ်က တစ်ဖက်နဲ့ ၊ သူ ဝေခွဲမရနိုင်အောင် ခံစားခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေ ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။ နောက်ဆုံးတော့လည်း မင်းသမီး

ပုညခင်စေဒနာပေတိုက်

လေး အပေါ် ထားတဲ့ စိတ်စေတနာက အနိုင်ရပြီး ဘုရင်ကြီးဆိ အကြောင်းကြားပေးလိုက်ရပါတော့တယ် . . . ၊

ခွဲခွာရတဲ့ နေ့က မင်းသမီးလေး သူ့ကို ကြည့်သွာ းတဲ့ အကြည့်တွေက သူ့ကို နေ့ပေါင်း ညပေါင်းများစွာ ဖိစီး နှိပ်စက်နေခဲ့တယ်၊ မင်းသမီးလေးကို လွမ်းဆွတ်လှပေမယ့်လည်း နန်းတော်ကြီးဆီ လိုက်မသွားဝံ့တဲ့ စာဆိုတော်လေးဟာ အလွမ်း ပြေအဖြစ် မင်းသမီးလေး သူ့ အိမ်မှာ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ အခန်းလေး ကို အမြံ ရှင်းလင်းပေးရင်း အလွှမ်း ဖြေနေခဲ့ရတာပေါ့ ...

တစ်နေ့မှာတော့ သူ မမျှော်လင့်ရဲတဲ့ ဆုလာဘ် တစ်ခုကို ရခဲ့တယ်၊ အဲ့ဒီဆုလာဘ်က သူမြတ်နိုးတဲ့ မင်းသမီး ကလေးကို ညတိုင်း ပုံပြောပြခွင့်ပါပဲ၊ အိပ်မက် မက်နေရသလို ပါပဲ၊ သူ မင်းသမီးလေးကို လက်ထပ် ထိမ်းမြားခွင့် ရခဲ့ပါ တယ် ့ ၊

လက်ထပ်ပြီး နောက်ပိုင်းအချိန်တွေမှာ မင်းသမီး လေး အလိုကျ၊ မင်းသမီးလေး ပျော်အောင် အစစ အရာရာ ဖြည့်ဆည်းပေးချင်ပေမယ့်လည်း သူဟာ ဇနပုဒ် ရွာကလေးမှာပဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူဖြစ်တဲ့အတွက် နန်းတော်ကြီးမှာ အဲဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်အောင် မနေတတ်ခဲ့ဘူးပေါ့၊ မင်းသမီးလေး ဂုဏ်တက် အောင်လည်း ဘာမှ စွမ်းဆောင်မပေးနိုင်ခဲ့ဘူးပေါ့ ... ၊

ဒီလိုနဲ့ သူဟာ မင်းသမီးလေးအတွက် စိတ်ပျက် စရာတွေကိုပဲ မရည်ရွယ်ဘဲ ဖန်တီးပေးခဲ့သလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ် ့္လာဇို နောက်ဆုံးတော့ သူဟာ မင်းသမီးလေးအတွက်ငွယ်ပြာ ရွှင်မှုတွေ ဖန်တီးပေးနိုင်တဲ့သူ မဟုတ်တာကို ရင်နှင့်စွစ် သိခွင့်

ပုည ခင်စေသဆုပ်တိုက်

NNN S

၂၇ဂ 🖀 ဟည္သခင်

ရလိုက်ပါတယ်၊ မင်းသမီးလေးဆီက သူရထားတယ်လို့ ထင်ခဲ့ မိတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေဟာလည်း ခဏတစ်ဖြုတ် စိတ်ယိမ်း ယိုင်မှုတစ်ခုဆိုတာ သူသိခဲ့ရတယ် ... ၊

သူ့ အတွက် မင်းသမီးလေးနဲ့ ဆုံခွင့်ရတဲ့ အဖြစ်ဟာ စဏနိဗ္ဗာန်လေး ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် မင်းသမီးလေး အတွက်တော့ ဒီအဖြစ်ဟာ ကြမ္မာငင်မှုတစ်ခုပဲ ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ သိလိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ သူ့ ဘဝတစ်ခုလုံး အမှောင်ဖုံး သွားခဲ့ရပါတော့တယ်၊ ဒီလိုနဲ့ မင်းသမီးလေးအနားကနေ ထွက်ခွာ သွားဖို့

သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ် ့ ၊ "မချစ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ သူ့ ချစ်ခြင်းတွေက

မင်းသမီးလေးအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်မှာ စိုးရိမ်ခဲ့လို့ပါပဲ ... ၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ အညတရ စာဆိုတော်လေးနဲ့ ရွှေမင်း သမီးလေးရဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးဟာ အဆုံးသတ်သွားခဲ့ရပါတော့ တယ် ... ။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲ ...။

ပုံပြင်ဆုံးသွားချိန်မှာတော့ လေပြေကိုင်ထားသော စာရွက်ကလေးဟာ လေပြေ့မျက်ရည်များဖြင့် ရွှဲရွဲစိုနေခဲ့လေသည်။

4 4 4

ထိုညက ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်မှာ မုန်တိုင်းငယ် လေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ် နေသဖြင့် မုန်းတိုင်းအရှိန်ကြောင့် မိုးတွေ သည်းကြီးမည်းကြီး ရွာချနေခဲ့လေသည်။

ရှားမင်းက ညနေစာ ထမင်းစားဖို့ ဟင်းချက်နေချိန် မှာပဲ မိုးသဲလေသံကြားက တံခါးခေါက်သံ အဆက်မပြတ် ကြား လိုက်ရပါသည်။

"ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူပါလိမ့်"

သူက အိမ်ရှေ့သို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာပြီး တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်ချိန်မှာ မိုးကာအင်္ကျီရှည်ကြီးကို ခေါင်းဆောင်း ဆောင်း၍ ဝတ်ထားသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

"ဘယ်သူပါလဲ ခင်ဗျ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ"

"အိမ်ငှားချင်လို့ပါ" "ဟင် ___ "

ပုညခင်စာ အားစ်တိုက်

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

၂၈၀ 📫 မညာင်

မိုးကာအင်္ကျီခေါင်းစွပ်ကို ချွတ်ရင်း ပြောလိုက်သော လေပြေကြောင့် သူက အဲ့လည်းသြ စိတ်လည်းတိုသွားရသည်။ ရုပ်ကိုက သူနဲ့ငါ့ကြားမှာ ဘာမှဖြစ်မထားတဲ့အတိုင်း။ မျက်နှာ ပြောင်ချက်ကတော့ကွာ ... ။

္က မင္မားဘူး ... " "

"ဒုန်း…'

သူက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး တံခါးကို ခုန်းခနဲ အသံမြည်အောင် ပြန်ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။ ဒေါသဖြစ်လွန်းလို့ ရင်တွေတောင် ခုန်လာသည်။ ဒါ ဘာအချိုးမှန်းကို မသိ ... ။

်"တံခါးဖွင့်ပါဗျို့ … "

"မဖွင့်ဘူးဟေ့ ... "

သူမက မိုးသံတွေကို ဖောက်ထွင်းသွားအောင် ကြံ့ အော်ပြီး ပြောတာမို့ သူကလည်း အိမ်ထဲကနေ ပြန်အော်ပြောလိုက် ပြီး တံခါးချက်ထိုးကာ မီးဖိုချောင်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဒင်းကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်။ ကိုယ့်ဘာသာ ခပ်အေးအေး ထမင်းစာ မည်။ ဒင်းဘာသာ မိုးရေထဲ လဲပြီးသေသေ ... ။

"ဗျို့ ့ ့ အိမ်ထဲကလူကြီး တံခါးဖွင့်ပေးပါဗျို့၊ ဒီမှာ အအေ ပတ်လို့ သေတော့မယ်ဗျို့ ့ ့ "

သေလေ ့့ သေ။ အအေးပတ်ပြီးတော့ပဲ သေဆာ

အပူပတ်ပြီးတော့ပဲ သေဆာ။ သေချင်သလို သေ။ ရှားမင်းက မကြားချင်ယောင်ဆောင်ကာ ဟင်းဆင်္

ချက်နေလိုက်သည်။

ပုညခင်စ႒ အပြေတိုက်

ထိုးလေးမိုးလေးပါ

ì

"ഒിന് ു ഒിന്"

"ဒုန်း ... ဒုန်း ... "

ခေါက်လေ ခေါက်ပေါ့။ လက်ဆစ်တွေ ကျိုးအောင် တံခါးသာ ခေါက်နေလိုက်တော့။ ငါကတော့ လုံးဝပဲ ့ှ ့။

"ဗျို့… ဦးရှားမင်း၊ ခင်ဗျားအခန်းက ဘယ်လောက်ကောင်း လို့ ဈေးကိုင်နေတာလဲ၊ ထောင့်ငါးရာပဲ တန်တဲ့အခန်းကို

များ ဈေးကိုင်မနေစမ်းပါနဲ့ ့ ့ ၊ ခင်ဗျားအခနီး ဘယ် လောက်တန်တန် ကျွန်တော့်မှာ ထောင့်ငါးရာပဲ ရှိလို့

ထောင့်ငါးရာပဲ ပေးနိုင်မယ်ဗျို့"

အောင်မယ် ... ကလေးတွေ အချစ်ကို တင်စားပြော တဲ့ ကိန်းဂဏန်းနဲ့ လူကိုလာဖျားယောင်းနေပြန်ပါရောလား ... ။

ခုနေ ငါ့စိတ်တွေ ညွှတ်သွားကြည့် ... ပြီးမှ ဒင်းက ခဏတစ်ဖြုတ် စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်တုန်းမို့ ပြောမိတာပါလို့ မျက်နှာ ပြောင်ပြောင်ထားပြီး ပြောဦးမည်။

"ဦးရှား ့ ဖွင့်မပေးဘူးလား၊ ဦးရှား ဖွင့်မပေးမချင်း အိမ် ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ လေပြေ ထိုင်စောင့်နေမှာနော်၊ မနက်

ကျ အအေးမိပြီး သေနေရင် နာရေးကူညီမှုအသင်းကို ဖုန်းသာလှမ်းဆက်လိုက်တော့ ... " ဒင်းတော့ ငါ့ဘာသာ အေးအေးနေတာကို ပြဿနဂ္ဂလ

လာရှာပြန်ပြီ။ လာရှာပြန်ပြီ။

ရှားမင်းက ကြက်သားအိုးကို ဆီသတ်ရင်းကျွှိတ်ခမ်း ကို ရွဲ့ပစ်လိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ ဟင်းအိုးထဲကို ရွှေထည့်၊ ဟင်း

<u>ဗူညခင်စေဒအနစ်တိုက်</u>

and in the

၂၀၂ 🐞 ပုညသင်

အိုးကို အဖုံးဖုံးထားလိုက်ပြီး ကြက်သားနှင့်ရောဖို့ အာလူးကို အခွဲဆက်နွှာနေလိုက်သည်။

အဖြင့်ဘက်ကတော့ ဘာသံမှ မကြားရတော့ 💢 ။ ဒင်း ပြန်သွားပြီလား ... ရှိနေသေးလား သိချင်တာမို့ အာလူးကို အသာချကာ အိမ်ရှေ့သို့ လျှောက်သွားပြီး အိမ်ရှေ့ဘက် ပြတင်း

လိုက်ကာကို အသာမကာ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ လား ... လား ဒင်းက မိုးကာအင်္ကျီတောင် မဝတ်တော့ဘဲ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ငုတ် ကုတ်ထိုင်နေလေသည်။

"ငါ့ကို ပြဿနာလာရှာတာ ...ပြဿနာ လာရှာတာ၊ မေးကြေးမေး

့အေးအေးမနေ ရအောင် ဂြိုဟ်မွေနေတာ ... " ရှားမင်းသည် သူ့ဘာသာ ဘာဖြစ်ဖြစ်ဟု စဉ်းစား

ကာ အိမ်ထဲသို့ ပြန်လှည့်ဝင်လာသော်လည်း စိတ်မဖြောင့်ဘဲ ပါးစပ်က တဖျစ်တောက်တောက် ရွတ်ရင်း ပြတင်းပေါက်ကနေ သွားချောင်းကြည့်မိပြန်သည်။ ဒင်းကို ကြည့်ရတာတော့ ကိုယ်သာ သွားမခေါ် ရင်

ခေါင်းမာမာနှင့် မိုးရေထဲမှာ ဇွတ်ပေထိုင်နေမည့်ပုံ ... ။ မိုးကှာ ကလည်း ဝတ်မထား၊ သည်းသထက်သည်းလာနေတဲ့ မိုးရေထဲ မှာ ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် တီရုပ်ခပ်ပါးပါး ဝတ်ထားသော ဒင်းက အိမ်ဘက်ကို ကျောခိုင်းကာ တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်၊ ငှတ်တုတ်ထိုင် နေသည်။

> "ဒင်း သေတော့ ငါ တရားခံဖြစ်ရဦးမယ်၊ ငါ့ကို တရားခံ လာရှာနေ့တယ်"

> > ပုညခင်စ႒အာဝေတီက်

့ ထီးလေးမိုးလေးပါ 👛 ုံ ၂၈၃

ရှားမင်းက ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ရေရှုတ်ရင်း ထီးသွားယူ ဖွင့်ဆောင်းပြီး အိမ်ပြင်သို့ ထွက်လာပါသည်။

မိုးနှင့်အတူ လေကလည်း ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်နေ တာမို့ ထီးဆောင်းထားတာတောင် သူ့ကို မိုးရေတွေ ပက်စင်လာ

သည်။

သူက ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် သူမဆီ လျှောက်သွားလိုက်

"ဟဲ့ … အရူးမ"

ဟု မိုးသံကို ထွင်းဖောက်သွားအောင် သူမနောက် နားမှ ကပ်၍ အော်လိုက်ပါသည်။

"ဘာ ့ု ဘာ ့ု ဘယ်လိုခေါ် လိုက်တယ်"

လေပြေက ဆတ်ခနဲ ထရပ်ပြီး သူ့ကို မျက်နှာချင်း ဆိုင်ကာ အော်မေးလိုက်သည်။ သူကလည်း မိုးသံတွေကို ထွင်း

ဖောက်အောင် ပြန်အော်ပြောလိုက်သည်။

"အရူးမ၊ အရူးမလို့ ခေါ်တာဟေ့၊ မင်းနဲ့လိုက်တဲ့နာမည်

မို့လို့ ခေါ်တာဟေ "လေပြေက မရူးဘူး၊ ဦးရှားသာ ရူးလို့ ကိုယ့်မိန်းမငယ်

ငယ်လေးကို ပစ်ပြီး ထွက်သွားတာ ... "အဲ့ဒီ မိန်းမ ငယ်ငယ်လေးက စိတ်မမှန်လို့ ထားခဲ့တွာ်

ဟေ့ ... ၊ အဲ့ဒီ မိန်းမက ခု စာကလေးကြော်၊ ခု ဆီတွဲမ်င်း ဆိုတဲ့ မိန်းမမျိုး၊ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကြိုက်လို့ဝယ်ပြီးမှ အဲ့ဒီ

တုန်းက တကယ် ကြိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ မိတိကယောင်

ပုညခင်စေသနားစ်တိုက်

၂၈၄ 🛍 ဟုညခင်

ချောက်ချား ဖြစ်တုန်း အတွေးမှားသွားတာပါ ဆိုပြီး ဆိုင် မှာ ပြန်ထားချင်တဲ့ မိန်းမမျိုး ... " "ဘယ်သူမဆို ကိုယ့်စိတ်ရင်းအမှန်ကို ကိုယ်မသိဘဲ တစ်ခါ တလေ တွေဝေသွားတာမျိုး ရှိတတ်တယ်ဆိုတာ ဦးရှား နားမလှည်ဘူးလား၊ ဒီလို အလွယ်တကူ ထွက်သွားစရာ လား ... "

"ထွက်သွားတော့ ဘာဖြစ်လဲ ့ ့" "ခင်ဗျား စိတ်နဲ့ ခင်ဗျားကိုယ် ထွက်သွားပြီး ဒီမှာလာ**နှ**င်

နေလို့ ရမလား၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မယားစရိတ်တော့

ပေးရမှာပဲ ့ု့ " "ဘာ ့ ဘာ ့ု့ မယားစရိတ် ့ု့ "

"ဟုတ်တယ် ့ ့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မယားစရိတ် တစ်လ သိန်း ၂ဝ ပေးနိုင်ရင်ပေး၊ မပေးနိုင်ရင်တော့ ကျွန်တော့်ကို

တစ်သက်လုံး အလုပ်အကျွေး ပြုရမယ်" ရှားမင်းနဲ့ လေပြေမှာ မိုးထဲရေထဲမှာ အပြန်အလှန်

ရွဲ့ကာ အော်ပြောနေကြဆဲ လေက ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်လိုက်တာ မို့ ရှားမင်းလက်ထဲက ထီးက အရွက်လန်ထွက်သွားလေသည်။ လေပြေက အရိုးချည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သူ့ထီးကို လက်ညှိုးထိုးရင်

အော်ရယ်လိုက်သည်။ "ဟား ့္ ဟား ့္ ထိုးစုတ်ကြီး"

"စုတ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ မင်း လှောင်ပြောင်စရာ မလိုဘူး

ပုညခင်ဧဒအာဝ်တိုက်

ထီးလေးပိုးငေးပါ 👛

ງກໆ

ရှားမင်းက ထီးရိုးကို လွှင့်ပစ်ရင်း ပြန်အော်လိုက်

လေပြေက သူမမျက်နှာပေါ်မှာ ရေစိုကပ်နေသည့်

ဆံပင်တွေကို လက်ဖြင့်သပ်လိုက်ရင်း သူ့ကိုမော့ကြည့်ကာ စဏ ငြိမ်သွားပြီးမှ လေသံကို တိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်ပါသည်။

"ထီးလို မိုးပေးနိုင်မလား ့ ့ "

"ဘາ ... ່

သည်။

သူက ကောင်းကောင်း မကြားရသဖြင့် ပြန်အော် မေးလိုက်သည်။

"ထီးလို မိုးပေးနိုင်မလား ့ ့ "

ခ်ီ ဒီတစ်ခါတော့ ကောင်းကောင်းကြားလိုက်ရတာမို့ သူက သူမမျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်ရင်း ...

"လေပြင်းတိုက်လို့ ထီးရွက် စုတ်သွားရင်ကော မင်းက

မိုးစိုခံနိုင်လို့လား ့ ့ "

"ခံနိုင်တယ် ... "

"သေရာလိုလား ... "

"သေရာတယ်"

သူတို့ မိုးရေထဲမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ရင်း တစ် သောက်ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။ လေပြေ_{ကြွ}ှ[်] ခေါင်းကလေးမော့လျက်။ ရှားမင်းက လေပြေကို ငုံ့ကြည့်လျှက်။

"ဟင် ့ု ဘာနံ့လဲ၊ ဟင်းအိုးတူးတဲ့ အနံ့ကြွီးႏွိ

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက် .

www.

၂၈၆ 👛 ပုညဆင်

ရုတ်တရက် လေပြေက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာ

ပြီး ရှားမင်းကို ပြောလိုက်သည်။ ရှားမင်းက မီးဖိုပေါ်က ဟင်းအိုး ကို ဗြုန်းခနဲ သတိရသွားကာ ...

"ဟာ ့္ ဟင်းအိုး ့္ ဟင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးတူးပြီ"

ဟု အော်ရင်း အိမ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်လာမိသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲ ပြေးဝင်၊ မီးခလုတ် အရင်ပိတ်ပြီး

ခြစ်တူးနေသော ဟင်းအိုးကို မီးဖိုပေါ်မှချရင်း နှတ်က တဖွ

ရေရွတ်နေမိသည်။ "သွားပါပြီကွာ . . ဒီညစာတော့ ငတ်ပါပြီ"

"မငတ်ပါဘူး၊ ဒီမှာ ဟင်းပါပါတယ်"

နောက်နားဆီမှ ကပ်ပေါ်လာသော လေပြွေအသံ

ကြောင့် သူ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။

မိုးရေတွေ ရွှဲရွဲစိုနေသော လေပြေက သူ့ကို ပြုံးစိစိ ကလေး စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ထိုမယားဆိုးကလေးက မိုးကာဂျာကင်အိတ်ထဲကို လက်နှိုက်လိုက်သည်။ သူမ လက်ထဲမှာ

မလတ်စတစ် လေလုံဘူးလေးတစ်ဘူး ပါလာသည်။ သူမ**ာ** ထိုဘူးလေးကို လှမ်းပေးလာတာမို့ သူ လှမ်းယူပြီး အဖုံးဖွင့်ကြ**ည့်** လိုက်သောအခါ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက် ဟင်းကို တွေ့လိုက်ရ**ပါ** သည်။

သူ... လေပြွေကို အဲ့သြစ္မွာ ကြည့်မိတော့ လေပြေ**ာ** သူ့ကို မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်ရင်း...

ပုည ခင်စေဒဆာုပ်တိုက်

ထီးလေးမိုးပေးပါ

IDO

"ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်လေ၊ ဦးရှား စားဖို့ လေပြေကိုယ်

တိုင် ချက်လာတာ ... "

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အဲ့ဒီအမူအရာနဲ့ အဲ့ဒီစကားလေး တစ်ခွန်းက သူ့ရဲ့ နာကျင်မှုတွေကို ပြေပျောက်သွားစေသည်။ ပဲ့ရွဲ့သွားသော သူ့ နှလုံးသားကို အကောင်းပကတိအဖြစ် ပြန်လည် ဖန်တီးပေးလိုက်

သည်။

သူ့လက်က အလိုလို မြောက်တက်လာကာ သူမ ခေါင်းကို ဒေါက်ခနဲ ခေါက်မိလျက်သား ဖြစ်သွားသည်။

သူမက ဇက်လေးပု၊ နှာခေါင်းလေးရှံ့ကာ ချစ်စဖွယ် အမှုအရာကလေးဖြင့် သူမခေါင်းကို ပြန်ပွတ်နေသည်။

လွမ်းတသသဖြစ်ခဲ့ရသော ထိုမျက်နှာကလေးကို သူ ခပ်ပြုံးပြုံး စိုက်ကြည့်နေရခိုက်မှာ ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုလုံး က ပန်းတွေအားလုံး ပွင့်ဖူးကုန်သည်။ သမုဒ္ဒရာ အစင်းစင်းမှာ ထန်နေသော လှိုင်းလုံးတွေအားလုံး ငြိမ်သက် ပြေပြစ်သွားကြ

သည်။ ကမ္ဘာ့လေထုထဲမှာ မွှေးရနံ့တွေ သင်းပျံ့ကုန်သည်။

ပြီးတော့ ့ ့ ဒီမိန်းမဆိုးလေးကိုပဲ သူ တစ်သက်လုံး သည်းညည်းခံပြီး ချစ်သွားတော့မည်ဆိုတာကို ကမ္ဘာမြေ့ထွကို သစ္စာပြုပြီး ပြောစရာမလိုတော့အောင်ပင် သေချာသွန္မာခိုရလေ

သည်။ ၂

ပုည ခင် ဧာဒအုပ် တို့ ကို

၂ဂဂ 👛 ပုညသင်

အချစ်ဆိုတာ ... တစ်ခါ တစ်ခါ ...

အစမှာရော အလယ်မှာပါ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ ယစ်မူး စရာ၊ ကြည်နူးစရာ၊ နာကျင်စရာ၊ ဝမ်းနည်းစရာ အပြောင်းအလဲ

အမျိုးမျိုးတွေကို လိုက်ပါခံစားကြပြီးနောက် ဇာတ်သိမ်းခန်းမှာ ပေါင်းကြရသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် (သို့မဟုတ်) ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား

တစ်ကားနှင့်လည်း ဆင်ဆင်တူတတ်ပါသေးသည်။

ပညာင်

3:05 am 11.8.2012

ညခင်စေဒအုပ်တိုဂ

www.burneseclassic.com